Ročník 2011

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 131 **Rozeslána dne 8. prosince 2011** **Cena Kč 255,–**

OBSAH:

372. Zákon o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách)

373. Zákon o specifických zdravotních službách

374. Zákon o zdravotnické záchranné službě

375. Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě

372

ZÁKON

ze dne 6. listopadu 2011

o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje zdravotní služby a podmínky jejich poskytování a s tím spojený výkon státní správy, druhy a formy zdravotní péče, práva a povinnosti pacientů a osob pacientům blízkých, poskytovatelů zdravotních služeb, zdravotnických pracovníků[1],[2]), jiných odborných pracovníků[2]) a dalších osob v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, podmínky hodnocení kvality a bezpečí zdravotních služeb, další činnosti související s poskytováním zdravotních služeb a zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[3]).

§ 2

(1) Poskytovatelem zdravotních služeb se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona.

(2) Zdravotními službami se rozumí

a) poskytování zdravotní péče podle tohoto zákona zdravotnickými pracovníky[1],[2]), a dále činnosti vykonávané jinými odbornými pracovníky[2]), jsou-li tyto činnosti vykonávány v přímé souvislosti s poskytováním zdravotní péče,

b) konzultační služby, jejichž účelem je posouzení individuálního léčebného postupu, popřípadě navržení jeho změny nebo doplnění, a další konzultace podporující rozhodování pacienta ve věci poskytnutí zdravotních služeb prováděné dalším poskytovatelem zdravotních služeb (dále jen „poskytovatel“) nebo zdravotnickým pracovníkem, kterého si pacient zvolil,

c) nakládání s tělem zemřelého v rozsahu stanoveném tímto zákonem, včetně převozu těla zemřelého na patologicko-anatomickou pitvu nebo zdravotní pitvu a z patologicko-anatomické pitvy nebo ze zdravotní pitvy prováděné poskytovatelem podle zákona o pohřebnictví[4]),

d) zdravotnická záchranná služba[5]),

e) zdravotnická dopravní služba, jejímž účelem je

1. přeprava pacientů mezi poskytovateli nebo k poskytovateli a zpět do vlastního sociálního prostředí, je-li to nezbytné k zajištění poskytnutí zdravotních služeb,
2. rychlá přeprava zdravotnických pracovníků k zabezpečení neodkladné péče u poskytovatele,
3. přeprava osob včetně zemřelého pacienta související s prováděním transplantací, neodkladná přeprava tkání a buněk určených k použití u člověka, přeprava léčivých přípravků, krve a jejích složek a zdravotnických prostředků ne-

---

[1]) Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.

[2]) Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.

[3]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči.

[4]) Zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) Zákon č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě.

zbytných pro poskytnutí neodkladné péče nebo přeprava dalšího biologického materiálu,

f) přeprava pacientů neodkladné péče, kterou se rozumí jejich přeprava mezi poskytovateli výhradně za podmínek soustavného poskytování neodkladné péče během přepravy,

g) zdravotní služby v rozsahu činnosti odběrových zařízení nebo tkáňových zařízení podle jiných právních předpisů upravujících postupy pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidských orgánů, tkání a buněk[6]),

h) zdravotní služby v rozsahu činnosti zařízení transfuzní služby nebo krevní banky podle právního předpisu upravujícího výrobu transfuzních přípravků, jejich skladování a výdej[7]).

(3) Zdravotními službami se rovněž rozumí specifické zdravotní služby podle zákona o specifických zdravotních službách, zdravotní služby podle zákona upravujícího transplantace nebo zákona upravujícího umělé přerušení těhotenství[8]).

(4) Zdravotní péčí se rozumí

a) soubor činností a opatření prováděných u fyzických osob za účelem

1. předcházení, odhalení a odstranění nemoci, vady nebo zdravotního stavu (dále jen „nemoc“),

2. udržení, obnovení nebo zlepšení zdravotního a funkčního stavu,

3. udržení a prodloužení života a zmírnění utrpení,

4. pomoci při reprodukci a porodu,

5. posuzování zdravotního stavu,

b) preventivní, diagnostické, léčebné, léčebně rehabilitační, ošetřovatelské nebo jiné zdravotní výkony prováděné zdravotnickými pracovníky (dále jen „zdravotní výkon“) za účelem podle písmene a).

§ 3

(1) Pacientem se rozumí fyzická osoba, které jsou poskytovány zdravotní služby.

(2) Ošetřujícím zdravotnickým pracovníkem se rozumí zdravotnický pracovník, který navrhuje, koordinuje, poskytuje a vyhodnocuje individuální léčebný postup u konkrétního pacienta a koordinuje poskytování dalších potřebných zdravotních služeb.

(3) Individuálním léčebným postupem se rozumí poskytování zdravotních služeb, včetně jednotlivých zdravotních výkonů, v logické a časové posloupnosti konkrétnímu pacientovi, včetně jejich možných variant a metod. Součástí individuálního léčebného postupu je zejména diagnostická rozvaha, návrh léčby, včetně léčebně rehabilitační péče a doporučení dalšího postupu při poskytování zdravotních služeb. Součástí individuálního léčebného postupu je i léčebný režim, kterým se rozumí soubor opatření, která podporují léčbu a minimalizují její možná rizika, včetně doporučení úpravy životního stylu.

(4) Hospitalizací se rozumí doba zpravidla delší než 24 hodin, po kterou je pacientovi přijatému na lůžko ve zdravotnickém zařízení poskytovatele lůžkové péče poskytována lůžková péče.

(5) Registrujícím poskytovatelem se rozumí poskytovatel ambulantní péče v oboru všeobecné praktické lékařství, v oboru praktické lékařství pro děti a dorost, v oboru zubní lékařství nebo v oboru gynekologie a porodnictví, který přijal pacienta do péče za účelem poskytnutí primární ambulantní péče; registrující poskytovatel je povinen při přijetí pacienta do péče vyplnit registrační list, který pacient podepíše. V případě, že u poskytovatele uvedeného ve větě první poskytuje zdravotní služby více lékařů, je pacient zaregistrován ke konkrétnímu lékaři.

§ 4

(1) Zdravotnickým zařízením se rozumí prostory určené pro poskytování zdravotních služeb.

(2) Návštěvní službou se rozumí poskytování

---

[6]) Zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů.

[7]) Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů.

[8]) Zákon č. 285/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 66/1986 Sb., o umělém přerušení těhotenství.

zdravotní péče ve vlastním sociálním prostředí pacienta, a to zejména v případech, kdy se pacient s ohledem na svůj zdravotní stav nemůže dostavit do zdravotnického zařízení poskytovatele a poskytnutí zdravotní péče tímto způsobem je s ohledem na její charakter možné.

(3) Vlastním sociálním prostředím pacienta se pro účely tohoto zákona rozumí domácí prostředí pacienta nebo prostředí nahrazující domácí prostředí pacienta, například zařízení sociálních služeb[9]), zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, školská zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy nebo školská zařízení pro preventivně-výchovnou péči nebo jiná obdobná zařízení, věznice pro výkon vazby a výkon trestu odnětí svobody, ústavy pro výkon zabezpečovací detence, zařízení pro zajištění cizinců[10]) a azylové zařízení[11]).

(4) Oborem zdravotní péče se pro účely tohoto zákona rozumí

a) zubní lékařství, farmacie, obory specializačního vzdělávání nebo obory certifikovaných kurzů lékařů, zubních lékařů nebo farmaceutů podle jiného právního předpisu[1]),
b) odbornosti nelékařských zdravotnických pracovníků nebo obory specializačního vzdělávání nebo obory certifikovaných kurzů nelékařských zdravotnických pracovníků podle jiného právního předpisu[2]).

(5) Náležitou odbornou úrovní se rozumí poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů, při respektování individuality pacienta, s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti.

ČÁST DRUHÁ
ZDRAVOTNÍ SLUŽBY A ZDRAVOTNÍ PÉČE

HLAVA I
DRUHY A FORMY ZDRAVOTNÍ PÉČE

§ 5
Druhy zdravotní péče

(1) Druhy zdravotní péče podle časové naléhavosti jejího poskytnutí jsou

a) neodkladná péče, jejímž účelem je zamezit nebo omezit vznik náhlých stavů, které bezprostředně ohrožují život nebo by mohly vést k náhlé smrti nebo vážnému ohrožení zdraví, nebo způsobují náhlou nebo intenzivní bolest nebo náhlé změny chování pacienta, který ohrožuje sebe nebo své okolí,
b) akutní péče, jejímž účelem je odvrácení vážného zhoršení zdravotního stavu nebo snížení rizika vážného zhoršení zdravotního stavu tak, aby byly včas zjištěny skutečnosti nutné pro stanovení nebo změnu individuálního léčebného postupu nebo aby se pacient nedostal do stavu, ve kterém by ohrozil sebe nebo své okolí,
c) nezbytná péče, kterou z lékařského hlediska vyžaduje zdravotní stav pacienta, který je zahraničním pojištěncem, s přihlédnutím k povaze dávek a k délce pobytu na území České republiky; v případě zahraničních pojištěnců z členského státu Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederace musí být zdravotní péče poskytnuta v takovém rozsahu, aby zahraniční pojištěnec nemusel vycestovat do země pojištění dříve, než původně zamýšlel,
d) plánovaná péče, která není zdravotní péčí uvedenou v písmenech a), b) nebo c).

(2) Druhy zdravotní péče podle účelu jejího poskytnutí jsou

a) preventivní péče, jejímž účelem je včasné vyhledávání faktorů, které jsou v příčinné souvislosti se vznikem nemoci nebo zhoršením zdravotního stavu, a provádění opatření směřujících k odstraňování nebo minimalizaci vlivu těchto faktorů a předcházení jejich vzniku,
b) diagnostická péče, jejímž účelem je zjišťování zdravotního stavu pacienta a okolností, jež mají na zdravotní stav pacienta vliv, informací nutných ke zjištění nemoci, jejího stavu a závažnosti, dalších informací potřebných ke stanovení diagnózy, individuálního léčebného postupu a informací o účinku léčby,
c) dispenzární péče, jejímž účelem je aktivní a dlou-

---

[9]) § 48 až 51 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

[10]) § 18 písm. d) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[11]) § 2 odst. 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

hodobé sledování zdravotního stavu pacienta ohroženého nebo trpícího nemocí nebo zhoršením zdravotního stavu, u kterého lze podle vývoje nemoci důvodně předpokládat takovou změnu zdravotního stavu, jejíž včasné zjištění může zásadním způsobem ovlivnit další léčbu a vývoj nemoci,

d) léčebná péče, jejímž účelem je příznivé ovlivnění zdravotního stavu na základě realizace individuálního léčebného postupu, s cílem vyléčení nebo zmírnění důsledků nemoci a zabránění vzniku invalidity nebo nesoběstačnosti nebo zmírnění jejich rozsahu,

e) posudková péče, jejímž účelem je zjištění, zda

1. nebude stabilizovaný zdravotní stav pacienta negativně ovlivněn nároky, které na něho klade výkon práce, služby, povolání nebo jiných činností v konkrétních podmínkách, nebo

2. zdravotní stav pacienta je v souladu s předpoklady nebo požadavky stanovenými pro výkon práce, služby, povolání, jiných činností nebo pro jiné účely,

f) léčebně rehabilitační péče, jejímž účelem je maximální možné obnovení fyzických, poznávacích, řečových, smyslových a psychických funkcí pacienta cestou odstranění vzniklých funkčních poruch nebo náhradou některé funkce jeho organismu, popřípadě zpomalení nebo zastavení nemoci a stabilizace jeho zdravotního stavu; v případě, že jsou při jejím poskytování využívány přírodní léčivé zdroje nebo klimatické podmínky příznivé k léčení podle lázeňského zákona[12]), jde o lázeňskou léčebně rehabilitační péči,

g) ošetřovatelská péče, jejímž účelem je udržení, podpora a navrácení zdraví a uspokojování biologických, psychických a sociálních potřeb změněných nebo vzniklých v souvislosti s poruchou zdravotního stavu jednotlivců nebo skupin nebo v souvislosti s těhotenstvím a porodem, a dále rozvoj, zachování nebo navrácení soběstačnosti; její součástí je péče o nevyléčitelně nemocné, zmírňování jejich utrpení a zajištění klidného umírání a důstojné přirozené smrti,

h) paliativní péče, jejímž účelem je zmírnění utrpení a zachování kvality života pacienta, který trpí nevyléčitelnou nemocí,

i) lékárenská péče a klinickofarmaceutická péče (dále jen „lékárenská péče“), jejímž účelem je zajišťování, příprava, úprava, uchovávání, kontrola a výdej léčiv, s výjimkou transfuzních přípravků a surovin pro výrobu krevních derivátů podle zákona o léčivech, laboratorních chemikálií, zkoumadel, dezinfekčních přípravků, a dále zajišťování, uchovávání, výdej a prodej zdravotnických prostředků podle zákona o zdravotnických prostředcích[13]), zajišťování, uchovávání, výdej a prodej potravin pro zvláštní lékařské účely; v rámci této péče je dále poskytováno poradenství, konzultační služby a další služby v oblasti prevence a včasného rozpoznávání onemocnění, podpory zdraví a posuzování a kontrola účelného, bezpečného a hospodárného užívání léčivých přípravků a postupů s tím spojených.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

a) druhy, obsah a časové rozmezí preventivních prohlídek, okruhy osob, kterým jsou jednotlivé druhy preventivních prohlídek poskytovány, a okruhy poskytovatelů, kteří preventivní prohlídky provádějí,

b) nemoci, u nichž se poskytuje dispenzární péče, časové rozmezí prováděných prohlídek a okruhy poskytovatelů provádějících dispenzární péči.

§ 6

Formy zdravotní péče

Formami zdravotní péče jsou ambulantní péče, jednodenní péče, lůžková péče a zdravotní péče poskytovaná ve vlastním sociálním prostředí pacienta.

§ 7

Ambulantní péče

(1) Ambulantní péče je zdravotní péčí, při níž se nevyžaduje hospitalizace pacienta nebo přijetí pacienta na lůžko do zdravotnického zařízení poskytovatele jednodenní péče.

(2) Ambulantní péče je poskytována jako

[12]) Zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[13]) Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

a) primární ambulantní péče, jejímž účelem je poskytování preventivní, diagnostické, léčebné a posudkové péče a konzultací, dále koordinace a návaznost poskytovaných zdravotních služeb jinými poskytovateli; tuto zdravotní péči pacientovi poskytuje registrující poskytovatel,
b) specializovaná ambulantní péče, která je poskytovaná v rámci jednotlivých oborů zdravotní péče podle § 4 odst. 4,
c) stacionární péče, jejímž účelem je poskytování zdravotní péče pacientům, jejichž zdravotní stav vyžaduje opakované denní poskytování ambulantní péče.

(3) Součástí primární ambulantní péče poskytované registrujícími poskytovateli v oboru všeobecné praktické lékařství a praktické lékařství pro děti a dorost je vždy návštěvní služba.

§ 8

Jednodenní péče

Jednodenní péče je zdravotní péčí, při jejímž poskytnutí se vyžaduje pobyt pacienta na lůžku po dobu kratší než 24 hodin, a to s ohledem na charakter a délku poskytovaných zdravotních výkonů. Při poskytování jednodenní péče musí být zajištěna nepřetržitá dostupnost akutní lůžkové péče intenzivní.

§ 9

Lůžková péče

(1) Lůžková péče je zdravotní péčí, kterou nelze poskytnout ambulantně a pro její poskytnutí je nezbytná hospitalizace pacienta. Lůžková péče musí být poskytována v rámci nepřetržitého provozu.

(2) Lůžkovou péčí je

a) akutní lůžková péče intenzivní, která je poskytována pacientovi v případech náhlého selhávání nebo náhlého ohrožení základních životních funkcí nebo v případech, kdy lze tyto stavy důvodně předpokládat,
b) akutní lůžková péče standardní, která je poskytována pacientovi
   1. s náhlým onemocněním nebo náhlým zhoršením chronické nemoci, které vážně ohrožují jeho zdraví, ale nevedou bezprostředně k selhávání životních funkcí, nebo
   2. za účelem provedení zdravotních výkonů, které nelze provést ambulantně;

   v rámci akutní lůžkové péče je poskytována též včasná léčebná rehabilitace,
c) následná lůžková péče, která je poskytována pacientovi, u kterého byla stanovena základní diagnóza a došlo ke stabilizaci jeho zdravotního stavu, zvládnutí náhlé nemoci nebo náhlého zhoršení chronické nemoci, a jehož zdravotní stav vyžaduje doléčení nebo poskytnutí zejména léčebně rehabilitační péče; v rámci této lůžkové péče může být poskytována též následná intenzivní péče pacientům, kteří jsou částečně nebo úplně závislí na podpoře základních životních funkcí,
d) dlouhodobá lůžková péče, která je poskytována pacientovi, jehož zdravotní stav nelze léčebnou péčí podstatně zlepšit a bez soustavného poskytování ošetřovatelské péče se zhoršuje; v rámci této lůžkové péče může být poskytována též intenzivní ošetřovatelská péče pacientům s poruchou základních životních funkcí.

§ 10

Zdravotní péče poskytovaná ve vlastním sociálním prostředí pacienta

(1) Zdravotní péčí poskytovanou ve vlastním sociálním prostředí pacienta jsou

a) návštěvní služba,
b) domácí péče, kterou je ošetřovatelská péče, léčebně rehabilitační péče nebo paliativní péče poskytované v domácím prostředí pacienta.

(2) Ve vlastním sociálním prostředí pacienta lze kromě zdravotní péče podle odstavce 1 poskytovat umělou plicní ventilaci a dialýzu.

(3) V rámci zdravotní péče podle odstavce 1 lze vykonávat pouze takové zdravotní výkony, jejichž poskytnutí není podmíněno technickým a věcným vybavením nutným k jejich provedení ve zdravotnickém zařízení.

HLAVA II

OBECNÉ PODMÍNKY POSKYTOVÁNÍ ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB

§ 11

Poskytování zdravotních služeb

(1) Poskytovatel může poskytovat pouze zdravotní služby uvedené v oprávnění k poskytování zdravotních služeb.

(2) Bez získání oprávnění k poskytování zdravotních služeb je možné

a) poskytovat odbornou první pomoc,

b) poskytovat zdravotní služby v zařízeních sociálních služeb podle zákona o sociálních službách,

c) zajistit převoz osoby, jejíž zdravotní stav to vyžaduje, ze zahraničí do České republiky nebo z České republiky do zahraničí osobou oprávněnou k této činnosti podle právních předpisů jiného státu, z jehož území nebo na jehož území se převoz uskutečňuje a jde-li o činnost na území České republiky dočasnou,

d) poskytovat zdravotní služby podle § 20.

(3) Zdravotní služby lze poskytovat pouze prostřednictvím osob způsobilých k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb.

(4) Personální zabezpečení zdravotních služeb musí odpovídat oborům, druhu a formě poskytované zdravotní péče a zdravotním službám podle § 2 odst. 2 písm. d) až f). Požadavky na minimální personální zabezpečení zdravotních služeb, týkající se odborné, specializované, popřípadě zvláštní odborné způsobilosti zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků a jejich počtu stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Zdravotní služby mohou být poskytovány pouze ve zdravotnických zařízeních v místech uvedených v oprávnění k poskytování zdravotních služeb; to neplatí v případě zdravotní péče poskytované ve vlastním sociálním prostředí, zdravotnické dopravní služby, přepravy pacientů neodkladné péče, přednemocniční neodkladné péče poskytované v rámci zdravotnické záchranné služby, zdravotních služeb poskytovaných v mobilních zdravotnických zařízeních ozbrojených sil za krizových situací a jde-li o převoz těla zemřelého na pitvu a z pitvy podle zákona o pohřebnictví. V případě, že poskytovatel poskytuje pouze domácí péči, musí mít kontaktní pracoviště.

(6) Zdravotnické zařízení musí být pro poskytování zdravotních služeb technicky a věcně vybaveno. Technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení musí odpovídat oborům, druhu a formě poskytované zdravotní péče a zdravotním službám podle § 2 odst. 2 písm. d) až f). Požadavky na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení, týkající se stavebně technického, funkčního a dispozičního uspořádání prostor a vybavení vybranými zdravotnickými prostředky, jinými přístroji a zařízením, na vybavení kontaktního pracoviště, a v případě lékárenské péče poskytované v odloučeném oddělení výdeje léčiv i na místo poskytování péče, stanoví prováděcí právní předpis. Tímto nejsou dotčeny požadavky na zdravotnická zařízení podle jiných právních předpisů.

(7) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby, poskytovatel zdravotnické dopravní služby a poskytovatel přepravy pacientů neodkladné péče musí být pro poskytovanou zdravotní službu vybaven odpovídajícími dopravními prostředky. Požadavky na vybavení poskytovatele dopravními prostředky a požadavky na technické a věcné vybavení těchto dopravních prostředků a na jejich označení a barevné provedení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto nejsou dotčeny požadavky na dopravní prostředky stanovené jinými právními předpisy.

(8) Poskytování zdravotních služeb v zařízeních sociálních služeb podle odstavce 2 písm. b) je poskytovatel sociálních služeb povinen před jejich započetím oznámit krajskému úřadu příslušnému podle místa jejich poskytování. Při poskytování zdravotních služeb je poskytovatel sociálních služeb povinen dodržovat povinnosti stanovené poskytovateli v § 45 odst. 1, odst. 2 písm. n), § 51 odst. 1 a § 53 odst. 1.

§ 12

Způsobilost k samostatnému výkonu zdravotnického povolání

(1) Způsobilostí k samostatnému výkonu zdravotnického povolání se pro účely tohoto zákona rozumí způsobilost k samostatnému výkonu povolání lékaře, zubního lékaře nebo farmaceuta nebo způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka nelékařského povolání bez přímého vedení a odborného dohledu podle jiných právních předpisů[1]),[2]).

(2) Poskytovatel, který je fyzickou osobou, musí být způsobilý k samostatnému výkonu zdravotnického povolání podle odstavce 3 anebo je povinen ustanovit odborného zástupce s touto způsobilostí; ustanovení odborného zástupce se nepřipouští, jde-li o poskytování zdravotních služeb na základě oprávnění podle § 16 odst. 2. Poskytovatel, který je právnickou osobou, je povinen ustanovit odborného zástupce se způsobilostí k samostatnému výkonu zdravotnického povolání podle odstavce 3 vždy.

(3) Jsou-li poskytovány zdravotní služby

a) v oborech specializačního vzdělávání lékařů, vyža-

duje se způsobilost k samostatnému výkonu povolání lékaře alespoň v jednom z těchto oborů,

b) v oboru zubní lékař nebo v oborech specializačního vzdělávání zubních lékařů, vyžaduje se způsobilost k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře alespoň v jednom z těchto oborů,

c) v oboru farmaceut nebo v oborech specializačního vzdělávání farmaceutů, vyžaduje se způsobilost k samostatnému výkonu povolání farmaceuta alespoň v jednom z oborů specializačního vzdělávání farmaceutů,

d) pouze v oborech vzdělávání zdravotnických pracovníků nelékařského povolání nebo jiných odborných pracovníků, vyžaduje se způsobilost k samostatnému výkonu zdravotnického povolání alespoň v jednom z těchto oborů; odborným zástupcem může být též lékař, zubní lékař nebo farmaceut, pokud je způsobilý vykonávat alespoň v jednom z těchto oborů přímé vedení nebo odborný dohled vůči těmto pracovníkům podle jiného právního předpisu.

§ 13

Bezúhonnost

(1) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen

a) za úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání alespoň 1 roku, nebo

b) za trestný čin spáchaný při poskytování zdravotních služeb,

anebo se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen.

(2) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů a dále dokladem prokazujícím splnění podmínky bezúhonnosti vydaným státem, jehož je fyzická osoba občanem, a doklady vydanými státy, ve kterých se fyzická osoba zdržovala v posledních 3 letech nepřetržitě déle než 6 měsíců; tyto doklady nesmí být starší 3 měsíců. Při uznávání dokladů o bezúhonnosti, které vydal příslušný orgán jiného členského státu Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederace se postupuje podle zákona o uznávání odborné kvalifikace[14]). Nevydává-li stát uvedený ve větě první výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad, nebo nelze-li jej získat, předloží fyzická osoba čestné prohlášení o bezúhonnosti, které učinila před notářem nebo příslušným orgánem tohoto státu.

(3) Vyžaduje-li se pro účely řízení podle tohoto zákona doložení bezúhonnosti výpisem z evidence Rejstříku trestů, požádá o vydání výpisu správní orgán příslušný k udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku restů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 14

Odborný zástupce

(1) Odborný zástupce odborně řídí poskytování zdravotních služeb. Odborným zástupcem může být ustanovena fyzická osoba, která je

a) způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání podle § 12 a je členem České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory (dále jen „komora“), jestliže členství v komoře je podmínkou pro výkon tohoto povolání,

b) plně způsobilá k právním úkonům,

c) bezúhonná,

d) držitelem povolení k pobytu na území České republiky, pokud má povinnost takové povolení mít.

Odborným zástupcem nemůže být ustanovena fyzická osoba, u níž trvá některá z překážek pro udělení oprávnění uvedených v § 17.

(2) Funkce odborného zástupce musí být vykonávána v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli. Tato podmínka neplatí, je-li odborný zástupce statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu poskytovatele nebo je-li odborný zástupce manželem nebo registrovaným partnerem poskytovatele; i v tomto případě musí být odborný zástupce k poskytovateli ve smluvním vztahu.

(3) Odborný zástupce musí vykonávat svou funkci v rozsahu nezbytném pro řádné odborné řízení poskytovaných zdravotních služeb. Stejná osoba nemůže vykonávat funkci odborného zástupce pro více než 2 poskytovatele.

---

[14]) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

(4) Odborný zástupce je povinen písemně oznámit poskytovateli všechny změny údajů uvedených o něm v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, v žádosti o udělení tohoto oprávnění a v dokladech předkládaných s touto žádostí a změny a doplnění údajů týkajících se podmínek pro výkon funkce odborného zástupce a předložit doklady o nich. Změny a doplnění údajů podle věty první musí odborný zástupce oznámit do 10 dnů ode dne, kdy k nim došlo.

(5) Přestane-li odborný zástupce vykonávat svou funkci nebo přestane-li splňovat podmínky pro výkon této funkce, je poskytovatel povinen ustanovit nového odborného zástupce nejpozději do 10 dnů ode dne, kdy se o některé z těchto skutečností dozvěděl.

ČÁST TŘETÍ

OPRÁVNĚNÍ K POSKYTOVÁNÍ ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB

§ 15

Působnost správních orgánů

(1) O udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb rozhoduje

a) krajský úřad, v jehož správním obvodu je zdravotnické zařízení, v němž budou zdravotní služby poskytovány,

b) Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo spravedlnosti, jde-li o zdravotní služby poskytované ve zdravotnických zařízeních zřízených těmito ministerstvy, s výjimkou oprávnění podle § 16 odst. 2, nebo

c) Ministerstvo vnitra, jde-li o zdravotní služby poskytované ve zdravotnických zařízeních zřízených tímto ministerstvem nebo ve zdravotnických zařízeních zřízených Úřadem pro zahraniční styky a informace nebo Bezpečnostní informační službou, s výjimkou oprávnění podle § 16 odst. 2,

(dále jen „příslušný správní orgán“).

(2) Oprávnění k poskytování lékárenské péče lze udělit jen na základě souhlasného závazného stanoviska Státního ústavu pro kontrolu léčiv k technickému a věcnému vybavení zdravotnického zařízení, v němž bude tato péče poskytována. Státní ústav pro kontrolu léčiv vydá závazné stanovisko na základě písemné žádosti do 30 dnů ode dne jejího doručení. Žádost o vydání závazného stanoviska musí obsahovat náležitosti uvedené v § 18 odst. 1.

§ 16

Podmínky udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb

(1) Fyzické osobě se udělí oprávnění k poskytování zdravotních služeb na její písemnou žádost, jestliže

a) dosáhla věku 18 let,

b) je plně způsobilá k právním úkonům,

c) je bezúhonná,

d) je držitelem povolení k pobytu na území České republiky, pokud má povinnost takové povolení mít,

e) je způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání v oboru zdravotní péče, kterou bude poskytovat jako zdravotní službu a je členem komory, jestliže členství v komoře je podmínkou pro výkon tohoto povolání, nebo ustanovila odborného zástupce,

f) je oprávněna užívat k poskytování zdravotních služeb zdravotnické zařízení, které splňuje požadavky na technické a věcné vybavení,

g) jsou splněny požadavky na personální zabezpečení poskytovaných zdravotních služeb,

h) Státní ústav pro kontrolu léčiv vydal souhlasné závazné stanovisko podle § 15 odst. 2, jde-li o poskytování lékárenské péče,

i) Státní úřad pro jadernou bezpečnost vydal povolení k činnosti podle atomového zákona[15]), budou-li při poskytování zdravotních služeb používány zdravotnické prostředky užívané k lékařskému ozáření,

j) orgán ochrany veřejného zdraví schválil provozní řád zdravotnického zařízení podle zákona o ochraně veřejného zdraví[16]),

k) Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“) vydalo souhlas s poskytováním lázeňské lé-

[15]) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[16]) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

čebně rehabilitační péče, jde-li o poskytování této péče,

l) netrvá žádná z překážek pro udělení oprávnění uvedených v § 17.

(2) Fyzické osobě, která bude poskytovat zdravotní služby pouze ve zdravotnickém zařízení provozovaném jiným poskytovatelem, se udělí oprávnění k poskytování zdravotních služeb na její písemnou žádost, jestliže

a) je způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání v oboru zdravotní péče, kterou bude poskytovat jako zdravotní službu, a je členem komory, jestliže členství v komoře je podmínkou pro výkon tohoto povolání, a splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) až d) a l),

b) je oprávněna užívat k poskytování zdravotních služeb zdravotnické zařízení užívané jiným poskytovatelem, které splňuje požadavky na technické a věcné vybavení,

c) jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. g) až k).

Oprávnění podle věty první nelze udělit pro poskytování zdravotní péče v oboru všeobecné praktické lékařství, praktické lékařství pro děti a dorost, zubní lékařství a gynekologie a porodnictví, jde-li o výkon činnosti registrujícího poskytovatele.

(3) Právnické osobě se udělí oprávnění k poskytování zdravotních služeb na její písemnou žádost, jestliže

a) statutární orgán právnické osoby nebo jeho členové nebo vedoucí organizační složky státu nebo organizační složky územního samosprávného celku, bude-li poskytování zdravotních služeb zajišťováno touto organizační složkou, jsou bezúhonní,

b) ustanovila odborného zástupce, který splňuje podmínky v § 14 odst. 1 až 3,

c) jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. f) až k),

d) netrvá žádná z překážek pro udělení oprávnění uvedených v § 17 písm. b) až e),

e) byla zřízena krajem jako příspěvková organizace podle zákona o zdravotnické záchranné službě a je oprávněna využívat linku národního čísla tísňového volání 155, jde-li o poskytování zdravotnické záchranné služby.

(4) Oprávnění k poskytování zdravotních služeb nelze převést ani nepřechází na jinou osobu. Jiná osoba může na základě oprávnění poskytovat zdravotní služby, jen pokračuje-li v poskytování zdravotních služeb podle § 27.

§ 17

Překážky udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb

Oprávnění k poskytování zdravotních služeb nelze udělit

a) fyzické osobě, které byl uložen soudem nebo správním orgánem zákaz činnosti spočívající v poskytování zdravotních služeb, a to po dobu trvání tohoto zákazu,

b) fyzické nebo právnické osobě, které bylo odňato oprávnění podle § 24 odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a), b), c) nebo d) nebo odst. 4 písm. a), b), c), d) nebo e), a to po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odnětí oprávnění,

c) fyzické nebo právnické osobě po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že majetek dlužníka nepostačuje k úhradě nákladů insolvenčního řízení nebo po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů,

d) fyzické nebo právnické osobě, jestliže soud v insolvenčním řízení nařídil předběžné opatření, jímž tuto osobu, jejíž úpadek nebo hrozící úpadek se v tomto řízení řeší, omezil v nakládání s majetkovou podstatou a předběžný insolvenční správce nedal k úkonům této osoby souvisejícím se vznikem oprávnění písemný souhlas, nebo

e) fyzické nebo právnické osobě v průběhu insolvenčního řízení, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, a insolvenční správce nedal k úkonům této osoby souvisejícím se vznikem oprávnění písemný souhlas.

§ 18

Žádost o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb

(1) Žádost o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb kromě náležitostí stanovených správním řádem obsahuje,

a) je-li žadatelem fyzická osoba

1. jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení, státní občanství, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v pří-

padě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum a místo narození žadatele,

2. identifikační číslo osoby[17]) (dále jen „identifikační číslo“), bylo-li přiděleno,
3. jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení, státní občanství, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum a místo narození odborného zástupce, jestliže musí být ustanoven,
4. formu zdravotní péče, obory zdravotní péče, popřípadě druh zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i) nebo název zdravotní služby podle § 2 odst. 2 písm. d) až f), a to pro každé místo poskytování zdravotních služeb,
5. adresu místa, popřípadě míst poskytování zdravotních služeb, v případě zdravotnické dopravní služby nebo přepravy pacientů neodkladné péče adresu místa jednotlivých pracovišť a v případě poskytování domácí péče adresu místa kontaktního pracoviště,
6. datum, k němuž žadatel hodlá zahájit poskytování zdravotních služeb,
7. dobu, po kterou žadatel hodlá zdravotní služby poskytovat, pokud žádá o udělení oprávnění na dobu určitou,

b) je-li žadatelem právnická osoba

1. obchodní firmu nebo název, adresu sídla, v případě právnické osoby se sídlem mimo území České republiky též místo usazení podniku nebo organizační složky podniku právnické osoby na území České republiky,
2. bude-li poskytování zdravotních služeb zajišťováno organizační složkou státu nebo organizační složkou územního samosprávného celku její název, adresu sídla a identifikační číslo a název jejího zřizovatele, a dále jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení, státní občanství, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum narození vedoucího organizační složky státu; údaje o vedoucím organizační složky státu se neuvádějí v případě Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace,
3. údaje uvedené v písmenu a) bodě 3 o odborném zástupci a osobách, které jsou statutárním orgánem žadatele nebo jeho členy nebo které jednají jménem právnické osoby zapisované do obchodního rejstříku nebo obdobného rejstříku před jejím vznikem,
4. adresu místa, popřípadě míst poskytování zdravotních služeb, v případě zdravotnické záchranné služby, zdravotnické dopravní služby nebo přepravy pacientů neodkladné péče adresu místa jednotlivých pracovišť a v případě poskytování domácí péče adresu místa kontaktního pracoviště,
5. údaje uvedené v písmenu a) bodech 2, 4, 6 a 7.

(2) Žadatel k žádosti o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb předloží,

a) je-li žadatelem fyzická osoba uvedená v § 16 odst. 1

1. doklady o způsobilosti k samostatnému výkonu zdravotnického povolání, má-li tuto způsobilost,
2. doklad o bezúhonnosti,
3. v případě ustanovení odborného zástupce doklady o způsobilosti odborného zástupce k samostatnému výkonu zdravotnického povolání, doklad o bezúhonnosti a prohlášení odborného zástupce, že souhlasí s ustanovením do funkce odborného zástupce a že u něj netrvá žádný z důvodů uvedených v § 14 odst. 1 a 3, pro který by nemohl funkci odborného zástupce vykonávat,
4. seznam zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků, kteří budou vykonávat zdravotnické povolání v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k žadateli, a to v rozsahu požadavků na minimální personální zabezpečení zdravotních služeb. U lékařů, zubních lékařů a farmaceutů způsobilých k samostatnému vý-

[17]) § 24 písm. c) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech.

konu zdravotnického povolání se v seznamu uvede jméno, popřípadě jména, příjmení, obor, v němž mají způsobilost k samostatnému výkonu zdravotnického povolání a jejich týdenní pracovní doba; u vedoucích zaměstnanců se uvede též jejich pracovní zařazení. U ostatních zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků se v seznamu uvede pouze jejich počet v členění podle odborné způsobilosti. Seznam se člení podle zařazení pracovníků k jednotlivým formám a oborům zdravotní péče, popřípadě druhům zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i) nebo zdravotním službám podle § 2 odst. 2 písm. d) až f); v případě více míst poskytování zdravotních služeb se seznam člení též podle těchto míst,

5. prohlášení, že zdravotnické zařízení je pro poskytování zdravotních služeb technicky a věcně vybaveno podle tohoto zákona,
6. souhlasné závazné stanovisko vydané Státním ústavem pro kontrolu léčiv k technickému a věcnému vybavení zdravotnického zařízení, jde-li o poskytování lékárenské péče,
7. povolení k činnosti podle atomového zákona vydané Státním úřadem pro jadernou bezpečnost, budou-li při poskytování zdravotních služeb používány zdravotnické prostředky užívané k lékařskému ozáření,
8. souhlas ministerstva s poskytováním lázeňské léčebně rehabilitační péče, jde-li o poskytování této péče,
9. rozhodnutí o schválení provozního řádu zdravotnického zařízení vydané orgánem ochrany veřejného zdraví a provozní řád,
10. doklad, z něhož vyplývá oprávnění žadatele užívat prostory k poskytování zdravotních služeb,
11. doklad prokazující povolení k pobytu na území České republiky žadatele a odborného zástupce, byl-li ustanoven, pokud mají povinnost takové povolení mít,
12. prohlášení, že u žadatele netrvá žádná z překážek pro udělení oprávnění uvedených v § 17 písm. a) až c) a písemný souhlas předběžného insolvenčního správce nebo insolvenčního správce v případě, kdy nevydání tohoto souhlasu by bylo překážkou pro udělení oprávnění uvedenou v § 17 písm. d) nebo e),

b) je-li žadatelem fyzická osoba uvedená v § 16 odst. 2
   1. doklady o způsobilosti k samostatnému výkonu zdravotnického povolání a doklady uvedené v písmenu a) bodech 2, 11 a 12,
   2. smlouvu s poskytovatelem, který provozuje zdravotnické zařízení v němž bude žadatel zdravotní služby poskytovat, opravňující žadatele využívat technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení a personální zabezpečení zdravotních služeb tohoto poskytovatele k poskytování zdravotních služeb; pokud smlouvou není zajištěno nebo ze smlouvy nevyplývá splnění všech požadavků na technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení a personální zabezpečení zdravotních služeb, které hodlá žadatel poskytovat, je žadatel povinen prokázat splnění požadavků nezajištěných smlouvou doklady uvedenými v písmenu a) v bodech 4 až 9,

c) je-li žadatelem právnická osoba
   1. doklad o tom, že právnická osoba byla zřízena nebo založena, pokud se nezapisuje do obchodního nebo obdobného rejstříku nebo pokud zápis ještě nebyl proveden; je-li žadatelem právnická osoba se sídlem mimo území České republiky, předloží se výpis z obchodního nebo obdobného rejstříku vedeného ve státě sídla a doklad o tom, že právnická osoba, popřípadě podnik nebo organizační složka podniku právnické osoby na území České republiky byly zapsány do obchodního rejstříku, pokud zápis již byl proveden; doklad o zápisu do obchodního nebo obdobného rejstříku nebo výpis z těchto rejstříků nesmí být starší 3 měsíců; doklady uvedené v tomto bodě se k žádosti nepřikládají, jde-li o právnickou osobu zřízenou na území České republiky zákonem nebo bude-li poskytování zdravotních služeb zajišťováno organizační složkou státu nebo územního samosprávného celku,
   2. doklad o bezúhonnosti osob, které jsou statutárním orgánem žadatele nebo jeho členy,
   3. doklad o bezúhonnosti vedoucího organizační složky státu nebo organizační složky územního samosprávného celku, bude-li poskytování zdravotních služeb zajišťováno touto organizační složkou,
   4. doklady uvedené v písmenu a) bodech 3 až 11,
   5. v případě poskytování zdravotnické záchranné

služby doklad o tom, že žadatel byl zřízen krajem jako příspěvková organizace podle zákona o zdravotnické záchranné službě a doklad, z něhož vyplývá oprávnění žadatele využívat linku národního čísla tísňového volání 155,

6. prohlášení, že u žadatele netrvá žádná z překážek pro udělení oprávnění uvedených v § 17 písm. b) a c) a písemný souhlas předběžného insolvenčního správce nebo insolvenčního správce v případě, kdy nevydání tohoto souhlasu by bylo překážkou pro udělení oprávnění uvedenou v § 17 písm. d) nebo e).

(3) Je-li žadatelem o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb osoba, která je nabyvatelem majetkových práv vztahujících se k poskytování zdravotních služeb dosavadním poskytovatelem, připojí k žádosti též doklady prokazující převod nebo přechod majetkových práv na žadatele. Předložení dokladu uvedeného v odstavci 2 písm. a) bodu 4 lze nahradit prohlášením žadatele o tom, že nedošlo ke změnám údajů v těchto dokladech předložených dosavadním poskytovatelem; v tomto případě se rovněž nepředkládá doklad uvedený v odstavci 2 písm. a) bodě 6. Je-li žadatelem o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb osoba, která pokračuje v poskytování zdravotních služeb podle § 27, platí pro předložení dokladů věty první a druhá obdobně.

(4) V případě poskytování pouze dlouhodobé lůžkové péče jen zdravotnickými pracovníky nelékařského povolání žadatel k žádosti o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb předloží smlouvu s poskytovatelem ambulantní péče v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost o zajištění akutní zdravotní péče pacientům.

§ 19

Rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb

(1) Rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb fyzické osobě kromě náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) jméno, popřípadě jména, příjmení poskytovatele a odborného zástupce, musí-li být ustanoven, a adresu místa jejich trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě fyzické osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky, identifikační číslo poskytovatele, bylo-li přiděleno, a datum jejich narození,

b) formu zdravotní péče, obory zdravotní péče, popřípadě druh zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i) nebo název zdravotní služby podle § 2 odst. 2 písm. d) až f), a to pro každé místo poskytování zdravotních služeb,

c) adresu místa, popřípadě míst poskytování zdravotních služeb, v případě poskytovatele zdravotnické záchranné služby, zdravotnické dopravní služby nebo přepravy pacientů neodkladné péče adresy míst jednotlivých pracovišť, a v případě poskytování domácí péče adresu místa kontaktního pracoviště,

d) dobu, na kterou se oprávnění uděluje, žádá-li žadatel o udělení oprávnění na dobu určitou,

e) datum zahájení poskytování zdravotních služeb.

(2) Rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb právnické osobě kromě náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) obchodní firmu nebo název poskytovatele, adresu jeho sídla, v případě právnické osoby se sídlem mimo území České republiky též adresu místa usazení podniku nebo organizační složky podniku právnické osoby na území České republiky, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) jméno, popřípadě jména, příjmení, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum narození osob, které jsou statutárním orgánem poskytovatele nebo jeho členy,

c) jméno, popřípadě jména, příjmení, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum narození odborného zástupce,

d) náležitosti uvedené v odstavci 1 písm. b) až e).

(3) Rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, bude-li poskytování zdravotních služeb zajišťováno organizační složkou státu nebo organizační složkou územního samosprávného celku, kromě náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) název, adresu sídla organizační složky státu nebo organizační složky územního samosprávného celku a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) název zřizovatele organizační složky státu nebo organizační složky územního samosprávného celku,

c) jméno, popřípadě jména, příjmení, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum narození vedoucího organizační složky státu nebo územního samosprávného celku; údaje o vedoucím organizační složky státu se neuvádějí v případě Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace,

d) jméno, popřípadě jména, příjmení, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum narození odborného zástupce,

e) náležitosti uvedené v odstavci 1 písm. b) až e).

(4) Příslušný správní orgán zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí místně příslušnému správci daně vykonávajícímu správu daně z příjmů, místně příslušné okresní správě sociálního zabezpečení a Českému statistickému úřadu; jde-li o oprávnění k poskytování lékárenské péče, zašle stejnopis rozhodnutí též Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv. Příslušný správní orgán zaznamená udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí do Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb (dále jen „Národní registr poskytovatelů“) a prostřednictvím tohoto registru zapíše příslušné referenční údaje nebo změny příslušných referenčních údajů do základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci[18]) (dále jen „registr osob“).

(5) Pokud bylo právnické osobě, která vzniká dnem zápisu do obchodního nebo jiného zákonem určeného rejstříku, vydáno rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb před zápisem do rejstříku, vznikne této právnické osobě právo poskytovat zdravotní služby dnem zápisu do rejstříku. Pokud bylo právnické osobě se sídlem mimo území České republiky, která se zapisuje do obchodního rejstříku, vydáno rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb před zápisem do obchodního rejstříku, vznikne této právnické osobě právo poskytovat zdravotní služby dnem zápisu do obchodního rejstříku. Nepodá-li právnická osoba uvedená ve větě první nebo druhé návrh na zápis do rejstříku ve lhůtě 90 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení oprávnění nebo nebyl-li zápis proveden do 90 dnů ode dne podání návrhu na zápis, oprávnění zaniká uplynutím této lhůty. Právnická osoba je povinna zaslat příslušnému správnímu orgánu doklad prokazující podání návrhu na zápis do rejstříku do 15 dnů ode dne podání návrhu a dále doklad o tom, že právnická osoba byla zapsána do rejstříku, a to do 15 dnů ode dne provedení zápisu.

§ 20

Poskytování zdravotních služeb osobami usazenými nebo se sídlem v jiném členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci

(1) Oprávnění k poskytování zdravotních služeb se nevyžaduje u

a) fyzické osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci, jestliže poskytuje návštěvní službu nebo domácí péči jako osoba hostující podle jiného právního předpisu a je podle právních předpisů státu svého usazení oprávněna poskytovat zdravotní služby, v jejichž rámci jsou návštěvní služba nebo domácí péče poskytovány,

b) právnické osoby, která má adresu sídla v jiném členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci a je podle právních předpisů státu svého usazení oprávněna poskytovat zdravotní služby, v jejichž rámci jsou poskytovány návštěvní služba nebo domácí péče, a osoby, jejichž prostřednictvím návštěvní službu nebo domácí péči poskytuje, splňují podmínky stanovené pro hostující osoby podle jiného právního předpisu.

[18]) Zákon č. 111/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) Osoba uvedená v odstavci 1 je povinna písemně oznámit úmysl poskytovat návštěvní službu nebo domácí péči krajskému úřadu, v jehož správním obvodu bude tyto služby poskytovat, a to nejpozději 7 dnů přede dnem zahájení jejich poskytování. Součástí oznámení je doklad prokazující oprávnění poskytovat příslušné zdravotní služby v jiném státě Evropské unie, Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci, kde je fyzická osoba usazena nebo kde má právnická osoba sídlo, a jeho úředně ověřený překlad do českého jazyka, pokud nejde o doklad v jazyce slovenském.

(3) Na osobu poskytující návštěvní službu nebo domácí péči podle odstavce 1 se vztahují povinnosti uvedené v § 45 odst. 1, § 51 odst. 1 a § 53 odst. 1. Pozbude-li osoba uvedená v odstavci 1 podle právních předpisů státu svého usazení oprávnění poskytovat zdravotní služby, v jejichž rámci návštěvní službu nebo domácí péči poskytovala, je povinna tuto skutečnost bezodkladně písemně oznámit krajskému úřadu, v jehož správním obvodu tyto služby poskytovala.

(4) V případě, že krajský úřad zjistí závažné porušení povinností podle tohoto zákona osobou uvedenou v odstavci 1, oznámí tuto skutečnost ministerstvu, které ji oznámí příslušnému členskému státu Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci.

(5) V případě, že krajský úřad zjistí závažné porušení povinností podle tohoto nebo jiného zákona osobou uvedenou v odstavci 1, rozhodnutím může zakázat této osobě poskytování zdravotních služeb na území České republiky, a to na dobu nejdéle 3 let. Odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek. Krajský úřad zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí do 15 dnů ode dne nabytí právní moci ministerstvu, které o zákazu poskytování zdravotních služeb informuje příslušný členský stát Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarskou konfederaci.

§ 21

Oznamování změn poskytovatelem

(1) Poskytovatel je povinen písemně oznámit příslušnému správnímu orgánu všechny změny týkající se údajů uvedených v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb a dále všechny změny týkající se údajů v dokladech předkládaných se žádostí o udělení oprávnění a předložit o těchto změnách doklady, pokud mohou být důvodem pro pozastavení, změnu, zrušení nebo zánik oprávnění. Poskytovatel je dále povinen písemně oznámit správnímu orgánu, který vydal souhlas, povolení nebo jiné rozhodnutí nebo závazné stanovisko jako podklad pro rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, všechny změny týkající se těchto rozhodnutí nebo závazného stanoviska, pokud mohou být důvodem pro jejich změnu, zrušení nebo odejmutí. V případě změn údajů uvedených v § 18 odst. 2 písm. a) bodě 4 se oznamují pouze změny týkající se vedoucích zaměstnanců. Správní orgán, který vydal souhlas, povolení nebo jiné rozhodnutí nebo závazné stanovisko jako podklad pro rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, neprodleně oznámí příslušnému správnímu orgánu jejich změnu, odnětí nebo zrušení.

(2) Poskytovatel je povinen změny podle odstavce 1 oznámit do 15 dnů ode dne, kdy se o nich dozvěděl.

(3) Týká-li se změna údaje, který není uveden v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb a jsou-li nadále splněny podmínky pro poskytování zdravotních služeb, provede příslušný správní orgán o této změně záznam do spisu. V ostatních případech rozhodne příslušný správní orgán podle okolností o změně, pozastavení nebo o odejmutí oprávnění k poskytování zdravotních služeb.

§ 22

Zánik oprávnění k poskytování zdravotních služeb

Oprávnění k poskytování zdravotních služeb zaniká

a) smrtí poskytovatele, nepostupuje-li se podle § 27,

b) zánikem poskytovatele,

c) výmazem organizační složky podniku právnické osoby se sídlem mimo území České republiky z obchodního rejstříku,

d) zrušením organizační složky státu nebo organizační složky územního samosprávného celku, bylo-li poskytování zdravotních služeb zajišťováno touto organizační složkou,

e) uplynutím doby, pokud bylo oprávnění uděleno na dobu určitou,

f) rozhodnutím příslušného správního orgánu o odejmutí oprávnění, nebo

g) v dalších případech stanovených tímto zákonem.

Odejmutí, pozastavení a změna oprávnění

§ 23

(1) Příslušný správní orgán odejme oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jestliže

a) poskytovatel přestal splňovat některou z podmínek uvedených v § 16 odst. 1 písm. b) nebo c) nebo odst. 2 písm. a),

b) nastala překážka poskytování zdravotních služeb podle § 17 písm. a) nebo c), nebo

c) poskytovatel o to požádal.

(2) Příslušný správní orgán odejme oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle odstavce 1 písm. c) na písemnou žádost poskytovatele. Žádost o odnětí oprávnění k poskytování zdravotních služeb musí být podána nejpozději 60 dnů přede dnem, k němuž poskytovatel požaduje oprávnění odejmout; tato lhůta neplatí, požaduje-li poskytovatel odejmout oprávnění z důvodu, pro který se oprávnění odjímá z moci úřední. Není-li dodržena lhůta pro podání žádosti, příslušný správní orgán odejme oprávnění k poskytování zdravotních služeb nejpozději k šedesátému dni ode dne podání žádosti.

(3) Poskytovatel, který žádá o odnětí oprávnění k poskytování zdravotních služeb a hodlá převést majetková práva vztahující se k poskytování zdravotních služeb na jinou osobu, oznámí tuto skutečnost příslušnému správnímu orgánu současně s podáním žádosti o odejmutí oprávnění. Pokud nabyvatel majetkových práv vztahujících se k poskytování zdravotních služeb hodlá zahájit poskytování zdravotních služeb dnem odejmutí oprávnění dosavadnímu poskytovateli, uvede tuto skutečnost v žádosti o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Je-li podána žádost o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb nejpozději v den podání žádosti o odejmutí oprávnění dosavadním poskytovatelem a jsou splněny podmínky pro udělení oprávnění, rozhodne příslušný správní orgán o odejmutí oprávnění a o udělení oprávnění ke stejnému dni; odvolání proti rozhodnutí nemá odkladný účinek.

§ 24

(1) Příslušný správní orgán změní, pozastaví nebo odejme oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jestliže

a) poskytovatel přestal splňovat některou z podmínek uvedených v § 16 odst. 1 písm. f) nebo g) a odst. 2 písm. b), nebo

b) byl zrušen souhlas, povolení nebo jiné rozhodnutí nebo závazné stanovisko, které bylo podkladem pro rozhodnutí o udělení oprávnění.

(2) Příslušný správní orgán pozastaví nebo odejme oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jestliže poskytovatel

a) přestal splňovat některou z podmínek uvedených v § 16 odst. 1 písm. d) nebo e) a odst. 3 písm. a) nebo b), nebo

b) není pojištěn pro případ odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

(3) Příslušný správní orgán může pozastavit nebo odejmout oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jestliže

a) poskytovatel závažným způsobem nebo opakovaně porušil povinnost stanovenou pro poskytování zdravotních služeb tímto zákonem nebo jiným právním předpisem,

b) poskytovatel nesplnil povinnost odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě,

c) poskytovatel nevede zdravotnickou dokumentaci nebo ji vede v rozporu s tímto zákonem nebo jiným právním předpisem, nebo

d) poskytovatel neplní povinnost platit pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

(4) Příslušný správní orgán může odejmout oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jestliže

a) poskytovatel poskytoval zdravotní služby pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,

b) poskytovatel opakovaně poskytoval zdravotní služby prostřednictvím osoby, která byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, a neučinil nápravná opatření,

c) poskytovatel poskytoval zdravotní služby prostřednictvím osoby, která není způsobilá k výkonu zdravotnického povolání podle jiného právního předpisu,

d) poskytovatel závažným způsobem nebo opakovaně porušil povinnosti vyplývající pro něj ze zákona o veřejném zdravotním pojištění,

e) poskytovatel opakovaně požadoval od pacientů úhradu za zdravotní služby v rozporu se zákonem o veřejném zdravotním pojištění, nebo

f) zdravotní služby nejsou poskytovány po dobu delší než 1 rok.

(5) Před zahájením řízení o změně nebo o odejmutí oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle odstavců 1, 2 nebo 3 písm. a), c) nebo d) poskytne příslušný správní orgán poskytovateli přiměřenou lhůtu k zjednání nápravy, jedná-li se o nedostatky, které lze odstranit.

(6) V rozhodnutí o pozastavení oprávnění k poskytování zdravotních služeb příslušný správní orgán stanoví dobu pozastavení oprávnění a určí zdravotní služby, které po tuto dobu nelze poskytovat. Doba pozastavení oprávnění k poskytování zdravotních služeb nesmí být delší než 1 rok.

§ 25

Oznamování změny, zániku a pozastavení oprávnění k poskytování zdravotních služeb

(1) Příslušný správní orgán zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o změně, odejmutí nebo pozastavení oprávnění k poskytování zdravotních služeb do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí subjektům uvedeným v § 19 odst. 4 a zdravotním pojišťovnám, se kterými měl poskytovatel ke dni nabytí právní moci rozhodnutí uzavřeny smlouvy podle zákona o veřejném zdravotním pojištění.

(2) Zánik oprávnění k poskytování zdravotních služeb uděleného na dobu určitou oznámí příslušný správní orgán subjektům uvedeným v § 19 odst. 4 a zdravotním pojišťovnám, se kterými měl poskytovatel uzavřeny smlouvy podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, a to do 30 dnů ode dne, kdy k zániku oprávnění došlo; v ostatních případech zániku oprávnění, na které se nevztahuje odstavec 1, tak učiní do 30 dnů ode dne, kdy se o zániku oprávnění dozvěděl.

(3) Příslušný správní orgán zaznamená změnu, odejmutí nebo pozastavení oprávnění k poskytování zdravotních služeb do 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí do Národního registru poskytovatelů a též do registru osob. Zánik oprávnění k poskytování zdravotních služeb uděleného na dobu určitou zaznamená příslušný správní orgán do 15 dnů ode dne, kdy k zániku oprávnění došlo, do Národního registru poskytovatelů a prostřednictvím tohoto registru zapíše příslušné referenční údaje nebo změny příslušných referenčních údajů do registru osob; v ostatních případech zániku oprávnění, na které se nevztahuje věta první, tak učiní do 15 dnů ode dne, kdy se o zániku oprávnění dozvěděl.

§ 26

Přerušení poskytování zdravotních služeb

(1) Poskytovatel může poskytování zdravotních služeb přerušit nejdéle na dobu 1 roku. Přerušením se rozumí neposkytování zdravotních služeb nepřetržitě po dobu delší než 1 měsíc.

(2) Poskytovatel je povinen přerušení poskytování zdravotních služeb písemně oznámit nejpozději 60 dnů přede dnem, k němuž hodlá poskytování zdravotních služeb přerušit, příslušnému správnímu orgánu, který o této skutečnosti provede záznam do spisu, do Národního registru poskytovatelů a prostřednictvím tohoto registru zapíše příslušné referenční údaje nebo změny příslušných referenčních údajů do registru osob, a dále zdravotním pojišťovnám, se kterými má uzavřeny smlouvy podle zákona o veřejném zdravotním pojištění; současně je poskytovatel povinen informaci o přerušení poskytování zdravotních služeb uveřejnit tak, aby byla přístupná pacientům. Pokud důvod přerušení poskytování zdravotních služeb neumožní poskytovateli splnit povinnosti uvedené ve větě první ve stanovené lhůtě, je povinen učinit tak bez zbytečného odkladu.

(3) Poskytovatel je po dobu přerušení poskytování zdravotních služeb povinen zajistit, aby v případě pacienta, kterému poskytoval zdravotní služby a který si v době přerušení zvolí k poskytování zdravotních služeb jiného poskytovatele, nebo je to nezbytné k zajištění návaznosti zdravotních služeb pro tohoto pacienta, byla předána kopie zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi nebo výpis z této zdravotnické dokumentace poskytovateli, který má zdravotní služby poskytnout nebo má převzít pacienta do péče.

(4) Pokračování v poskytování zdravotních služeb po přerušení je poskytovatel povinen písemně oznámit příslušnému správnímu orgánu, který o této skutečnosti provede záznam do spisu, do Národního registru poskytovatelů a prostřednictvím tohoto registru zapíše příslušné referenční údaje nebo změny příslušných referenčních údajů do registru osob, a dále zdravotním pojišťovnám, se kterými má uzavřeny smlouvy podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, a to nejpozději 15 dnů přede dnem, k němuž hodlá pokračovat v poskytování zdravotních služeb.

(5) Poskytování zdravotních služeb lze opakovaně přerušit po uplynutí 5 let ode dne uvedeného v oznámení o pokračování v poskytování zdravotních služeb po předchozím přerušení jejich poskytování.

(6) Příslušný správní orgán přerušení a pokračování v poskytování zdravotních služeb oznámí místně příslušné okresní správě sociálního zabezpečení do 15 dnů ode dne, kdy mu tato skutečnost byla poskytovatelem oznámena.

§ 27

Pokračování v poskytování zdravotních služeb

(1) Zemře-li poskytovatel a nejde-li o osobu uvedenou v § 16 odst. 2, může na základě jeho oprávnění k poskytování zdravotních služeb pokračovat v poskytování zdravotních služeb jiná fyzická osoba nebo právnická osoba, jestliže

a) je oprávněna užívat zdravotnické zařízení, v němž poskytoval zdravotní služby zemřelý poskytovatel,
b) jsou splněny podmínky uvedené v § 16 odst. 1, jde-li o fyzickou osobu, nebo podmínky uvedené v § 16 odst. 3 písm. a) až d), jde-li o právnickou osobu,
c) do 15 dnů ode dne úmrtí poskytovatele písemně oznámí příslušnému správnímu orgánu úmysl pokračovat v poskytování zdravotních služeb.

Osoba, která pokračuje v poskytování zdravotních služeb, má práva a povinnosti poskytovatele.

(2) Úmysl pokračovat v poskytování zdravotních služeb je osoba uvedená v odstavci 1 povinna písemně oznámit do 15 dnů ode dne úmrtí poskytovatele též zdravotním pojišťovnám, se kterými měl zemřelý poskytovatel ke dni úmrtí uzavřeny smlouvy podle zákona o veřejném zdravotním pojištění. Oznámí-li úmysl pokračovat v poskytování zdravotních služeb více osob, může v poskytování zdravotních služeb pokračovat ta z nich, na které se písemně dohodly; podpisy na dohodě musí být úředně ověřeny. K uzavření dohody vyzve osoby, které oznámily úmysl pokračovat v poskytování zdravotních služeb, příslušný správní orgán, jenž současně stanoví lhůtu, ve které mu má být dohoda předložena.

(3) V poskytování zdravotních služeb musí být pokračováno nejpozději do 60 dnů ode dne úmrtí poskytovatele. Osoba uvedená v odstavci 1 je povinna písemně oznámit příslušnému správnímu orgánu datum, od kterého pokračuje v poskytování zdravotních služeb, a to nejpozději do 10 dnů od tohoto data. Součástí oznámení jsou doklady prokazující splnění podmínek uvedených v § 16 odst. 1 písm. a) až e), jde-li o fyzickou osobu, nebo v § 16 odst. 3 písm. a) a b), jde-li o právnickou osobu, a dále prohlášení, že oznamovatel je oprávněn užívat k poskytování zdravotních služeb zdravotnické zařízení, v němž poskytoval zdravotní služby zemřelý poskytovatel, prohlášení o splnění podmínky uvedené § 16 odst. 1 písm. l), jde-li o fyzickou osobu, nebo v § 16 odst. 3 písm. d), jde-li o právnickou osobu, a prohlášení, že jsou nadále splněny podmínky podle § 16 odst. 1 písm. f) až k). Došlo-li ke změně technického nebo věcného vybavení zdravotnického zařízení nebo ke změně personálního zabezpečení zdravotních služeb, jsou součástí oznámení též doklady prokazující splnění podmínek uvedených v § 16 odst. 1 písm. f) a g). Došlo-li ke změně podmínek, za kterých bylo vydáno závazné stanovisko nebo povolení uvedené v § 16 odst. 1 písm. h) nebo i) nebo schválen provozní řád uvedený v § 16 odst. 1 písm. j), jsou součástí oznámení též nové doklady uvedené v § 18 odst. 2 písm. a) bodě 6, 7 nebo 9.

(4) Jsou-li splněny podmínky pro pokračování v poskytování zdravotních služeb, vydá příslušný správní orgán na základě oznámení podle odstavce 3 oznamovateli osvědčení o splnění těchto podmínek. Příslušný správní orgán zašle stejnopis písemného vyhotovení osvědčení do 10 dnů ode dne jeho vydání zdravotním pojišťovnám uvedeným v odstavci 2 a subjektům uvedeným v § 19 odst. 4 a provede o vydání osvědčení záznam do Národního registru poskytovatelů a prostřednictvím tohoto registru zapíše příslušné referenční údaje nebo změny příslušných referenčních údajů do registru osob. Jestliže nejsou splněny podmínky pro postup podle věty první, příslušný správní orgán rozhodne o tom, že oznamovatel nesplnil podmínky pro pokračování v poskytování zdravotních služeb. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

(5) Dnem zániku oprávnění k poskytování zdravotních služeb zemřelého poskytovatele zaniká též právo pokračovat v poskytování zdravotních služeb; poté může poskytovatel poskytovat zdravotní služby ve zdravotnickém zařízení, v němž poskytoval zdravotní služby zemřelý poskytovatel, pouze na základě vlastního oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Oprávnění k poskytování zdravotních služeb zemřelého poskytovatele zanikne marným uplynutím lhůty pro oznámení úmyslu pokračovat v poskytování zdravotních služeb podle odstavce 1 písm. c), marným uplynutím lhůty pro předložení dohody příslušnému správnímu orgánu podle odstavce 2, marným uplynutím lhůty pro pokračování v poskytování zdravotních služeb podle odstavce 3 nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí o tom, že nebyly splněny podmínky pro

pokračování v poskytování zdravotních služeb. Oprávnění k poskytování zdravotních služeb zemřelého poskytovatele zanikne též uplynutím lhůty 90 dnů ode dne pokračování v poskytování zdravotních služeb uvedeného v oznámení podle odstavce 3; požádá-li však osoba pokračující v poskytování zdravotních služeb o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb do 90 dnů ode dne pokračování v poskytování zdravotních služeb, oprávnění k poskytování zdravotních služeb zemřelého poskytovatele zanikne dnem nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti.

ČÁST ČTVRTÁ

POSTAVENÍ PACIENTA A JINÝCH OSOB V SOUVISLOSTI S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB

HLAVA I

PRÁVA A POVINNOSTI PACIENTA A JINÝCH OSOB

Práva pacienta

§ 28

(1) Zdravotní služby lze pacientovi poskytnout pouze s jeho svobodným a informovaným souhlasem, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Pacient má právo na poskytování zdravotních služeb na náležité odborné úrovni.

(3) Pacient má při poskytování zdravotních služeb dále právo

a) na úctu, důstojné zacházení, na ohleduplnost a respektování soukromí při poskytování zdravotních služeb v souladu s charakterem poskytovaných zdravotních služeb,

b) zvolit si poskytovatele oprávněného k poskytnutí zdravotních služeb, které odpovídají zdravotním potřebám pacienta, a zdravotnické zařízení, pokud tento zákon nebo jiné právní předpisy nestanoví jinak,

c) vyžádat si konzultační služby od jiného poskytovatele, popřípadě zdravotnického pracovníka, než který mu poskytuje zdravotní služby; to neplatí, jde-li o poskytování neodkladné péče nebo o osoby ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence,

d) být seznámen s vnitřním řádem zdravotnického zařízení lůžkové nebo jednodenní péče (dále jen „vnitřní řád“),

e) na

1. nepřetržitou přítomnost zákonného zástupce, popřípadě osoby určené zákonným zástupcem, pěstouna nebo jiné osoby, do jejíž péče byl pacient na základě rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu svěřen, je-li nezletilou osobou,
2. nepřetržitou přítomnost zákonného zástupce, popřípadě osoby určené zákonným zástupcem, je-li osobou zbavenou způsobilosti k právním úkonům, nebo osobou s omezenou způsobilostí k právním úkonům tak, že není způsobilá posoudit poskytnutí zdravotních služeb, popřípadě důsledky jejich poskytnutí (dále jen „pacient zbavený způsobilosti k právním úkonům“),
3. přítomnost osoby blízké nebo osoby určené pacientem,

a to v souladu s jinými právními předpisy a vnitřním řádem, a nenaruší-li přítomnost těchto osob poskytnutí zdravotních služeb; to neplatí, jde-li o osoby ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence; tím není dotčen § 47 odst. 1 písm. b),

f) být předem informován o ceně poskytovaných zdravotních služeb nehrazených nebo částečně hrazených z veřejného zdravotního pojištění a o způsobu jejich úhrady, pokud to jeho zdravotní stav umožňuje,

g) znát jméno, popřípadě jména, a příjmení zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků přímo zúčastněných na poskytování zdravotních služeb a osob připravujících se u poskytovatele na výkon zdravotnického povolání, které jsou při poskytování zdravotních služeb přítomny, popřípadě provádějí činnosti, které jsou součástí výuky,

h) odmítnout přítomnost osob, které nejsou na poskytování zdravotních služeb přímo zúčastněny, a osob připravujících se na výkon povolání zdravotnického pracovníka,

i) přijímat návštěvy ve zdravotnickém zařízení lůžkové nebo jednodenní péče, a to s ohledem na svůj zdravotní stav a v souladu s vnitřním řádem a způsobem, který neporušuje práva ostatních pacientů, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak,

j) přijímat ve zdravotnickém zařízení lůžkové nebo jednodenní péče duchovní péči a duchovní pod-

poru od duchovních církví a náboženských společností registrovaných v České republice nebo od osob pověřených výkonem duchovenské činnosti (dále jen „duchovní“) v souladu s vnitřním řádem a způsobem, který neporušuje práva ostatních pacientů, a s ohledem na svůj zdravotní stav, nestanoví-li jiný právní předpis jinak; návštěvu duchovního nelze pacientovi odepřít v případech ohrožení jeho života nebo vážného poškození zdraví, nestanoví-li jiný právní předpis jinak,

k) na poskytování zdravotních služeb v co nejméně omezujícím prostředí při zajištění kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb.

(4) Pacient, který je osobou zbavenou způsobilosti k právním úkonům nebo který je nezletilý, může požadovat, aby při poskytování zdravotních služeb nebyla přítomna osoba podle odstavce 3 písm. e), uvádí-li, že jde o osobu, která ho týrá nebo jinak zneužívá či zanedbává. V tomto případě se postupuje podle § 35 odst. 5.

§ 29

(1) Volba poskytovatele a zdravotnického zařízení v případě nezletilých pacientů

a) umístěných do dětských domovů pro děti do 3 let věku, do školských zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, do zařízení sociálních služeb poskytujících pobytové služby, byla-li soudem nařízena ústavní nebo uložena ochranná výchova, nebo dětí svěřených do péče zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu náleží statutárnímu orgánu tohoto zařízení,

b) svěřených do pěstounské péče nebo do výchovy jiných osob náleží pěstounovi nebo jiné osobě, do jejíž péče byl pacient na základě rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu svěřen (dále jen „pěstoun nebo jiná pečující osoba“).

(2) Možnost volby poskytovatele a zdravotnického zařízení se nevztahuje na

a) zdravotnickou záchrannou službu a poskytovatele, ke kterému poskytovatel zdravotnické záchranné služby pacienta převáží,

b) pracovnělékařské služby,

c) nařízenou izolaci, karanténu nebo ochranné léčení,

d) osoby umístěné v policejních celách zřízených u útvarů Policie České republiky; tyto osoby si mohou na své vlastní náklady přizvat k poskytnutí zdravotních služeb zvoleného zdravotnického pracovníka,

e) osoby ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, v zařízení pro zajištění cizinců nebo v přijímacím středisku,

f) osoby, jejichž zdravotní stav je posuzován pro účely poskytování služeb v oblasti zaměstnanosti[19]) a pro účely sociálního zabezpečení[20]),

g) vojáky v činné službě za podmínek stanovených zákonem o vojácích z povolání,

h) případy, kdy jiný právní předpis stanoví posuzujícího poskytovatele, nebo jde-li o určení poskytovatele osobou k tomu oprávněnou na základě jiného právního předpisu.

§ 30

(1) Pacient se smyslovým postižením nebo s těžkými komunikačními problémy zapříčiněnými zdravotními důvody má při komunikaci související s poskytováním zdravotních služeb právo dorozumívat se způsobem pro něj srozumitelným a dorozumívacími prostředky, které si sám zvolí, včetně způsobů založených na tlumočení druhou osobou. V případě osob ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence ustanoví tlumočníka Vězeňská služba České republiky (dále jen „Vězeňská služba“).

(2) Odstavec 1 věta druhá se použije obdobně, jde-li o tlumočení z cizího jazyka, s výjimkou slovenštiny.

(3) Pacient se smyslovým nebo tělesným postižením, který využívá psa se speciálním výcvikem, má právo s ohledem na svůj aktuální zdravotní stav na doprovod a přítomnost psa u sebe ve zdravotnickém zařízení, a to způsobem stanoveným vnitřním řádem tak, aby nebyla porušována práva ostatních pacientů, nestanoví-li jiný právní předpis jinak; to neplatí, jde-li o osoby ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence. Psem se speciálním výcvikem se

[19]) § 21 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

[20]) Například zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

pro potřeby věty první rozumí vodicí pes nebo asistenční pes.

Informace o zdravotním stavu pacienta a o navržených zdravotních službách

§ 31

(1) Poskytovatel je povinen

a) zajistit, aby byl pacient srozumitelným způsobem v dostatečném rozsahu informován o svém zdravotním stavu a o navrženém individuálním léčebném postupu a všech jeho změnách (dále jen „informace o zdravotním stavu“),

b) umožnit pacientovi nebo osobě určené pacientem klást doplňující otázky vztahující se k jeho zdravotnímu stavu a navrhovaným zdravotním službám, které musí být srozumitelně zodpovězeny.

(2) Informace o zdravotním stavu podle odstavce 1 obsahuje údaje o

a) příčině a původu nemoci, jsou-li známy, jejím stadiu a předpokládaném vývoji,

b) účelu, povaze, předpokládaném přínosu, možných důsledcích a rizicích navrhovaných zdravotních služeb, včetně jednotlivých zdravotních výkonů,

c) jiných možnostech poskytnutí zdravotních služeb, jejich vhodnosti, přínosech a rizicích pro pacienta,

d) další potřebné léčbě,

e) omezeních a doporučeních ve způsobu života s ohledem na zdravotní stav a

f) možnosti

1. vzdát se podání informace o zdravotním stavu podle § 32 a

2. určit osoby podle § 32 a 33 nebo vyslovit zákaz o podávání informací o zdravotním stavu podle § 33.

Informace o zdravotním stavu je pacientovi sdělena při přijetí do péče a dále vždy, je-li to s ohledem na poskytované zdravotní služby nebo zdravotní stav pacienta účelné.

(3) Informaci o zdravotním stavu podává ošetřující zdravotnický pracovník způsobilý k poskytování zdravotních služeb, kterých se podání informace týká; ošetřující zdravotnický pracovník provede do zdravotnické dokumentace záznam o tom, že byla informace podána.

(4) Informace o zdravotním stavu se nepodá pacientovi, který v důsledku svého zdravotního stavu není schopen poskytované informace vůbec vnímat.

(5) Jde-li o nezletilého pacienta nebo pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům, právo na informace o zdravotním stavu a právo klást otázky náleží zákonnému zástupci pacienta i pacientovi. Pacientovi se v tomto případě informace a zodpovězení doplňujících otázek poskytne způsobem zohledňujícím jeho rozumovou vyspělost a aktuální schopnost informaci porozumět. Nezletilému pacientovi staršímu 15 let se informace a zodpovězení doplňujících otázek poskytne v plném rozsahu s výjimkou případů, kdy tento pacient není schopen v dostatečné míře porozumět významu a charakteru poskytovaných zdravotních služeb a jejich vlivu na jeho zdraví a život; v tomto případě se postupuje podle věty druhé.

(6) Jestliže to zdravotní stav nebo povaha onemocnění pacienta vyžadují, je poskytovatel oprávněn sdělit osobám, které budou o pacienta osobně pečovat, informace, které jsou nezbytné k zajištění této péče nebo pro ochranu jejich zdraví.

§ 32

(1) Pacient se může vzdát podání informace o svém zdravotním stavu, popřípadě může určit, které osobě má být podána. Záznam o vzdání se podání informace o zdravotním stavu a určení osoby, které má být informace o zdravotním stavu podána, je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi; záznam podepíše pacient a zdravotnický pracovník. K vzdání se podání informace o zdravotním stavu se nepřihlíží, jde-li o informaci, že pacient trpí infekční nemocí nebo jinou nemocí, v souvislosti s níž může ohrozit zdraví nebo život jiných osob.

(2) Informace o nepříznivé diagnóze nebo prognóze zdravotního stavu pacienta může být v nezbytně nutném rozsahu a po dobu nezbytně nutnou zadržena, lze-li důvodně předpokládat, že by její podání mohlo pacientovi způsobit závažnou újmu na zdraví. Podle věty první nelze postupovat v případě, kdy

a) informace o určité nemoci nebo predispozici k ní je jediným způsobem, jak pacientovi umožnit podniknout preventivní opatření nebo podstoupit včasnou léčbu,

b) zdravotní stav pacienta představuje riziko pro jeho okolí,

c) pacient žádá výslovně o přesnou a pravdivou informaci, aby si mohl zajistit osobní záležitosti.

(3) Poskytovatel může v nezbytném rozsahu zadržet informaci o zdravotním stavu nezletilého pacienta jeho zákonnému zástupci, pěstounovi nebo jiné pečující

osobě v případě podezření, že se tato osoba podílí na zneužívání nebo týrání nebo ohrožování zdravého vývoje tohoto nezletilého pacienta, lze-li předpokládat, že poskytnutím této informace by mohlo dojít k ohrožení pacienta. Obdobně se postupuje, jde-li o pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům.

§ 33

(1) Pacient může při přijetí do péče určit osoby, které mohou být informovány o jeho zdravotním stavu, a současně může určit, zda tyto osoby mohou nahlížet do zdravotnické dokumentace o něm vedené nebo do jiných zápisů vztahujících se k jeho zdravotnímu stavu, pořizovat si výpisy nebo kopie těchto dokumentů a zda mohou v případech podle § 34 odst. 8 vyslovit souhlas nebo nesouhlas s poskytnutím zdravotních služeb. Pacient může určit osoby nebo vyslovit zákaz poskytovat informace o zdravotním stavu kterékoliv osobě kdykoliv po přijetí do péče, rovněž může určení osoby nebo vyslovení zákazu poskytovat informace o zdravotním stavu kdykoliv odvolat. Záznam o vyjádření pacienta je součástí zdravotnické dokumentace o něm vedené; záznam podepíše pacient a zdravotnický pracovník. Součástí záznamu je rovněž sdělení pacienta, jakým způsobem mohou být informace o jeho zdravotním stavu sdělovány.

(2) Zákaz podávání informací o zdravotním stavu vyslovený pacientem se nepoužije na podávání informací, popřípadě na sdělování údajů, které mohou být sděleny bez souhlasu pacienta podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů.

(3) Jde-li o pacienta, který nemůže s ohledem na svůj zdravotní stav určit osoby podle odstavce 1, mají právo na informace o jeho aktuálním zdravotním stavu a na pořízení výpisů a kopií zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi osoby blízké. Pokud pacient dříve vyslovil zákaz sdělovat informace o svém zdravotním stavu určitým osobám blízkým, lze informaci těmto osobám podat pouze v případě, že je to v zájmu ochrany jejich zdraví nebo ochrany zdraví další osoby, a to pouze v nezbytném rozsahu.

(4) Osoby blízké zemřelému pacientovi, popřípadě další osoby určené pacientem, mají právo na informace o zdravotním stavu pacienta, který zemřel, a informace o výsledku pitvy, byla-li provedena, včetně práva nahlížet do zdravotnické dokumentace vedené o jeho osobě nebo do jiných zápisů vztahujících se k jeho zdravotnímu stavu a pořizovat z nich výpisy nebo jejich kopie. Pokud zemřelý pacient za svého života vyslovil zákaz sdělovat informace o svém zdravotním stavu určitým osobám blízkým, lze informaci těmto osobám podat pouze v případě, že je to v zájmu ochrany jejich zdraví nebo ochrany zdraví další osoby, a to pouze v nezbytném rozsahu.

(5) Právo na informace o zdravotním stavu pacienta, a to pouze v nezbytném rozsahu, mají rovněž osoby, které s pacientem přišly do styku a tyto informace jsou rozhodné pro ochranu jejich zdraví.

Poskytování zdravotních služeb se souhlasem

§ 34

(1) Souhlas s poskytnutím zdravotních služeb (dále jen „souhlas“) se pokládá za

a) svobodný, je-li dán bez jakéhokoliv nátlaku,
b) informovaný, je-li pacientovi před vyslovením souhlasu podána informace podle § 31; souhlas se pokládá za informovaný také v případě, že se pacient podle § 32 odst. 1 podání informace vzdal.

(2) Písemná forma souhlasu se vyžaduje, pokud tak stanoví jiný právní předpis[21]) nebo pokud tak s ohledem na charakter poskytovaných zdravotních služeb určí poskytovatel. Souhlas s hospitalizací musí být vždy v písemné formě. Na vyžádání je pacientovi poskytnuta kopie písemné formy souhlasu.

(3) Pokud u plánované péče po podání informace o zdravotním stavu uplynula doba delší než 30 dnů, musí být tato informace podána opakovaně a pacient musí svůj souhlas podle odstavce 1 potvrdit.

(4) Pacientovi, kterému byla podána informace o zdravotním stavu nebo se podání informace podle § 32 odst. 1 vzdal a který odmítá vyslovit souhlas s poskytnutím zdravotních služeb, nejde-li o případ, kdy lze zdravotní služby poskytnout bez souhlasu, je opakovaně podána informace o jeho zdravotním stavu v rozsahu a způsobem, ze kterého je zřejmé, že neposkytnutí zdravotních služeb může vážně poškodit jeho zdraví nebo ohrozit život. Jestliže pacient i nadále odmítá vyslovit souhlas, učiní o tom písemné prohlášení (revers).

(5) Pacient může svůj souhlas s poskytnutím zdravotních služeb odvolat. Odvolání souhlasu není účinné,

[21]) Například zákon č. 285/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

pokud již bylo započato provádění zdravotního výkonu, jehož přerušení může způsobit vážné poškození zdraví nebo ohrožení života pacienta.

(6) Písemný souhlas, písemné odvolání souhlasu, popřípadě záznam o odvolání tohoto souhlasu, pokud pacient souhlas odvolal bez písemného vyjádření, písemné prohlášení o nesouhlasu s poskytnutím zdravotních služeb, popřípadě záznam o tomto nesouhlasu, pokud pacient odmítá učinit písemné prohlášení, je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi; podepíše je pacient a zdravotnický pracovník. Odmítá-li pacient záznam podle věty první podepsat, zdravotnický pracovník tuto skutečnost do záznamu doplní; záznam podepíše zdravotnický pracovník a svědek.

(7) Jestliže zdravotní stav pacienta nedovoluje vyjádření souhlasu, odvolání souhlasu nebo vyslovení nesouhlasu s poskytnutím zdravotních služeb požadovaným způsobem, zdravotnický pracovník zaznamená nepochybný projev vůle pacienta do zdravotnické dokumentace o něm vedené, uvede způsob, jakým pacient svou vůli projevil, a zdravotní důvody bránící pacientovi ve vyjádření požadovaným způsobem; záznam podepíše zdravotnický pracovník a svědek.

(8) Jestliže pacient nemůže s ohledem na svůj zdravotní stav vyslovit souhlas s poskytováním zdravotních služeb, a nejde-li o zdravotní služby, které lze poskytnout bez souhlasu, vyžaduje se souhlas osoby určené pacientem podle § 33 odst. 1, není-li takové osoby nebo není-li dosažitelná, manžela nebo registrovaného partnera, není-li takové osoby nebo není-li dosažitelná, vyžaduje se souhlas rodiče, není-li takové osoby nebo není-li dosažitelná, vyžaduje se souhlas jiné osoby blízké způsobilé k právních úkonům, pokud je známa.

§ 35

(1) Nezletilému pacientovi a pacientovi zbavenému způsobilosti k právním úkonům se zdravotní služby poskytují se souhlasem jeho zákonného zástupce, s výjimkou případů, kdy lze zdravotní služby poskytovat bez souhlasu. Vždy je však třeba zjistit názor nezletilého pacienta, který je s ohledem na svůj věk schopen vnímat situaci a vyjadřovat se, a názor pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům. Vyjádří-li pacient uvedený ve větě druhé svůj názor, zaznamená se do zdravotnické dokumentace; do zdravotnické dokumentace se rovněž zaznamená důvod, pro který nemohl být názor pacienta zjištěn.

(2) Jde-li o nezletilého pacienta,

a) jehož zákonnými zástupci jsou rodiče, vyžaduje se

1. souhlas obou rodičů, a to k poskytnutí zdravotních služeb, které mohou podstatným způsobem negativně ovlivnit další zdravotní stav pacienta nebo kvalitu jeho života,

2. souhlas alespoň jednoho z rodičů, a to k poskytnutí zdravotních služeb, které nejsou zdravotními službami podle bodu 1, nebo k postupu podle písmene b);

tím není dotčena možnost poskytovat zdravotní péči bez souhlasu podle § 38,

b) který dovršil 15 let věku, lze mu zdravotní služby poskytované registrujícím poskytovatelem poskytovat bez zjišťování souhlasu zákonného zástupce, pokud zákonný zástupce s takovým postupem vyjádří písemný souhlas, který může podmínit následným informováním o poskytnutých zdravotních službách; písemný souhlas zákonného zástupce je součástí zdravotnické dokumentace vedené o nezletilém pacientovi.

(3) Poskytovatel oznámí soudu do 24 hodin za účelem ustanovení opatrovníka, že

a) nelze získat k poskytnutí zdravotních služeb souhlas obou rodičů podle odstavce 2 písm. a) bodu 1, nebo

b) názor pacienta uvedeného v odstavci 1 na poskytnutí zdravotních služeb, které mohou podstatným způsobem negativně ovlivnit jeho další zdravotní stav nebo kvalitu života a které nelze poskytnout bez souhlasu, je v rozporu s názorem jeho zákonného zástupce.

(4) Jde-li o zdravotní služby, které lze podle § 38 poskytovat bez souhlasu a jsou-li nezbytné k záchraně života nebo zdraví pacienta uvedeného v odstavci 1 a odpírají-li rodiče nebo jeden z nich nebo jiný zákonný zástupce souhlas, rozhodne o poskytnutí zdravotních služeb ošetřující lékař nebo jiný zdravotnický pracovník, určený poskytovatelem.

(5) Jde-li o pacienta uvedeného v § 28 odst. 4, poskytovatel vyloučí, má-li podezření, že je tento pacient zneužíván nebo týrán, popřípadě, že je ohrožován jeho zdravý vývoj, přítomnost osob uvedených v § 28 odst. 3 písm. e) při poskytování zdravotních služeb, pokud jde o vyšetření za účelem vyloučení známek uvedených skutečností.

§ 36

Dříve vyslovené přání

(1) Pacient může pro případ, kdy by se dostal do takového zdravotního stavu, ve kterém nebude schopen vyslovit souhlas nebo nesouhlas s poskytnutím zdravotních služeb a způsobem jejich poskytnutí, tento souhlas nebo nesouhlas předem vyslovit (dále jen „dříve vyslovené přání“).

(2) Poskytovatel bude brát zřetel na dříve vyslovené přání pacienta, má-li ho k dispozici, a to za podmínky, že v době poskytování zdravotních služeb nastala předvídatelná situace, k níž se dříve vyslovené přání vztahuje, a pacient je v takovém zdravotním stavu, kdy není schopen vyslovit nový souhlas nebo nesouhlas. Bude respektováno jen takové dříve vyslovené přání, které bylo učiněno na základě písemného poučení pacienta o důsledcích jeho rozhodnutí, a to lékařem v oboru všeobecné praktické lékařství, u něhož je pacient registrován, nebo jiným ošetřujícím lékařem v oboru zdravotní péče, s níž dříve vyslovené přání souvisí.

(3) Dříve vyslovené přání musí mít písemnou formu a musí být opatřeno úředně ověřeným podpisem pacienta. Součástí dříve vysloveného přání je písemné poučení podle odstavce 2. Platnost dříve vysloveného přání je 5 let.

(4) Pacient může učinit dříve vyslovené přání též při přijetí do péče poskytovatelem nebo kdykoliv v průběhu hospitalizace, a to pro poskytování zdravotních služeb zajišťovaných tímto poskytovatelem. Takto vyslovené přání se zaznamená do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi; záznam podepíše pacient, zdravotnický pracovník a svědek; v tomto případě se nepostupuje podle odstavce 3.

(5) Dříve vyslovené přání

a) není třeba respektovat, pokud od doby jeho vyslovení došlo v poskytování zdravotních služeb, k nimž se toto přání vztahuje, k takovému vývoji, že lze důvodně předpokládat, že by pacient vyslovil souhlas s jejich poskytnutím; rozhodnutí o nerespektování dříve vysloveného přání pacienta a důvody, které k němu vedly, se zaznamenají do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi,

b) nelze respektovat, pokud nabádá k takovým postupům, jejichž výsledkem je aktivní způsobení smrti,

c) nelze respektovat, pokud by jeho splnění mohlo ohrozit jiné osoby,

d) nelze respektovat, pokud byly v době, kdy poskytovatel neměl k dispozici dříve vyslovené přání, započaty takové zdravotní výkony, jejichž přerušení by vedlo k aktivnímu způsobení smrti.

(6) Dříve vyslovené přání nelze uplatnit, jde-li o nezletilé pacienty nebo pacienty zbavené způsobilosti k právním úkonům.

§ 37

Utajený porod

(1) Žena s trvalým pobytem na území České republiky, nejedná-li se o ženu, jejímuž manželu svědčí domněnka otcovství[22]), má právo na utajení své osoby v souvislosti s porodem.

(2) Žena uvedená v odstavci 1, jestliže hodlá v souvislosti s porodem utajit svou totožnost, předloží poskytovateli poskytujícímu příslušné zdravotní služby písemnou žádost o utajení své totožnosti při porodu (dále jen „utajený porod“); součástí žádosti je prohlášení ženy, že nehodlá o dítě pečovat.

(3) Provedením utajeného porodu se rozumí takové postupy při poskytování zdravotních služeb ženě uvedené v odstavci 1 v souvislosti s těhotenstvím a porodem, které zachovají její anonymitu, s výjimkou postupů, které jsou potřebné k zajištění úhrady zdravotních služeb z veřejného zdravotního pojištění a zajištění informací pro Národní zdravotnický informační systém.

Hospitalizace pacienta a poskytování zdravotních služeb bez souhlasu a použití omezovacích prostředků

§ 38

(1) Pacienta lze bez jeho souhlasu nebo v případě nezletilého pacienta nebo pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům bez souhlasu zákonného zástupce hospitalizovat, jestliže

a) mu

1. bylo pravomocným rozhodnutím soudu uloženo ochranné léčení formou lůžkové péče,

[22]) Zákon o rodině.

2. je nařízena izolace, karanténa nebo léčení podle zákona o ochraně veřejného zdraví,
3. je podle trestního řádu nebo občanského soudního řádu nařízeno vyšetření zdravotního stavu,

b) ohrožuje bezprostředně a závažným způsobem sebe nebo své okolí a jeví známky duševní poruchy nebo touto poruchou trpí nebo je pod vlivem návykové látky, pokud hrozbu pro pacienta nebo jeho okolí nelze odvrátit jinak, nebo

c) jeho zdravotní stav vyžaduje poskytnutí neodkladné péče a zároveň neumožňuje, aby vyslovil souhlas.

(2) Nezletilého pacienta nebo pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům lze bez souhlasu zákonného zástupce hospitalizovat též v případě, jde-li o podezření na týrání, zneužívání nebo zanedbávání.

(3) Pacientovi lze bez jeho souhlasu poskytnout pouze neodkladnou péči, a to v případě

a) kdy zdravotní stav neumožňuje pacientovi tento souhlas vyslovit; tím není dotčeno dříve vyslovené přání podle § 36, nebo

b) léčby vážné duševní poruchy, pokud by v důsledku jejího neléčení došlo se vší pravděpodobností k vážnému poškození zdraví pacienta.

(4) Nezletilému pacientovi nebo pacientovi zbavenému způsobilosti k právním úkonům lze poskytnout neodkladnou péči bez souhlasu zákonného zástupce,

a) jde-li o případy podle odstavce 3 písm. b),

b) jde-li o zdravotní služby nezbytné k záchraně života nebo zamezení vážného poškození zdraví, nebo

c) pokud je u něj podezření na týrání, zneužívání nebo zanedbávání.

(5) Pacientovi, který je hospitalizován podle odstavce 1 nebo 2, lze poskytnout bez jeho souhlasu nebo souhlasu zákonného zástupce pouze neodkladnou péči, která je v přímé souvislosti s důvodem hospitalizace. Tím není dotčeno ustanovení § 31.

(6) Poskytovatel je povinen o hospitalizaci podle odstavce 1 písm. b) nebo c) informovat osobu určenou podle § 33, není-li taková osoba, některou z osob blízkých, popřípadě osobu ze společné domácnosti, nebo zákonného zástupce pacienta, pokud jsou mu známy. Není-li mu žádná osoba podle věty první známa nebo ji nelze zastihnout, informuje Policii České republiky.

(7) Bez souhlasu pacienta nebo zákonného zástupce nezletilého pacienta nebo pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům (dále jen „zákonný zástupce pacienta“) lze poskytnout též jiné zdravotní služby, stanoví-li tak zákon o ochraně veřejného zdraví.

§ 39

(1) K omezení volného pohybu pacienta při poskytování zdravotních služeb lze použít

a) úchop pacienta zdravotnickými pracovníky nebo jinými osobami k tomu určenými poskytovatelem,

b) omezení pacienta v pohybu ochrannými pásy nebo kurty,

c) umístění pacienta v síťovém lůžku,

d) umístění pacienta v místnosti určené k bezpečnému pohybu,

e) ochranný kabátek nebo vestu zamezující pohybu horních končetin pacienta,

f) psychofarmaka, popřípadě jiné léčivé přípravky podávané parenterálně, které jsou vhodné k omezení volného pohybu pacienta při poskytování zdravotních služeb, pokud se nejedná o léčbu na žádost pacienta nebo soustavnou léčbu psychiatrické poruchy, nebo

g) kombinaci prostředků uvedených v písmenech a) až f),

(dále jen „omezovací prostředky“).

(2) Omezovací prostředky lze použít

a) pouze tehdy, je-li účelem jejich použití odvrácení bezprostředního ohrožení života, zdraví nebo bezpečnosti pacienta nebo jiných osob, a

b) pouze po dobu, po kterou trvají důvody jejich použití podle písmene a).

(3) Poskytovatel je povinen zajistit, aby

a) pacient, u kterého je omezovací prostředek použit, byl s ohledem na jeho zdravotní stav srozumitelně informován o důvodech použití omezovacího prostředku,

b) zákonný zástupce pacienta byl o použití omezovacích prostředků uvedených v odstavci 1 písm. b), c), d) nebo e) bez zbytečného odkladu informován; sdělení zákonnému zástupci pacienta se zaznamená do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi, záznam podepíše zdravotnický pracovník a zákonný zástupce,

c) pacient po dobu použití omezovacího prostředku

byl pod dohledem zdravotnických pracovníků; dohled musí odpovídat závažnosti zdravotního stavu pacienta a zároveň musí být přijata taková opatření, která zabrání poškození zdraví pacienta,

d) použití omezovacího prostředku indikoval vždy lékař; ve výjimečných případech, vyžadujících neodkladné řešení, může použití omezovacích prostředků indikovat i jiný zdravotnický pracovník nelékařského povolání, který je přítomen; lékař musí být o takovém použití omezovacího prostředku neprodleně informován a musí potvrdit odůvodněnost omezení,

e) každé použití omezovacího prostředku bylo zaznamenáno do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi.

§ 40

(1) Poskytovatel oznámí soudu do 24 hodin

a) hospitalizaci pacienta podle § 38 odst. 1 písm. b) a c); obdobně se postupuje, jestliže pacient nebo zákonný zástupce pacienta souhlas odvolal a nadále existují důvody pro hospitalizaci bez souhlasu,

b) dodatečné omezení pacienta, který byl hospitalizován na základě souhlasu, ve volném pohybu nebo styku s vnějším světem až v průběhu léčení.

(2) Hospitalizace pacienta se soudu neoznamuje, jestliže souhlas s ní byl ve lhůtě do 24 hodin prokazatelným způsobem dodatečně vysloven.

Povinnosti pacienta a jiných osob

§ 41

(1) Pacient je při poskytování zdravotních služeb povinen

a) dodržovat navržený individuální léčebný postup, pokud s poskytováním zdravotních služeb vyslovil souhlas,

b) řídit se vnitřním řádem,

c) uhradit poskytovateli cenu poskytnutých zdravotních služeb nehrazených nebo částečně hrazených z veřejného zdravotního pojištění nebo jiných zdrojů, které mu byly poskytnuty s jeho souhlasem,

d) pravdivě informovat ošetřujícího zdravotnického pracovníka o dosavadním vývoji zdravotního stavu, včetně informací o infekčních nemocech[16]), o zdravotních službách poskytovaných jinými poskytovateli, o užívání léčivých přípravků, včetně užívání návykových látek, a dalších skutečnostech podstatných pro poskytování zdravotních služeb,

e) nepožívat během hospitalizace alkohol nebo jiné návykové látky a podrobit se na základě rozhodnutí ošetřujícího lékaře v odůvodněných případech vyšetřením za účelem prokázání, zda je nebo není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 písm. c) a d) náleží zákonnému zástupci pacienta. Zákonný zástupce pacienta je povinen vytvořit podmínky pro splnění povinností pacientem podle odstavce 1 písm. a), b) a e). Povinnosti podle odstavce 1 písm. a) a d), je-li pacient hospitalizován, se pro zákonného zástupce pacienta použijí přiměřeně; povinnost podle odstavce 1 písm. b), c) a e) platí i pro zákonného zástupce.

(3) Pacient, zákonný zástupce pacienta, osoba určená pacientem, osoba blízká pacientovi nebo osoba ze společné domácnosti jsou povinni prokázat svou totožnost občanským průkazem, jestliže o to poskytovatel nebo zdravotnický pracovník, jehož prostřednictvím poskytovatel poskytuje pacientovi zdravotní služby, požádá. Povinnost prokázat se občanským průkazem má rovněž osoba, která uplatňuje podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu právo na informace o zdravotním stavu pacienta, a osoba, která hodlá hospitalizovaného pacienta navštívit a není osobou podle věty první. Jde-li o cizince, totožnost se prokazuje cestovním dokladem nebo jiným průkazem totožnosti. Má-li zdravotnický pracovník pochybnost, zda jde o osobu blízkou, osvědčí osoba blízká tuto skutečnost čestným prohlášením, ve kterém uvede své kontaktní údaje a číslo průkazu totožnosti; čestné prohlášení je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi.

(4) Jestliže pacient nebo zákonný zástupce pacienta odmítne prokázání totožnosti podle odstavce 3, může poskytovatel nebo zdravotnický pracovník odmítnout poskytnutí zdravotní služby, nejde-li o pacienta, kterému je třeba poskytnout neodkladnou péči. Odmítne-li prokázání totožnosti jiná osoba uvedená v odstavci 3, může poskytovatel nebo zdravotnický pracovník odmítnout této osobě poskytnutí požadované součinnosti nebo jí neumožnit návštěvu hospitalizovaného pacienta. To neplatí, potvrdí-li pacient totožnost osoby. O odmítnutí návštěvy poskytovatel nebo zdravotnický pracovník ihned informuje hospitalizovaného pacienta, popřípadě ihned po té, co sdělení této informace umožní zdravotní stav pacienta.

§ 42

Práva a povinnosti zákonného zástupce podle

a) § 31 odst. 5,

b) § 35 odst. 1, jestliže hrozí nebezpečí z prodlení a nelze bez zbytečného odkladu získat vyjádření zákonného zástupce; do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi se zaznamenají důvody, pro které nebyl souhlas zákonného zástupce získán,

c) § 38 odst. 2, 5 a 6,

d) § 39 odst. 3 písm. b),

e) § 41 odst. 2 a 3,

f) § 47 odst. 1 písm. b) a

g) § 93 odst. 1

náleží též pěstounovi nebo jiné pečující osobě, statutárnímu orgánu nebo jím pověřené osobě dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo zařízení sociálních služeb poskytujících pobytové služby, byla-li soudem nařízena ústavní nebo uložena ochranná výchova, nebo zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, jde-li o děti svěřené do péče tohoto zařízení na základě rozhodnutí soudu.

HLAVA II

ZDRAVOTNÍ SLUŽBY A ZAOPATŘENÍ POSKYTOVANÉ V DĚTSKÝCH DOMOVECH PRO DĚTI DO 3 LET VĚKU

§ 43

(1) V dětských domovech pro děti do 3 let věku jsou poskytovány zdravotní služby a zaopatření dětem zpravidla do 3 let věku, které nemohou vyrůstat v rodinném prostředí, zejména dětem týraným, zanedbávaným, zneužívaným a ohroženým ve vývoji nevhodným sociálním prostředím nebo dětem zdravotně postiženým. Zaopatřením se rozumí stravování, ubytování, ošacení a výchovná činnost.

(2) Dětské domovy pro děti do 3 let věku mohou poskytovat též ubytování ženám v průběhu těhotenství, je-li z důvodů nepříznivé životní situace ohroženo jejich zdraví.

§ 44

(1) Osoby povinné výživou jsou povinny přispívat poskytovateli na úhradu zaopatření dítěte umístěného v dětském domově pro děti do 3 let věku a popřípadě též jeho průvodce. Nežijí-li osoby povinné výživou ve společné domácnosti, je povinna hradit příspěvek na úhradu zaopatření dítěte osoba, jíž je dítě svěřeno do výchovy.

(2) Příspěvek na úhradu zaopatření dítěte se sníží na rozdíl prokázaného příjmu a součtu životního minima osoby povinné výživou a osob s ní společně posuzovaných a částky potřebné na úhradu normativních nákladů na bydlení[23]), předloží-li osoby povinné výživou dítěte poskytovateli doklady, kterými prokáží, že by jejich příjmy po zaplacení příspěvku na úhradu zaopatření dítěte poklesly pod součet životního minima domácnosti a normativních nákladů na bydlení. Do životního minima domácnosti se nezapočítává životní minimum dítěte umístěného v dětském domově pro děti do 3 let věku. Příspěvek na úhradu zaopatření dítěte se nevyžaduje, je-li nižší než 100 Kč měsíčně.

(3) Dojde-li ke změně výše příjmu domácnosti, jsou osoby povinné výživou, které hradí příspěvek na úhradu zaopatření dítěte, povinny tuto změnu sdělit poskytovateli do 15 dnů ode dne, kdy k této změně došlo.

(4) Při stanovení výše příspěvku na úhradu zaopatření dítěte se zohlední jeho věk s přihlédnutím k jeho specifickým potřebám a s tím související náročnost poskytovaného zaopatření. Prováděcí právní předpis stanoví výši příspěvku na úhradu zaopatření dítěte a jeho průvodce a způsob jeho úhrady.

(5) Pokud zemře nebo zanikne poskytovatel, který poskytoval zdravotní služby v dětském domově pro děti do 3 let věku, a není-li zajištěno poskytování zdravotních služeb a zaopatření dětem umístěným v těchto zdravotnických zařízeních, zajistí těmto dětem poskytování zdravotních služeb a zaopatření v jiném dětském domově pro děti do 3 let věku kraj, v jehož obvodu se dosud zdravotní služby poskytovaly.

[23]) § 26 odst. 1 a § 28 písm. c) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST PÁTÁ

POSTAVENÍ POSKYTOVATELE, ZDRAVOTNICKÝCH PRACOVNÍKŮ A JINÝCH ODBORNÝCH PRACOVNÍKŮ V SOUVISLOSTI S POSKYTOVÁNÍM ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB

Práva a povinnosti poskytovatele

§ 45

(1) Poskytovatel je povinen poskytovat zdravotní služby na náležité odborné úrovni, vytvořit podmínky a opatření k zajištění uplatňování práv a povinností pacientů a dalších oprávněných osob, zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků při poskytování zdravotních služeb.

(2) Poskytovatel je povinen

a) informovat pacienta o ceně poskytovaných zdravotních služeb nehrazených nebo částečně hrazených z veřejného zdravotního pojištění, a to před jejich poskytnutím, a vystavit účet za uhrazené zdravotní služby, nestanoví-li jiný právní předpis jinak,

b) zpracovat seznam cen poskytovaných zdravotních služeb nehrazených a částečně hrazených z veřejného zdravotního pojištění a umístit ho tak, aby byl seznam přístupný pacientům; to neplatí pro poskytovatele lékárenské péče,

c) vymezit provozní a ordinační dobu a údaj o ní umístit tak, aby tato informace byla přístupná pacientům,

d) opatřit zdravotnické zařízení viditelným označením, které musí obsahovat obchodní firmu, název nebo jméno, popřípadě jména a příjmení poskytovatele, a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

e) v době nepřítomnosti nebo dočasného přerušení poskytování zdravotních služeb zpřístupnit pacientům informaci o poskytnutí neodkladné péče jiným poskytovatelem v rámci jeho ordinační doby,

f) předat zprávu o poskytnutých zdravotních službách registrujícímu poskytovateli v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost, je-li mu tento poskytovatel znám, a na vyžádání též poskytovateli zdravotnické záchranné služby nebo pacientovi; registrující poskytovatel v oboru zubní lékařství nebo v oboru gynekologie a porodnictví má povinnost předat zprávu jen v případě, kdy poskytnutí zdravotních služeb indikoval registrující poskytovatel v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost,

g) předat jiným poskytovatelům zdravotních služeb nebo poskytovatelům sociálních služeb potřebné informace o zdravotním stavu pacienta nezbytné k zajištění návaznosti dalších zdravotních a sociálních služeb poskytovaných pacientovi,

h) zpracovat seznam zdravotních služeb, k jejichž poskytnutí je vyžadován písemný souhlas; to neplatí pro poskytovatele zdravotnické záchranné služby, zdravotnické dopravní služby, přepravy pacientů neodkladné péče a lékárenské péče,

i) informovat pacienta o tom, že se na poskytování zdravotních služeb mohou podílet osoby získávající způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka, a to včetně nahlížení do zdravotnické dokumentace, a že pacient může přítomnost těchto osob při poskytování zdravotních služeb a nahlížení do zdravotnické dokumentace zakázat,

j) přijmout pacienta k

1. izolaci, karanténě, léčení nebo lékařskému dohledu stanovenému podle zákona o ochraně veřejného zdraví, pokud je oprávněn požadované zdravotní služby zajišťovat,

2. ochrannému léčení nařízenému soudem, jde-li o poskytovatele zajišťujícího tuto službu podle zákona o specifických zdravotních službách,

k) poskytnout zdravotní služby indikované lékařem Vězeňské služby osobě obviněné nebo odsouzené nebo umístěné v ústavu pro výkon zabezpečovací detence v termínu předem dohodnutém s Vězeňskou službou; to neplatí v případě poskytnutí neodkladné péče,

l) podílet se na žádost kraje, jehož krajský úřad mu udělil oprávnění, na zajištění lékařské pohotovostní služby, lékárenské pohotovostní služby a pohotovostní služby zubních lékařů; to neplatí, jde-li o Vězeňskou službu,

m) předávat údaje do Národního zdravotnického informačního systému,

n) uzavřít pojistnou smlouvu o pojištění své odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, a to v rozsahu, v jakém lze rozumně předpokládat, že by jej mohla taková odpovědnost postihnout; toto pojištění musí trvat po celou dobu poskytování zdravotních

služeb; kopii pojistné smlouvy je poskytovatel povinen zaslat příslušnému správnímu orgánu nejpozději do 15 dnů ode dne zahájení poskytování zdravotních služeb.

(3) Poskytovatel je dále povinen

a) předat pacientovi lékařský posudek pro Úřad práce České republiky – krajskou pobočku a na území hlavního města Prahy pro pobočku pro hlavní město Prahu v případě, že pacient není vzhledem ke svému zdravotnímu stavu schopen plnit povinnost součinnosti s krajskou pobočkou Úřadu práce nebo pobočkou pro hlavní město Prahu při zprostředkování zaměstnání[24]),

b) umožnit vstup osobám pověřeným příslušným správním orgánem, orgánem ochrany veřejného zdraví, Státním ústavem pro kontrolu léčiv, smluvní zdravotní pojišťovnou, komorou, pověřeným lékařům posudkové služby okresních správ sociálního zabezpečení, zaměstnancům okresních správ sociálního zabezpečení pověřených provedením kontroly, Veřejnému ochránci práv a pověřeným zaměstnancům Kanceláře veřejného ochránce práv za účelem zjišťování podkladů potřebných k plnění úkolů podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů upravujících činnost a úkoly uvedených subjektů a poskytnout jim potřebnou součinnost a předložit doklady nezbytné k provedení kontroly a plnění jejich úkolů; vstupem pověřených osob nesmí být narušeno poskytování zdravotních služeb,

c) umožnit vstup lékařům a zaměstnancům služebních orgánů pověřených kontrolou podle zákona o nemocenském pojištění[25]) a orgánů Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra nebo Ministerstva spravedlnosti podle zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení[26]) za účelem zjišťování podkladů potřebných pro plnění úkolů podle tohoto zákona, zákona o nemocenském pojištění nebo zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení v souvislosti s plněním úkolů v důchodovém pojištění; vstupem těchto osob nesmí být narušeno poskytování zdravotních služeb,

d) poskytovat příslušnému správnímu orgánu, ministerstvu a Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv na jeho žádost podklady a údaje potřebné pro přípravu na řešení mimořádných událostí a krizových situací,

e) zajistit součinnost členům mezinárodních orgánů při plnění jejich úkolů, vyplývá-li tato povinnost z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána,

f) zajistit splnění oznamovací povinnosti a sdělování údajů podle zákona upravujícího sociálně-právní ochranu dětí.

(4) Poskytovatel je povinen informovat

a) osobu určenou pacientem podle § 33 odst. 1, není-li takové osoby, nebo není-li dosažitelná, manžela nebo registrovaného partnera, není-li takové osoby nebo není-li dosažitelná, rodiče, není-li takové osoby nebo není-li dosažitelná, tak jinou osobu blízkou způsobilou k právních úkonům, je-li mu známa, že pacient svévolně opustil zdravotnické zařízení lůžkové péče, a

b) Policii České republiky,

a to v případech, kdy přerušením poskytování zdravotních služeb je vážně ohroženo zdraví nebo život pacienta nebo třetích osob.

§ 46

(1) Poskytovatel je povinen zajistit

a) aby byl pacient seznámen se svými právy a povinnostmi při poskytování zdravotních služeb a vnitřním řádem; vnitřní řád nesmí zasahovat do práv pacienta nad míru, která je nezbytně nutná zejména pro řádný chod zdravotnického zařízení a respektování práv ostatních pacientů,

b) sestavení, koordinaci a realizaci individuálního léčebného postupu a komplexnost, návaznost a koordinovanost poskytovaných zdravotních služeb,

c) aby byl pacient informován o dalších zdravotních službách a dalších možných sociálních službách, které mohou zlepšit jeho zdravotní stav, zejména o možnostech sociální, pracovní a pedagogické rehabilitace,

d) aby jinému poskytovateli nebo jinému zdravotnickému pracovníkovi, od nichž si pacient vyžádal

[24]) Zákon č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[25]) Zákon č. 187/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[26]) Zákon č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

konzultační služby, byly zpřístupněny informace vedené o zdravotním stavu pacienta ve zdravotnické dokumentaci, které jsou pro poskytnutí konzultačních služeb nezbytně nutné,

e) na výzvu poskytovatele zdravotnické záchranné služby bezodkladně spolupráci při poskytování zdravotních služeb při mimořádných událostech, hromadných nehodách nebo otravách, průmyslových haváriích nebo přírodních katastrofách, včetně zajištění bezprostředně navazující lůžkové péče; to neplatí, jde-li o Vězeňskou službu,

f) na výzvu nebo na základě opatření nařízeného příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví bezodkladně účast zdravotnických pracovníků při poskytování zdravotních služeb při epidemiích nebo při nebezpečí jejich vzniku; to neplatí, jde-li o Vězeňskou službu,

g) aby zdravotní služby byly osobám ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence poskytovány za přítomnosti příslušníka Vězeňské služby, a to pouze na dohled, mimo jeho doslech, s výjimkou případů ohrožení života, zdraví nebo bezpečnosti zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka nebo majetku, kdy je příslušník oprávněn být přítomen výkonu zdravotní služby též na doslech.

(2) Poskytovatel je dále povinen zajistit, aby osoby, které se u něho připravují na výkon zdravotnického povolání, mohly vykonávat odbornou praxi a provádět činnosti, včetně zdravotních výkonů a záznamů do zdravotnické dokumentace, které jsou součástí výuky pod přímým vedením buď zdravotnického pracovníka s rozšířeným pedagogickým vzděláním a způsobilého k samostatnému výkonu povolání nebo učitelem praktického vyučování a odborné praxe zdravotnických oborů vzdělávání[27]) nebo s příslušným akademickým pracovníkem, který je učitelem zdravotnického oboru[28]), a který má zároveň způsobilost k samostatnému výkonu zdravotnického povolání a je v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli.

§ 47

(1) Poskytovatel jednodenní nebo lůžkové péče je povinen

a) zajistit hospitalizaci

1. nezletilých pacientů odděleně od dospělých pacientů, alespoň v samostatných pokojích, a to do dne, kdy dovrší 15 let věku,
2. žen odděleně od mužů v samostatných pokojích,

a to s výjimkou poskytování akutní lůžkové péče intenzivní,

b) umožnit pobyt zákonného zástupce nebo osoby jím pověřené společně s hospitalizovaným nezletilým pacientem nebo pacientem zbaveným způsobilosti k právním úkonům, pokud to umožňuje vybavení zdravotnického zařízení nebo nebude narušeno poskytování zdravotních služeb anebo takový pobyt není na základě jiného právního předpisu vyloučen,

c) včas informovat zákonného zástupce pacienta o propuštění z jednodenní nebo lůžkové péče,

d) zpracovat traumatologický plán, v němž upraví soubor opatření, která se uplatňují při hromadných neštěstích, a nejméně jednou za 2 roky ho aktualizovat; jedno vyhotovení plánu předat příslušnému správnímu orgánu do 30 dnů ode dne jeho zpracování nebo aktualizace; při jeho zpracování vychází z místních podmínek a možností a z výsledků jeho projednání podle písmene e),

e) návrh traumatologického plánu podle písmene d) a návrh jeho aktualizace projednat s příslušným správním orgánem, jde-li o fakultní nemocnici, s ministerstvem; podrobnosti o obsahu traumatologického plánu a postup při jeho zpracování a projednání s příslušným správním orgánem nebo ministerstvem stanoví prováděcí právní předpis,

f) pacienta vybavit při propuštění léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky na 3 dny nebo v odůvodněných případech i na další nezbytně nutnou dobu.

(2) Pokud není pacient vzhledem ke svému zdravotnímu stavu schopen obejít se bez pomoci další osoby, může být propuštěn z jednodenní nebo lůžkové péče až po předchozím včasném vyrozumění osoby, která tuto péči zajistí. Má-li být propuštěn pacient, u něhož není zajištěna další péče, poskytovatel o tom včas informuje obecní úřad obce s rozšířenou působností

[27]) Zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[28]) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

příslušný podle adresy místa trvalého pobytu pacienta, a má-li pacient trvalý pobyt na území hlavního města Prahy, informuje Magistrát hlavního města Prahy; obdobně postupuje u nezletilých pacientů se závažnou sociální problematikou v rodině.

(3) Poskytovatel je rovněž povinen v rámci zajištění kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb

a) odůvodnit ve zdravotnické dokumentaci případy, kdy se při poskytování zdravotních služeb odchýlí od uznávaného medicínského postupu,

b) zavést interní systém hodnocení kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb; minimální požadavky pro zavedení interního systému hodnocení uveřejní ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a na svých internetových stránkách,

c) dbát na takové používání antibiotik u konkrétního pacienta, aby došlo k omezování rizika vzestupu antibiotické rezistence.

(4) Poskytovatel lůžkové péče je povinen v rámci prevence a kontroly infekcí zpracovat program pro prevenci a kontrolu infekcí spojených se zdravotní péčí a zajistit jeho činnost. Zaměření tohoto programu musí odpovídat charakteru poskytované zdravotní péče a musí vycházet z průběhu hodnocení rizika vzniku infekcí spojených se zdravotní péčí v konkrétních podmínkách daného poskytovatele.

(5) Registrující poskytovatel nebo jiný poskytovatel, který pacienta přijal do péče, je povinen, vyžaduje-li to zdravotní stav pacienta, předat mu písemné doporučení k poskytnutí příslušné specializované ambulantní péče, jednodenní péče nebo lůžkové péče. Součástí doporučení je písemné odůvodnění a důležité informace týkající se zdravotního stavu pacienta, včetně výsledků provedených vyšetření a informace o dosud provedené léčbě.

§ 48

(1) Poskytovatel, kterého si pacient zvolil, může odmítnout přijetí pacienta do péče, pokud

a) by přijetím pacienta bylo překročeno únosné pracovní zatížení nebo jeho přijetí brání provozní důvody, personální zabezpečení nebo technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení; překročením únosného pracovního zatížení se rozumí stav, kdy by zajištěním zdravotních služeb o tohoto pacienta došlo ke snížení úrovně kvality a bezpečnosti zdravotních služeb poskytovaných pacientům již přijatým,

b) by vzdálenost místa pobytu pacienta neumožňovala v případě poskytování zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství a praktické lékařství pro děti a dorost výkon návštěvní služby, nebo

c) není pojištěncem zdravotní pojišťovny, se kterou má poskytovatel uzavřenu smlouvu podle zákona o veřejném zdravotním pojištění; toto právo se nevztahuje na pojištěnce z jiných států Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru, Švýcarské konfederace, či ze států, se kterými má Česká republika uzavřenu smlouvu o sociálním zabezpečení, zahrnující ve věcném rozsahu nároky na zdravotní péči.

(2) Poskytovatel může ukončit péči o pacienta v případě, že

a) prokazatelně předá pacienta s jeho souhlasem do péče jiného poskytovatele,

b) pominou důvody pro poskytování zdravotních služeb; to neplatí, jde-li o registrujícího poskytovatele; ustanovení § 47 odst. 2 není dotčeno,

c) pacient vysloví nesouhlas s poskytováním veškerých zdravotních služeb,

d) pacient závažným způsobem omezuje práva ostatních pacientů, úmyslně a soustavně nedodržuje navržený individuální léčebný postup, pokud s poskytováním zdravotních služeb vyslovil souhlas, nebo se neřídí vnitřním řádem a jeho chování není způsobeno zdravotním stavem,

e) přestal poskytovat součinnost nezbytnou pro další poskytování zdravotních služeb; to neplatí, jestliže neposkytování součinnosti souvisí se zdravotním stavem pacienta;

ukončením péče nesmí dojít k bezprostřednímu ohrožení života nebo vážnému poškození zdraví pacienta.

(3) Poskytovatel nesmí odmítnout přijetí pacienta do péče podle odstavce 1 nebo ukončit péči o něj podle odstavce 2 písm. d) nebo e), jde-li o pacienta, kterému je třeba poskytnout neodkladnou péči, jde-li o porod nebo jde o zdravotní služby, které jsou nezbytné z hlediska ochrany veřejného zdraví nebo ochrany zdraví při práci, dále jde-li o krizové situace nebo výkon ochranného léčení nařízeného soudem, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak.

(4) Poskytovatel dále nesmí odmítnout přijetí pacienta do péče podle odstavce 1, jde-li o pacienta

a) u kterého bylo poskytování zdravotní péče Vězeňskou službou přerušeno z důvodu ukončení nebo přerušení výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo umístění v ústavu pro výkon zabezpečovací detence, pokud se jedná o zajištění návaznosti při poskytování zdravotních služeb započaté v průběhu výkonu vazby nebo trestu odnětí svobody nebo umístění v ústavu pro výkon zabezpečovací detence; Vězeňská služba, v jejímž zdravotnickém zařízení byly pacientovi poskytovány zdravotní služby, jestliže ji není znám poskytovatel, který převezme pacienta do péče, vybaví tohoto pacienta informací podle § 45 odst. 2 písm. g),

b) ve výkonu vazby, výkonu trestu odnětí svobody nebo umístěného v ústavu pro výkon zabezpečovací detence, jde-li o zdravotní služby, které Vězeňská služba neposkytuje, a to po předchozí domluvě s Vězeňskou službou; to neplatí, jde-li o důvody poskytnutí zdravotních služeb podle odstavce 3.

(5) Důvody odmítnutí přijetí pacienta do péče podle odstavce 1 nebo ukončení péče podle odstavce 2 posuzuje poskytovatel. Poskytovatel o odmítnutí přijetí do péče podle odstavce 1 nebo o ukončení péče podle odstavce 2 písm. d) a e) nebo o odmítnutí poskytnutí zdravotních služeb podle § 50 odst. 2 vydá pacientovi písemnou zprávu, ve které je uveden důvod odmítnutí nebo ukončení.

§ 49

Povinnosti zdravotnického pracovníka

(1) Zdravotnický pracovník je povinen

a) poskytovat zdravotní služby, ke kterým získal odbornou nebo specializovanou způsobilost podle jiných právních předpisů, v rozsahu odpovídajícím jeho způsobilosti, zdravotnímu stavu pacienta, na náležité odborné úrovni a řídit se etickými principy,

b) poskytovat neprodleně odbornou první pomoc každému, jestliže by bez této pomoci byl ohrožen jeho život nebo vážně ohroženo zdraví a není-li pomoc včas dosažitelná obvyklým způsobem, a zajistit mu podle potřeby poskytnutí zdravotních služeb,

c) plnit další povinnosti stanovené tímto zákonem nebo jinými právními předpisy.

(2) Povinnosti podle odstavce 1

a) písm. a) a c) se vztahují i na jiné odborné pracovníky, kteří se podílejí na poskytování zdravotních služeb,

b) písm. c) se vztahují i na jiné odborné pracovníky vykonávající činnosti v přímé souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

§ 50

Práva zdravotnického pracovníka

(1) Zdravotnický pracovník má právo

a) získat od pacienta informace o tom, že pacient, kterému má poskytovat zdravotní služby, je nosičem infekční nemoci podle zákona o ochraně veřejného zdraví, a o dalších závažných skutečnostech týkajících se pacientova zdravotního stavu,

b) neposkytnout zdravotní služby v případě, že by došlo při jejich poskytování k přímému ohrožení jeho života nebo k vážnému ohrožení jeho zdraví.

(2) Zdravotnický pracovník může odmítnout poskytnutí zdravotních služeb pacientovi v případě, že by jejich poskytnutí odporovalo jeho svědomí nebo náboženskému vyznání. O této skutečnosti je povinen ihned informovat poskytovatele, který zajistí pacientovi jiného zdravotnického pracovníka. Nemůže-li poskytovatel zajistit jiného zdravotnického pracovníka, zajistí pacientovi jiného poskytovatele, který mu zdravotní služby poskytne, pokud pacient zajištění jiného poskytovatele neodmítne. Záznam o odmítnutí zajištění jiného zdravotnického pracovníka nebo poskytovatele je součástí zdravotnické dokumentace; záznam podepíše pacient a zdravotnický pracovník. Zdravotnický pracovník nemůže odmítnout poskytnutí zdravotních služeb pacientovi z důvodu uvedeného ve větě první, pokud by odmítnutím došlo k ohrožení života pacienta nebo k vážnému ohrožení jeho zdraví a poskytovatel není schopen zajistit poskytnutí zdravotních služeb jiným zdravotnickým pracovníkem. Podle věty první až čtvrté se obdobně postupuje, odmítne-li poskytnutí zdravotních služeb poskytovatel.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se použijí obdobně i pro jiné odborné pracovníky vykonávající činnosti v přímé souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

§ 51

Zachování mlčenlivosti v souvislosti se zdravotními službami

(1) Poskytovatel je povinen zachovat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

(2) Za porušení povinné mlčenlivosti se nepovažuje

a) předávání informací nezbytných pro zajištění návaznosti poskytovaných zdravotních služeb,

b) sdělování údajů nebo jiných skutečností, je-li poskytovatel zproštěn pacientem, popřípadě zákonným zástupcem pacienta, mlčenlivosti a sděluje-li údaje nebo tyto skutečnosti v rozsahu zproštění,

c) sdělování, popřípadě oznamování údajů nebo jiných skutečností podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů, pokud z tohoto zákona nebo jiných právních předpisů vyplývá, že údaje nebo skutečnosti lze sdělit bez souhlasu pacienta,

d) sdělování údajů nebo jiných skutečností pro potřeby trestního řízení způsobem stanoveným právními předpisy upravujícími trestní řízení; za porušení povinné mlčenlivosti se rovněž nepovažuje sdělování údajů nebo jiných skutečností při plnění zákonem uložené povinnosti překazit nebo oznámit spáchání trestného činu.

(3) Za porušení povinné mlčenlivosti se dále nepovažuje sdělování údajů nebo jiných skutečností poskytovatelem v nezbytném rozsahu pro ochranu vlastních práv v trestním řízení, občanskoprávním řízení, rozhodčím řízení a ve správním řízení nebo sdělování skutečností soudu nebo jinému orgánu, je-li předmětem řízení před soudem nebo jiným orgánem spor mezi poskytovatelem, popřípadě jeho zaměstnancem, a pacientem nebo jinou osobou uplatňující práva na náhradu škody nebo ochranu osobnosti v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb; v této souvislosti je poskytovatel oprávněn předat soudnímu znalci, znaleckému ústavu, komoře nebo odborníkovi, kterého si zvolí, též kopii zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi za účelem vypracování znaleckého nebo odborného posudku vyžádaného obhajobou, nebo účastníkem v občanském soudním řízení. To platí obdobně pro sdělování údajů nebo jiných skutečností pro osobu uvedenou v § 64 odst. 1.

(4) Za porušení povinné mlčenlivosti se též nepovažuje sdělování údajů nebo jiných skutečností zdravotnickým pracovníkem, který je členem komory, v nezbytném rozsahu pro účely řízení prováděných orgány komory.

(5) Povinná mlčenlivost podle odstavce 1 platí též pro

a) zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky, a to v souvislosti s výkonem jejich povolání,

b) zdravotnické pracovníky nebo jiné odborné pracovníky, kteří již nevykonávají své povolání, a informace získali v souvislosti s bývalým výkonem povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka nebo zaměstnání při poskytování zdravotních služeb,

c) osoby získávající způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka,

d) osoby uvedené v § 65 odst. 2 nahlížející bez souhlasu pacienta do zdravotnické dokumentace o něm vedené,

e) členy odborných komisí podle zákona o specifických zdravotních službách,

f) osoby uvedené v § 46 odst. 1 písm. g),

g) další osoby, které v souvislosti se svou činností vykonávanou na základě jiných právních předpisů zjistí informace o zdravotním stavu pacienta nebo informace s tím související.

ČÁST ŠESTÁ

ZDRAVOTNICKÁ DOKUMENTACE A NÁRODNÍ ZDRAVOTNICKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

HLAVA I

ZPRACOVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

§ 52

Při zpracování osobních údajů lze nakládat s rodným číslem pacienta

a) ve zdravotnické dokumentaci vedené o pacientovi,

b) v Národním zdravotnickém informačním systému, pokud se shromažďování nebo zpracování údajů anebo jejich uchovávání vztahuje ke konkrétnímu pacientovi.

HLAVA II

ZDRAVOTNICKÁ DOKUMENTACE

Vedení zdravotnické dokumentace

§ 53

(1) Poskytovatel je povinen vést a uchovávat zdravotnickou dokumentaci a nakládat s ní podle tohoto zákona a jiných právních předpisů. Zdravotnická do-

kumentace je souborem informací podle odstavce 2 vztahujících se k pacientovi, o němž je vedena.

(2) Zdravotnická dokumentace podle účelu jejího zaměření obsahuje

a) identifikační údaje pacienta, kterými jsou jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození, rodné číslo, je-li přiděleno, číslo pojištěnce veřejného zdravotního pojištění, není-li tímto číslem rodné číslo pacienta, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky, jde-li o cizince místo hlášeného pobytu na území České republiky a v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky,
b) pohlaví pacienta,
c) identifikační údaje poskytovatele, kterými jsou jméno, popřípadě jména, příjmení poskytovatele a adresu místa poskytování zdravotních služeb v případě fyzické osoby, obchodní firmu nebo název poskytovatele, adresu sídla nebo adresu místa podnikání v případě právnické osoby, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, název oddělení nebo obdobné části, je-li zdravotnické zařízení takto členěno,
d) informace o zdravotním stavu pacienta, o průběhu a výsledku poskytovaných zdravotních služeb a o dalších významných okolnostech souvisejících se zdravotním stavem pacienta a s postupem při poskytování zdravotních služeb,
e) údaje zjištěné z rodinné, osobní a pracovní anamnézy pacienta, a je-li to důvodné, též údaje ze sociální anamnézy,
f) klasifikaci pacienta, jehož stav vykazuje určitý stupeň částečného nebo úplného omezení či znemožnění některých fyzických, psychických nebo sociálních funkcí, které bude dlouhodobého nebo trvalého charakteru, podle Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví vydané a oznámené Českým statistickým úřadem podle zákona upravujícího státní statistickou službu,
g) údaje vztahující se k úmrtí pacienta,
h) další údaje podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů upravujících zdravotní služby nebo poskytování zdravotní péče.

§ 54

(1) Zdravotnická dokumentace může být za podmínek stanovených tímto zákonem vedena v listinné nebo elektronické podobě nebo v kombinaci obou těchto podob. V elektronické podobě je zdravotnická dokumentace pořizována, zpracovávána, ukládána a zprostředkovávána v digitální formě s využitím informačních technologií.

(2) Zdravotnická dokumentace, včetně jejích samostatných součástí, musí být vedena průkazně, pravdivě, čitelně a musí být průběžně doplňována. Zápisy se provádějí bez zbytečného odkladu. Jde-li o poskytování akutní lůžkové péče, zápis o aktuálním zdravotním stavu pacienta se provádí nejméně jednou denně.

(3) Každý zápis do zdravotnické dokumentace vedené

a) v listinné podobě musí být opatřen
   1. uvedením data jeho provedení,
   2. podpisem zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka, který zápis provedl, a otiskem razítka s jmenovkou nebo čitelným přepisem jeho jména, popřípadě jmen, příjmení; to neplatí v případě poskytovatele, který poskytuje zdravotní služby vlastním jménem,
b) v elektronické podobě musí být opatřen identifikátorem záznamu; samotný zápis obsahuje nezměnitelné, nezpochybnitelné a ověřitelné údaje, kterými jsou
   1. datum provedení zápisu,
   2. identifikační údaje zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka, který záznam provedl.

(4) Opravy zápisů ve zdravotnické dokumentaci se provádí novým zápisem. Zápis se opatří uvedením data opravy a dalšími náležitostmi podle odstavce 3. Původní zápis musí zůstat čitelný. V doplnění nebo opravě zápisu ve zdravotnické dokumentaci na žádost pacienta se uvede datum a čas provedení zápisu a poznámka, že jde o opravu nebo doplnění na žádost pacienta; zápis se opatří podpisem pacienta a zdravotnického pracovníka, který jej provedl.

§ 55

Zdravotnickou dokumentaci lze vést pouze v elektronické podobě za splnění těchto podmínek:

a) technické prostředky použité k uložení záznamů v elektronické podobě zaručují, že údaje v provedených záznamech nelze dodatečně modifikovat; technickými prostředky jsou organizačně-tech-

nická opatření, informační systémy, technické zařízení a vybrané pracovní postupy,

b) informační systém, ve kterém je vedena zdravotnická dokumentace v elektronické podobě, eviduje seznam identifikátorů záznamů v elektronické dokumentaci pacientů vedené poskytovatelem a umožňuje jeho poskytování dálkovým přístupem,

c) bezpečnostní kopie datových souborů jsou prováděny nejméně jednou za pracovní den,

d) před uplynutím doby životnosti zápisu na technickém nosiči dat je zajištěn přenos na jiný technický nosič dat,

e) uložení kopií pro dlouhodobé uchování musí být provedeno způsobem znemožňujícím provádět do těchto kopií dodatečné zásahy; tyto kopie jsou vytvářeny nejméně jednou za kalendářní rok,

f) při uchovávání kopií pro dlouhodobé uchování na technickém nosiči dat je zajištěn přístup k těmto údajům pouze oprávněným osobám a je zajištěna jejich čitelnost nejméně po dobu, která je stanovena pro uchování zdravotnické dokumentace,

g) dokumenty v listinné podobě, které jsou součástí zdravotnické dokumentace a které vyžadují podpis osoby, jež není zdravotnickým pracovníkem nebo jiným odborným pracovníkem, musí být převedeny do elektronické podoby, která se opatří zaručeným elektronickým podpisem osoby, která převod provedla; dokument v listinné podobě se uchová,

h) výstupy ze zdravotnické dokumentace lze převést do listinné podoby autorizovanou konverzí dokumentů[29]),

i) informační systém, ve kterém je vedena zdravotnická dokumentace, musí umožňovat vytvoření speciální kopie uložené zdravotnické dokumentace ve formátu čitelném a zpracovatelném i v jiném informačním systému.

§ 56

Vedení zdravotnické dokumentace v případě utajeného porodu

(1) Zdravotnická dokumentace o utajeném porodu podle § 37 je vedena v rozsahu zdravotních služeb souvisejících s těhotenstvím a utajeným porodem. Odděleně od zdravotnické dokumentace je vedeno jméno, popřípadě jména, příjmení ženy, které jsou poskytovány v souvislosti s těhotenstvím a utajeným porodem zdravotní služby, písemná žádost o utajení porodu, datum narození ženy a datum porodu.

(2) Po ukončení hospitalizace ženy, která utajeně porodila, poskytovatel doplní zdravotnickou dokumentaci o údaje uvedené v odstavci 1, vloží ji do vhodného obalu, který zapečetí a označí bezpečnostním kódem, který bude předán též pacientce. Otevření takto zapečetěné zdravotnické dokumentace je možné jedině na základě rozhodnutí soudu; to neplatí, požádá-li o otevření zdravotnické dokumentace žena, která utajeně porodila.

(3) V případě zdravotnické dokumentace vedené v elektronické podobě se zdravotnická dokumentace převede do listinné podoby a postupuje se podle odstavce 2; současně se elektronická podoba zdravotnické dokumentace odstraní z informačního systému.

Nakládání se zdravotnickou dokumentací v případě zániku oprávnění k poskytování zdravotních služeb

§ 57

(1) Pokud oprávnění k poskytování zdravotních služeb zaniklo úmrtím poskytovatele a nepostupuje-li se podle § 27, je ten, kdo žil se zemřelým ve společné domácnosti, nebo osoba mu blízká, nebo vlastník objektu, ve kterém byly zdravotní služby poskytovány, je-li mu úmrtí známo, nebo jiná osoba, která přišla jako první do styku se zdravotnickou dokumentací, povinen oznámit neprodleně úmrtí poskytovatele příslušnému správnímu orgánu a zajistit zdravotnickou dokumentaci tak, aby byla chráněna před nahlížením nebo jiným nakládáním neoprávněnými osobami nebo ztrátou.

(2) Osobám uvedeným v odstavci 1 je zakázáno nahlížet do zdravotnické dokumentace. Tyto osoby jsou povinny

a) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, které se dozvěděly o pacientech, o jejichž zdravotním stavu je vedena zdravotnická dokumentace, a jiných skutečnostech souvisejících s poskytováním zdravotních služeb,

b) umožnit vstup do objektu, v němž se nacházelo zdravotnické zařízení, osobě pověřené příslušným správním orgánem za účelem převzetí, popřípadě provedení soupisu zdravotnické dokumentace.

[29]) Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Příslušný správní orgán po oznámení učiněném podle odstavce 1

a) neprodleně zabezpečí zdravotnickou dokumentaci tak, aby byla chráněna před nahlížením nebo jiným nakládáním neoprávněnými osobami nebo ztrátou, na dobu, než si pacient zvolí nového poskytovatele,

b) oznámí převzetí zdravotnické dokumentace nebo její předání podle § 63 odst. 2 jinému poskytovateli způsobem v místě obvyklém tak, aby byla zajištěna v co možná nejširším rozsahu informovanost pacientů, o nichž je zdravotnická dokumentace vedena; v oznámení uvede adresu místa, kam lze předkládat žádosti o předání zdravotnické dokumentace poskytovateli zvolenému pacientem, popřípadě též adresu místa poskytování zdravotních služeb poskytovatelem, jemuž zdravotnickou dokumentaci předal,

c) zajišťuje pro pacienty do doby, než si zvolí nového poskytovatele nebo než bude zdravotnická dokumentace týkající se pracovnělékařských služeb předána příslušnému poskytovateli určenému zaměstnavatelem, výpisy nebo kopie zdravotnické dokumentace, a to v rozsahu potřebném pro zajištění návaznosti poskytnutí zdravotních služeb nebo je-li to nezbytné k posouzení zdravotního stavu nebo zdravotní způsobilosti; tyto činnosti může vykonávat pouze zdravotnický pracovník,

d) neprodleně prokazatelně zajistí předání zdravotnické dokumentace poskytovateli zvolenému pacientem, a to na základě písemné žádosti pacienta nebo zvoleného poskytovatele; poskytovatel zvolený pacientem ke své žádosti připojí písemné vyjádření pacienta o provedené volbě; součástí žádosti je jméno, popřípadě jména, příjmení pacienta, jeho rodné číslo, je-li přiděleno, nebo datum narození, adresa místa trvalého pobytu pacienta nebo místo hlášeného pobytu na území České republiky, popřípadě adresa bydliště mimo území České republiky, je-li pacientem cizinec, a identifikační údaje zvoleného poskytovatele.

(4) Pokud zemřelý poskytovatel zajišťoval pracovnělékařské služby pro zaměstnavatele, příslušný správní orgán oznámí převzetí zdravotnické dokumentace zaměstnanců tomuto zaměstnavateli, je-li mu znám. Příslušný správní orgán na základě sdělení zaměstnavatele předá tuto zdravotnickou dokumentaci jinému poskytovateli určenému zaměstnavatelem.

(5) V případě zániku oprávnění k poskytování zdravotních služeb úmrtím poskytovatele, který vedl zdravotnickou dokumentaci pouze v elektronické formě, umožní ten, kdo žil se zemřelým ve společné domácnosti, nebo osoba mu blízká, nebo vlastník objektu, ve kterém byly zdravotní služby poskytovány, příslušnému správnímu orgánu přístup k informačnímu systému, ve kterém je vedena zdravotnická dokumentace pacientů.

§ 58

Fyzická nebo právnická osoba uvedená v § 27 odst. 1, která hodlá na základě oprávnění k poskytování zdravotních služeb zemřelého poskytovatele pokračovat podle § 27 v poskytování zdravotních služeb, postupuje podle § 57 odst. 3 písm. a), c) a d) a odst. 4 obdobně. Tato osoba do doby zahájení poskytování zdravotních služeb oznámí způsobem v místě obvyklém adresu místa, kam lze předkládat žádosti k zajištění postupu podle § 57 odst. 3 písm. c) a d).

§ 59

(1) Poskytovatel, který hodlá ukončit poskytování zdravotních služeb, je povinen informaci o ukončení své činnosti zveřejnit alespoň 60 dnů přede dnem zamýšleného ukončení, a to ve zdravotnickém zařízení na veřejně přístupném místě, popřípadě na svých internetových stránkách. Poskytovatel současně požádá příslušný správní orgán a obec, na jejímž území poskytuje zdravotní služby, o uveřejnění uvedené informace na jejich úřední desce; příslušný správní orgán a obec jsou povinny tuto informaci uveřejnit. V informaci uvede datum zamýšleného ukončení činnosti, datum, do kterého lze předložit žádost o předání zdravotnické dokumentace poskytovateli zvolenému pacientem, a adresu místa pro předložení žádosti. Jde-li o postup podle § 23 odst. 3, poskytovatel v informaci uvede, která osoba hodlá pokračovat v poskytování zdravotních služeb.

(2) Poskytovatel uvedený v odstavci 1 při předání zdravotnické dokumentace poskytovateli zvolenému pacientem postupuje podle § 57 odst. 3 písm. d) obdobně. Zdravotnickou dokumentaci vedenou o pacientech, kteří včas nepředložili žádost o předání zdravotnické dokumentace jinému poskytovateli, a její soupis předá osobě pokračující v poskytování zdravotních služeb. Pokud taková osoba není, předá zdravotnickou dokumentaci a její soupis příslušnému správnímu orgánu.

(3) Poskytovatel, který zajišťoval pracovnělékař-

ské služby, oznámí záměr ukončit poskytování zdravotních služeb alespoň 60 dnů přede dnem zamýšleného ukončení zaměstnavateli zaměstnance, o němž je v souvislosti s pracovnělékařskými službami zdravotnická dokumentace vedena. V oznámení zároveň uvede lhůtu, do které je třeba, aby mu zaměstnavatel sdělil identifikační údaje nového poskytovatele. Poskytovatel na základě sdělení zaměstnavatele předá zdravotnickou dokumentaci poskytovateli určenému zaměstnavatelem. Pokud poskytovatel neobdrží sdělení podle věty druhé v určené lhůtě, předá zdravotnickou dokumentaci a její soupis příslušnému správnímu orgánu.

(4) Podle odstavců 1 až 3 se postupuje obdobně, má-li zaniknout oprávnění k poskytování zdravotních služeb z jiných důvodů, než je uvedeno v odstavci 1, a poskytovateli je zánik oprávnění předem znám.

§ 60

(1) Fyzická nebo právnická osoba, jejíž oprávnění k poskytování zdravotních služeb zaniklo na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu, je povinna zajistit předání zdravotnické dokumentace a její soupis příslušnému správnímu orgánu, a to do 10 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

(2) Jestliže nastaly skutečnosti, podle nichž fyzická nebo právnická osoba uvedená v § 58 nemůže pokračovat v poskytování zdravotních služeb, předá neprodleně zdravotnickou dokumentaci a její soupis příslušnému správnímu orgánu.

§ 61

(1) Jde-li o zánik oprávnění k poskytování zdravotních služeb v souvislosti se zrušením organizační složky státu nebo organizační složky územního samosprávného celku a v poskytování zdravotních služeb

a) pokračuje jiný poskytovatel, je zanikající organizační složka povinna zajistit předání zdravotnické dokumentace a její soupis pokračujícímu poskytovateli,

b) nepokračuje jiný poskytovatel, použije se ustanovení § 57 odst. 3 a 4 obdobně s tím, že zdravotnickou dokumentaci a její soupis předá příslušnému správnímu orgánu tento poskytovatel.

(2) Informaci o ukončení činnosti zveřejní zřizovatel organizační složky alespoň 60 dnů přede dnem zamýšleného ukončení, a to ve zdravotnickém zařízení na veřejně přístupném místě a způsobem umožňujícím dálkový přístup. Poskytovatel současně požádá příslušný správní orgán a obec, na jejímž území poskytuje zdravotní služby, o uveřejnění uvedené informace na jejich úřední desce; příslušný správní orgán a obec jsou povinny tuto informaci uveřejnit. V informaci uvede datum zamýšleného ukončení činnosti, datum, do kterého lze předložit žádost o předání zdravotnické dokumentace poskytovateli zvolenému pacientem, a adresu místa pro předložení žádosti; v informaci dále uvede, že zdravotnická dokumentace nepředaná poskytovateli zvolenému pacientem nebo určeném zaměstnavatelem bude předána příslušnému správnímu orgánu a adresu jeho sídla. Jde-li o ukončení činnosti poskytovatele, který na základě smlouvy se zaměstnavatelem zajišťoval pracovnělékařské služby, oznámení podle § 59 odst. 3 učiní poskytovatel.

§ 62

Jestliže poskytovatel předal zdravotnickou dokumentaci právnické nebo fyzické osobě, která hodlá pokračovat v poskytování zdravotních služeb, a dosud nenastaly skutečnosti rozhodné pro pokračování v poskytování zdravotních služeb, postupuje tato osoba podle § 57 odst. 3 písm. a), c) a d) obdobně. Jde-li o zdravotnickou dokumentaci týkající se pracovnělékařských služeb, zajistí její předání na základě sdělení zaměstnavatele zaměstnance, o němž je v souvislosti s pracovnělékařskými službami zdravotnická dokumentace vedena, poskytovateli určenému tímto zaměstnavatelem.

§ 63

(1) Příslušný správní orgán při převzetí zdravotnické dokumentace podle

a) § 59 odst. 2 postupuje obdobně podle § 57 odst. 3 písm. c) a d),

b) § 59 odst. 3 postupuje obdobně podle § 57 odst. 4, nebo

c) § 60 nebo § 61 odst. 1 písm. b) postupuje obdobně podle § 57 odst. 3, popřípadě podle § 57 odst. 4.

(2) Příslušný správní orgán může pro zajištění úkolů podle § 57 odst. 3 písm. c) a d) předat zdravotnickou dokumentaci jinému poskytovateli, pokud s tím tento poskytovatel souhlasí, a to na dobu, než si pacient zvolí jiného poskytovatele.

(3) Příslušný správní orgán předá zdravotnickou dokumentaci poskytovateli podle odstavce 2 na základě předávacího protokolu, ve kterém bude uveden soupis zdravotnické dokumentace, identifikační údaje přebírajícího poskytovatele, datum a účel převzetí. Obdobně

se postupuje, předává-li zdravotnickou dokumentaci jiný poskytovatel nově zvolenému poskytovateli.

(4) V soupisu zdravotnické dokumentace podle § 59 nebo 60 příslušný správní orgán, poskytovatel nebo fyzická nebo právnická osoba uvede jméno, popřípadě jména, příjmení pacienta a jeho datum narození.

(5) Zdravotnická dokumentace a její soupis musí být předány příslušnému správnímu orgánu nebo poskytovateli nebo oprávněné fyzické nebo právnické osobě do 10 pracovních dnů ode dne, kdy nastala skutečnost rozhodná pro její předání, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 64

(1) Příslušný správní orgán nebo poskytovatel, který převzal zdravotnickou dokumentaci, je povinen umožnit přístup do zdravotnické dokumentace fyzické osobě, která byla poskytovatelem, nebo právnímu nástupci právnické osoby, která byla poskytovatelem, zdravotnickému pracovníkovi nebo jinému odbornému pracovníkovi, který byl v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, který zdravotnickou dokumentaci vedl, a to pro potřeby

a) řízení před správními orgány,
b) trestního řízení nebo řízení před soudem nebo jiným orgánem, je-li předmětem řízení spor mezi bývalým poskytovatelem nebo zdravotnickým pracovníkem, popřípadě jiným odborným pracovníkem, a pacientem nebo jinou osobou uplatňující práva na náhradu škody nebo ochranu osobnosti v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, popřípadě je-li předmětem řízení spor mezi bývalým poskytovatelem a zdravotnickým pracovníkem nebo jiným odborným pracovníkem,
c) řešení sporu s bývalým pacientem,
d) řešení sporu se zdravotní pojišťovnou.

Obdobně se postupuje, jde-li o fyzickou osobu, která pozbyla způsobilost k výkonu zdravotnického povolání.

(2) Osoby, jimž byl podle odstavce 1 umožněn přístup do zdravotnické dokumentace,

a) nemají přístup k údajům, které nesouvisí s účelem, pro který byl přístup umožněn,
b) jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všech údajích, o nichž se v souvislosti s přístupem do zdravotnické dokumentace dozvěděly o pacientech, zdravotnických pracovnících, popřípadě jiných odborných pracovnících, nebo poskytovateli, s výjimkou údajů sdělovaných příslušným orgánům v trestním řízení, soudům nebo jiným orgánům při řízeních uvedených v odstavci 1.

(3) Příslušný správní orgán nebo poskytovatel poučí osoby, jimž byl podle odstavce 1 umožněn přístup do zdravotnické dokumentace, o povinnosti podle odstavce 2 písm. b).

Nahlížení do zdravotnické dokumentace, pořizování jejích výpisů nebo kopií

§ 65

(1) Do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi mohou v přítomnosti zaměstnance pověřeného poskytovatelem nahlížet, pořizovat si její výpisy nebo kopie

a) pacient nebo zákonný zástupce pacienta; do záznamů autorizovaných psychologických metod a popisu léčby psychoterapeutickými prostředky může pacient nebo zákonný zástupce pacienta nahlížet nebo si pořizovat výpisy nebo kopie pouze v rozsahu záznamu popisu příznaků onemocnění, diagnózy, popisu terapeutického přístupu a interpretace výsledků testů,
b) osoby určené pacientem nebo zákonným zástupcem pacienta, pěstoun nebo jiná pečující osoba; v případě záznamů autorizovaných psychologických metod a popisu léčby psychoterapeutickými prostředky se postupuje podle písmene a),
c) osoby blízké zemřelému pacientovi v rozsahu stanoveném v § 33 odst. 4;

postupy podle písmene a), b) nebo c) nesmí narušit poskytování zdravotních služeb.

(2) Do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi mohou bez jeho souhlasu nahlížet, jestliže je to v zájmu pacienta nebo jestliže je to potřebné pro účely vyplývající z tohoto zákona nebo jiných právních předpisů, a to v nezbytném rozsahu,

a) osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání a jiní odborní pracovníci v přímé souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, kteří jsou zaměstnanci poskytovatele, a další zaměstnanci poskytovatele v rozsahu nezbytně nutném pro výkon povolání, a dále z důvodu splnění úkolů podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů a při hodnocení správného postupu při poskytování zdravotních služeb,
b) osoby podílející se na výkonu působnosti přísluš-

ného správního orgánu v souvislosti s přezkoumáním lékařského posudku podle jiného právního předpisu,

c) osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání
   1. pověřené příslušným správním orgánem vypracováním odborného stanoviska k návrhu na přezkoumání lékařského posudku,
   2. pověřené příslušným správním orgánem, který převzal podle tohoto zákona zdravotnickou dokumentaci, pořizováním výpisů nebo kopií zdravotnické dokumentace pro zajištění návaznosti zdravotních služeb o pacienta,

d) osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání, které se podílejí na výkonu působnosti správních orgánů, oprávněné k výkonu kontroly v rozsahu jejich pověření podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů a pověřené osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání přizvané ke kontrole v rozsahu jejich pověření,

e) osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání pověřené zdravotními pojišťovnami k provádění činností v rozsahu stanoveném zákonem o veřejném zdravotním pojištění,

f) zdravotničtí pracovníci příslušní podle jiných právních předpisů k posuzování zdravotního stavu pro účely sociálního zabezpečení, zejména nemocenského nebo důchodového pojištění, státní sociální podpory, zaměstnanosti, sociálně-právní ochrany dětí, sociálních služeb, pomoci v hmotné nouzi a úrazového pojištění,

g) osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání pověřené Státním ústavem pro kontrolu léčiv, oprávněné k výkonu kontroly podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů v rozsahu stanoveném těmito právními předpisy,

h) osoby podílející se na evidenci údajů nebo na kontrole sdělování údajů do Národního zdravotnického informačního systému podle tohoto zákona,

i) soudní znalci ve zdravotnických oborech a osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání, které byly pověřeny vypracováním znaleckého posudku znaleckým ústavem[30]), poskytovatelem nebo zdravotnickým pracovníkem, v rozsahu nezbytném pro vypracování znaleckého posudku pro potřebu trestního řízení nebo pro řízení před soudem podle jiných právních předpisů,

j) lékaři Státního úřadu pro jadernou bezpečnost v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem,

k) osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání, které jsou zaměstnanci orgánů ochrany veřejného zdraví, při výkonu státního zdravotního dozoru,

l) osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání provádějící hodnocení kvality a bezpečí podle tohoto zákona a osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání provádějící externí klinické audity lékařského ozáření podle zákona o specifických zdravotních službách,

m) Veřejný ochránce práv v souvislosti s šetřením podle jiného zákona[31]) tak, aby byla zajištěna ochrana citlivých údajů třetích osob,

n) členové delegace Evropského výboru pro zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání nebo členové delegace Podvýboru pro prevenci mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, a to v rozsahu nezbytném pro splnění úkolu vyplývajícího z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které upravují činnost výboru nebo podvýboru[32]).

Osoby uvedené v písmenech b) až n) si mohou pořizovat výpisy nebo kopie zdravotnické dokumentace v rozsahu nezbytném pro splnění účelu nahlížení.

(3) Osoby získávající způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka a zdravotničtí pracovníci uvedení v § 46 odst. 2 mohou do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi nahlížet v rozsahu nezbytně nutném pro zajištění výuky; to neplatí, jestliže pacient nahlížení prokazatelně zakázal.

---

[30]) § 21 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

[31]) Zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

[32]) Evropská úmluva o zabránění mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání vyhlášená sdělením Ministerstva zahraničních věcí pod č. 9/1996 Sb.
Opční protokol k Úmluvě proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání vyhlášený sdělením Ministerstva zahraničních věcí pod č. 78/2006 Sb. m. s.

§ 66

(1) Pokud si osoba, která je podle § 65 odst. 1 nebo odst. 2 písm. b) až k) oprávněná k pořízení výpisu nebo kopie zdravotnické dokumentace, nepořídí výpis nebo kopii vlastními prostředky na místě, pořídí kopii zdravotnické dokumentace poskytovatel. Výpis zdravotnické dokumentace pro osoby uvedené ve větě první poskytovatel pořídí pouze v případě, je-li to účelnější než pořízení kopie, a to po dohodě s oprávněnou osobou. Poskytovatel pořídí výpis nebo kopii zdravotnické dokumentace

a) pro osoby uvedené v § 65 odst. 1 do 30 dnů od obdržení žádosti pacienta nebo jiné k tomu oprávněné osoby,

b) pro osoby uvedené v § 65 odst. 2 písm. b) až k) v rozsahu nezbytném pro splnění účelu nahlížení do 15 dnů od obdržení písemné žádosti,

pokud z jiného právního předpisu nevyplývá jiný postup nebo pokud nebyla dohodnuta jiná lhůta.

(2) Pokud poskytovatel není schopen osobám uvedeným v § 65 odst. 1 zajistit nahlížení do zdravotnické dokumentace, pořídí pro ně kopii zdravotnické dokumentace do 5 dnů ode dne, kdy oprávněné osobě sdělil, že nahlížení do zdravotnické dokumentace nelze zajistit, jestliže nebyla dohodnuta lhůta jiná. Za pořízení kopie nelze požadovat úhradu.

(3) Poskytovatel, který na základě žádosti osoby uvedené v § 65 odst. 1 pořídil výpis nebo kopii zdravotnické dokumentace, může požadovat

a) úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením výpisu nebo náklady vynaložené na pořízení kopie zdravotnické dokumentace; ceník za pořízení výpisu nebo kopie zdravotnické dokumentace musí být umístěn na místě veřejně přístupném pacientům,

b) za jejich odeslání úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s jejich odesláním,

nestanoví-li jiný právní předpis jinak nebo není-li hrazeno pořízení výpisu nebo kopie z veřejného zdravotního pojištění.

(4) V případě, že je zdravotnická dokumentace vedena pouze v elektronické podobě, má pacient nebo jiná osoba oprávněná podle § 65 právo nahlížet dálkovým přístupem nebo na pořízení její kopie na technickém nosiči dat, který si určí, nebrání-li tomu technické možnosti poskytovatele; to neplatí, požaduje-li listinnou podobu.

(5) Osoby uvedené v § 65 odst. 2 písm. b) až n) jsou povinny před nahlédnutím do zdravotnické dokumentace prokázat svou totožnost průkazem totožnosti nebo jiným dokladem obsahujícím fotografii a příslušnost ke správnímu orgánu nebo instituci nebo předložit písemné pověření. Jde-li o osoby uvedené v § 65 odst. 1 použije se obdobně § 41 odst. 3 a 4.

(6) Každé nahlédnutí do zdravotnické dokumentace nebo pořízení jejích výpisů nebo kopií podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů, s výjimkou nahlédnutí podle § 65 odst. 2 písm. a) a odst. 3, se do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi zaznamená. Podle věty první se postupuje obdobně, jestliže byly oprávněnému subjektu poskytnuty podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů bez souhlasu pacienta údaje nebo jiné informace vztahující se k osobě pacienta.

§ 67

Jestliže jsou ve zdravotnické dokumentaci vedené o nezletilém pacientovi zaznamenány takové údaje o jeho zákonném zástupci, pěstounovi nebo jiné pečující osobě, o kterých se zdravotnický pracovník dozvěděl při poskytování zdravotních služeb a z nichž lze vyvodit podezření na zneužívání nebo týrání pacienta nebo ohrožování jeho zdravého vývoje, může poskytovatel omezit zpřístupnění zdravotnické dokumentace tomuto zákonnému zástupci, popřípadě oběma zákonným zástupcům, pěstounovi nebo jiné pečující osobě, pokud uzná, že toto omezení je v zájmu pacienta. Přístup do zdravotnické dokumentace lze omezit pouze ve vztahu k údajům, z nichž vyplývají skutečnosti uvedené ve větě první. Obdobně se postupuje, má-li zdravotnický pracovník podezření na zneužívání nebo týrání pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům, nebo jiného pacienta, který není nezletilým pacientem nebo pacientem zbaveným způsobilosti k právním úkonům.

§ 68

Jestliže příslušný správní orgán převzal zdravotnickou dokumentaci, použijí se ustanovení § 66 a 67 obdobně.

§ 69

Prováděcí právní předpis stanoví

a) rozsah údajů o zdravotním stavu pacienta a skutečnostech souvisejících s poskytováním zdravotních

služeb a s postupem při poskytování zdravotních služeb vedených ve zdravotnické dokumentaci,

b) náležitosti zdravotnické dokumentace a obsah částí zdravotnické dokumentace,

c) podrobnosti o způsobu vedení, zpracování a zacházení se zdravotnickou dokumentací, bez ohledu na formu vedení zdravotnické dokumentace, včetně požadavků na vytvoření speciální kopie zdravotnické dokumentace,

d) dobu uchování zdravotnické dokumentace, postup při vyřazování zdravotnické dokumentace a způsob jejího zničení po uplynutí doby uchování,

e) formát identifikátoru záznamu, podmínky kladené na formát identifikátoru záznamu a podmínky kladené na technické prostředky pro vedení zdravotnické dokumentace v elektronické podobě.

HLAVA III

NÁRODNÍ ZDRAVOTNICKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

§ 70

(1) Národní zdravotnický informační systém je jednotný celostátní informační systém veřejné správy určený

a) ke zpracování údajů o zdravotním stavu obyvatelstva, o činnosti poskytovatelů a jejich ekonomice, o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví za účelem získání informací o rozsahu a kvalitě poskytovaných zdravotních služeb, pro řízení zdravotnictví a tvorbu zdravotní politiky,

b) k vedení Národních zdravotních registrů a zpracování údajů v nich vedených,

c) k vedení Národního registru poskytovatelů a Národního registru zdravotnických pracovníků a zpracování údajů v nich vedených,

d) k realizaci a zpracování výběrových šetření o zdravotním stavu obyvatel, o determinantách zdraví, o potřebě a spotřebě zdravotních služeb a spokojenosti s nimi a o výdajích na zdravotní služby,

e) pro potřeby vědy a výzkumu v oblasti zdravotnictví, a

f) ke zpracování údajů uvedených v písmenech a) a d) pro statistické účely a k poskytování údajů a statistických informací v rozsahu určeném tímto nebo jinými právními předpisy, včetně poskytování informací pro mezinárodní instituce.

(2) Pro zpracování osobních údajů v Národním zdravotnickém informačním systému podle odstavce 1 písm. b) a c) se předávají bez souhlasu subjektu údajů[33]), pokud dále není stanoveno jinak, údaje, kterými jsou, je-li subjektem údajů

a) pacient,

1. údaje potřebné k jeho identifikaci, a to číslo pojištěnce, je-li přiděleno, nebo rodné číslo, není-li tímto číslem číslo pojištěnce, anebo datum narození, není-li přiděleno rodné číslo, dále název obce a popřípadě název městské části nebo městského obvodu, adresa místa trvalého pobytu, a jde-li o cizince, adresa místa hlášeného pobytu a státní občanství,

2. údaje související s jeho zdravotním stavem ve vztahu k onemocnění a jeho léčbě, a to zejména údaje socio-demografické a diagnostické, osobní, rodinná a pracovní anamnéza pacienta související s onemocněním včetně posouzení jeho aktuálního zdravotního stavu, údaje o poskytovaných zdravotních službách pacientovi, dále údaje o výkonu povolání nebo zaměstnání, popřípadě o výkonu služebního poměru, potřebné pro posouzení zdravotního stavu pacienta,

3. identifikační údaje poskytovatele, který zdravotní služby poskytoval, včetně oddělení a pracoviště,

4. identifikační údaje posledního zaměstnavatele pacienta, jde-li o nemoci z povolání,

b) poskytovatel, údaje uvedené v § 74 odst. 1,

c) zdravotnický pracovník, údaje uvedené v § 76 odst. 1,

d) poskytovatel sociálních služeb, který poskytuje zdravotní služby, a osoba poskytující zdravotní služby podle § 20, údaje uvedené v § 74 odst. 2.

(3) Správcem Národního zdravotnického informačního systému je ministerstvo. Ministerstvo může pověřit správou části Národního zdravotnického informačního systému nebo správou jednotlivého registru uvedeného v § 72 odst. 1 Ústav zdravotnických informací a statistiky České republiky, Koordinační středis-

[33]) § 4 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

ko pro rezortní zdravotnické informační systémy nebo jím zřízenou právnickou osobu anebo Všeobecnou zdravotní pojišťovnu České republiky (dále jen „pověřená právnická osoba“).

(4) Údaje podle odstavce 2 předávají do Národního zdravotnického informačního systému, pokud je neposkytují podle jiného právního předpisu[34]),

a) poskytovatelé a poskytovatelé sociálních služeb, v případě, že poskytují zdravotní služby,

b) Národní referenční centrum a zdravotní pojišťovny,

c) příslušní správci nebo jimi pověření zpracovatelé těchto údajů, pokud se jedná o údaje shromažďované podle jiných zákonů,

d) v případě Národního registru poskytovatelů podle § 74 též příslušné správní orgány, krajské úřady a osoba pověřená správcem Národního zdravotnického informačního systému,

e) v případě Národního registru zdravotnických pracovníků podle § 76 též

1. školy poskytující střední vzdělávání ve skupině oborů zdravotnického vzdělávání, vyšší odborné a vysoké školy, které mají akreditovaný vzdělávací nebo studijní program, jejichž absolvováním získává absolvent odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání podle jiných právních předpisů (dále jen „vzdělávací zařízení“),

2. akreditovaná zařízení podle zákonů upravujících způsobilost k výkonu zdravotnických povolání,

3. právnické osoby, které jsou pověřenými organizacemi podle zákonů upravujících způsobilost k výkonu zdravotnických povolání (dále jen „pověřená organizace“),

4. komory,

5. zdravotnický pracovník,

6. ministerstvo,

f) v případě Národního registru léčby uživatelů drog též zařízení služeb sociální péče, zařízení poskytující služby sociální prevence a programy sociálního poradenství poskytované podle zákona upravujícího poskytování sociálních služeb, jejichž cílovou skupinou jsou osoby ohrožené závislostí nebo závislé na návykových látkách,

g) v případě příjemců příspěvku na péči[35]) Ministerstvo práce a sociálních věcí.

(5) Osoby uvedené v odstavci 4

a) nemají nárok na úhradu nákladů, které jsou spojené s poskytováním údajů do Národního zdravotnického informačního systému,

b) jsou povinny umožnit ministerstvu nebo pověřené právnické osobě kontrolu správnosti a úplnosti sdělování údajů do Národního zdravotnického informačního systému.

(6) Údaje do Národního zdravotnického informačního systému se předávají pouze v elektronické podobě přímým zápisem nebo na technických nosičích způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem.

§ 71

Součinnost Ministerstva vnitra, Policie České republiky, Českého statistického úřadu a ministerstva při poskytování údajů ze základních registrů a dalších informačních systémů veřejné správy

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje ministerstvu pro účely plnění jeho úkolů podle tohoto zákona a pro výkon státní správy v oblasti zajištění Národního zdravotnického informačního systému

a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,

b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,

c) údaje z agendového informačního systému cizinců,

d) údaje z registru rodných čísel o fyzických osobách, kterým bylo přiděleno rodné číslo, avšak nejsou vedeny v informačních systémech uvedených v písmenu b) nebo c).

(2) Údaji poskytovanými podle odstavce 1 písm. a) jsou

a) příjmení,

b) jméno, popřípadě jména,

[34]) Například zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

[35]) Zákon č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

c) adresa místa pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu,

d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti, nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Údaji poskytovanými podle odstavce 1 písm. b) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) pohlaví,

d) místo a okres narození; u státního občana České republiky, který se narodil v cizině, místo a stát, kde se narodil,

e) rodné číslo,

f) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

g) adresa místa trvalého pobytu, včetně předchozích adres místa trvalého pobytu, popřípadě též adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu,

h) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místu trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky,

i) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

j) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo otce, matky, popřípadě jiného zákonného zástupce; v případě, že jeden z rodičů nebo jiný zákonný zástupce nemá rodné číslo, jeho jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

k) rodinný stav, datum jeho změny a místo uzavření manželství,

l) datum a místo vzniku registrovaného partnerství,

m) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo manžela nebo registrovaného partnera; je-li manželem nebo registrovaným partnerem fyzická osoba, která nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení manžela nebo registrovaného partnera a datum jeho narození,

n) jméno, popřípadě jména, příjmení a rodné číslo dítěte; je-li dítě cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození dítěte,

o) údaje o osvojeném dítěti v rozsahu,

1. stupeň osvojení,
2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte,
3. původní a nové rodné číslo dítěte,
4. datum, místo a okres narození a u dítěte, které se narodilo v cizině, místo a stát, kde se narodilo,
5. jméno, popřípadě jména, příjmení a rodná čísla osvojitelů, v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, údaje o jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození osvojitele,
6. jméno, popřípadě jména, příjmení a rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, jejich jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,
7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení dítěte,

p) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí státního občana České republiky mimo území České republiky, datum, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

q) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti, nebo den, který prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého.

(4) Údaji poskytovanými podle odstavce 1 písm. c) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum narození,

c) pohlaví,

d) místo a stát, kde se cizinec narodil; v případě že se narodil na území České republiky, místo a okres narození,

e) rodné číslo,

f) státní občanství, popřípadě státní příslušnost,

g) druh a adresa místa pobytu, popřípadě adresa, na kterou mají být doručovány písemnosti podle jiného právního předpisu,

h) číslo a platnost oprávnění k pobytu,

i) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu na území České republiky,

j) zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům,

k) správní nebo soudní vyhoštění a doba, po kterou není cizinci umožněn vstup na území České republiky,

l) rodinný stav, datum a místo uzavření manželství,

m) datum a místo vzniku registrovaného partnerství,

n) jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, popřípadě státní příslušnost manžela nebo registrovaného partnera a jeho rodné číslo; je-li manželem nebo registrovaným partnerem cizinec, který nemá přiděleno rodné číslo, jeho jméno, popřípadě jména, příjmení manžela a datum jeho narození,

o) jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, popřípadě státní příslušnost dítěte, pokud je cizincem, a jeho rodné číslo; v případě, že dítěti nebylo rodné číslo přiděleno, jméno, popřípadě jména, příjmení a datum jeho narození,

p) údaje o osvojeném dítěti v rozsahu

1. stupeň osvojení,
2. původní a nové jméno, popřípadě jména, příjmení dítěte,
3. původní a nové rodné číslo dítěte,
4. datum a místo narození, státní občanství, popřípadě státní příslušnost,
5. rodná čísla osvojitelů; v případě, že osvojiteli nebylo přiděleno rodné číslo, údaje o jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození osvojitele,
6. rodná čísla otce a matky; pokud jim nebylo přiděleno, údaje o jejich jménu, popřípadě jménech, příjmení a datu narození,
7. datum nabytí právní moci rozhodnutí o osvojení nebo rozhodnutí o zrušení osvojení dítěte,

q) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí cizince mimo území České republiky, datum, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo,

r) den, který byl v rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého uveden jako den smrti nebo den, který cizinec prohlášený za mrtvého nepřežil.

(5) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. d) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, popřípadě rodné příjmení,

b) rodné číslo,

c) v případě změny rodného čísla původní rodné číslo,

d) den, měsíc a rok narození,

e) místo a okres narození, u fyzické osoby narozené v cizině stát, na jehož území se narodila.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo z agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(7) Ministerstvo předává poskytovateli zdravotních služeb, který provedl porod nebo poskytl poporodní ošetření novorozence, rodné číslo narozeného dítěte za účelem založení zdravotnické dokumentace a předání údajů do Národního zdravotnického informačního systému.

(8) Policie České republiky poskytne poskytovateli na základě jeho žádosti následující údaje

a) adresu místa pobytu zemřelého pacienta,

b) adresu místa pobytu pacienta, u něhož sdělení tohoto údaje neumožňuje jeho zdravotní stav,

c) adresu místa pobytu pacienta, kterému je nutné poskytnout informaci týkající se jeho zdravotního stavu, jejímž včasným neposkytnutím může dojít k ohrožení nebo poškození zdraví pacienta nebo ohrožení zdraví jiných osob,

d) adresu místa pobytu žijícího manžela nebo žijícího dítěte pacienta uvedeného v písmenu b),

e) adresu místa pobytu zákonného zástupce pacienta, který je nezletilou osobou nebo osobou zbavenou způsobilosti k právním úkonům a který s ohledem na svůj zdravotní stav nebo věk není schopen sdělit údaje potřebné k vyhledání zákonného zástupce, anebo zemřelého pacienta, který byl nezletilou osobou nebo osobou zbavenou způsobilosti k právním úkonům,

pokud tyto údaje poskytovatel nemůže jiným způsobem zjistit a pokud jsou nezbytné k zajištění podmínek pro poskytování zdravotních služeb.

(9) Žádost podle odstavce 8 obsahuje

a) identifikační údaje poskytovatele,

b) identifikační údaje zdravotnického pracovníka,

a to jméno, popřípadě jména, příjmení a jeho pracovní zařazení u poskytovatele,

c) účel, ke kterému jsou údaje požadovány,

d) rodné číslo pacienta nebo zemřelého pacienta, a není-li poskytovateli známo, jiné identifikační údaje, zejména jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození,

e) rodné číslo manžela, dětí nebo zákonných zástupců pacienta nebo zemřelého pacienta, a není-li poskytovateli zdravotních služeb známo, jiné identifikační údaje těchto osob, zejména jméno, popřípadě jména, příjmení a datum narození.

(10) Český statistický úřad poskytuje ministerstvu nebo jím pověřenému správci Národního registru poskytovatelů pro účely zabezpečení poskytování zdravotních služeb a pro výkon státní správy v oblasti zajištění Národního zdravotnického informačního systému ze základního registru osob o subjektu vedeném v registru osob údaje v rozsahu

a) obchodní firma nebo název nebo jméno, popřípadě jména, a příjmení, pokud není podnikající fyzická osoba zapsána do obchodního rejstříku,

b) jméno, popřípadě jména, a příjmení podnikající fyzické osoby nebo zahraniční osoby,

c) datum vzniku nebo datum zápisu do evidence podle jiných právních předpisů,

d) datum zániku nebo datum výmazu z evidence podle jiných právních předpisů,

e) právní forma,

f) záznam o zřízení datové schránky a identifikátor datové schránky, je-li tato datová schránka zpřístupněna,

g) statutární orgán, jméno, popřípadě jména, příjmení a bydliště u fyzické osoby nebo název a sídlo právnické osoby,

h) právní stav,

i) adresa sídla subjektu vedeného v registru osob nebo adresa místa podnikání fyzické osoby,

j) datum zahájení provozování činnosti v provozovně,

k) datum ukončení provozování činnosti v provozovně,

l) adresa místa provozovny,

m) kód agendy,

n) datum prvotního zápisu do registru osob,

o) datum poslední změny údaje vedeného v registru osob,

p) identifikační číslo osoby,

q) identifikační číslo provozovny.

(11) V konkrétním případě lze z poskytovaných údajů podle odstavců 2 až 5 a 10 nebo zjišťovaných údajů podle odstavce 8 použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

(12) Ministerstvo předává údaje jemu poskytnuté podle odstavců 2 až 5 a 10 poskytovatelům zdravotních služeb k plnění jejich úkolů na základě žádosti. Žádost poskytovatele i údaje předávané ministerstvem na základě této žádosti jsou předávány způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(13) Žádost podle odstavce 12 obsahuje

a) identifikační údaje poskytovatele,

b) základní identifikaci subjektu údajů, o kterém mají být údaje předány,

c) požadovaný rozsah údajů o subjektu údajů podle písmene b),

d) účel, ke kterému jsou údaje požadovány,

e) další informace potřebné k vyhledání požadovaných údajů, pokud nebyl subjekt údajů označen jednoznačným způsobem;

žádost se opatří zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb osoby oprávněné jednat za poskytovatele, pokud není žádost doručena prostřednictvím datové schránky.

(14) Ministerstvo ověří žadatele v jím vedeném registru poskytovatelů, posoudí podle sděleného účelu oprávněnost žádosti a odůvodněnost požadovaného rozsahu údajů a v případě kladného vyhodnocení předá požadované údaje; pokud ministerstvo žádost vyhodnotí jako nedůvodnou nebo omezí rozsah požadovaných údajů, sdělí tuto skutečnost poskytovateli.

Národní zdravotní registry, Národní registr poskytovatelů a Národní registr zdravotnických pracovníků

§ 72

(1) Součástí Národního zdravotnického informačního systému jsou

a) data z rezortního Programu statistických zjišťování sbíraná podle zákona o státní statistické službě,

b) národní zdravotní registry, které jsou uvedeny v příloze tohoto zákona,

c) Národní registr poskytovatelů,

d) Národní registr zdravotnických pracovníků,

e) národní zdravotní registry vedené podle zákona upravujícího transplantace,

f) data přebíraná z informačních systémů infekčních nemocí vedených podle zákona o ochraně veřejného zdraví,

(dále jen „zdravotnické registry“).

(2) V Národním zdravotnickém informačním systému zdravotnické registry vytvářejí vzájemně propojenou soustavu a pro účely uvedené v § 73 je možné sdružovat údaje v nich vedené. Pro vedení těchto zdravotnických registrů lze využívat údaje získané z informačních systémů veřejné správy a zdravotních pojišťoven.

§ 73

(1) Účelem zdravotnických registrů je

a) sběr informací k hodnocení zdravotního stavu obyvatelstva a jeho vývoje, ke sledování incidence společensky závažných nemocí a jejich důsledků; zároveň slouží jako podklad pro hodnocení účelnosti diagnostických a léčebných postupů a podporu nebo usměrnění jejich rozvoje s návazně možnou podporou vybavenosti zdravotnických zařízení přístrojovou technikou,

b) sledovat vývoj, příčiny a důsledky nejenom závažných onemocnění, a to včetně důsledků ekonomických, a jejich dopady do sociální sféry a ekonomiky sociálního systému,

c) evidence a sledování pacientů, včetně zemřelých, s vybranými společensky závažnými nemocemi, sledování výskytu, vývoje, příčin a důsledků těchto nemocí a návaznosti další péče, a evidence a sledování pacientů s úrazy, a dále statistická a vědecká zpracování dat registrů zaměřená zejména na analýzy zdravotního stavu obyvatel a kvalitu a využívání zdravotní péče s cílem zlepšovat zdraví populace,

d) evidence poskytovatelů, poskytovatelů sociálních služeb, kteří poskytují zdravotní služby, a osob poskytujících zdravotní služby podle § 20, personálního zabezpečení poskytovaných zdravotních služeb a technického a věcného vybavení,

e) evidence zdravotnických pracovníků z hlediska jejich oprávnění k výkonu zdravotnického povolání a dosaženého vzdělání,

f) získávání potřebných údajů pro statistické účely a poskytování informací.

(2) Přístup k osobním údajům a dalším údajům vedeným ve zdravotnických registrech má, nestanoví-li tento zákon jinak,

a) oprávněný pracovník správce a zpracovatele zdravotnického registru,

b) oprávněný zdravotnický pracovník poskytovatele poskytujícího pacientovi zdravotní služby, které jsou sledovány ve zdravotnickém registru, jde-li o registry uvedené v § 72 odst. 1 písm. b), e) nebo f),

c) oprávněný zaměstnanec osoby poskytující do zdravotnického registru údaje, jde-li o registr uvedený v § 72 odst. 1 písm. c), a zdravotnický pracovník poskytující do zdravotnického registru údaje o své osobě, jde-li o registr uvedený v § 72 odst. 1 písm. d), a to v rozsahu jimi poskytovaných údajů; tím není dotčen přístup k veřejným částem zdravotnických registrů,

d) oprávněný pracovník Koordinačního střediska transplantací pro potřeby využití anamnestických dat vedených ve zdravotnických registrech o zemřelém pacientovi, u něhož byla prokázána mozková smrt a který je potenciálním dárcem, a to pro účely transplantací,

e) oprávněný pracovník instituce, která má ze zákona právo využívat data určeného zdravotnického registru pro svoji činnost,

(dále jen „oprávněný pracovník“); oprávněného pracovníka určují a žádost podle odstavce 2 předkládají subjekty uvedené v písmenech a) až e). Subjektem oprávněným podat žádost podle odstavce 3 se též rozumí zdravotnický pracovník podle písmene c), který poskytuje do zdravotnického registru údaje o své osobě.

(3) Přístup k osobním údajům a dalším údajům vedeným ve zdravotnických registrech zajistí oprávněnému pracovníkovi ministerstvo, a to na základě žádosti předložené k tomu oprávněným subjektem podle odstavce 2. Žádost se překládá způsobem umožňujícím dálkový přístup. V žádosti musí být uvedeny identifikační údaje subjektu, který předkládá žádost, a oprávněného pracovníka, účel, pro který jsou údaje, k nimž má být v rámci příslušného zdravotnického registru umožněn přístup, požadovány, a rozsah požadovaných přístupových práv. Ministerstvo sdělí oprávněnému subjektu rozsah přístupových práv k osobním a dalším údajům vedeným v příslušném zdravotnickém registru.

Jestliže ministerstvo přístup k osobním údajům a dalším údajům vedeným v příslušném zdravotnickém registru nezajistí, sdělí subjektu, který žádost podal, důvody, které ho k tomu vedly.

(4) Subjekt podle odstavce 2 je povinen bez zbytečného odkladu oznámit ministerstvu změny skutečností, na základě kterých byl zajištěn oprávněnému pracovníkovi přístup k osobním a dalším údajům vedeným ve zdravotnickém registru. Ministerstvo podle závažnosti změn přístup zruší nebo změní. Ministerstvo přístup zruší též na základě žádosti oprávněného subjektu.

(5) Pro statistické a vědecké účely poskytuje ministerstvo nebo pověřená právnická osoba z národních zdravotních registrů údaje pouze v anonymizované podobě.

Národní registr poskytovatelů

§ 74

(1) Národní registr poskytovatelů obsahuje strukturované údaje o poskytovatelích, a to

a) identifikační údaje poskytovatele v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o oprávnění k poskytování zdravotních služeb,
b) údaje o odborném zástupci v rozsahu uvedeném v rozhodnutí o oprávnění k poskytování zdravotních služeb,
c) adresu místa nebo míst poskytování zdravotních služeb a další kontaktní údaje poskytovatele, například telefon, fax, adresu elektronické pošty, adresu internetových stránek a identifikátor datové schránky,
d) formu zdravotní péče, obory zdravotní péče, popřípadě druh zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), nebo název zdravotní služby podle § 2 odst. 2 písm. d) až f), a to pro každé místo poskytování,
e) datum zahájení poskytování zdravotních služeb,
f) údaj o přerušení poskytování zdravotních služeb,
g) údaj o pozastavení poskytování zdravotních služeb,
h) údaj o zániku oprávnění k poskytování zdravotních služeb,
i) údaj o pokračování v poskytování zdravotních služeb podle § 27,
j) provozní a ordinační dobu,
k) seznam zdravotních pojišťoven, s nimiž má uzavřenu smlouvu podle zákona o veřejném zdravotním pojištění,
l) údaj o získání potvrzení o splnění podmínek hodnocení kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb podle tohoto zákona,
m) počet lůžek podle formy zdravotní péče v členění akutní lůžková péče intenzivní, akutní lůžková péče standardní, následná lůžková péče a dlouhodobá lůžková péče, a podle oboru zdravotní péče a počet lůžek podle druhu zdravotní péče, pokud se jedná o léčebně rehabilitační péči nebo lázeňskou léčebně rehabilitační péči.

(2) Do Národního registru poskytovatelů se zaznamenávají též údaje

a) o poskytovatelích sociálních služeb, kteří poskytují zdravotní služby v rozsahu podle odstavce 1 písm. a), c), d), e), k) a m),
b) o osobách poskytujících zdravotní služby podle § 20, a to údaje uvedené v dokladu prokazujícím jejich oprávnění poskytovat zdravotní služby v jiném členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci, kontaktní adresa a další kontaktní údaje podle odstavce 1 písm. c), datum zahájení a ukončení poskytování zdravotních služeb na území České republiky, zákaz poskytování zdravotních služeb na území České republiky a doba jeho trvání.

(3) Obsah Národního registru poskytovatelů je

a) veřejně přístupný na internetových stránkách ministerstva, s výjimkou údajů o adrese místa trvalého nebo hlášeného pobytu fyzické osoby a odborného zástupce a jejich data narození,
b) přístupný poskytovateli, poskytovateli sociálních služeb a osobě poskytující zdravotní služby podle § 20, a to v rozsahu údajů o nich zpracovávaných,
c) přístupný oprávněným zaměstnancům příslušného správního úřadu a dále krajského úřadu, jemuž bylo oznámeno poskytování zdravotních služeb podle § 11 odst. 8 a § 20 odst. 2, v rozsahu všech údajů zpracovávaných v registru, a to za účelem výkonu státní správy v oblasti zdravotnictví,
d) přístupný oprávněným zaměstnancům právnických osob zajišťujícím sběr dat do Národního zdravotnického informačního systému,
e) přístupný oprávněným zaměstnancům zdravotních pojišťoven v rozsahu všech údajů zpracovávaných v registru, a to za účelem provádění veřejného zdravotního pojištění.

§ 75

(1) Do Národního registru poskytovatelů předává údaje podle

a) § 74 odst. 1 písm. a) až i) příslušný správní orgán,

b) § 74 odst. 2 krajský úřad, jemuž bylo oznámeno poskytování zdravotních služeb podle § 11 odst. 8 nebo podle § 20 odst. 2,

c) § 74 odst. 1 písm. c) a j) až m) poskytovatel a poskytovatel sociálních služeb.

(2) Příslušný správní orgán, krajský úřad uvedený v odstavci 1 písm. b) a poskytovatelé předávají do registru též každou změnu těchto údajů.

(3) Příslušný správní orgán, krajský úřad uvedený v odstavci 1 písm. b), poskytovatelé a poskytovatelé sociálních služeb předávají do registru údaje a jejich změny v elektronické podobě způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Strukturu předávaných dat stanoví ministerstvo ve zdravotnickém datovém standardu.

Národní registr zdravotnických pracovníků

§ 76

(1) Národní registr zdravotnických pracovníků způsobilých k výkonu zdravotnického povolání obsahuje strukturované údaje o zdravotnických pracovnících, včetně hostujících osob a osob, které způsobilost k výkonu zdravotnického povolání získaly mimo území České republiky, a to

a) jméno, popřípadě jména a příjmení zdravotnického pracovníka a akademický, vědecký a pedagogický titul,

b) datum a místo narození,

c) pohlaví,

d) rodné číslo,

e) státní občanství,

f) adresu místa obvyklého pobytu na území České republiky nebo u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci, adresu bydliště mimo území České republiky,

g) datum a místo získání odborné, specializované, zvláštní odborné způsobilosti a označení odbornosti nebo odborností,

h) datum a místo získání odborné, specializované, zvláštní odborné způsobilosti a označení odbornosti nebo odborností v případě zdravotnických pracovníků, kteří způsobilost získali mimo území České republiky,

i) údaje o zahájení, přerušení nebo ukončení výkonu zdravotnického povolání,

j) údaj, zda jde o hostující nebo usazenou osobu,

k) údaje o ověření znalosti českého jazyka u zdravotnických pracovníků, kteří získali odbornou způsobilost ve studijním programu v cizím jazyce na území České republiky,

l) identifikační údaje poskytovatele nebo poskytovatelů nebo poskytovatelů sociálních služeb, u kterých je zdravotnický pracovník zaměstnán,

m) kraj, na jehož území zdravotnické povolání vykonává,

n) údaje o ztrátě oprávnění k výkonu zdravotnického povolání, o ztrátě zdravotní způsobilosti, ztrátě bezúhonnosti a délku období, na které je výkon činnosti zakázán.

(2) Obsah Národního registru zdravotnických pracovníků je

a) veřejně přístupný na internetových stránkách ministerstva v rozsahu údajů zpracovaných podle odstavce 1 s výjimkou písmen d) a f),

b) přístupný osobě, která získala způsobilost k výkonu zdravotnického povolání,

c) přístupný dalším subjektům uvedeným v § 77,

d) přístupný oprávněným zaměstnancům zdravotních pojišťoven, a to za účelem provádění veřejného zdravotního pojištění.

(3) Ministerstvo poskytne

a) příslušnému správnímu orgánu na jeho žádost neveřejné údaje vedené v Národním registru zdravotnických pracovníků, a to pouze v rozsahu nezbytném k výkonu státní správy v oblasti zdravotnictví a šetření stížností podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů upravujících poskytování zdravotních služeb,

b) Ministerstvu obrany na jeho žádost neveřejné údaje vedené v registru zdravotnických pracovníků, a to pouze za účelem zajištění obrany státu podle jiného zákona[36]).

[36]) Zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 77

(1) Do Národního registru zdravotnických pracovníků předávají údaje podle

a) § 76 odst. 1 písm. a), b), c), d), e), f), i), l) a m) zdravotnický pracovník,
b) § 76 odst. 1 písm. g) vzdělávací zařízení, akreditovaná zařízení nebo pověřené organizace,
c) § 76 odst. 1 písm. h), j) a k) ministerstvo nebo pověřené organizace,
d) § 76 odst. 1 písm. i), l), m) a n) poskytovatelé, poskytovatelé sociálních služeb nebo komory.

(2) Za pravdivost a úplnost poskytovaných údajů do registru nese odpovědnost subjekt předávající údaje. Subjekt údajů uvedený ve zdravotnických registrech je povinen neprodleně oznámit správci změny jím poskytovaných údajů.

(3) Údaje do registru podle odstavce 1 se předávají v elektronické podobě způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Strukturu předávaných dat stanoví ministerstvo ve zdravotnickém datovém standardu.

§ 78

Prováděcí právní předpis stanoví

a) okruh poskytovatelů a dalších osob předávajících osobní a další údaje do zdravotnických registrů,
b) postup, způsob a formu předávání požadovaných osobních a dalších údajů do zdravotnických registrů,
c) periodicitu a lhůty předávání požadovaných osobních a dalších údajů do zdravotnických registrů,
d) náležitosti žádosti o oprávnění k přístupu k osobním údajům a dalším údajům vedeným ve zdravotnických registrech a o zrušení tohoto oprávnění.

ČÁST SEDMÁ

NAKLÁDÁNÍ S ODEJMUTÝMI ČÁSTMI LIDSKÉHO TĚLA, TĚLEM ZEMŘELÉHO, POSTUP PŘI ÚMRTÍ A PITVY

§ 79

Úkony na těle zemřelého

(1) Na těle zemřelého lze provádět pouze tyto úkony

a) prohlídku těla zemřelého,
b) pitvu, včetně odběru biologického materiálu pro diagnostické účely,
c) odběr orgánů pro transplantace podle transplantačního zákona,
d) odběr tkání a buněk určených k použití u člověka, a to
   1. při léčbě příjemce lidských tkání a buněk podle transplantačního zákona a podle zákona o lidských tkáních a buňkách,
   2. pro výrobu léčiv podle zákona o léčivech a zákona o lidských tkáních a buňkách,
e) odběr částí lidského těla, včetně tkání a buněk za účelem jejich použití pro lékařskou vědu, výzkum nebo k výukovým účelům, a dalším účelům, stanoví-li tak jiný právní předpis,
f) vyjmutí implantabilních zdravotnických prostředků a aktivních implantabilních zdravotnických prostředků, je-li to účelné; vyjímání stomatologických pevných protetických výrobků je zakázáno,
g) další úkony stanovené zákonem o pohřebnictví.

(2) Úkony na těle zemřelého, s výjimkou prohlídky těla zemřelého, postupů podle transplantačního zákona a případů nařízení pitvy orgány činnými v trestním řízení podle jiného právního předpisu[37]), mohou být provedeny nejdříve za 2 hodiny poté, kdy k úmrtí došlo.

(3) Odběr biologického materiálu z těla zemřelého lze provést pouze v souvislosti s pitvou, a to i mimo zdravotnické zařízení; to neplatí při postupu podle jiných právních předpisů upravujících transplantace a upravujících postupy pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidských orgánů, tkání a buněk.

Nakládání s částmi lidského těla odebranými pacientovi při poskytování zdravotní péče a nakládání s tělem zemřelého a částmi odebranými z těla zemřelého

§ 80

(1) Odběr části lidského těla, včetně orgánů, tkání nebo buněk (dále jen „část těla“), lze provádět pouze pro účely zdravotní péče nebo pro potřeby vědy, výzkumu nebo k výukovým účelům ve zdravotnictví, nebo pokud tak stanoví jiný právní předpis, a to poskytovatelem ve zdravotnickém zařízení.

[37]) Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

(2) Při odběru částí těla a použití těla zemřelého a nakládání s nimi se podle účelu použití postupuje podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů upravujících nakládání s lidskými orgány, tkáněmi nebo buňkami.

§ 81

(1) Část těla odebranou pacientovi při poskytování zdravotní péče nebo tělo zemřelého, včetně odebraných částí z těla zemřelého, lze uchovat a použít

a) pro potřeby vědy, výzkumu nebo k výukovým účelům ve zdravotnictví,

b) pro použití při léčbě příjemce lidských tkání a buněk podle zákona o lidských tkáních a buňkách,

c) pro potřeby transplantací podle zákona upravujícího transplantace,

d) k použití pro výrobu léčiv podle zákona o léčivech a podle zákona o lidských tkáních a buňkách,

e) pro potřeby stanovené jiným právním předpisem.

(2) Pro potřeby podle

a) odstavce 1 písm. a), b), d) nebo e) lze část těla odebranou pacientovi při poskytování zdravotní péče použít, pokud

1. byla pacientovi o možnosti jejího uchování, darování a použití podána poskytovatelem informace a pacient s tím vyslovil podle tohoto zákona prokazatelný souhlas a

2. v případě použití pro potřeby podle odstavce 1 písm. b) nebo d) byly splněny podmínky podle zákona o lidských tkáních a buňkách,

b) odstavce 1 písm. a), b), d) nebo e) lze tělo zemřelého, včetně odebraných částí z těla zemřelého použít, pokud

1. s tím zemřelý za svého života vyslovil podle tohoto zákona prokazatelný souhlas,

2. v případě použití pro potřeby podle odstavce 1 písm. b) nebo d) byla zemřelému za jeho života podána informace o možnosti darování tkání nebo buněk pro tyto účely, jejich odběru, uchování a použití a byly splněny podmínky podle zákona o lidských tkáních a buňkách a

3. nebude zmařen účel pitvy, a to zejména v případech, kdy vzniklo podezření, že příčinou úmrtí je trestný čin nebo sebevražda;

jestliže zemřelý za svého života nevyjádřil prokazatelný souhlas, může prokazatelný souhlas vyslovit osoba blízká zemřelému.

(3) Na základě žádosti ošetřujícího lékaře nebo zákonného zástupce pacienta poskytne poskytovatel provádějící patologicko-anatomickou pitvu odebraný biologický materiál k poskytnutí konzultační služby podle § 2 odst. 2 písm. b) jinému poskytovateli v oboru patologická anatomie.

(4) Souhlas se nevyžaduje pro použití biologického materiálu pro potřeby výuky, vědy nebo výzkumu odebraného pacientovi při poskytování zdravotní péče nebo v souvislosti s pitvou z těla zemřelého, pokud u biologického materiálu nebo v souvislosti s jeho používáním ve výuce, vědě nebo výzkumu nebudou uvedeny takové údaje, z nichž by bylo možné identifikovat pacienta nebo zemřelou osobu. Jde-li o použití biologického materiálu pro výuku, vědu nebo výzkum v oblasti genetiky, postupuje se podle jiného právního předpisu upravujícího specifické zdravotní služby.

(5) Prokazatelným vyslovením souhlasu s uchováním a použitím části těla pacienta nebo těla zemřelého, včetně odebraných částí z těla zemřelého, se rozumí

a) písemný souhlas pacienta nebo zemřelého vyslovený za jeho života nebo osoby blízké zemřelému s jejich úředně ověřeným podpisem, nebo

b) záznam o souhlasu pacienta vysloveného ve zdravotnickém zařízení; záznam podepíše pacient a zdravotnický pracovník; pokud pacient s ohledem na svůj zdravotní stav nemůže záznam podepsat, stvrdí jeho nepochybný projev vůle svým podpisem zdravotnický pracovník a osoba blízká pacientovi, a není-li přítomna, svědek; v záznamu se uvede způsob, jakým pacient svou vůli projevil a zdravotní důvody bránící podpisu pacienta.

Písemný souhlas nebo záznam o vyslovení souhlasu a záznam o podání informace podle odstavce 2 písm. a) bodu 1 nebo odstavce 2 písm. b) bodu 2 je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi; součástí souhlasu je určení účelu použití.

(6) Část těla pacienta nebo tělo zemřelého, včetně odebraných částí z těla zemřelého, lze uchovat a použít, pouze pokud nedojde k ohrožení zdraví jiného člověka. Za tím účelem se posoudí zdravotní způsobilost pacienta nebo zemřelého. Za posouzení zdravotní způsobilosti, pokud z jiných právních předpisů nevyplývá jinak, odpovídá poskytovatel, který poskytuje zdravotní služby, v rámci kterých byl proveden odběr.

(7) Použití části těla pacienta nebo tělo zemřelého, včetně odebraných částí z těla zemřelého, nemůže být pro nikoho zdrojem finanční ani jiné náhrady, popří-

padě jiných výhod. To nebrání poskytnutí úhrady účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložených výdajů vzniklých v přímé souvislosti s nakládáním s částí těla pacienta nebo tělem zemřelého, včetně částí z těla zemřelého, to je s jejich opatřováním, vyšetřením, skladováním a zpracováním.

§ 82

(1) Při nakládání s plodem po potratu a dále s plodovým vejcem bez obalu, plodovým lůžkem (placentou) nebo těhotenskou sliznicí, které byly vyňaty nebo vypuzeny z těla ženy, se obdobně použijí ustanovení § 81 s tím, že plod po potratu lze použít pouze pro potřeby vědy, výzkumu nebo k výukovým účelům.

(2) Plodem po potratu se rozumí plod, který po úplném vypuzení nebo vynětí z těla matčina neprojevuje ani jednu ze známek života a současně jeho porodní hmotnost je nižší než 500 g, a pokud ji nelze zjistit, jestliže je těhotenství kratší než 22 týdny. Biologickými zbytky potratu se především rozumí placenta a těhotenská sliznice.

Postup při úmrtí

§ 83

(1) Úmrtí osoby nebo nález těla zemřelého mimo zdravotnické zařízení poskytovatele se oznamuje poskytovateli nebo lékaři uvedenému v § 84 odst. 2 písm. a) nebo b). Nejsou-li poskytovatelé nebo lékaři podle věty první známi, oznámí se úmrtí nebo nález těla zemřelého na jednotné evropské číslo tísňového volání 112. Nález části těla zemřelého mimo zdravotnické zařízení poskytovatele se oznamuje na jednotné evropské číslo tísňového volání 112.

(2) Oznamovací povinnost podle odstavce 1 má každý, kdo se o úmrtí dozvěděl nebo nalezl tělo zemřelého nebo jeho část a neví, zda úmrtí nebo nález těla nebo jeho části již bylo oznámeno.

§ 84

(1) Prohlídku těla zemřelého je třeba provést vždy; jejím účelem je zjistit smrt osoby, pravděpodobné datum a čas úmrtí, pravděpodobnou příčinu smrti a dále určit, zda bude provedena pitva. V rámci provedení prohlídky těla zemřelého je provedeno označení těla zemřelého.

(2) Prohlídky těl zemřelých jsou povinni zajišťovat

a) poskytovatelé v oboru všeobecné praktické lékařství a v oboru praktické lékařství pro děti a dorost u svých registrovaných pacientů v rámci provozní doby a v rozsahu provádění návštěvních služeb; provedení prohlídky nesmí vést k narušení poskytování zdravotních služeb,
b) nejde-li o postup podle písmene a), lékař vykonávající lékařskou pohotovostní službu nebo poskytovatel nebo lékař, se kterým má kraj pro tyto účely uzavřenu smlouvu,
c) poskytovatel, v jehož zdravotnickém zařízení došlo k úmrtí,
d) poskytovatel zdravotnické záchranné služby v případě, kdy k úmrtí došlo při poskytování přednemocniční neodkladné péče.

Prohlídky provádějí lékaři se specializovanou způsobilostí.

§ 85

Prohlídky osob, které zemřely ve výcvikovém prostoru nebo zařízení ozbrojených sil nebo při výkonu služby, provádějí lékaři ozbrojených sil. Prohlídku osob, které zemřely ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, provádí lékař Vězeňské služby, je-li k dispozici, popřípadě jiný poskytovatel podle § 84 odst. 2.

§ 86

(1) Lékař provádějící prohlídku těla zemřelého

a) vyplní příslušné části Listu o prohlídce zemřelého a zajistí předání jeho jednotlivých částí subjektům stanoveným prováděcím právním předpisem,
b) určí, zda bude provedena patologicko-anatomická nebo zdravotní pitva podle tohoto zákona,
c) o úmrtí nebo nálezu těla zemřelého informuje osobu blízkou zemřelému, je-li mu tato osoba známa; součástí informace je sdělení o určení provedení pitvy a identifikační údaje poskytovatele, který pitvu provede,
d) vyznačí v případech, v nichž je tímto zákonem stanovena povinnost provést pitvu, nebo v případech, kdy určil provedení pitvy, její provedení v Listu o prohlídce zemřelého,
e) v případech, kdy určil provedení pitvy, zajistí převoz těla zemřelého k pitvě,
f) v případech, kdy neurčil provedení pitvy, předá zprávu o úmrtí registrujícímu poskytovateli v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost, je-li mu

znám, pokud lékař provádějící prohlídku těla zemřelého není současně tímto registrujícím poskytovatelem,

g) neprodleně informuje Policii České republiky, jde-li o

1. podezření, že úmrtí bylo způsobeno trestným činem nebo sebevraždou,
2. zemřelého neznámé totožnosti,
3. úmrtí, ke kterému došlo za nejasných okolností;

lékař provádějící prohlídku těla zemřelého provede jen nezbytné úkony tak, aby nedošlo ke zničení nebo poškození možných důkazů nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo že jde o sebevraždu,

h) informuje Policii České republiky, jestliže mu není známa osoba blízká zemřelému nebo ji nebylo možné o úmrtí vyrozumět, a to za účelem vyhledání osoby blízké zemřelému a předání informace o úmrtí.

(2) Prostřednictvím Listu o prohlídce zemřelého je rodné číslo zemřelého pacienta předáváno matrice ve lhůtě podle jiného právního předpisu[38]), Ústavu zdravotnických informací a statistiky České republiky, Českému statistickému úřadu a provozovateli pohřební služby.

(3) Má-li lékař provádějící prohlídku těla zemřelého podezření, že příčinou úmrtí je nebezpečná infekční nemoc nebo že jde o pacienta s touto nemocí, byla-li příčinou úmrtí taková nemoc, nebo jde-li o úmrtí pacienta s touto nemocí, neprodleně oznámí tuto skutečnost příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. Orgán ochrany veřejného zdraví neprodleně stanoví podmínky pro přepravu zemřelého, provedení pitvy a pro pohřbení; do doby stanovení těchto podmínek nesmí být tělo pohřební službě vydáno.

(4) Má-li lékař provádějící prohlídku těla zemřelého podezření na kontaminaci zemřelého radioaktivní látkou, nebo v případě, že má podezření, že byla příčinou úmrtí pacienta kontaminace radioaktivní látkou, nebo jde-li o úmrtí pacienta kontaminovaného radioaktivní látkou, neprodleně oznámí tuto skutečnost Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost a orgánu ochrany veřejného zdraví. Státní úřad pro jadernou bezpečnost neprodleně stanoví podmínky pro přepravu zemřelého, provedení pitvy a pro pohřbení; do doby stanovení těchto podmínek nesmí být tělo pohřební službě vydáno.

§ 87

Postup při mimořádné události s hromadným úmrtím

(1) Mimořádná událost s hromadným úmrtím je událost, při níž zemře zpravidla více než 10 osob. Lékaři poskytovatele zdravotnické záchranné služby, kteří se dostaví k místu nálezu obětí, zasahují

a) v místě nálezu těl, nebo
b) ve vnější zóně[39]), kde
   1. třídí oběti podle stupně postižení, nebo
   2. konstatují smrt.

(2) Policie České republiky provede identifikaci zemřelých, zajištění místa jejich nálezu nebo místa shromáždění těl zemřelých. Velitel složky Policie České republiky[40]) zajistí přivolání lékaře se způsobilostí v oboru soudní lékařství a lékaře podle § 84 odst. 2 písm. b), který zajistí prohlídky těl zemřelých. V případě, že je důvodné podezření, že těla zemřelých jsou kontaminována chemickými, radioaktivními nebo nebezpečnými biologickými materiály, zajistí přivolání policejního nebo armádního specialisty na danou problematiku.

Pitvy

§ 88

(1) Pitvy jsou

a) patologicko-anatomické, které se provádějí za účelem zjištění základní nemoci a dalších nemocí, komplikací zjištěných nemocí a k ověření klinické diagnózy a léčebného postupu u osob zemřelých ve zdravotnickém zařízení smrtí z chorobných příčin,
b) zdravotní, které se provádějí za účelem zjištění příčiny smrti a objasnění dalších ze zdravotního hle-

[38]) Zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[39]) Vyhláška č. 328/2001 Sb., o některých podrobnostech zabezpečení integrovaného záchranného systému, ve znění vyhlášky č. 429/2003 Sb.

[40]) Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

diska závažných okolností a mechanismu úmrtí u osob, které zemřely mimo zdravotnické zařízení nebo v něm náhlým, neočekávaným nebo násilným úmrtím, včetně sebevraždy,

c) soudní, které se provádějí při podezření, že úmrtí bylo způsobeno trestným činem, a to podle jiného právního předpisu[37]),

d) anatomické, které se provádějí k výukovým účelům nebo pro účely vědy a výzkumu v oblasti zdravotnictví.

(2) Patologicko-anatomické pitvy provádí poskytovatelé v oboru patologická anatomie. Nestanoví-li tento zákon jinak, provede se patologicko-anatomická pitva povinně

a) u žen, které zemřely v souvislosti s těhotenstvím, porodem, potratem, umělým přerušením těhotenství nebo v šestinedělí,

b) u plodů z uměle přerušených těhotenství provedených z důvodů genetické indikace nebo indikace vrozené vývojové vady plodu,

c) u dětí mrtvě narozených a u dětí zemřelých do 18 let věku,

d) u pacientů, kteří zemřeli při operaci, při nechirurgickém intervenčním výkonu, v souvislosti s komplikací navazující na operaci nebo nechirurgický intervenční výkon nebo při úvodu do anestézie,

e) jestliže byl z těla zemřelého proveden odběr orgánu pro účely transplantací, tkání nebo buněk pro použití u člověka nebo odebrána část těla pro výzkum nebo k výukovým účelům; v případech, kdy transplantační zákon stanoví provádění pitev jinak, postupuje se podle transplantačního zákona,

f) v případě, že k úmrtí došlo v souvislosti se závažnou nežádoucí příhodou při klinickém hodnocení humánního léčivého přípravku nebo s nežádoucí příhodou při klinických zkouškách zdravotnického prostředku nebo v souvislosti s ověřováním nových poznatků použitím metod, které dosud nebyly v klinické praxi na živém člověku zavedeny, nebo v případě podezření na tyto skutečnosti,

g) v případě podezření, že k úmrtí došlo v souvislosti s odběrem orgánu za účelem transplantace nebo tkání nebo buněk pro použití u člověka.

(3) Zdravotní pitvy provádí poskytovatelé v oboru soudní lékařství. Nestanoví-li tento zákon jinak, provede se zdravotní pitva povinně

a) při náhlých a neočekávaných úmrtích, jestliže při prohlídce těla zemřelého nebylo možno jednoznačně zjistit příčinu smrti,

b) při všech násilných úmrtích včetně sebevraždy,

c) při podezření, že úmrtí může být v příčinné souvislosti s nesprávným postupem při poskytování zdravotních služeb, které vyslovil zdravotnický pracovník zúčastněný na poskytování zdravotních služeb, lékař, který provedl prohlídku těla zemřelého, nebo osoba blízká zemřelému,

d) při podezření, že úmrtí mohlo být způsobeno v souvislosti se zneužíváním návykových látek,

e) u osob, které zemřely ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence.

(4) Jde-li současně o povinnou pitvu patologicko-anatomickou a zdravotní, provede se pitva zdravotní.

(5) Soudní pitvy provádí poskytovatelé v oboru soudní lékařství. Převoz těla zemřelého k soudní pitvě a zpět zabezpečuje a hradí orgán činný v trestním řízení, který ji nařídil. Rovněž hradí i veškeré další náklady s pitvou spojené.

(6) Anatomické pitvy mohou provádět pouze univerzitní vysoké školy, které mají akreditovaný bakalářský nebo magisterský studijní program, jehož absolvováním se získává odborná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání, na k tomu určených pracovištích; lze je provádět, pokud byly splněny podmínky pro použití těla zemřelého podle tohoto zákona. Převoz těla zemřelého k anatomické pitvě a zpět, provedení této pitvy a uložení těla zabezpečuje a náklady hradí univerzitní vysoká škola.

(7) Pokud v rámci pitvy prováděné podle odstavce 2, 3 nebo 6 nastane podezření, že úmrtí bylo způsobeno trestným činem, nebo že okolnosti úmrtí jsou nejasné, pitva se přeruší. Tuto skutečnost oznámí poskytovatel neprodleně Policii České republiky; pokud orgán činný v trestním řízení nenařídí do 2 hodin od tohoto oznámení pitvu podle jiného právního předpisu, může poskytovatel přerušenou pitvu dokončit.

§ 89

(1) Poskytovatel, který provedl pitvu, zajistí vyplnění příslušných částí Listu o prohlídce zemřelého a předání těchto částí místu jejich určení.

(2) Poskytovatel, který provedl pitvu, je povinen písemně informovat o jejím výsledku

a) poskytovatele, v jehož zdravotnickém zařízení došlo k úmrtí pacienta,

b) registrujícího poskytovatele v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost, je-li mu znám.

(3) Lékař provádějící prohlídku těla zemřelého nebo poskytovatel provádějící pitvu může rozhodnout o neprovedení patologicko-anatomické pitvy podle § 88 odst. 2 písm. a) nebo c), nebo zdravotní pitvy podle § 88 odst. 3 písm. b) nebo d), jestliže jde o úmrtí, jehož příčina je zřejmá a zemřelý pacient za svého života, zákonný zástupce pacienta nebo osoba blízká zemřelému vyslovili prokazatelně nesouhlas s provedením pitvy.

(4) Prokazatelný nesouhlas s provedením pitvy je součástí zdravotnické dokumentace vedené o zemřelém; v případě mrtvě narozeného dítěte je součástí zdravotnické dokumentace vedené o matce.

(5) Poskytovatel provádějící pitvu může rozhodnout o

a) provedení patologicko-anatomické nebo zdravotní pitvy, i když nebyla určena lékařem provádějícím prohlídku těla zemřelého podle § 86 odst. 1 písm. b),

b) neprovedení patologicko-anatomické nebo zdravotní pitvy, která není povinná podle § 88 odst. 2 nebo 3 a jejíž provedení určil lékař provádějící prohlídku těla zemřelého, jestliže jde o úmrtí, jehož příčina je zřejmá.

(6) O rozhodnutí o neprovedení zdravotní pitvy je poskytovatel v oboru soudní lékařství povinen informovat Policii České republiky.

§ 90

Tělo zemřelého musí být ve zdravotnickém zařízení v době, kdy na něm nejsou prováděny žádné úkony, uloženo v chladicím zařízení zajišťujícím trvalé udržení teploty v rozmezí 0 °C až +2 °C. V případě, kdy doba uložení těla ve zdravotnickém zařízení od zjištění úmrtí přesáhne 1 týden nebo kdy to vyžaduje stav těla zemřelého, musí být tělo zemřelého uloženo v chladicím zařízení zajišťujícím trvalé udržení teploty nižší než –10 °C.

§ 91

Části těla odebrané v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, plod po potratu, plodové vejce, plodové lůžko (placenta) nebo těhotenská sliznice, odebrané části těla zemřelého nebo tkáně a buňky, které byly určeny pro výrobu léčiv, k vědeckým, výzkumným nebo výukovým účelům, nebo orgány, tkáně a buňky určené pro použití podle zákonů upravujících nakládání s lidskými orgány, tkáněmi nebo buňkami a nebyly pro tyto účely použity, se zpopelňují ve spalovně poskytovatele, nemá-li poskytovatel vlastní spalovnu, ve spalovně jiného poskytovatele nebo v krematoriu, a to na základě smlouvy uzavřené s jiným poskytovatelem nebo provozovatelem krematoria. Obdobně se postupuje, jde-li o odebrané části těla zemřelého, které byly použity k vědeckým, výzkumným nebo výukovým účelům s tím, že jejich zpopelní zajišťuje a hradí ten, kdo je použil.

§ 92

Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti Listu o prohlídce zemřelého, způsob jeho vyplňování, místa určení jeho jednotlivých částí, postup při jejich předávání místu určení a náležitosti hlášení o ukončení těhotenství, úmrtí dítěte a úmrtí matky.

ČÁST OSMÁ

STÍŽNOSTI

§ 93

(1) Proti postupu poskytovatele při poskytování zdravotních služeb nebo proti činnostem souvisejícím se zdravotními službami může podat stížnost

a) pacient,

b) zákonný zástupce pacienta,

c) osoba blízká v případě, že pacient tak nemůže učinit s ohledem na svůj zdravotní stav nebo pokud zemřel, nebo

d) osoba zmocněná pacientem.

Stížnost se podává poskytovateli, proti kterému směřuje; tím není dotčena možnost podat stížnost podle jiných právních předpisů. Podání stížnosti nesmí být osobě, která ji podala, nebo pacientovi, jehož se stížnost týká, na újmu.

(2) Pokud osoba, která podala poskytovateli stížnost (dále jen „stěžovatel“), s jejím vyřízením nesouhlasí, může podat stížnost příslušnému správnímu orgánu, který tomuto poskytovateli udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Zároveň uvede důvody nesouhlasu s vyřízením stížnosti poskytovatelem.

(3) Poskytovatel je povinen

a) navrhnout stěžovateli ústní projednání stížnosti,

pokud je to s ohledem na charakter stížnosti vhodné,

b) vyřídit stížnost do 30 dnů ode dne jejího obdržení; tuto lhůtu může odůvodněně prodloužit o dalších 30 dnů; jde-li o stížnost, k jejímuž vyřízení je nepříslušný, je povinen ji do 5 dnů ode dne jejího obdržení prokazatelně postoupit věcně příslušnému subjektu; o prodloužení lhůty a postoupení stížnosti je povinen informovat stěžovatele,

c) vést evidenci o podání stížností a o způsobu jejich vyřízení,

d) umožnit stěžovateli nahlížet do konkrétního stížnostního spisu a pořizovat z něj kopie,

e) jde-li o šetření stížnosti příslušným správním orgánem, poskytnout mu na jeho vyžádání včasnou a nutnou součinnost; to platí i pro poskytovatele, který poskytl související zdravotní služby.

(4) Poskytovatel lůžkové nebo jednodenní péče je dále povinen

a) vypracovat postup pro vyřizování stížností,

b) postup podle písmene a) a informaci o možnosti podat stížnost subjektům uvedeným v odstavci 2 uveřejnit ve zdravotnickém zařízení na veřejně přístupném místě a na svých internetových stránkách.

(5) K šetření stížností osob proti postupu při poskytování zdravotních služeb, jejichž poskytovatelem je Vězeňská služba, je příslušný ředitel organizační jednotky Vězeňské služby, pokud generální ředitel Vězeňské služby nepověří šetřením stížnosti jinou osobu.

§ 94

(1) Příslušný správní orgán je povinen

a) vyřídit stížnost

1. do 30 dnů ode dne jejího obdržení,
2. do 90 dnů ode dne jejího obdržení, jestliže jde o stížnost, k jejímuž vyřízení je třeba ustavit nezávislého odborníka,
3. do 120 dnů ode dne jejího obdržení, jestliže jde o stížnost, k jejímuž vyřízení je třeba ustavit nezávislou odbornou komisi;

lhůta pro vyřízení stížnosti podle bodu 2 nebo 3 počíná běžet dnem, kdy příslušný správní orgán ustavil nezávislého odborníka nebo nezávislou odbornou komisi; lhůtu podle bodu 1 může příslušný správní orgán odůvodněně prodloužit o dalších 30 dnů a lhůtu podle bodu 2 nebo 3 o dalších 60 dnů; příslušný správní orgán ustaví nezávislého odborníka nebo nezávislou odbornou komisi bez zbytečného odkladu; jde-li o stížnost, k jejímuž vyřízení je nepříslušný, je povinen ji do 5 pracovních dnů ode dne jejího obdržení prokazatelně postoupit věcně příslušnému subjektu; o prodloužení lhůty a postoupení stížnosti je povinen informovat stěžovatele,

b) vypracovat postup pro vyřizování stížností a určit pracoviště krajského úřadu k přijímání stížností,

c) uveřejnit postup podle písmene b) a adresu určeného pracoviště, úřední hodiny a kontakt na toto pracoviště na úřední desce,

d) vést evidenci o podání stížností a o způsobu jejich vyřízení,

e) umožnit stěžovateli nahlížet do konkrétního stížnostního spisu a pořizovat z něj kopie.

(2) Příslušný správní orgán může šetření stížnosti ukončit, jde-li o stížnost, k jejímuž vyřízení je nezbytné nahlížení do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi, jehož se stížnost týká, popřípadě pořízení kopie nebo výpisu z této dokumentace, jestliže s nahlížením a popřípadě též s pořízením kopie nebo výpisu nevyslovil souhlas tento pacient nebo zákonný zástupce pacienta. Pokud pacient není schopen s ohledem na svůj zdravotní stav projevit svou vůli, může tento souhlas udělit stěžovatel uvedený v § 93 odst. 1 písm. c) nebo d) v rozsahu svého zmocnění. Příslušný správní orgán je povinen informovat o ukončení šetření stížnosti podle věty první a důvodu, který ho k tomu vedl, pacienta, jehož se stížnost týká, stěžovatele, pokud jím není pacient, a poskytovatele, k němuž se stížnost vztahuje.

(3) Stížnost, kterou podala osoba, která není uvedena v § 93 odst. 1, příslušný správní orgán posoudí jako podnět k provedení kontroly. Ve lhůtě 30 dnů ode dne jejího doručení písemně vyrozumí osobu uvedenou ve větě první o tom, jak se stížností bylo naloženo.

(4) Příslušný správní orgán může na základě stížnosti nebo z moci úřední nebo jiného podnětu, a to zejména pro posouzení případů, u nichž vznikly pochybnosti, zda byl při poskytování zdravotních služeb dodržen správný postup, popřípadě k vyloučení příčinné souvislosti mezi nesprávným postupem a újmou na zdraví pacientovi při poskytování zdravotních služeb, ustavit

a) nezávislého odborníka; odborníka ustaví vždy, směřuje-li stížnost nebo podnět proti správnému postupu při poskytování zdravotních služeb, popřípadě je namítáno ublížení na zdraví pacientovi

při poskytování zdravotních služeb a stížnost nebo podnět není zjevně nedůvodný,

b) nezávislou odbornou komisi; komisi ustaví vždy, jestliže

1. nezávislý odborník na základě posouzení zdravotnické dokumentace její ustavení navrhne, nebo

2. podle jeho uvážení jde o případ, kdy posouzení nezávislým odborníkem je odborně nedostačující nebo je třeba posoudit případné ublížení na zdraví při poskytování zdravotních služeb s důsledkem smrti pacienta a stížnost nebo jiný podnět není zjevně nedůvodný.

§ 95

(1) Členy nezávislé odborné komise, které jmenuje a odvolává příslušný správní orgán, jsou vždy

a) zástupce příslušného správního orgánu; zástupce příslušného správního orgánu, který je vždy zdravotnickým pracovníkem, je současně předsedou komise a řídí její činnost,

b) nejméně 2 zdravotničtí pracovníci se způsobilostí k samostatnému výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru zdravotní péče,

c) lékař se specializovanou způsobilostí v oboru patologická anatomie nebo soudní lékařství, jde-li o úmrtí pacienta,

d) zástupce příslušné komory nebo příslušné profesní organizace.

(2) K jednání komise

a) je vždy přizvána osoba, která získala vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oblasti práva,

b) může být přizván poskytovatel, proti kterému stížnost směřuje, a stěžovatel za účelem podání vysvětlení skutečností uvedených ve stížnosti, a to na dobu nezbytně nutnou; stěžovatel je na základě své žádosti přizván k jednání vždy.

(3) Členy nezávislé odborné komise nemohou být osoby, u nichž se zřetelem na jejich vztah k poskytovateli, ke stěžovateli nebo k pacientovi, kterého se stížnost týká, nebo k předmětu projednávané stížnosti jsou důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti.

(4) Nezávislá odborná komise projedná případ za účasti nejméně nadpoloviční většiny všech členů, přičemž jeden z nich musí být vždy zdravotnický pracovník podle odstavce 1 písm. b).

(5) Nezávislá odborná komise případ posoudí na základě zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi a dalších skutečností zjištěných pro účely posouzení případu a vypracuje zápis, který je bezodkladně předán příslušnému správnímu orgánu prostřednictvím předsedy komise. Zápis obsahuje

a) souhrn podstatných údajů ze zdravotnické dokumentace,

b) závěr projednání případu

1. s jednoznačným konstatováním, zda byl nebo nebyl při poskytování zdravotních služeb dodržen náležitý odborný postup; v případě nedodržení náležitého odborného postupu se uvede jeho popis,

2. v případě, že nebyl dodržen náležitý odborný postup, s konstatováním, zda je nebo není dána příčinná souvislost mezi takovým postupem a újmou na zdraví nebo poškozením zdraví s následkem smrti; to neplatí, pokud na základě zjištěných skutečností nelze takové konstatování učinit,

c) návrh opatření směřujících k nápravě.

§ 96

(1) Jestliže příslušný správní orgán při šetření stížnosti zjistí porušení práv nebo povinností při poskytování zdravotních služeb nebo činnostech s tím souvisejících stanovených tímto zákonem nebo jinými právními předpisy anebo jiná pochybení dotýkající se práv a zájmů pacientů,

a) uloží poskytovateli nápravná opatření s uvedením lhůty pro jejich splnění, popřípadě

b) podá podnět

1. orgánu příslušnému podle jiných právních předpisů[41]),

2. příslušné komoře, jestliže zjistí takové pochybení zdravotnickým pracovníkem, který je členem komory, které přísluší šetřit komoře podle zákona upravujícího činnost komor;

obdobně postupuje poskytovatel.

[41]) Například zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 378/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 296/2008 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(2) O uložených nápravných opatřeních nebo o podání podnětu zašle příslušný správní orgán informaci zdravotní pojišťovně, u které byl pacient v době porušení práv nebo povinností při poskytování zdravotních služeb pojištěn.

§ 97

Jednání nezávislé odborné komise je neveřejné. Příslušný správní orgán, pokud ustavil nezávislého odborníka nebo nezávislou odbornou komisi, sdělí pacientovi, jehož se stížnost týká, a stěžovateli, pokud jím není pacient, jméno, popřípadě jména, a příjmení nezávislého odborníka nebo členů nezávislé odborné komise a osob přizvaných podle § 95 odst. 2.

ČÁST DEVÁTÁ

HODNOCENÍ KVALITY A BEZPEČÍ ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB

§ 98

(1) Hodnocení kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb (dále jen „hodnocení kvality a bezpečí“) je dobrovolný proces, jehož účelem je posoudit podle hodnotících standardů organizační úroveň poskytování zdravotních služeb, a to z hlediska jejich kvality a bezpečí.

(2) Hodnotící standardy jsou souborem požadavků na vybrané procesy a ukazatele posuzované ve zdravotnickém zařízení z hlediska zajištění kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb.

(3) Hodnocení kvality a bezpečí může provádět fyzická nebo právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění k provádění této činnosti podle tohoto zákona.

(4) O udělení oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí rozhoduje ministerstvo. Toto oprávnění nelze převést ani nepřechází na jinou fyzickou nebo právnickou osobu.

(5) Fyzické osobě se udělí oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí na její písemnou žádost, jestliže

a) není poskytovatelem nebo společníkem právnické osoby, která je poskytovatelem,

b) nejedná ve shodě s poskytovatelem nebo zdravotní pojišťovnou[42]),

c) má vypracovány hodnotící standardy kvality a bezpečí pro jednotlivé formy zdravotní péče, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), pro jejichž hodnocení má být oprávnění uděleno, a pravidla procesu hodnocení kvality a bezpečí,

d) splňuje požadavky na personální zabezpečení provádění hodnocení kvality a bezpečí v návaznosti na formy zdravotní péče, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), pro jejichž hodnocení má být oprávnění uděleno.

(6) Právnické osobě se udělí oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí na její písemnou žádost, jestliže

a) není poskytovatelem nebo společníkem právnické osoby, která je poskytovatelem, nebo zdravotní pojišťovnou,

b) její statutární orgán nebo jeho člen nebo člen jejího kontrolního orgánu není současně statutárním orgánem nebo jeho členem nebo členem kontrolního orgánu poskytovatele nebo zdravotní pojišťovny a není ani poskytovatelem,

c) nejedná ve shodě s poskytovatelem nebo zdravotní pojišťovnou[42]) a ani jinak nejednají ve shodě s poskytovatelem nebo zdravotní pojišťovnou její statutární orgán nebo jeho člen nebo člen jejího kontrolního orgánu,

d) má vypracovány hodnotící standardy pro jednotlivé formy zdravotní péče, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), pro jejichž hodnocení má být oprávnění uděleno, a pravidla procesu hodnocení kvality a bezpečí,

e) splňuje požadavky na personální zabezpečení provádění hodnocení kvality a bezpečí v návaznosti na formy zdravotní péče, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), pro jejichž hodnocení má být oprávnění uděleno.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví

a) minimální hodnotící standardy kvality a bezpečí pro jednotlivé formy zdravotní péče, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i),

[42]) § 66b obchodního zákoníku.

b) ukazatele kvality a bezpečí zdravotních služeb, způsob jejich tvorby a sledování,

c) rozsah procesů posuzovaných ve zdravotnickém zařízení a požadavků na tyto procesy,

d) požadavky na způsob a postupy hodnocení kvality a bezpečí,

e) požadavky na personální zabezpečení provádění hodnocení kvality a bezpečí týkající se odborné způsobilosti osob, jejichž prostřednictvím bude hodnocení kvality a bezpečí prováděno, a počet těchto osob.

§ 99

(1) Žádost o udělení oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí kromě náležitostí stanovených správním řádem obsahuje,

a) je-li žadatelem fyzická osoba

1. jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum narození žadatele,

2. identifikační číslo[17]), bylo-li přiděleno,

3. formy, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), pro jejichž hodnocení má být oprávnění uděleno,

4. datum, od něhož žadatel hodlá zahájit provádění hodnocení kvality a bezpečí,

b) je-li žadatelem právnická osoba

1. obchodní firmu nebo název a adresu sídla žadatele,

2. jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky a datum narození osob, které jsou statutárním orgánem žadatele nebo jeho členy nebo které jednají jménem právnické osoby zapisované do obchodního nebo obdobného rejstříku před jejím vznikem,

3. údaje uvedené v písmenu a) bodech 2 až 4.

(2) Žadatel k žádosti o udělení oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí předloží,

a) jde-li o fyzickou osobu

1. prohlášení, že splňuje podmínky podle § 98 odst. 5 písm. a) a b),

2. seznam osob, jejichž prostřednictvím bude hodnocení kvality a bezpečí prováděno, s uvedením jména, popřípadě jmen a příjmení; u zdravotnických pracovníků se dále uvede jejich odborná nebo specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání a u ostatních osob jejich vzdělání s uvedením studijního programu a oboru, ve kterém bylo získáno; v seznamu se dále uvede, které osoby budou odpovídat žadateli za hodnocení kvality a bezpečí jednotlivých forem, popřípadě druhů zdravotní péče,

3. hodnotící standardy kvality a bezpečí a pravidla procesu hodnocení kvality a bezpečí pro jednotlivé formy zdravotní péče, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), pro jejichž hodnocení má být oprávnění uděleno,

b) jde-li o právnickou osobu

1. doklad o tom, že právnická osoba byla zřízena nebo založena, pokud se nezapisuje do obchodního nebo obdobného rejstříku nebo pokud zápis ještě nebyl proveden; je-li žadatelem právnická osoba se sídlem mimo území České republiky, předloží výpis z obchodního nebo obdobného rejstříku vedeného ve státě sídla, který nesmí být starší 3 měsíců,

2. prohlášení, že splňuje podmínky podle § 98 odst. 6 písm. a) a c),

3. prohlášení statutárního orgánu nebo jeho členů a členů kontrolního orgánu, že splňují podmínky podle § 98 odst. 6 písm. b) a c),

4. údaje uvedené v písmenu a) bodech 2 a 3.

§ 100

(1) Rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí kromě náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) v případě fyzické osoby jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České repu-

bliky a popřípadě adresu místa hlášeného pobytu na území České republiky, datum narození a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) v případě právnické osoby obchodní firmu nebo název, adresu sídla a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

c) formy zdravotní péče, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), pro jejichž hodnocení se oprávnění uděluje,

d) datum, od kterého lze hodnocení kvality a bezpečí provádět.

(2) Ministerstvo zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí místně příslušnému správci daně vykonávajícímu správu daně z příjmů a místně příslušné okresní správě sociálního zabezpečení.

(3) Ministerstvo zveřejní seznam osob oprávněných k provádění hodnocení kvality a bezpečí, s uvedením údajů uvedených v odstavci 1, na svých internetových stránkách.

§ 101

(1) Osoba oprávněná provádět hodnocení kvality a bezpečí je povinna zveřejnit hodnotící standardy a pravidla procesu hodnocení kvality a bezpečí na svých internetových stránkách.

(2) Osoba oprávněná provádět hodnocení kvality a bezpečí je povinna písemně oznámit ministerstvu všechny změny týkající se údajů obsažených v rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí, v žádosti o udělení oprávnění a v dokladech předkládaných s touto žádostí a doložit tyto změny příslušnými doklady. V případě změn údajů uvedených v seznamu osob uvedeného v § 99 odst. 2 písm. a) bodě 2 se oznamují pouze změny týkající se osob, které odpovídají za hodnocení kvality a bezpečí jednotlivých forem zdravotní péče, popřípadě druhů zdravotní péče.

(3) Týká-li se změna údaje, který není uveden v rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí a jsou-li nadále splněny podmínky stanovené pro provádění hodnocení, provede ministerstvo o této změně záznam do spisu; v ostatních případech rozhodne ministerstvo podle okolností o změně oprávnění nebo o jeho odejmutí.

§ 102

(1) Oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí zaniká

a) smrtí držitele oprávnění,

b) zánikem držitele oprávnění, nebo

c) rozhodnutím ministerstva o odejmutí oprávnění.

(2) Ministerstvo odejme oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí, jestliže držitel oprávnění

a) přestal splňovat některou z podmínek uvedených v § 98 odst. 5 nebo 6, nebo

b) o odejmutí oprávnění požádal.

(3) Ministerstvo může odejmout oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí, jestliže držitel oprávnění závažným způsobem nebo opakovaně porušil některou z povinností uvedených v § 101 odst. 1 nebo 2 nebo v § 104 odst. 2. Ministerstvo může odejmout oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí rovněž v případě, že držitel oprávnění provedl hodnocení kvality a bezpečí prostřednictvím osoby vyloučené z hodnocení podle § 104 odst. 3.

§ 103

Ministerstvo zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o změně nebo odejmutí oprávnění k provádění hodnocení kvality a bezpečí do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí subjektům uvedeným v § 100 odst. 2.

§ 104

(1) Hodnocení kvality a bezpečí se provádí na základě smlouvy uzavřené mezi osobou oprávněnou provádět hodnocení kvality a bezpečí a poskytovatelem; součástí smlouvy je i sjednaná úplata za provedené hodnocení. Hodnocení kvality a bezpečí musí být provedeno do 12 měsíců ode dne uzavření smlouvy.

(2) Osoba oprávněná provádět hodnocení kvality a bezpečí je při hodnocení povinna

a) postupovat nestranně,

b) dodržovat hodnotící standardy kvality a bezpečí a pravidla procesu hodnocení kvality a bezpečí.

(3) Z provádění hodnocení kvality a bezpečí je vyloučena osoba, která je v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, u něhož má být hodnocení provedeno, nebo vykonává pro tohoto poskytovatele funkci odborného zástupce nebo, je-li tímto poskytovatelem právnická osoba, je společníkem této

právnické osoby, jejím statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu nebo členem jejího kontrolního orgánu.

§ 105

(1) Osoba oprávněná provádět hodnocení kvality a bezpečí vydá v případě, že vyhovuje úroveň poskytovaných zdravotních služeb u hodnoceného poskytovatele hodnotícím standardům, certifikát kvality a bezpečí (dále jen „certifikát") s platností 3 roky.

(2) Certifikát obsahuje

a) údaje o osobě, která vydala certifikát, jimiž jsou
   1. v případě fyzické osoby jméno, popřípadě jména, příjmení, adresa místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresa bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresa místa hlášeného pobytu na území České republiky a identifikační číslo,
   2. v případě právnické osoby obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo,
b) údaje o poskytovateli, jimiž jsou
   1. v případě fyzické osoby jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa místa jejího trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě fyzické osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresa bydliště mimo území České republiky a popřípadě adresa místa hlášeného pobytu na území České republiky a identifikační číslo,
   2. v případě právnické osoby obchodní firma nebo název, adresa sídla, v případě právnické osoby se sídlem mimo území České republiky též adresa místa usazení podniku nebo organizační složky podniku právnické osoby na území České republiky a identifikační číslo,
c) formy zdravotní péče, popřípadě druhy zdravotní péče podle § 5 odst. 2 písm. f) až i), pro které byl certifikát vydán, a adresu místa jejich poskytování,
d) datum vydání certifikátu.

(3) Pokud nejsou splněny podmínky pro vydání certifikátu, oznámí osoba, která provedla hodnocení kvality a bezpečí, tuto skutečnost písemně poskytovateli; v oznámení uvede, které podmínky poskytovatel nesplnil.

§ 106

Osoby oprávněné provádět hodnocení kvality a bezpečí vedou evidenci poskytovatelů, kterým vydaly certifikát.

ČÁST DESÁTÁ
KONTROLNÍ ČINNOST

§ 107

(1) Kontrolu poskytovatelů v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb nebo kontrolu poskytovatelů nebo jiných právnických nebo podnikajících fyzických osob v souvislosti s prováděním činností, k nimž je třeba udělení souhlasu, oprávnění k činnosti nebo jiného obdobného povolení podle tohoto zákona nebo jiných zákonů upravujících zdravotní služby, kontrolu poskytovatelů sociálních služeb uvedených v Národním registru poskytovatelů a osob poskytujících zdravotní služby podle § 20 (dále jen „kontrolované osoby") provádí

a) ministerstvo,
b) příslušný správní orgán,
c) krajský úřad, který zaznamenal poskytovatele sociálních služeb nebo osobu poskytující zdravotní služby podle § 20 do Národního registru poskytovatelů,
d) Státní ústav pro kontrolu léčiv,
e) Státní úřad pro jadernou bezpečnost, jde-li o poskytovatele poskytující zdravotní služby, jejichž součástí je lékařské ozáření; tím není dotčena kontrolní činnost Státního úřadu pro jadernou bezpečnost podle jiných právních předpisů,
f) generální ředitelství Vězeňské služby, jde-li o zdravotní služby poskytované v jejím zdravotnickém zařízení,
g) komory, v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem[43]),

(dále jen „kontrolní orgány").

(2) Kontrolu dodržování podmínek poskytování zdravotních služeb ve zdravotnických zařízeních

[43]) Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů.

ozbrojených sil České republiky umístěných v zahraničí provádí Ministerstvo obrany.

§ 108

(1) Při výkonu kontrolní činnosti kontrolní orgány podle § 107 písm. a), b) nebo c) kontrolují plnění povinností a podmínek stanovených tímto zákonem nebo jinými právními předpisy upravujícími zdravotní služby nebo činnosti související se zdravotními službami.

(2) V rámci prováděné kontroly personálního zabezpečení poskytování zdravotních služeb jsou zaměstnanci krajů zařazení do krajských úřadů oprávněni v odůvodněných případech nahlížet do pracovních smluv zaměstnanců poskytovatele.

(3) Státní ústav pro kontrolu léčiv kontroluje technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení v případě poskytování lékárenské péče, zacházení s léčivými přípravky a zdravotnickými prostředky při poskytování zdravotní péče a provádí kontrolu jakosti a bezpečnosti při poskytování zdravotních služeb v zařízeních transfuzní služby a v tkáňových zařízeních podle jiných právních předpisů.

§ 109

Kontrolní orgány jsou oprávněny

a) ukládat k odstranění zjištěných nedostatků nápravná opatření,
b) stanovit lhůty, v nichž je třeba nápravné opatření splnit,
c) kontrolovat splnění nápravných opatření,
d) požadovat na kontrolovaných osobách písemné zprávy o splnění nápravných opatření.

ČÁST JEDENÁCTÁ

KRAJE

§ 110

(1) Kraj odpovídá za organizaci a zajištění

a) lékařské pohotovostní služby, lékárenské pohotovostní služby a pohotovostní služby v oboru zubní lékařství a
b) prohlídek těl zemřelých mimo zdravotnické zařízení na svém území; seznam lékařů, s nimiž kraj uzavřel smlouvu podle § 84 odst. 2 písm. b), a poskytovatelů zajišťujících v rámci lékařské pohotovostní služby prohlídky těl zemřelých, včetně časového rozpisu a vymezení územního obvodu poskytování této zdravotní služby, kraj zveřejní na svých internetových stránkách a předá jej subjektu, který provozuje pracoviště pro příjem volání na jednotné evropské číslo tísňového volání 112.

(2) Lékařskou pohotovostní službou se rozumí ambulantní péče poskytovaná pacientům v případech náhlé změny zdravotního stavu nebo zhoršení průběhu onemocnění. O pohotovostní služby nejde v případě poskytnutí ambulantní péče v rámci pravidelné ordinační doby poskytovatele. Podle věty první a druhé se postupuje i v případě poskytování pohotovostní služby v oboru zubní lékařství a lékárenské pohotovostní služby.

ČÁST DVANÁCTÁ

FAKULTNÍ NEMOCNICE A CENTRA VYSOCE SPECIALIZOVANÉ PÉČE

§ 111

Fakultní nemocnice

(1) Fakultní nemocnice je státní příspěvkovou organizací. Zřizovatelskou funkci vůči fakultní nemocnici vykonává ministerstvo.

(2) Fakultní nemocnice poskytuje zdravotní služby a uskutečňuje související výzkumnou nebo vývojovou činnost. Na odborných pracovištích fakultní nemocnice se také uskutečňuje klinická a praktická výuka podle odstavce 4.

(3) Společná pracoviště fakultní nemocnice a lékařské fakulty vysoké školy jsou kliniky a ústavy; společná pracoviště zřizuje, mění a ruší ředitel fakultní nemocnice po dohodě s děkanem lékařské fakulty. V čele kliniky a v čele ústavu je přednosta, kterého jmenuje nebo odvolává ředitel fakultní nemocnice po dohodě s děkanem lékařské fakulty. Nedojde-li ke jmenování nebo odvolání přednosty podle věty druhé, jmenuje nebo odvolá přednostu ministr zdravotnictví po dohodě s rektorem příslušné vysoké školy.

(4) Na společných pracovištích fakultní nemocnice a lékařské fakulty se na základě požadavku vysoké školy uskutečňuje klinická a praktická výuka v akreditovaných studijních programech všeobecné lékařství, zubní lékařství a farmacie a v akreditovaných studijních programech a vzdělávacích programech nelékařských

zdravotnických oborů a související výzkumná a vývojová činnost podle jiných právních předpisů[44]).

(5) Za účelem zajištění klinické a praktické výuky a výzkumné a vývojové činnosti uzavírá fakultní nemocnice s vysokou školou smlouvu, která upravuje zejména rozsah, strukturu a personální zajištění klinické a praktické výuky ve fakultní nemocnici, podmínky využití majetku fakultní nemocnice při výuce, podmínky využití majetku vysoké školy při poskytování zdravotních služeb, vzájemnou spolupráci na výzkumné a vývojové činnosti a úhradu nákladů s tím spojených. Tím nejsou dotčeny dohody uzavřené podle dosavadních právních předpisů.

(6) V případě vzdělávání uskutečňovaného jinými školami nebo školskými zařízeními platí pro zajištění klinické a praktické výuky a výzkumné a vývojové činnosti na odborných pracovištích fakultní nemocnice odstavce 4 a 5 obdobně.

§ 112

Centrum vysoce specializované péče

(1) Ministerstvo může poskytovateli, který poskytuje zdravotní péči v daných oborech, udělit na jeho žádost podanou na základě výzvy ministerstva statut centra vysoce specializované zdravotní péče (dále jen „centrum“), pokud tento poskytovatel splňuje požadavky na technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení a požadavky na personální zabezpečení vysoce specializované zdravotní péče a je schopen pro vymezené území tuto zdravotní péči zajistit. Statut centra lze udělit též v rámci jednoho nebo více oborů nebo jejich částí, popřípadě pro vysoce náročnou diagnostiku, léčbu nebo sledování určité nemoci.

(2) Ministerstvo zveřejní na svých internetových stránkách a ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví požadavky kladené na poskytovatele ucházející se o statut centra (dále jen „uchazeč o statut centra“). Výzva ministerstva k podání žádosti o udělení statutu centra obsahuje

a) místo, kam se žádosti předkládají,
b) lhůtu pro předložení žádostí,
c) vymezení oboru zdravotní péče nebo jeho části, popřípadě nemoci, pro jejíž diagnostiku, léčbu nebo sledování se statut centra uděluje,
d) požadavky na technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení pro poskytování vysoce specializované zdravotní péče a lhůtu pro jejich splnění,
e) požadavky na personální zabezpečení vysoce specializované zdravotní péče, včetně kvalifikačních požadavků, a lhůtu pro jejich splnění,
f) území, pro které má být vysoce specializovaná zdravotní péče poskytována,
g) dobu, na kterou se statut centra uděluje, a
h) další nezbytné požadavky potřebné k posouzení zajištění poskytování vysoce specializované zdravotní péče, například údaje o počtu léčených pacientů a o provedených zdravotních výkonech ve vymezeném časovém období ve zdravotnickém zařízení uchazeče o statut centra.

(3) Žádost o udělení statutu centra obsahuje

a) identifikační údaje uchazeče o statut centra,
b) kopii oprávnění k poskytování zdravotních služeb,
c) údaje o rozsahu a objemu vysoce specializované zdravotní péče, kterou je uchazeč o statut centra schopen zajistit,
d) údaje o technickém a věcném vybavení zdravotnického zařízení uchazeče o statut centra, v němž má být vysoce specializovaná zdravotní péče poskytována, a o jejím personálním zabezpečení,
e) prohlášení uchazeče o statut centra, že je schopen splnit požadavky na technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení pro poskytování vysoce specializované zdravotní péče a požadavky na personální zabezpečení této zdravotní péče v rozsahu a ve lhůtě uvedených ve výzvě,
f) další údaje a doklady uvedené ve výzvě podle odstavce 2.

(4) Ministerstvo po posouzení žádostí jednotlivých uchazečů o statut centra vyřadí uchazeče, kteří nevyhověli podmínkám vymezeným ve výzvě, a u ostatních uchazečů určí jejich pořadí. Ministerstvo při určování pořadí uchazečů o statut centra zejména přihlédne ke kvalifikačním předpokladům jejich zdravotnických pracovníků pro poskytování vysoce specializované zdravotní péče, době a rozsahu poskytování této zdravotní péče a její dostupnosti, a je-li to předmětem výzvy, též k údajům o počtu léčených pacientů, provedených zdravotních výkonech ve vymezeném časovém období a k dalším požadavkům stanoveným ve výzvě. Při rozhodování o udělení statutu centra ministerstvo

[44]) Například zákon č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

přihlédne k určenému pořadí uchazečů o statut centra; na udělení statutu centra není právní nárok.

(5) Ministerstvo zveřejní seznam center na svých internetových stránkách a ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví; v seznamu uvede identifikační údaje poskytovatele, jemuž byl udělen statut centra, a údaje podle odstavce 2 písm. c), f) a g).

(6) Poskytovatel je povinen písemně oznámit ministerstvu změny všech údajů a podmínek, za nichž mu byl statut centra udělen, a to nejpozději do 15 dnů ode dne jejich vzniku.

§ 113

(1) Statut centra zaniká

a) dnem zániku oprávnění poskytovat zdravotní služby, pro které byl statut centra udělen, nebo
b) odejmutím statutu centra.

(2) Ministerstvo odejme statut centra, jestliže o to poskytovatel požádá.

(3) Ministerstvo může odejmout statut centra, jestliže

a) poskytovatel přestal splňovat některou z podmínek pro udělení statutu centra, nebo
b) další činnost centra není pro zajištění vysoce specializované zdravotní péče potřebná v důsledku snížení potřeby poskytování této zdravotní péče.

ČÁST TŘINÁCTÁ

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 114

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 11 odst. 2 poskytuje zdravotní služby bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb,
b) jako osoba uvedená v § 20 odst. 1 nesplní oznamovací povinnost podle § 20 odst. 2,
c) jako osoba uvedená v § 57 odst. 1 poruší povinnost mlčenlivosti podle § 57 odst. 2 písm. a),
d) jako osoba uvedená v § 57 odst. 1 v rozporu s § 57 odst. 2 písm. b) neumožní vstup do objektu osobě pověřené příslušným správním orgánem,
e) jako osoba uvedená v § 27 odst. 1, která hodlá na základě oprávnění k poskytování zdravotních služeb zemřelého poskytovatele pokračovat v poskytování zdravotních služeb, v rozporu s § 58 nesplní některou z povinností ohledně zdravotnické dokumentace pacientů zemřelého poskytovatele podle § 57 odst. 3 písm. a), c) nebo d) nebo odst. 4, jejichž plnění by v případě nezájmu o pokračování v poskytování zdravotních služeb spadalo do působnosti příslušného správního orgánu, jemuž bylo úmrtí poskytovatele oznámeno, anebo neoznámí adresu místa, kam lze předkládat žádosti k zajištění postupu podle § 57 odst. 3 písm. c) nebo d),
f) jako osoba, jejíž oprávnění k poskytování zdravotních služeb zaniklo na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu, v rozporu s § 60 odst. 1 nebo 2 nezajistí předání zdravotnické dokumentace nebo jejího soupisu nebo nepředá zdravotnickou dokumentaci nebo její soupis příslušnému správnímu orgánu,
g) jako zdravotnický pracovník v rozporu s § 70 odst. 4 písm. e) bodem 5 nepředá údaje do Národního zdravotnického informačního systému,
h) část těla odebranou pacientovi, tělo zemřelého nebo odebranou část z těla zemřelého uchovává nebo použije v rozporu s § 81 odst. 1 nebo 2,
i) nesplní oznamovací povinnost podle § 83, nebo
j) provede hodnocení kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb bez oprávnění podle § 98 odst. 3 na základě smlouvy s poskytovatelem podle § 104 odst. 1.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo c),
b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. h) nebo j),
c) 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. d), nebo
d) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. b), e), f), g) nebo i).

§ 115

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 11 odst. 2 poskytuje zdravotní služby bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb,
b) jako osoba, které bylo uděleno oprávnění k poskytování zdravotních služeb před zápisem do obchodního nebo jiného zákonem určeného rejstříku

s účinkem jejího vzniku, nebo jako osoba se sídlem mimo území České republiky, které bylo uděleno oprávnění k poskytování zdravotních služeb před zápisem do obchodního rejstříku, do něhož se zapisuje, nezašle příslušnému správnímu orgánu doklad prokazující podání návrhu na zápis do rejstříku nebo doklad prokazující zápis do rejstříku podle § 19 odst. 5,

c) jako osoba uvedená v § 20 odst. 1 nesplní oznamovací povinnost podle § 20 odst. 2,

d) jako osoba uvedená v § 27 odst. 1, která hodlá na základě oprávnění k poskytování zdravotních služeb zemřelého poskytovatele pokračovat v poskytování zdravotních služeb, v rozporu s § 58 nesplní některou z povinností ohledně zdravotnické dokumentace pacientů zemřelého poskytovatele podle § 57 odst. 3 písm. a), c) nebo d) nebo odst. 4, jejichž plnění by v případě nezájmu o pokračování v poskytování zdravotních služeb spadalo do působnosti příslušného správního orgánu, jemuž bylo úmrtí poskytovatele oznámeno, anebo neoznámí adresu místa, kam lze předkládat žádosti k zajištění postupu podle § 57 odst. 3 písm. c) nebo d),

e) jako osoba, jejíž oprávnění k poskytování zdravotních služeb zaniklo na základě rozhodnutí příslušného správního orgánu, v rozporu s § 60 odst. 1 nebo 2 nezajistí předání zdravotnické dokumentace nebo jejího soupisu nebo nepředá zdravotnickou dokumentaci nebo její soupis příslušnému správnímu orgánu,

f) jako osoba uvedená v § 70 odst. 4 písm. b), c) nebo d), nejde-li o krajský úřad, nebo v § 70 odst. 4 písm. e) bodech 1, 2, 3 nebo 4 nepředá údaje do Národního zdravotnického informačního systému,

g) část těla odebranou pacientovi, tělo zemřelého nebo odebranou část z těla zemřelého uchovává nebo použije v rozporu s § 81 odst. 1 nebo 2, nebo

h) provede hodnocení kvality a bezpečí poskytovaných zdravotních služeb bez oprávnění podle § 98 odst. 3 na základě smlouvy s poskytovatelem podle § 104 odst. 1.

(2) Univerzitní vysoká škola se dopustí správního deliktu tím, že provede anatomickou pitvu v rozporu s § 88 odst. 6.

(3) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a),

b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. g) nebo h) nebo odstavce 2, nebo

c) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), c), d), e) nebo f).

§ 116

(1) Osoba oprávněná provádět hodnocení kvality a bezpečí se dopustí správního deliktu tím, že

a) nezveřejní hodnotící standardy nebo pravidla procesu hodnocení kvality a bezpečí podle § 101 odst. 1,

b) nesplní oznamovací povinnost podle § 101 odst. 2,

c) při hodnocení kvality a bezpečí postupuje v rozporu s § 104 odst. 2 písm. b), nebo

d) provede hodnocení kvality a bezpečí osobou vyloučenou z tohoto hodnocení podle § 104 odst. 3.

(2) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c) nebo d),

b) 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), nebo

c) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b).

§ 117

(1) Poskytovatel se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 11 odst. 1 poskytuje zdravotní služby neuvedené v oprávnění k poskytování zdravotních služeb,

b) v rozporu s § 11 odst. 3 poskytuje zdravotní služby prostřednictvím osoby, která není způsobilá k výkonu zdravotnického povolání nebo k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotních služeb,

c) v rozporu s § 11 odst. 6 poskytuje zdravotní služby ve zdravotnickém zařízení, které není pro poskytování zdravotních služeb technicky nebo věcně vybaveno,

d) neustanoví odborného zástupce podle § 12 odst. 2 nebo § 14 odst. 5,

e) nesplní oznamovací povinnost podle § 21 odst. 1 a 2 nebo § 27 odst. 1 písm. c),

f) nesplní oznamovací povinnost nebo nezveřejní informaci podle § 26 odst. 2 nebo 4,

g) v rozporu s § 26 odst. 3 nezajistí předání kopie

zdravotnické dokumentace nebo výpisu ze zdravotnické dokumentace jinému poskytovateli,

h) v rozporu s § 28 odst. 3 písm. e) bodem 1, 2 nebo 3 neumožní při poskytování zdravotních služeb přítomnost jiných osob,

i) umožní přítomnost jiných osob při poskytování zdravotních služeb, i když pacient jejich přítomnost odmítl podle § 28 odst. 3 písm. h),

j) v rozporu s § 28 odst. 3 písm. i) neumožní pacientovi přijímat návštěvy ve zdravotnickém zařízení,

k) v rozporu s § 28 odst. 3 písm. j) neumožní pacientovi přijímat duchovní péči nebo duchovní podporu ve zdravotnickém zařízení,

l) neumožní pacientovi se smyslovým postižením nebo s těžkými komunikačními problémy dorozumívat se způsobem pro něj srozumitelným nebo dorozumívacími prostředky, které si sám zvolí, podle § 30 odst. 1,

m) v rozporu s § 30 odst. 3 neumožní, aby měl pacient u sebe ve zdravotnickém zařízení vodicího nebo asistenčního psa,

n) v rozporu s § 28 odst. 1 poskytne pacientovi zdravotní služby bez jeho souhlasu,

o) neinformuje pacienta o ceně poskytovaných zdravotních služeb nebo nevystaví účet za uhrazené zdravotní služby podle § 45 odst. 2 písm. a),

p) v rozporu s § 45 odst. 2 písm. b) neumístí seznam cen poskytovaných zdravotních služeb tak, aby byl přístupný pacientům,

q) neumístí údaj o provozní nebo ordinační době tak, aby byla tato informace přístupná pacientům podle § 45 odst. 2 písm. c),

r) neopatří zdravotnické zařízení označením podle § 45 odst. 2 písm. d),

s) nezpřístupní pacientům v době nepřítomnosti nebo dočasného přerušení poskytování zdravotních služeb informaci o poskytování neodkladné péče jiným poskytovatelem podle § 45 odst. 2 písm. e),

t) v rozporu s § 45 odst. 2 písm. f) nepředá zprávu o poskytnutých zdravotních službách,

u) nepředá potřebné informace o zdravotním stavu pacienta podle § 45 odst. 2 písm. g),

v) v rozporu s § 40 neoznámí soudu hospitalizaci pacienta nebo dodatečné omezení pacienta ve volném pohybu nebo styku s vnějším světem, nebo

w) nepředá uchazeči o zaměstnání lékařský posudek podle § 45 odst. 3 písm. a).

(2) Poskytovatel se dopustí správního deliktu dále tím, že

a) nezpracuje traumatologický plán podle § 47 odst. 1 písm. d),

b) v rozporu s § 45 odst. 2 písm. h) nezpracuje seznam zdravotních služeb, k jejichž poskytnutí je vyžadován písemný souhlas,

c) v rozporu s § 45 odst. 2 písm. j) bodem 1 nepřijme pacienta k nařízené izolaci, karanténě, léčení nebo lékařskému dohledu,

d) nepředá údaje do Národního zdravotnického informačního systému podle § 45 odst. 2 písm. m),

e) v rozporu s § 45 odst. 3 písm. b) nebo c) neumožní vstup do prostor zdravotnického zařízení pověřeným osobám,

f) neposkytne podklady nebo údaje krajskému úřadu nebo ministerstvu podle § 45 odst. 3 písm. d),

g) neinformuje pacienta podle § 45 odst. 2 písm. i),

h) neposkytne zdravotní služby indikované lékařem Vězeňské služby osobě obviněné, odsouzené nebo umístěné do výkonu zabezpečovací detence podle § 45 odst. 2 písm. k),

i) poruší povinnost podílet se na zajištění lékařské pohotovostní služby nebo pohotovostní služby poskytované zubními lékaři nebo lékárníky podle § 45 odst. 2 písm. l),

j) neinformuje ve stanovených případech osobu uvedenou v § 45 odst. 4 písm. a) nebo Policii České republiky o tom, že pacient svévolně opustil zdravotnické zařízení lůžkové péče,

k) nezajistí zpřístupnění informací o zdravotním stavu pacienta nezbytně nutných pro poskytnutí konzultačních služeb podle § 46 odst. 1 písm. d),

l) nezajistí na výzvu poskytovatele zdravotnické záchranné služby spolupráci při poskytování zdravotních služeb podle § 46 odst. 1 písm. e),

m) nezajistí na výzvu nebo na základě opatření orgánu ochrany veřejného zdraví účast zdravotnických pracovníků na poskytování zdravotních služeb podle § 46 odst. 1 písm. f),

n) nezajistí hospitalizaci dětí odděleně od dospělých podle § 47 odst. 1 písm. a) bodu 1, nebo

o) nezajistí hospitalizaci žen odděleně od mužů podle § 47 odst. 1 písm. a) bodu 2.

(3) Poskytovatel se dopustí správního deliktu též tím, že

a) v rozporu s § 48 odst. 1, 3 nebo 4 odmítne přijetí pacienta do péče,

b) v rozporu s § 48 odst. 2 nebo 3 ukončí péči o pacienta,

c) nevydá pacientovi zprávu podle § 48 odst. 5,

d) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 51,

e) poruší povinnost vést nebo uchovávat zdravotnickou dokumentaci nebo nakládat se zdravotnickou dokumentací podle § 53 odst. 1,

f) neumožní přístup do zdravotnické dokumentace podle § 64 odst. 1,

g) neumožní nahlížení do zdravotnické dokumentace podle § 65,

h) umožní nahlížet do zdravotnické dokumentace v rozporu s § 65,

i) nepořídí výpis nebo kopii zdravotnické dokumentace podle § 66 odst. 1 nebo 2,

j) neprovede záznam do zdravotnické dokumentace podle § 66 odst. 6,

k) část těla odebranou pacientovi, tělo zemřelého nebo odebranou část z těla zemřelého uchovává nebo použije v rozporu s § 81 odst. 1 nebo 2,

l) slíbí nebo poskytne jinému finanční nebo jinou náhradu, popřípadě výhodu v souvislosti s použitím části těla pacienta, těla zemřelého nebo odebrané části z těla zemřelého,

m) nezajistí prohlídku těla zemřelého podle § 84 odst. 2 písm. a), c) nebo d),

n) nesplní oznamovací povinnost podle § 88 odst. 7,

o) nesplní informační povinnost podle § 89 odst. 2,

p) nezajistí uložení těla zemřelého v chladicím zařízení podle § 90,

q) nevede evidenci o podání stížností nebo o způsobu jejich vyřízení podle § 93 odst. 3 písm. c),

r) neumožní stěžovateli nahlédnout do stížnostního spisu nebo pořídit kopii ze stížnostního spisu podle § 93 odst. 3 písm. d),

s) neposkytne součinnost příslušnému správnímu orgánu při šetření stížnosti podle § 93 odst. 3 písm. e), nebo

t) nevypracuje postup pro vyřizování stížností podle § 93 odst. 4 písm. a).

(4) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 3 písm. d),

b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), c), d) nebo n) nebo odstavce 3 písm. e), f), g), h), i) nebo k),

c) 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. e), f) nebo g), odstavce 2 písm. c), l) nebo m) nebo odstavce 3 písm. a), b), l) nebo m),

d) 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. r) nebo v), odstavce 2 písm. h) nebo odstavce 3 písm. n) nebo p),

e) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. h), i), j), k), l), m), q), s), t), u) nebo w), odstavce 2 písm. a), b), d), e), f) nebo i) nebo odstavce 3 písm. c), j), o) nebo s), nebo

f) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. o) nebo p), odstavce 2 písm. g), j), k), n) nebo o) nebo odstavce 3 písm. q), r) nebo t).

§ 118

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává

a) krajský úřad, v jehož správním obvodu byly spáchány, jde-li o správní delikty podle § 114 odst. 1 nebo § 115 odst. 1,

b) správní orgán příslušný k udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jde-li o správní delikty podle § 117 odst. 1, 2 nebo 3,

c) ministerstvo, jde-li o správní delikty podle § 115 odst. 2 nebo § 116 odst. 1.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 119

Společná ustanovení

(1) Působnost stanovená tímto zákonem krajským úřadům, krajům, obecním úřadům nebo obcím s rozšířenou působností je výkonem přenesené působnosti, s výjimkou působnosti podle § 44 odst. 5. Ustanovení tohoto zákona se použijí na poskytování zdravotnické záchranné služby, na poskytování specifických zdravotních služeb a na poskytování zdravotních služeb podle transplantačního zákona, nestanoví-li zákon o zdravotnické záchranné službě, zákon o specifických zdravotních službách a transplantační zákon jinak.

(2) Činnost nezávislých odborníků a členů nezávislých odborných komisí ustavených podle tohoto zákona je jiným úkonem v obecném zájmu[45]), při němž těmto odborníkům náleží náhrada platu nebo mzdy. Odborníkům, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, avšak jsou výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou se účastnili na činnosti komise, v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti[46]). Nezávislým odborníkům, členům komisí i přizvané osobě podle § 95 odst. 2 písm. a) přísluší náhrada prokázaných jízdních výdajů.

§ 120

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 5 odst. 3, § 11 odst. 4, 6 a 7, § 44 odst. 4, § 47 odst. 1 písm. e), § 69, § 70 odst. 6, § 75 odst. 3, § 77 odst. 3, § 78, 92 a § 98 odst. 7.

Přechodná ustanovení

§ 121

(1) Osoba, která je oprávněna provozovat nestátní zdravotnické zařízení na základě rozhodnutí o registraci podle dosavadního zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních (dále jen „registrace“), může na základě registrace poskytovat zdravotní služby, které odpovídají druhu a rozsahu zdravotní péče uvedené v registraci, a to po dobu nejdéle 36 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak; tato osoba se považuje za poskytovatele. Držitelé registrace podle dosavadních právních předpisů mají právo na vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona za předpokladu, že doloží náležitosti nutné k udělení registrace podle tohoto zákona.

(2) Osoba, která je na základě registrace oprávněna provozovat zařízení zdravotnické záchranné služby a nesplňuje požadavky pro udělení oprávnění k poskytování zdravotnické záchranné služby podle tohoto zákona a zákona o zdravotnické záchranné službě, může na základě registrace poskytovat zdravotnickou záchrannou službu v rozsahu odpovídajícím druhu a rozsahu zdravotní péče uvedené v registraci, a to po dobu nejdéle 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; tato osoba se považuje za poskytovatele.

(3) Příslušný správní orgán může registraci změnit nebo zrušit, přestane-li poskytovatel splňovat podmínky, za nichž byla registrace vydána. Příslušný správní orgán též může registraci změnit, zrušit nebo pozastavit z důvodu, pro který lze změnit, odejmout nebo pozastavit oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona; ustanovení upravující důvody a další podmínky pro změnu, odejmutí nebo pozastavení oprávnění se použijí přiměřeně.

(4) Registrace pozbývá platnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb, nejpozději však uplynutím 36 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. To neplatí, požádá-li poskytovatel uvedený v odstavci 1 o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb ve lhůtě stanovené v odstavci 5 a řízení o žádosti nebude pravomocně skončeno do 36 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; v tomto případě registrace pozbývá platnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti. Registrace opravňující provozovat zařízení zdravotnické záchranné služby poskytovatelem uvedeným v odstavci 2 pozbývá platnosti uplynutím 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Pokud poskytovatel uvedený v odstavci 1 hod-

[45]) § 200 a násl. zákoníku práce.

[46]) Zákon č. 435/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

lá poskytovat zdravotní služby po uplynutí 36 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, požádá do 9 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Žádost o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb obsahuje náležitosti uvedené v § 18 odst. 1. Příslušný správní orgán je povinen vydat rozhodnutí o žádosti nejpozději do 36 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Řízení zahájená podle dosavadního zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou řízení o registraci zařízení zdravotnické záchranné služby nebo o její změně, která se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zastavují.

§ 122

(1) Osoba, která je oprávněna provozovat zdravotnické zařízení státu, může bez oprávnění k poskytování zdravotních služeb poskytovat zdravotní služby odpovídající druhu a rozsahu zdravotní péče, kterou poskytovala ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, a to po dobu nejdéle 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak; tato osoba se považuje za poskytovatele.

(2) Pokud poskytovatel uvedený v odstavci 1 hodlá poskytovat zdravotní služby po uplynutí 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, požádá do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb; v tomto případě může poskytovat zdravotní služby bez oprávnění do doby nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti. Žádost o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb obsahuje náležitosti uvedené v § 18 odst. 1, 2 a 4. Příslušný správní orgán je povinen vydat rozhodnutí o žádosti nejpozději do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 123

(1) Činnost územních a ústředních znaleckých komisí započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(2) Pro účely posouzení bezúhonnosti podle § 13 se poskytováním zdravotních služeb rozumí též poskytování zdravotní péče podle dosavadních právních předpisů.

§ 124

(1) Provozování jeslí jako zdravotnických zařízení podle dosavadních právních předpisů se ukončí nejpozději do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; do té doby není dotčeno právo provozovat tato zdravotnická zařízení ve stejném rozsahu, v jakém byla provozována ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Kojenecké ústavy provozované ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona podle dosavadních právních předpisů se považují za dětské domovy pro děti do 3 let věku podle tohoto zákona.

§ 125

(1) Poskytovatelé jednodenní a lůžkové péče jsou povinni zpracovat traumatologický plán podle § 47 odst. 1 písm. d) do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Poskytovatelé lůžkové péče jsou povinni zpracovat program pro prevenci a kontrolu infekcí spojených se zdravotní péčí podle § 47 odst. 4 do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 126

(1) Poskytovatel, kterému byl přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona přiznán statut centra, hodlá-li v činnosti centra nadále pokračovat, je povinen to oznámit ministerstvu nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jinak uplynutím této lhůty jeho statut centra zaniká.

(2) Poskytovatel, který splní podmínku podle odstavce 1, může vykonávat činnosti centra podle tohoto zákona po dobu, na kterou mu byl statut centra přiznán, nezanikne-li statut centra podle § 113 odst. 1 písm. a) nebo b).

§ 127

(1) Ministerstvo zřídí

a) Národní registr poskytovatelů a Národní registr zdravotnických pracovníků do 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona,

b) Národní registr úrazů, Národní registr osob trvale vyloučených z dárcovství krve, Národní registr pitev a toxikologických vyšetření prováděných na oddělení soudního lékařství do 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Údaje vedené v registru zdravotnických zařízení Ústavem zdravotnických informací a statistiky

České republiky podle zákona o státní statistické službě ústav převede nejpozději ke dni zřízení Národního registru poskytovatelů do tohoto registru.

(3) Údaje vedené v registru lékařů, zubních lékařů a farmaceutů Ústavem zdravotnických informací a statistiky České republiky podle zákona o péči o zdraví lidu ústav převede nejpozději ke dni zřízení Národního registru zdravotnických pracovníků do tohoto registru.

(4) Do 180 dnů ode dne zřízení Národního registru poskytovatelů předají subjekty uvedené v § 75 do registru potřebné údaje. Poskytovatelé, kteří jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona oprávněni k provozování nestátního zdravotnického zařízení, předávají do Národního registru poskytovatelů údaje podle § 74 odst. 1 písm. d).

(5) Do 180 dnů ode dne zřízení Národního registru zdravotnických pracovníků je fyzická osoba, která vykonává zdravotnické povolání na území České republiky, povinna přihlásit se do Národního registru zdravotnických pracovníků a poskytnout ministerstvu, popřípadě pověřené právnické osobě, údaje podle § 76.

(6) Údaje vedené podle právních předpisů ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona v Národním registru rodiček, Národním registru novorozenců, Národním registru vrozených vývojových vad, Národním registru potratů a Národním registru asistované reprodukce vedené Ústavem zdravotnických informací a statistiky České republiky podle zákona o péči o zdraví lidu ústav převede nejpozději ke dni zřízení Národního registru reprodukčního zdraví do tohoto registru.

(7) Údaje vedené v Národním kardiochirurgickém registru a Národním registru kardiovaskulárních intervencí Ústavem zdravotnických informací a statistiky České republiky podle zákona o péči o zdraví lidu ústav převede nejpozději ke dni zřízení Národního registru kardiovaskulárních operací a intervencí do tohoto registru.

(8) Údaje vedené v Národním registru uživatelů lékařsky indikovaných substitučních látek Ústavem zdravotnických informací a statistiky České republiky podle zákona o péči o zdraví lidu ústav převede nejpozději ke dni zřízení Národního registru léčby uživatelů drog do tohoto registru.

(9) Při vedení registrů uvedených v odstavcích 2, 3 a 6 až 8 a poskytování údajů povinnými subjekty do těchto registrů se postupuje do doby zřízení registrů uvedených v odstavci 1 podle dosavadních právních předpisů ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) Správce Národního zdravotnického informačního systému zajistí do 30 dnů od nabytí účinnosti tohoto zákona anonymizaci a archivaci historických údajů vedených v Národním registru cévní chirurgie.

§ 128

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.
2. Zákon č. 548/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona České národní rady č. 210/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 425/1990 Sb.
3. Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních.
4. Zákon č. 260/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 20/ /1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 156/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 20/ /1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
6. Zákon č. 28/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 20/ /1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.
7. Vyhláška č. 62/1968 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče v ozbrojených silách a Sboru národní bezpečnosti a o součinnosti orgánů státní zdravotní správy při poskytování této péče (léčebný řád).
8. Vyhláška č. 242/1991 Sb., o soustavě zdravotnických zařízení zřizovaných okresními úřady a obcemi.
9. Vyhláška č. 11/1988 Sb., o povinném hlášení ukončení těhotenství, úmrtí dítěte a úmrtí matky.
10. Vyhláška č. 19/1988 Sb., o postupu při úmrtí a o pohřebnictví.
11. Vyhláška č. 61/1990 Sb., o hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami.
12. Vyhláška č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a kraj-

ských hygienických stanic v řídící působnosti ministerstva zdravotnictví České republiky.

13. Vyhláška. č. 427/1992 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 61/1990 Sb., o hospodaření s léky a zdravotnickými potřebami.

14. Vyhláška č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě.

15. Vyhláška č. 139/1993 Sb., kterou se zrušuje výnos ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí ČSR o hospodaření s drahými kovy ve stomatologické péči v ústavech národního zdraví a dalších zdravotnických organizacích.

16. Vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 247/1993 Sb., o výběrovém řízení na vedoucí funkce ve zdravotnických organizacích a zařízeních v působnosti Ministerstva zdravotnictví, okresních úřadů a obcí.

17. Vyhláška č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví ČR č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě.

18. Vyhláška č. 221/1995 Sb., o znaleckých komisích.

19. Vyhláška č. 105/2002 Sb., kterou se mění vyhláška č. 221/1995 Sb., o znaleckých komisích.

20. Vyhláška č. 552/2004 Sb., o předávání osobních a dalších údajů do Národního zdravotnického informačního systému pro potřeby vedení národních zdravotních registrů.

21. Vyhláška č. 259/2006 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví ČR č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídící působnosti Ministerstva zdravotnictví České republiky.

22. Vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci.

23. Vyhláška č. 479/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci.

24. Vyhláška č. 64/2007 Sb., kterou se mění vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění vyhlášky č. 479/2006 Sb.

25. Vyhláška č. 187/2008 Sb., kterou se mění vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci, ve znění pozdějších předpisů.

26. Vyhláška č. 232/2008 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 247/1993 Sb., o výběrovém řízení na vedoucí funkce ve zdravotnických organizacích a zařízeních v působnosti Ministerstva zdravotnictví, okresních úřadů a obcí.

27. Vyhláška č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/ /1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/ /1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení).

28. Vyhláška č. 234/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení).

ČÁST PATNÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 129

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou § 53 odst. 2 písm. f), který nabývá účinnosti prvním dnem šestnáctého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

Příloha k zákonu č. 372/2011 Sb.

Národní zdravotní registry

1. Národní onkologický registr

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné pro identifikaci pacienta; sociodemografické údaje (věk, pohlaví, zaměstnání) ovlivňující zdravotní stav pacienta, údaje vztahující se k onemocnění a jeho léčbě, osobní a rodinná anamnéza pacienta související s onemocněním, včetně klasifikace novotvaru, údaje o léčbě (operace, radioterapie, chemoterapie, hormonální, jiná), poskytování dispenzární péče a o úmrtí pacienta; údaje potřebné pro identifikaci poskytovatele diagnostikujícího, léčícího a poskytujícího dispenzární péči.

Po uplynutí 5 let od roku úmrtí pacienta jsou osobní údaje anonymizovány.

2. Národní registr hospitalizovaných

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné pro identifikaci pacienta; sociodemografické údaje (věk, pohlaví, zaměstnání) ovlivňující zdravotní stav pacienta, údaje vztahující se k hospitalizaci, o přijetí, diagnostické údaje o průběhu a léčbě nemoci (operace, komplikace, nákazy), osobní anamnéza, stav pacienta při propuštění a potřeba dalších zdravotních služeb; údaje potřebné pro identifikaci poskytovatele poskytujícího lůžkovou péči.

Po uplynutí 5 let od roku ukončení lůžkové péče jsou osobní údaje anonymizovány.

3. Národní registr reprodukčního zdraví

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné pro identifikaci těhotné ženy, rodičky a narozeného dítěte, ženy, u níž se provádí umělé oplodnění, ženy, které bylo provedeno umělé přerušení těhotenství, byl vyvolán potrat nebo došlo k samovolnému potratu; sociodemografické údaje (věk, pohlaví, zaměstnání) ovlivňující zdravotní stav těhotné ženy, rodičky a narozeného dítěte a ženy a muže, který se ženou společně podstupuje asistovanou reprodukci (dále jen „neplodný pár“), údaje (osobní a rodinná anamnéza, diagnostické údaje, údaje o průběhu těhotenství a porodu, údaje o léčbě, provedených výkonech, včetně jejich výsledků a komplikacích) související se zdravotním stavem těhotné ženy a průběhem těhotenství, rodičky a porodem a zdravotním stavem narozeného dítěte, údaje o zdravotním stavu neplodného páru a jemu poskytnutých metodách a postupech asistované reprodukce; údaje o preimplantačních a prenatálních vyšetřeních, údaje o umělém přerušení těhotenství, samovolných nebo vyvolaných potratech a o potracených plodech, dále údaje o zjištěných vrozených a vývojových vadách; údaje potřebné k identifikaci poskytovatele, v jehož zdravotnickém zařízení došlo k porodu nebo k poporodnímu ošetření rodičky, ve kterém byla diagnostikována vrozená vada, bylo provedeno umělé přerušení těhotenství nebo vyvolán potrat nebo poskytnuto ošetření po potratu nebo ve kterém byla provedena asistovaná reprodukce nebo některý z postupů a metod asistované reprodukce.

Po uplynutí 30 let od roku nahlášení údajů nebo 5 let po úmrtí jsou osobní údaje anonymizovány.

4. Národní registr kardiovaskulárních operací a intervencí

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné pro identifikaci pacienta; údaje související se zdravotním stavem pacienta ve vztahu k onemocnění, předoperační informace (osobní a rodinná anamnéza, diagnostické údaje o léčbě a průběhu nemoci, důvod, typ a plán předpokládané operace), operační informace (datum operace, identifikace zdravotnického pracovníka provádějícího operaci, odborné údaje o provedené operaci) a pooperační informace (odborné údaje o pobytu na jednotce intenzivní péče zdravotnického zařízení, popřípadě o úmrtí pacienta); datum provedení kardiovaskulární intervence koronárních cév katetrizací (indikace, průběh obtíží, osobní anamnéza, výsledky angiografie, popis výkonu včetně procedur, přidružených výkonů a status), údaje o případných nekoronárních cévních intervencích (končetin); údaje potřebné k identifikaci poskytovatele, v jehož zdravotnickém zařízení byly provedeny kardiovaskulární operace a intervence.

Po uplynutí 5 let od roku úmrtí jsou osobní údaje anonymizovány.

5. Národní registr kloubních náhrad

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné pro identifikaci pacienta; údaje související se zdravotním stavem pacienta ve vztahu k onemocnění, předoperační informace (osobní a rodinná anamnéza, diagnostické údaje o léčbě a průběhu nemoci, důvod, typ a plán předpokládané operace), operační informace (datum operace, identifikace zdravotnického pracovníka provádějícího operaci, odborné údaje o provedené operaci včetně podrobné identifikace všech komponent použité umělé kloubní náhrady); údaje potřebné k identifikaci poskytovatele, v jehož zdravotnickém zařízení byla implantace provedena.

Po uplynutí 5 let od roku úmrtí jsou osobní údaje anonymizovány.

6. Národní registr nemocí z povolání

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné pro identifikaci pacienta; sociodemografické údaje související se zdravotním stavem pacienta, údaje o nemoci z povolání (datum zjištění nemoci z povolání, diagnóza nemoci, odpovídající položka seznamu nemocí z povolání uvedená v jiném právním předpise, datum, od kterého nemoc již není nemocí z povolání); údaje potřebné pro charakterizaci rizika onemocnění nemocí z povolání (zaměstnání, při jehož výkonu nemoc z povolání vznikla, rizikový faktor pracovních podmínek, který nemoc z povolání způsobil, expozice tomuto faktoru, kategorie práce), identifikace zaměstnavatele (adresa sídla, identifikační číslo organizace, odvětvová klasifikace ekonomické činnosti); identifikace poskytovatele a datum vyhotovení hlášení.

Po uplynutí 40 let od roku nahlášení nebo 5 let po úmrtí jsou osobní údaje anonymizovány.

7. Národní registr léčby uživatelů drog

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné k identifikaci vícečetných záznamů o tomtéž pacientovi podstupujícímu odbornou péči podle § 20 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, u různých poskytovatelů v jednom kalendářním roce (rodné číslo – pokud se jedná o substituční nebo detoxifikační léčbu, u jiných forem poskytované péče se uvádí identifikátor konstruovaný podle předem definovaných pravidel, který definuje správce registru) a další údaje: kód a název obce bydliště, okres a kraj místa bydliště, státní příslušnost, národnost, věk, pohlaví, rodinný stav, datum, okolnosti a charakter kontaktu s poskytovatelem, informace o předchozí léčbě, zaměstnání, nejvyšší dosažené vzdělání, charakter bydlení (stálé, přechodné bydliště, v zařízení, bezdomovec, neznámé), informace o užívání drog v současnosti a v minulosti, rizikové faktory aplikace drog(y), vyšetření na HIV

a další infekce (virové hepatitidy) a jejich výsledky, typ léčby, průběžný závěr léčby, informace o ukončení léčby; údaje potřebné pro identifikaci hlásícího poskytovatele. Dále jsou sledovány specifické informace o substituční léčbě (substituční látka/léčivý přípravek, datum první aplikace substituční látky, informace o přerušení léčby z režimových důvodů, předání pacienta do péče jiného poskytovatele).

V případě substituční léčby jsou osobní údaje po uplynutí 5 let od roku úmrtí anonymizovány. V případě ostatních drogových léčeb se zpracovávají pouze anonymizovaná data.

8. Národní registr úrazů

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné pro identifikaci pacienta, údaje týkající se úrazů ošetřených při hospitalizaci, údaje související se zdravotním stavem pacienta ve vztahu k úrazu a jeho diagnostice a léčbě, okolností, za kterých se úraz stal, jeho příčiny, podrobný popis místa a času úrazu, rychlost zásahu poskytovatele zdravotnické záchranné služby, údaje o primárním transportu, podrobný záznam o péči na urgentním příjmu a následném poskytování zdravotních služeb, a údaje potřebné pro identifikaci poskytovatele lůžkové zdravotní péče, v jehož zdravotnickém zařízení byl pacient hospitalizován.

Po uplynutí 10 let od roku úrazu jsou osobní údaje anonymizovány.

9. Národní registr osob trvale vyloučených z dárcovství krve

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné k identifikaci osoby trvale vyloučené z dárcovství krve[47]. Údaje identifikující dárce vkládá do registru zařízení transfúzní služby, které dárce z dárcovství trvale vyloučilo, spolu s kódovaným důvodem vyloučení z dárcovství a identifikačním kódem tohoto zařízení[48].

Po uplynutí 5 let po úmrtí jsou osobní údaje anonymizovány.

10. Národní registr pitev a toxikologických vyšetření prováděných na oddělení soudního lékařství

V registru jsou zpracovávány osobní údaje potřebné pro identifikaci zemřelého; údaje související se stavem zemřelého ve vztahu k příčině smrti, a to osobní anamnéza, údaje o zaměstnání, údaje o hodině, datu, místu a dalších okolnostech smrti, informace získané pitvou (datum pitvy, číslo pitevního protokolu, odborné údaje o provedené pitvě včetně diagnozy základní, zprostředkující i bezprostřední příčiny smrti a vedlejších onemocněních, které přispěly ke smrti, mechanismu smrti a toxikologického vyšetření); údaje potřebné pro identifikaci poskytovatele provádějícího pitvu a údaje potřebné pro identifikaci lékaře, který provedl pitvu (jméno, popřípadě jména a příjmení).

Po uplynutí 5 let po úmrtí jsou osobní údaje anonymizovány.

---

47) Část B bod 1. přílohy č. 3 vyhlášky č. 143/2008 Sb., o stanovení bližších požadavků pro zajištění jakosti a bezpečnosti lidské krve a jejích složek (vyhláška o lidské krvi).

48) Bod 7.1.4. písm. a) přílohy č. 1 vyhlášky č. 143/2008 Sb.

373

ZÁKON

ze dne 6. listopadu 2011

o specifických zdravotních službách

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Základní ustanovení

§ 1

Tento zákon

a) upravuje poskytování specifických zdravotních služeb a s tím spojený výkon státní správy, práva a povinnosti pacientů a poskytovatelů zdravotních služeb (dále jen „poskytovatel“) a práva a povinnosti dalších právnických a fyzických osob v souvislosti s poskytováním specifických zdravotních služeb,

b) zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[1]), stanoví obecné zásady radiační ochrany osob v souvislosti s lékařským ozářením, režim provádění radiologických postupů a činností zahrnujících lékařské ozáření a míru odpovědnosti poskytovatelů a zdravotnických pracovníků v souvislosti s těmito postupy a činnostmi a stanoví opatření pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

§ 2

(1) Specifickými zdravotními službami se rozumí zdravotní služby poskytované podle tohoto zákona.

(2) Ustanovení zákona o zdravotních službách se v souvislosti s poskytováním specifických zdravotních služeb použijí, pokud tento zákon nestanoví jinak.

HLAVA II

ZDRAVOTNÍ SLUŽBY POSKYTOVANÉ ZA ZVLÁŠTNÍCH PODMÍNEK

Díl 1

Asistovaná reprodukce

§ 3

(1) Asistovanou reprodukcí se rozumí metody a postupy, při kterých dochází k odběru zárodečných buněk, k manipulaci s nimi, ke vzniku lidského embrya oplodněním vajíčka spermií mimo tělo ženy, k manipulaci s lidskými embryi, včetně jejich uchovávání, a to za účelem umělého oplodnění ženy

a) ze zdravotních důvodů při léčbě její neplodnosti nebo neplodnosti muže, jestliže

   1. je málo pravděpodobné nebo zcela vyloučené, aby žena otěhotněla přirozeným způsobem nebo aby donosila životaschopný plod, a

   2. jiné způsoby léčby její neplodnosti nebo neplodnosti muže nevedly nebo s vysokou mírou pravděpodobnosti nepovedou k jejímu otěhotnění, nebo

b) pokud jde o potřebu časného genetického vyšetření lidského embrya, je-li zdraví budoucího dítěte ohroženo z důvodu prokazatelného rizika přenosu geneticky podmíněných nemocí nebo vad, jejichž nositelem je tato žena nebo muž.

(2) Zárodečnými buňkami se pro účely asistované reprodukce rozumí vajíčka a spermie.

(3) Umělým oplodněním ženy se rozumí

a) zavedení spermií do pohlavních orgánů ženy, nebo

b) přenos lidského embrya vzniklého oplodněním va-

---

[1]) Směrnice Rady 97/43/EURATOM ze dne 30. června 1997 o ochraně zdraví osob před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření v souvislosti s lékařským ozářením a o zrušení směrnice 84/466/EURATOM.
Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci.

jíčka spermií mimo tělo ženy do pohlavních orgánů ženy.

(4) Pro umělé oplodnění ženy lze použít

a) vajíčka získaná od této ženy[2]),
b) spermie získané od muže[2]), který se ženou podstupuje léčbu neplodnosti společně,
c) zárodečné buňky darované jinou osobou[2]), než která je uvedena v písmenech a) a b) (dále jen „anonymní dárce"); anonymním dárcem může být pouze žena, která dovršila věk 18 let a nepřekročila věk 35 let, nebo muž, který dovršil věk 18 let a nepřekročil věk 40 let.

(5) Zárodečné buňky a lidská embrya mohou být použita pouze pro umělé oplodnění. To neplatí, jde-li o lidská embrya nevyužitá pro umělé oplodnění, která lze použít pro výzkum na lidských kmenových embryonálních buňkách za podmínek a pro účely stanovené zákonem upravujícím výzkum na lidských kmenových embryonálních buňkách[3]).

§ 4

Léčbu metodami asistované reprodukce může provádět pouze poskytovatel, kterému bylo uděleno oprávnění k poskytování zdravotních služeb v oboru reprodukční medicína.

§ 5

(1) Metody a postupy asistované reprodukce lze provádět, jestliže byly splněny požadavky stanovené zákonem o lidských tkáních a buňkách[2]).

(2) Použití metod a postupů asistované reprodukce není dovoleno pro účely volby pohlaví budoucího dítěte, s výjimkou případů, kdy použitím metod a postupů asistované reprodukce lze předejít vážným geneticky podmíněným nemocem s vazbou na pohlaví.

§ 6

(1) Umělé oplodnění lze provést ženě v jejím plodném věku, pokud její věk nepřekročil 49 let, a to na základě písemné žádosti ženy a muže, kteří tuto zdravotní službu hodlají podstoupit společně (dále jen „neplodný pár"). Žádost neplodného páru žádajícího o umělé oplodnění nesmí být starší než 6 měsíců; je součástí zdravotnické dokumentace vedené o ženě.

(2) Umělé oplodnění nelze provést ženě, která má k muži, s nímž předložila žádost podle odstavce 1, příbuzenský vztah vylučující podle jiného právního předpisu uzavření manželství.

§ 7

(1) Zárodečné buňky lze odebrat a použít pro metody a postupy asistované reprodukce, jestliže byla posouzena zdravotní způsobilost

a) osob, kterým mají být zárodečné buňky odebrány, a
b) ženy, které má být umělé oplodnění provedeno (dále jen „příjemkyně").

(2) Příjemkyní nesmí být osoba zbavená způsobilosti k právním úkonům nebo osoba s omezenou způsobilostí k právním úkonům tak, že není způsobilá posoudit poskytnutí zdravotních služeb, popřípadě důsledky jejich poskytnutí, nebo k rodičovské zodpovědnosti, a to i částečně. Příjemkyní nesmí být rovněž osoba umístěná v policejní cele, ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence.

(3) Anonymním dárcem nesmí být osoba

a) zbavená způsobilosti k právním úkonům nebo osoba s omezenou způsobilostí k právním úkonům tak, že není způsobilá posoudit poskytnutí zdravotních služeb, popřípadě důsledky jejich poskytnutí,
b) umístěná v policejní cele, ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence,
c) které byla nařízena izolace, karanténa nebo je ve výkonu lůžkového ochranného léčení, nebo
d) hospitalizovaná bez souhlasu.

§ 8

(1) Před zahájením metod a postupů asistované reprodukce je poskytovatel povinen podat neplodnému páru informaci o povaze navrhovaných metod a postupů, jejich trvalých následcích a možných rizicích a o způsobu, jakým může být naloženo s nadbytečnými

[2]) Zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů.

[3]) Zákon č. 227/2006 Sb., o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách a souvisejících činnostech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

lidskými embryi, včetně předpokládané výše finančních nákladů na jejich uskladnění a dobu jejich uskladnění. Neplodný pár může požadovat, aby při podání informace byl přítomen svědek podle jeho výběru. Záznam o podání informace podepíše neplodný pár, ošetřující lékař, popřípadě svědek; záznam je součástí zdravotnické dokumentace vedené o příjemkyni.

(2) Na základě informace podle odstavce 1 neplodný pár udělí písemný souhlas s provedením asistované reprodukce; písemný souhlas musí být opakovaně udělen před každým provedením umělého oplodnění. Souhlas je součástí zdravotnické dokumentace vedené o příjemkyni.

(3) Jednotlivé výkony asistované reprodukce lze příjemkyni provést, jestliže před jejich započetím k nim udělila souhlas. Udělení souhlasu zaznamená do zdravotnické dokumentace vedené o příjemkyni ošetřující lékař, který záznam podepíše; záznam rovněž podepíše příjemkyně.

§ 9

(1) Pokud při umělém oplodnění příjemkyně nebyla použita všechna lidská embrya vytvořená ve prospěch neplodného páru, lze je uchovat a použít pro další umělé oplodnění této příjemkyně. To neplatí, jestliže neplodný pár písemně prohlásí, že tato embrya nehodlá použít pro své další umělé oplodnění a zároveň udělí souhlas s jejich použitím pro jiný anonymní neplodný pár, nebo udělí souhlas s použitím nadbytečných embryí k výzkumu podle zákona o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách nebo s jejich likvidací. Prohlášení může neplodný pár kdykoliv odvolat; to neplatí, pokud byla lidská embrya použita u jiného neplodného páru nebo v souladu s prohlášením zlikvidována. Lidské embryo vzniklé na základě vajíčka příjemkyně nebo spermie muže z neplodného páru lze použít pro umělé oplodnění jiné příjemkyně, pokud byla posouzena zdravotní způsobilost neplodného páru v rozsahu stanoveném pro anonymní dárce.

(2) Pokud lidská embrya nebyla použita nebo neplodný pár neučinil písemné prohlášení o jejich likvidaci podle odstavce 1, může poskytovatel po 10 letech uchovávání těchto embryí opakovaně prokazatelně písemně vyzvat neplodný pár o vyjádření k dalšímu uchovávání těchto embryí, včetně udělení souhlasu s jejich zlikvidováním. Pokud neplodný pár nereaguje na opakovanou prokazatelně zaslanou písemnou výzvu poskytovatele, lze i bez vyjádření neplodného páru lidská embrya zlikvidovat.

(3) Opakovanou písemnou výzvou podle odstavce 2 se rozumí její prokazatelné zaslání prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu neplodného páru, která je poskytovateli známa, a to nejméně dvakrát s časovým odstupem nejméně 60 dnů. Lhůta pro vyjádření neplodného páru na základě druhé výzvy činí 30 dnů ode dne jejího doručení.

(4) Výzva je doručena dnem, kdy si ji adresát převezme, jinak se považuje za doručenou uplynutím lhůty 10 dnů ode dne oznámení o jejím uložení u provozovatele poštovních služeb. Jestliže je výzva s ohledem na změnu adresy neplodného páru nedoručitelná nebo bylo odmítnuto její převzetí, považuje se výzva za doručenou dnem jejího vrácení poskytovateli. Obdobně se postupuje, je-li výzva nedoručitelná jen jedné osobě z neplodného páru.

(5) Na základě písemného prohlášení podle odstavce 1 nebo písemného souhlasu učiněného na základě výzvy podle odstavce 2 poskytovatel zajistí likvidaci uchovaných zmrazených lidských embryí, a to za přítomnosti nejméně 2 zdravotnických pracovníků. Součástí zdravotnické dokumentace vedené o příjemkyni je písemné prohlášení nebo písemný souhlas, popřípadě doručenka nebo jiný dokument osvědčující prokazatelné odeslání písemné výzvy neplodnému páru, a záznam o zlikvidování lidských embryí; záznam podepíší zdravotničtí pracovníci, kteří byli likvidaci lidských embryí přítomni.

§ 10

(1) Poskytovatel, který je oprávněn provádět metody a postupy asistované reprodukce, je povinen zajistit zachování vzájemné anonymity anonymního dárce a neplodného páru a anonymity anonymního dárce a dítěte narozeného z asistované reprodukce.

(2) Poskytovatel, který provedl posouzení zdravotní způsobilosti anonymního dárce a ženy nebo muže z neplodného páru, je povinen údaje o jejich zdravotním stavu potřebné pro umělé oplodnění předat poskytovateli, který provádí umělé oplodnění; tento poskytovatel je povinen údaje o zdravotním stavu anonymního dárce uchovat po dobu 30 let od provedení umělého oplodnění a na základě písemné žádosti předat neplodnému páru nebo zletilé osobě narozené z asistované reprodukce informaci o zdravotním stavu anonymního dárce.

§ 11

Za odběr zárodečných buněk nevzniká osobě,

které byly odebrány, nárok na finanční ani jinou úhradu. Poskytovatel, který odběr provedl, hradí anonymnímu dárci na základě jeho žádosti účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložené výdaje spojené s darováním zárodečných buněk. Jejich náhradu může požadovat na příjemkyni, které má být provedeno umělé oplodnění, nebo na poskytovateli, kterému byly zárodečné buňky nebo lidská embrya k provedení asistované reprodukce předány. Poskytovatel, který převzal zárodečné buňky nebo lidská embrya k provedení asistované reprodukce a který uhradil výdaje podle věty druhé, může náhradu těchto výdajů požadovat na příjemkyni, které má být provedeno umělé oplodnění.

Díl 2

Sterilizace

§ 12

Sterilizací se rozumí zdravotní výkon zabraňující plodnosti bez odstranění nebo poškození pohlavních žláz. Sterilizaci lze provést ze zdravotních důvodů nebo z jiných než zdravotních důvodů. Zdravotními důvody se rozumí takové nemoci nebo vady, u nichž existuje vysoká míra pravděpodobnosti vážného ohrožení zdraví nebo života v důsledku těhotenství nebo porodu nebo zdravého vývoje plodu nebo zdraví nebo života budoucího dítěte.

§ 13

(1) Sterilizace ze zdravotních důvodů se provede pacientovi, který dovršil věk 18 let, pokud k provedení sterilizace udělí písemný souhlas.

(2) Pacientovi zbavenému způsobilosti k právním úkonům, pacientovi s omezenou způsobilostí k právním úkonům tak, že není způsobilý posoudit poskytnutí zdravotních služeb, popřípadě důsledky jejich poskytnutí (dále jen „pacient zbavený způsobilosti k právním úkonům“), nebo nezletilému pacientovi lze provést pouze sterilizaci ze zdravotních důvodů, a to na základě

a) písemného souhlasu jeho zákonného zástupce (dále jen „zákonný zástupce pacienta“); tím není dotčeno ustanovení § 35 zákona o zdravotních službách,

b) kladného stanoviska odborné komise a

c) souhlasu soudu, který je místně příslušný poskytovateli.

(3) Odbornou komisi ustavuje poskytovatel. Členy odborné komise jsou

a) 3 lékaři se způsobilostí v oboru chirurgie nebo urologie, jde-li o sterilizaci u muže,

b) 3 lékaři se způsobilostí v oboru gynekologie a porodnictví, jde-li o sterilizaci u ženy,

c) klinický psycholog a

d) osoba určená poskytovatelem, která získala vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oblasti právo (dále jen „právník“).

(4) Nejméně 4 členové odborné komise nesmí být v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, členem kontrolního orgánu poskytovatele nebo statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo společníkem poskytovatele.

(5) K jednání odborné komise může být přizván ošetřující lékař pacienta, který provedení zdravotního výkonu doporučil, avšak během rozhovoru členů komise s pacientem nesmí být ošetřující lékař přítomen.

(6) Pacient a zákonný zástupce pacienta je vždy přizván k jednání odborné komise; jednání odborné komise musí být započato tak, aby nedošlo k ohrožení života nebo zdraví pacienta. Odborná komise podá pacientovi a jeho zákonnému zástupci informaci o povaze zdravotního výkonu, jeho trvalých následcích a možných rizicích a ověří, zda pacient a zákonný zástupce pacienta této informaci plně porozuměli. U pacienta přihlédne k jeho rozumové vyspělosti. Záznam o podání informace podepíší členové odborné komise, pacient a zákonný zástupce pacienta. Součástí záznamu je názor pacienta. Není-li pacient s ohledem na svou rozumovou vyspělost schopen informaci pochopit nebo záznam podepsat, uvede se tato skutečnost v záznamu. Záznam je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi.

(7) Odborná komise po projednání žádosti vypracuje písemné odborné stanovisko, ve kterém zhodnotí, zda jsou splněny veškeré podmínky k provedení sterilizace; zároveň uvede dobu platnosti stanoviska a přitom zohlední naléhavost provedení zdravotního výkonu. Ke kladnému stanovisku s provedením sterilizace je zapotřebí souhlasu všech členů odborné komise. V případě, že se souhlasu všech členů nepodaří dosáhnout, odborná komise ve svém stanovisku popíše důvody, které k tomu vedly. Poskytovatel předá kopii stanoviska odborné komise zákonnému zástupci pacienta.

(8) Návrh na udělení souhlasu s provedením ste-

rilizace podává soudu poskytovatel[4]). Poskytovatel k návrhu připojí písemný souhlas zákonného zástupce pacienta, vyjádření pacienta a stanovisko odborné komise. Není-li pacient s ohledem na svou rozumovou vyspělost schopen vyjádření učinit, poskytovatel uvede tuto skutečnost s jejím odůvodněním v návrhu.

§ 14

Sterilizaci z jiných než zdravotních důvodů lze provést pacientovi, který dovršil věk 21 let, nebrání-li jejímu provedení závažné zdravotní důvody, a to na základě jeho písemné žádosti. Žádost je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi.

§ 15

(1) Před provedením sterilizace ze zdravotních nebo jiných než zdravotních důvodů je ošetřující lékař povinen podat pacientovi informaci o povaze zdravotního výkonu, jeho trvalých následcích a možných rizicích. Informace musí být podána před svědkem, kterým je zdravotnický pracovník. Jestliže pacient požaduje přítomnost dalšího svědka podle vlastního výběru, poskytovatel to umožní. Záznam o podání informace podepíše ošetřující lékař, pacient, svědek, popřípadě svědci; záznam je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi. Mezi podáním informace a udělením souhlasu musí být přiměřená lhůta; jde-li o sterilizaci ze zdravotních důvodů, lhůta musí být nejméně 7 dnů; jde-li o sterilizaci z jiných než zdravotních důvodů, lhůta musí být nejméně 14 dnů.

(2) Provádění sterilizace lze započít, jestliže k tomu pacient nebo zákonný zástupce pacienta bezprostředně před jejím započetím udělili písemný souhlas.

§ 16

Sterilizace nelze provádět ve zdravotnických zařízeních Vězeňské služby České republiky (dále jen „Vězeňská služba“).

Díl 3

Terapeutická kastrace, testikulární pulpektomie

§ 17

(1) Terapeutickou kastrací nebo testikulární pulpektomií (dále jen „kastrace“) se rozumí zdravotní výkony odstraňující hormonálně aktivní část pohlavních žláz u muže s cílem potlačit jeho sexualitu.

(2) Kastraci lze provést pacientovi, který dovršil věk 25 let a který v minulosti spáchal násilný sexuálně motivovaný trestný čin, pokud u něho odborné lékařské vyšetření prokázalo existenci specifické sexuální deviace a vysokou míru pravděpodobnosti, že v budoucnosti opět spáchá násilný sexuálně motivovaný trestný čin, a pokud u něho nebyly úspěšné jiné léčebné metody.

(3) Kastrace se pacientovi provede na základě

a) jeho písemné žádosti a
b) kladného stanoviska odborné komise.

(4) Pacientovi, který je v ochranném léčení nebo výkonu zabezpečovací detence, se kastrace provede pouze ve zvlášť odůvodněných případech, a to na základě

a) jeho písemné žádosti,
b) kladného stanoviska odborné komise a
c) souhlasu soudu, který je místně příslušný poskytovateli.

§ 18

(1) Odbornou komisi ustavuje Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“). Členy odborné komise jsou

a) zdravotnický pracovník, který je zaměstnancem státu zařazeným na ministerstvo,
b) lékař se způsobilostí v oboru sexuologie,
c) lékař se způsobilostí v oboru psychiatrie,
d) klinický psycholog,
e) lékař se způsobilostí v oboru urologie,
f) právník se znalostmi v oblasti zdravotnického práva.

(2) Člen odborné komise nesmí být v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, nesmí být členem kontrolního orgánu poskytovatele nebo statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo společníkem poskytovatele.

(3) Žádost pacienta předá poskytovatel neprodleně ministerstvu; k žádosti připojí souhlasné stanovisko ošetřujícího lékaře se způsobilostí v oboru sexuo-

[4]) § 179 občanského soudního řádu.

logie s provedením kastrace a nezávislý lékařský posudek prokazující vysokou míru pravděpodobnosti, že pacient v budoucnosti spáchá násilný sexuálně motivovaný trestný čin. Součástí souhlasného stanoviska je diagnóza a popis dosavadní léčby. Ministerstvo může požádat za účelem ověření splnění podmínky spáchání trestného činu podle § 17 odst. 2 o opis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Pacient je vždy přizván k jednání odborné komise, které se koná nejpozději do 3 měsíců ode dne podání žádosti pacienta. Odborná komise podá pacientovi informaci o povaze zdravotního výkonu, jeho trvalých následcích a možných rizicích a ověří, zda pacient této informaci plně porozuměl a zda k podání žádosti dospěl pacient zcela dobrovolně. Pacienta, který je v ochranném léčení nebo výkonu zabezpečovací detence, poučí o tom, že kastrace nezakládá nárok na jeho propuštění.

(5) Záznam o podání informace podepíší členové odborné komise a pacient.

(6) Odborná komise po projednání žádosti vypracuje písemné odborné stanovisko, ve kterém zhodnotí, zda jsou splněny veškeré podmínky k provedení kastrace; zároveň uvede dobu platnosti stanoviska a přitom zohlední naléhavost provedení zdravotního výkonu. Ke kladnému stanovisku s provedením kastrace je zapotřebí souhlasu všech členů odborné komise. V případě, že se souhlasu všech členů nepodaří dosáhnout, odborná komise ve svém stanovisku popíše důvody, které k tomu vedly. Odborná komise předá ministerstvu odborné stanovisko ve 3 vyhotoveních a kopii záznamu z jednání.

(7) K jednání odborné komise může být přizván ošetřující lékař pacienta, který provedení zdravotního výkonu doporučil, avšak během rozhovoru členů komise s pacientem nesmí být ošetřující lékař přítomen.

(8) Součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi je

a) písemná žádost pacienta,
b) kopie souhlasného stanoviska ošetřujícího lékaře se způsobilostí v oboru sexuologie,
c) nezávislý lékařský posudek podle odstavce 3,
d) záznam z jednání odborné komise a
e) stanovisko odborné komise.

(9) Ministerstvo předá

a) kopii stanoviska odborné komise a kopii záznamu z jednání odborné komise pacientovi,
b) 2 vyhotovení stanoviska odborné komise poskytovateli pro založení do zdravotnické dokumentace podle odstavce 8 a předání soudu podle odstavce 10 a kopii záznamu z jednání odborné komise.

(10) Návrh na udělení souhlasu s provedením kastrace podává soudu poskytovatel. Poskytovatel k návrhu připojí písemnou žádost pacienta a stanovisko odborné komise.

§ 19

Provádění kastrace lze započít, jestliže k tomu pacient bezprostředně před jejím započetím udělil písemný souhlas.

§ 20

Kastrace nelze provádět ve zdravotnických zařízeních Vězeňské služby a osobám ve výkonu vazby a trestu odnětí svobody. Kastraci rovněž nelze provést pacientovi zbavenému způsobilosti k právním úkonům.

Díl 4

Změna pohlaví transsexuálních pacientů

§ 21

(1) Změnou pohlaví transsexuálních pacientů se pro účely tohoto zákona rozumí provedení zdravotních výkonů, jejichž účelem je provedení změny pohlaví chirurgickým zákrokem při současném znemožnění reprodukční funkce. Transsexuálním pacientem se rozumí osoba, u níž je trvalý nesoulad mezi psychickým a tělesným pohlavím (dále jen „porucha sexuální identifikace“).

(2) Chirurgické výkony směřující ke změně pohlaví lze provést pacientovi,

a) u něhož byla jednoznačně stanovena porucha sexuální identifikace a prokázána schopnost žít trvale jako osoba opačného pohlaví a
b) který neuzavřel manželství nebo který nevstoupil do registrovaného partnerství anebo do obdobného svazku osob stejného pohlaví v cizině, popřípadě prokáže, že jeho manželství nebo registrované partnerství anebo obdobný svazek zaniklo.

(3) Chirurgické výkony směřující ke změně po-

hlaví se provedou pacientovi, který dovršil věk 18 let, a to na základě

a) jeho písemné žádosti a
b) kladného stanoviska odborné komise.

(4) Chirurgické výkony směřující ke změně pohlaví se provedou pacientovi zbavenému způsobilosti k právním úkonům, a to na základě

a) písemné žádosti zákonného zástupce pacienta; tím není dotčeno ustanovení § 35 zákona o zdravotních službách,
b) kladného stanoviska odborné komise a
c) souhlasu soudu, který je místně příslušný poskytovateli.

(5) Změnu pohlaví nelze provést pacientovi, který je ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence nebo v ochranném léčení.

§ 22

(1) Odbornou komisi ustavuje ministerstvo. Členy odborné komise jsou

a) zdravotnický pracovník, který je zaměstnancem státu zařazeným na ministerstvo,
b) lékař se způsobilostí v oboru sexuologie,
c) lékař se způsobilostí v oboru psychiatrie,
d) klinický psycholog,
e) lékař se způsobilostí v oboru diabetologie a endokrinologie,
f) lékař se způsobilostí v oboru urologie nebo gynekologie a porodnictví,
g) právník se znalostmi v oblasti zdravotnického práva.

(2) Člen odborné komise nesmí být v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, nesmí být členem kontrolního orgánu poskytovatele nebo statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo společníkem poskytovatele.

(3) Žádost pacienta nebo zákonného zástupce pacienta předá poskytovatel neprodleně ministerstvu; k žádosti připojí souhlasné stanovisko ošetřujícího lékaře se způsobilostí v oboru sexuologie s provedením změny pohlaví.

(4) Pacient a zákonný zástupce pacienta je vždy přizván k jednání odborné komise, které se koná nejpozději do 3 měsíců ode dne podání žádosti pacienta nebo zákonného zástupce pacienta. Odborná komise podá pacientovi a zákonnému zástupci pacienta informaci o povaze zdravotního výkonu, jeho trvalých následcích a možných rizicích a ověří, zda pacient a zákonný zástupce pacienta této informaci plně porozuměl a zda k podání žádosti dospěl pacient a zákonný zástupce pacienta zcela dobrovolně. Jde-li o pacienta uvedeného v § 21 odst. 4, přihlédne k jeho rozumové vyspělosti.

(5) Záznam o podání informace podepíší členové odborné komise, pacient a zákonný zástupce pacienta. Součástí záznamu je též názor pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům. Není-li pacient s ohledem na svou rozumovou vyspělost schopen názor vyslovit nebo záznam podepsat, uvede se tato skutečnost v záznamu.

(6) Odborná komise po projednání žádosti vypracuje písemné odborné stanovisko, ve kterém zhodnotí, zda jsou splněny veškeré podmínky k provedení změny pohlaví; zároveň uvede dobu platnosti stanoviska a přitom zohlední naléhavost provedení zdravotního výkonu. Ke kladnému stanovisku s provedením změny pohlaví je zapotřebí souhlasu všech členů odborné komise. V případě, že se souhlasu všech členů nepodaří dosáhnout, odborná komise ve svém stanovisku popíše důvody, které k tomu vedly. Odborná komise předá ministerstvu odborné stanovisko ve 3 vyhotoveních a kopii záznamu z jednání.

(7) Ošetřující lékař pacienta, který provedení zdravotního výkonu doporučil, může být k jednání odborné komise přizván, avšak během rozhovoru členů komise s pacientem nesmí být ošetřující lékař přítomen.

(8) Součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi je

a) písemná žádost pacienta nebo zákonného zástupce pacienta,
b) kopie souhlasného stanoviska ošetřujícího lékaře se způsobilostí v oboru sexuologie,
c) záznam z jednání odborné komise a
d) stanovisko odborné komise.

(9) Ministerstvo předá

a) kopii stanoviska odborné komise a kopii záznamu z jednání odborné komise pacientovi nebo zákonnému zástupci,
b) 2 vyhotovení stanoviska odborné komise poskytovateli pro založení do zdravotnické dokumentace podle odstavce 8 a předání soudu podle odstavce 10 a kopii záznamu z jednání odborné komise.

(10) Návrh na udělení souhlasu s provedením změny pohlaví podává soudu poskytovatel. Poskytovatel k návrhu připojí písemnou žádost pacienta nebo písemnou žádost zákonného zástupce pacienta, vyjádření pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům a stanovisko odborné komise. Není-li pacient s ohledem na svou rozumovou vyspělost schopen vyjádření učinit, poskytovatel uvede tuto skutečnost s jejím odůvodněním v návrhu.

§ 23

(1) Provádění změny pohlaví lze započít, jestliže k tomu pacient bezprostředně před jejím započetím udělil písemný souhlas.

(2) O provedení změny pohlaví vydá poskytovatel pacientovi potvrzení.

Díl 5

Psychochirurgické výkony

§ 24

(1) Psychochirurgickým výkonem se rozumí neurochirurgický výkon, který se provádí k odstranění nebo zmírnění příznaků duševních nemocí v případě, kdy jsou již jiné léčebné metody vyčerpány a pokud existuje vysoká míra pravděpodobnosti, že výkon bude účinný.

(2) Psychochirurgický výkon se provede pacientovi, který dovršil věk 18 let, na základě

a) písemného souhlasu pacienta a
b) kladného stanoviska odborné komise.

(3) Pacientovi, který dovršil věk 18 let a který je ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence nebo v ochranném léčení, se psychochirurgický výkon provede pouze ve zvlášť odůvodněných případech, a to na základě

a) jeho písemného souhlasu,
b) kladného stanoviska odborné komise a
c) souhlasu soudu, který je místně příslušný poskytovateli.

(4) Nezletilému pacientovi nebo pacientovi zbavenému způsobilosti k právním úkonům se psychochirurgický výkon provede pouze ve zvlášť odůvodněných případech, a to na základě

a) písemného souhlasu zákonného zástupce pacienta; tím není dotčeno ustanovení § 35 zákona o zdravotních službách,
b) kladného stanoviska odborné komise a
c) souhlasu soudu, který je místně příslušný poskytovateli.

§ 25

(1) Odbornou komisi ustavuje ministerstvo. Členy odborné komise jsou

a) zdravotnický pracovník, který je zaměstnancem státu zařazeným na ministerstvo,
b) lékař se způsobilostí v oboru psychiatrie,
c) lékař se způsobilostí v oboru neurologie,
d) lékař se způsobilostí v oboru neurochirurgie,
e) klinický psycholog,
f) právník se znalostmi v oblasti zdravotnického práva.

(2) Člen odborné komise nesmí být v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, nesmí být členem kontrolního orgánu poskytovatele nebo statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo společníkem poskytovatele.

(3) Souhlas pacienta nebo zákonného zástupce pacienta předá poskytovatel neprodleně ministerstvu; k souhlasu připojí souhlasné stanovisko ošetřujícího lékaře se způsobilostí v oboru psychiatrie s provedením psychochirurgického výkonu.

(4) Pacient a zákonný zástupce pacienta je vždy přizván k jednání odborné komise, které se koná nejpozději do 3 měsíců ode dne podání žádosti pacienta nebo zákonného zástupce pacienta. Odborná komise podá pacientovi a zákonnému zástupci pacienta informaci o povaze zdravotního výkonu, jeho trvalých následcích a možných rizicích a ověří, zda pacient a zákonný zástupce pacienta této informaci plně porozuměl. Jde-li o pacienta uvedeného v § 24 odst. 4, přihlédne k jeho rozumové vyspělosti.

(5) Záznam o podání informace podepíší členové odborné komise, pacient a zákonný zástupce pacienta. Součástí záznamu je též názor nezletilého pacienta nebo pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům. Není-li pacient s ohledem na svou rozumovou vyspělost schopen názor vyslovit nebo záznam podepsat, uvede se tato skutečnost v záznamu.

(6) Odborná komise po projednání žádosti vypracuje písemné odborné stanovisko, ve kterém zhodnotí, zda jsou splněny veškeré podmínky k provedení psychochirurgického výkonu; zároveň uvede dobu platnosti stanoviska a přitom zohlední naléhavost prove-

dení zdravotního výkonu. Ke kladnému stanovisku s provedením psychochirurgického výkonu je zapotřebí souhlasu všech členů odborné komise. V případě, že se souhlasu všech členů nepodaří dosáhnout, odborná komise ve svém stanovisku popíše důvody, které k tomu vedly. Odborná komise předá ministerstvu odborné stanovisko ve 3 vyhotoveních a kopii záznamu z jednání.

(7) Ošetřující lékař pacienta, který provedení zdravotního výkonu doporučil, může být k jednání odborné komise přizván, avšak během rozhovoru členů komise s pacientem nesmí být ošetřující lékař přítomen.

(8) Součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi je

a) písemný souhlas pacienta nebo zákonného zástupce pacienta,
b) kopie souhlasného stanoviska ošetřujícího lékaře se způsobilostí v oboru psychiatrie,
c) záznam z jednání odborné komise a
d) stanovisko odborné komise.

(9) Ministerstvo předá

a) kopii stanoviska odborné komise a kopii záznamu z jednání odborné komise pacientovi nebo zákonnému zástupci,
b) 2 vyhotovení stanoviska odborné komise poskytovateli pro založení do zdravotnické dokumentace podle odstavce 8 a předání soudu podle odstavce 10 a kopii záznamu z jednání odborné komise.

(10) Návrh na udělení souhlasu s provedením psychochirurgického výkonu podává soudu poskytovatel. Poskytovatel k návrhu připojí písemný souhlas pacienta nebo písemný souhlas zákonného zástupce a vyjádření nezletilého pacienta nebo pacienta zbaveného způsobilosti k právním úkonům a stanovisko odborné komise. Není-li pacient s ohledem na svou rozumovou vyspělost schopen vyjádření učinit, poskytovatel uvede tuto skutečnost s jejím odůvodněním v návrhu.

§ 26

Provádění psychochirurgického výkonu lze započít, jestliže k tomu pacient nebo zákonný zástupce pacienta bezprostředně před jeho započetím udělili písemný souhlas.

§ 27

Psychochirurgické výkony nelze provádět ve zdravotnických zařízeních Vězeňské služby.

Díl 6

Genetická vyšetření

§ 28

(1) Genetické vyšetření zahrnuje klinické a laboratorní vyšetření; slouží ke stanovení podílu variant v lidském zárodečném genomu na rozvoj nemoci u pacienta. Genetickým laboratorním vyšetřením se rozumí laboratorní analýza lidského zárodečného genomu nebo jeho částí.

(2) Genetická laboratorní vyšetření lze provádět pouze v laboratořích, jejichž odborná způsobilost byla posouzena podle příslušné harmonizované normy[5]) akreditující osobou[6]).

(3) Genetická vyšetření v oblasti zdravotnictví lze nabízet nebo provádět pouze pro účely

a) zdravotních služeb, a to
   1. k preimplantační diagnostice v rámci asistované reprodukce,
   2. k diagnostice geneticky podmíněných nemocí a vývojových vad,
   3. ke stanovení míry predispozice ke vzniku nemocí a vývojových vad,
   4. ke stanovení bezpříznakového přenašečství variant lidského zárodečného genomu způsobujícího nemoc nebo vývojovou vadu,
   5. k cílenému screeningu novorozenců za účelem zjištění geneticky podmíněných nemocí; cíleným screeningem se pro potřeby genetického vyšetření rozumí zjišťování podílu změn v lidském zárodečném genomu na rozvoji závažných geneticky podmíněných nemocí s rizikem časného nezvratného poškození zdraví novorozenců,
   6. k optimalizaci léčby,

[5]) ČSN EN ISO 15189.2007 Zdravotnické laboratoře – Zvláštní požadavky na kvalitu a způsobilost.

[6]) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

b) biomedicínského výzkumu spojeného se zdravím a jeho poruchami.

(4) Genetické vyšetření lze nabízet nebo provést pacientovi pouze

a) po podání informace o jeho účelu, povaze a dopadu na zdraví, včetně zdraví budoucích generací, a o rizicích neočekávaných nálezů pro pacienta a geneticky příbuzné osoby a

b) na základě jeho písemného souhlasu nebo písemného souhlasu zákonného zástupce pacienta.

(5) Za geneticky příbuzné osoby pacienta se pro účely genetických vyšetření podle tohoto zákona považují příbuzné osoby s medicínsky závažným genetickým rizikem, a to příbuzní v řadě

a) přímé, kterými jsou prarodiče, rodiče a jejich děti, a

b) nepřímé, kdy se míra tohoto rizika určuje podle stupně příbuznosti a typu genetické nemoci.

(6) V případě, že z výsledků genetického vyšetření vyplývá diagnostický závěr, podle něhož lze předpokládat dopad na zdraví pacienta, včetně budoucích generací, nebo na zdraví geneticky příbuzných osob, doporučí poskytovatel pacientovi a dotčené geneticky příbuzné osobě poskytnutí genetického poradenství lékařem se specializovanou způsobilostí v oboru lékařská genetika, a to před a po vyšetření.

§ 29

(1) Genetické laboratorní vyšetření biologického materiálu odebraného z těla zemřelého k výukovým, vědeckým a výzkumným účelům lze provést pouze za předpokladu, že k tomu zemřelý za svého života nebo osoby blízké zemřelému udělili prokazatelný souhlas. Pokud zemřelý za svého života vyslovil zákaz poskytování informací o svém zdravotním stavu, nemůže být toto vyšetření provedeno; to neplatí, je-li třeba zjistit nebo ověřit závažné informace o změnách v lidském zárodečném genomu zemřelého potřebné pro zajištění ochrany zdraví geneticky příbuzných osob.

(2) Za podstoupení genetického vyšetření podle § 28 odst. 3 písm. a) nesmí být pacientovi nabídnuta nebo poskytnuta finanční odměna nebo jiný prospěch. S odmítnutím genetického vyšetření nesmí být pro pacienta spojena žádná újma, ani nesmí být vystaven psychickému nátlaku. Výsledky genetických vyšetření nesmějí být bez písemného souhlasu pacienta poskytnuty třetím osobám. Prodej nebo darování výsledků genetických vyšetření třetím osobám bez písemného souhlasu pacienta, včetně písemného souhlasu dotčené geneticky příbuzné osoby, je zakázán. Výsledky genetického vyšetření nesmějí být použity k jakékoli diskriminaci pacienta a geneticky příbuzných osob.

(3) Genetické laboratorní vyšetření lidského embrya nebo plodu, včetně stanovení jeho pohlaví, nesmí být prováděno z jiných důvodů než pro účely podle § 28 odst. 3 písm. a) bodů 1 až 3 a bodu 6. Laboratorní genetické vyšetření u lidského embrya nebo plodu může být provedeno za předpokladu, že lékař se specializovanou způsobilostí v oboru lékařská genetika provede genetické poradenství u matky, které je po ukončení laboratorního genetického vyšetření u lidského embrya nebo plodu následováno genetickým poradenstvím k řádné interpretaci výsledků. Laboratorní genetické vyšetření u lidského embrya nebo plodu se provede pouze po podání informace a s písemným souhlasem matky (§ 28 odst. 4).

§ 30

(1) Zásah směřující ke změně lidského zárodečného genomu lze provádět u pacientů pouze pro preventivní nebo léčebné účely u závažných geneticky podmíněných nemocí za podmínky zachování jeho přirozené biologické integrity v zárodečných buňkách. Tyto zásahy se nesmějí provádět, pokud by mohly vést ke změnám v genetické výbavě zárodečných buněk.

(2) Každý postup, jehož účelem je vytvořit lidskou bytost, která má shodný lidský genom s jinou lidskou bytostí, a to živou nebo mrtvou, je zakázán.

(3) Je zakázáno přenášet

a) celý lidský genom do buněk jiného živočišného druhu a naopak,

b) lidské embryo do pohlavních orgánů jiného živočišného druhu.

Díl 7

Odběry lidské krve a jejích složek, léčba krví nebo jejími složkami

§ 31

Odběry lidské krve a jejích složek

(1) Odběry lidské krve a jejích složek (dále jen „krev“) pro výrobu transfuzních přípravků a krevních derivátů a pro použití u člověka může provádět jen poskytovatel oprávněný k takové výrobě podle zákona o léčivech.

(2) Krev pro potřeby uvedené v odstavci 1 nelze odebrat osobám

a) nezletilým; to neplatí v případech, kdy nelze odběr krve od nezletilého nahradit odběrem krve od osoby zletilé; v takovém případě musí k odběru udělit písemný souhlas zákonný zástupce nezletilé osoby, které je krev odebírána, a schválit jej pověřený zdravotnický pracovník poskytovatele uvedeného v odstavci 1,

b) umístěným v policejní cele, ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence,

c) umístěným ve školském zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo v zařízení sociálních služeb, byla-li nařízena ústavní výchova, popřípadě uložena ochranná výchova,

d) při nařízené izolaci, karanténě nebo v rámci výkonu lůžkového ochranného léčení, nebo

e) hospitalizovaným bez jejich souhlasu.

Zákaz odběru krve podle písmen b) až e) se nepoužije pro přímé dárcovství mezi přímými příbuznými navzájem, které nelze nahradit odběrem krve od jiné osoby, a pro odběry pro potřebu zdravotních služeb osobě, které je krev odebrána, například autotransfuze.

(3) Krev pro účely uvedené v odstavci 1 lze odebrat pouze osobě, která k tomu udělila písemný souhlas. Jde-li o osobu nezletilou nebo zbavenou způsobilosti k právním úkonům, písemný souhlas uděluje její zákonný zástupce; tím není dotčeno ustanovení § 35 zákona o zdravotních službách.

§ 32

Léčba krví nebo jejími složkami

(1) Léčbou krví se rozumí podání transfuzních přípravků pacientovi transfuzí a krevních derivátů a dalších léčivých přípravků pocházejících z lidské krve pacientovi v rámci preventivní nebo léčebné péče. Před podáním transfuzního přípravku transfuzí se posuzuje slučitelnost transfuzního přípravku s krví příjemce transfuzního přípravku. Za posouzení slučitelnosti transfuzního přípravku s krví příjemce odpovídá poskytovatel, který provádí transfuzi. Záznam o slučitelnosti transfuzního přípravku s krví pacienta je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi; záznam podepíše zdravotnický pracovník, který slučitelnost transfuzního přípravku s krví příjemce ověřil.

(2) Za krev odebranou pro výrobu krevních derivátů a pro použití u člověka podle jiných právních předpisů a za její odběr nevzniká osobě, které byla krev odebrána, nárok na finanční ani jinou úhradu, s výjimkou účelně, hospodárně a prokazatelně vynaložených výdajů spojených s odběrem její krve, o které tato osoba požádá, a to celkem do maximální výše 5 % minimální mzdy.

(3) Poskytovatel může úhradu výdajů stanovených podle odstavce 2 přiměřeně zvýšit, pokud jde o odběr krve

a) za účelem výroby jednotlivého transfuzního přípravku pro poskytnutí zdravotní péče konkrétnímu pacientovi a nemůže-li být použita krev od jiného dárce,

b) vyžadující speciální přípravu dárce nebo výběr dárce podle tkáňových znaků a krevních skupin příjemce.

HLAVA III

OVĚŘOVÁNÍ NOVÝCH POSTUPŮ POUŽITÍM METODY, KTERÁ DOSUD NEBYLA V KLINICKÉ PRAXI NA ŽIVÉM ČLOVĚKU ZAVEDENA

§ 33

(1) Na živém člověku lze provádět ověřování nových postupů v oblasti preventivní, diagnostické a léčebné péče nebo biomedicínského výzkumu spojeného se zdravím a jeho poruchami použitím metody, která dosud nebyla v klinické praxi zavedena (dále jen „nezavedená metoda“), pouze za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Za nezavedené metody se nepovažují

a) metody zavedené do klinické praxe v některém ze států Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci,

b) modifikace již zavedených metod, jejichž použití nemá nepříznivé účinky na zdravotní stav pacienta.

(3) V případě pochybností, zda jde o metodu podle odstavce 2 písm. b), rozhodne ministerstvo, a to z moci úřední nebo na žádost poskytovatele, který hodlá modifikaci metod použít při poskytování zdravotních služeb. Podání rozkladu proti rozhodnutí ministerstva nemá odkladný účinek. Účastníky řízení jsou pouze poskytovatelé, kteří hodlají modifikaci již zavedených metod použít při poskytování zdravotních služeb.

(4) Ověřování nezavedené metody lze provádět pouze za předpokladu, že

a) pacient, na němž má být nezavedená metoda ověřována, udělil na základě informace podle § 34 odst. 1 písemný souhlas s ověřováním nezavedené metody,
b) lze očekávat, že nezavedená metoda přinese příznivé výsledky ve prospěch pacienta, na němž má být ověřována, a lze důvodně předpokládat, že se po úspěšném ověření stane novým způsobem prevence, diagnostiky nebo léčení,
c) ověření nezavedené metody nelze dosáhnout se srovnatelnou účinností jiným způsobem a
d) nehrozí opodstatněné nebezpečí, že následkem ověřování nezavedené metody dojde k dlouhodobému nebo vážnému poškození zdraví pacienta, na němž má být nezavedená metoda ověřována.

(5) Ověřování nezavedené metody lze na nezletilém pacientovi nebo pacientovi zbaveném způsobilosti k právním úkonům provádět pouze na základě písemného souhlasu zákonného zástupce pacienta po podání informace podle § 34, pokud

a) jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 4 písm. b) až d),
b) ověření nezavedené metody se srovnatelnou účinností nelze provádět na pacientech schopných udělit souhlas a
c) tito pacienti s ohledem na svou rozumovou vyspělost nebo schopnost informaci pochopit udělili k ověřování souhlas; nesouhlas pacientů s ověřováním není třeba respektovat, je-li takové ověření jedinou možnou alternativou léčby u jinak neléčitelného onemocnění;

tím není dotčeno ustanovení § 35 zákona o zdravotních službách.

(6) Ověřování nezavedených metod nelze provádět na osobách ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, pokud takové ověření není jedinou možnou alternativou léčby u jinak neléčitelného onemocnění.

§ 34

(1) Informace o nezavedené metodě podaná pacientovi nebo zákonnému zástupci pacienta, na němž má být tato metoda ověřována, musí být prokazatelná a srozumitelná a obsahuje

a) údaje o ověřované metodě včetně účelu, pro který je ověřována,
b) konkrétní postup, který se bude týkat pacienta,
c) možný přínos ověřované metody pro pacienta,
d) předvídatelná rizika a možné obtíže nebo omezení spojená s ověřováním metody a předpokládaná rizika spojená s předčasným odvoláním souhlasu,
e) údaje o jiných možnostech léčby,
f) údaje o způsobu ochrany údajů získaných o pacientovi a o způsobu uveřejňování informací a údajů zjištěných v souvislosti s ověřováním metody rozhodných pro vyhodnocení a zavedení ověřované metody a
g) požadavky na spolupráci a léčebný režim pacienta;

tím není dotčeno ustanovení § 35 zákona o zdravotních službách.

(2) Souhlas pacienta nebo zákonného zástupce pacienta s ověřováním nezavedené metody musí trvat po celou dobu jejího ověřování. V případě odvolání souhlasu pacientem nebo zákonným zástupcem pacienta nelze v ověřování metody pokračovat.

§ 35

Ověřování nezavedené metody může provádět poskytovatel, kterému ministerstvo udělilo povolení k ověřování nezavedené metody. Žádost o udělení povolení kromě náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) popis nezavedené metody,
b) zdůvodnění účelnosti ověřování nezavedené metody,
c) zprávu o výsledcích získaných laboratorním výzkumem, pokusy na zvířatech nebo jiným předklinickým výzkumem,
d) přehled současných poznatků vztahujících se k ověřovaným postupům, včetně poznatků získaných ze zahraničí,
e) podrobný plán ověřování nezavedené metody,
f) pracoviště, kde má být nezavedená metoda ověřována, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení zdravotnických pracovníků, kteří ji budou ověřovat, včetně označení těch, kteří budou ověřování řídit, a jejich kvalifikace,
g) posouzení zdravotních rizik při zohlednění všech dostupných informací k dané metodě, která by mohla vzniknout při ověřování nezavedené metody,
h) informativní údaje o okruhu pacientů, na nichž má být nezavedená metoda ověřována,

i) závazné stanovisko Státního úřadu pro jadernou bezpečnost k ověřování nezavedené metody s lékařským ozářením, u níž má mít ozáření přímý zdravotní přínos pro osoby ji podstupující nebo která je ověřována v rámci biomedicínského výzkumu spojeného se zdravím a jeho poruchami.

§ 36

(1) Ministerstvo udělí poskytovateli povolení k ověřování nezavedené metody, jestliže učiní závěr, že

a) předmětem ověřování nezavedené metody jsou nové postupy podle § 33 odst. 1,

b) ověřování nezavedené metody je účelné a

c) poskytovatel je k ověřování nezavedené metody způsobilý.

(2) Státní úřad pro jadernou bezpečnost vydá závazné stanovisko k ověřování nezavedené metody s lékařským ozářením na základě písemné žádosti poskytovatele do 60 dnů ode dne jejího doručení. Žádost musí obsahovat údaje podle § 35 v rozsahu potřebném k posouzení nezavedené metody ve vztahu k lékařskému ozáření a radiační ochraně.

(3) Ministerstvo rozhodne o žádosti podle § 35 do 90 dnů ode dne jejího doručení. Jde-li o ověřování nezavedené metody s lékařským ozářením, může ministerstvo rozhodnout o udělení povolení pouze na základě závazného stanoviska Státního úřadu pro jadernou bezpečnost.

(4) Rozhodnutí o udělení povolení k ověřování nezavedené metody vedle náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) vymezení nezavedené metody,

b) vymezení podmínek, za nichž lze nezavedenou metodu ověřovat,

c) lhůty pro podávání zpráv o jednotlivých etapách ověřování.

(5) Ministerstvo může povolení k ověřování nezavedené metody odejmout, jestliže

a) poskytovatel porušil podmínky stanovené k ověřování nezavedené metody tímto zákonem nebo v povolení k ověřování nezavedené metody, a to na základě výsledků vlastních zjištění nebo podnětu etické komise ustavené poskytovatelem pro ověřování nezavedené metody (dále jen „etická komise“), nebo

b) k odejmutí povolení dal podnět krajský úřad, který udělil poskytovateli oprávnění k poskytování zdravotních služeb (dále jen „příslušný správní orgán“) a který v rámci kontrolní činnosti zjistil porušení podmínek pro poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu.

(6) Poskytovatel, kterému bylo odejmuto povolení k ověřování nezavedené metody, je povinen ověřování neprodleně ukončit a provést takové úkony, aby v souvislosti s ukončením ověřování nebylo ohroženo zdraví nebo život pacientů.

(7) Účastníkem řízení o udělení povolení k ověřování nezavedené metody je poskytovatel, který předložil žádost podle § 35.

§ 37

Poskytovatel před zahájením ověřování nezavedené metody

a) ustaví etickou komisi,

b) uzavře pojištění odpovědnosti za škodu na zdraví způsobenou pacientům v souvislosti s ověřováním nezavedené metody, a to s pojišťovnou, které bylo uděleno povolení k provozování pojišťovací činnosti podle zákona upravujícího pojišťovnictví[7]); rozsah pojištění musí odpovídat rizikům spojeným s konkrétní ověřovanou nezavedenou metodou.

§ 38

(1) Etická komise je nezávislou komisí, jejímž úkolem je

a) posuzovat z etického hlediska ověřování nezavedené metody,

b) vykonávat dohled nad průběhem ověřování nezavedené metody z hlediska bezpečnosti a zachovávání práv pacientů, na nichž je nezavedená metoda ověřována.

(2) Členy etické komise jsou zdravotničtí pracovníci a další osoby, z nichž nejméně dvě třetiny nesmějí být v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, který ji ustavil, členem kontrolního orgánu, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo

[7]) Zákon č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů.

společníkem tohoto poskytovatele. Etická komise musí mít nejméně 5 členů. Předsedu a členy etické komise jmenuje a odvolává poskytovatel. Členy etické komise mohou být pouze osoby bez osobního zájmu na ověřování nezavedené metody; člen etické komise předloží o této skutečnosti čestné prohlášení.

(3) Pokud etická komise zjistí při své činnosti skutečnosti, které nasvědčují tomu, že nejsou dodržovány podmínky, za nichž lze nezavedenou metodu ověřovat, neprodleně tyto skutečnosti sdělí poskytovateli a ministerstvu.

§ 39

(1) Poskytovatel ověřující nezavedenou metodu je povinen

a) podávat ministerstvu ve lhůtách stanovených v povolení k ověřování nezavedené metody zprávy o jednotlivých etapách ověřování,

b) neprodleně přerušit nebo zastavit ověřování nezavedené metody, vznikne-li opodstatněná pochybnost, že nezavedená metoda nepřinese předpokládaný výsledek, nebo že její ověřování by mohlo vést k dlouhodobému nebo vážnému poškození zdraví pacienta, na němž je ověřována; tuto skutečnost je povinen neprodleně oznámit ministerstvu,

c) neprodleně oznámit ministerstvu a Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost, pokud vydal souhlasné závazné stanovisko, vzniklou nežádoucí příhodu; nežádoucí příhodou se rozumí nepříznivá změna zdravotního stavu pacienta vzniklá v důsledku ověřování nezavedené metody,

d) umožnit kontrolu v průběhu ověřování nezavedené metody osobám pověřeným ministerstvem, Státním úřadem pro jadernou bezpečnost, pokud vydal souhlasné závazné stanovisko, nebo členům etické komise.

(2) Poskytovatel předloží do 30 dnů po ukončení ověřování nezavedené metody ministerstvu závěrečnou zprávu o výsledku ověřování, ve které zároveň posoudí nezavedenou metodu z hlediska možnosti jejího využití při poskytování zdravotních služeb. Pokud bylo pro udělení povolení k ověřování nezavedené metody vydáno souhlasné závazné stanovisko Státním úřadem pro jadernou bezpečnost, předloží poskytovatel do 30 dnů po ukončení ověřování Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost zprávu o průběhu lékařského ozáření a skutečnostech důležitých z hlediska radiační ochrany.

§ 40

(1) Ministerstvo na základě závěrečné zprávy o výsledku nezavedené metody, z níž vyplývá možnost jejího využití při poskytování zdravotních služeb, posoudí, zda nezavedená metoda splňuje podmínky pro zavedení do klinické praxe. Při posuzování výsledků nezavedené metody přihlíží k přínosům této metody pro zlepšení zdravotního stavu pacientů.

(2) Ministerstvo vydá rozhodnutí, jímž nezavedenou metodu

a) uzná jako standardní metodu, pokud na základě posouzení podle odstavce 1 učiní závěr, že byly splněny podmínky pro její zavedení do klinické praxe a nová standardní metoda přispěje ke zlepšení zdravotního stavu pacientů, nebo

b) neuzná jako standardní metodu, pokud na základě posouzení nezavedené metody učiní závěr, že nebyly splněny podmínky pro její zavedení do klinické praxe.

(3) Účastníkem řízení podle odstavce 2 je pouze poskytovatel, který nezavedenou metodu ověřoval.

(4) Ministerstvo uveřejní ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) uznanou standardní metodu,

b) neuznanou nezavedenou metodu, včetně důvodů, které vedly k jejímu neuznání.

HLAVA IV

POSUDKOVÁ PÉČE A LÉKAŘSKÉ POSUDKY, PRACOVNĚLÉKAŘSKÉ SLUŽBY, POSUZOVÁNÍ NEMOCÍ Z POVOLÁNÍ

Díl 1

Posudková péče a lékařské posudky

§ 41

Součástí posudkové péče je posuzování

a) zdravotní způsobilosti ke vzdělávání a v průběhu vzdělávání (dále jen „vzdělávání“) pro potřeby škol a školských zařízení nebo k tělesné výchově a sportu nebo k jiným činnostem podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů,

b) zdravotní způsobilosti pro potřebu a na žádost správních orgánů nebo jiných orgánů v případech stanovených jinými právními předpisy,

c) zdravotní způsobilosti na vyžádání pacientem nebo zákonným zástupcem pacienta nebo s jejich souhlasem na vyžádání právnickou osobou,

d) zdravotní způsobilosti k práci nebo k výkonu služby na základě pracovnělékařské prohlídky; součástí posuzování zdravotní způsobilosti k práci nebo k výkonu služby je zejména posuzování zdravotní způsobilosti zaměstnanců podle § 53 až 58,

e) zdravotního stavu v souvislosti s nemocí z povolání nebo ohrožením nemocí z povolání (dále jen „nemoc z povolání“),

f) zdravotního stavu pro účely nemocenského pojištění a pro potřeby úřadu práce,

g) zdravotního stavu pacienta pro jiné účely.

§ 42

(1) Lékařský posudek o zdravotní způsobilosti nebo o zdravotním stavu (dále jen „lékařský posudek“) vydává poskytovatel na žádost pacienta, který je posuzovanou osobou, nebo jiné k tomu oprávněné osoby po posouzení zdravotní způsobilosti, popřípadě zdravotního stavu posuzované osoby, posuzujícím lékařem, a to na základě zhodnocení

a) výsledků lékařské prohlídky a dalších potřebných odborných vyšetření (dále jen „lékařská prohlídka“),

b) výpisu ze zdravotnické dokumentace vedené o posuzované osobě jejím registrujícím poskytovatelem v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost (dále jen „registrující poskytovatel“), je-li posuzovaná osoba u takového poskytovatele registrována, nebo jde-li o posuzovanou osobu, o jejímž zdravotním stavu je vedena zdravotnická dokumentace na území jiného státu, též na základě výpisu z této dokumentace, ke kterému je přiložen úředně ověřený překlad do českého jazyka; úředně ověřený překlad se nepředkládá k výpisu ze zdravotnické dokumentace vedené ve slovenském jazyce; výpis ze zdravotnické dokumentace si může posuzující lékař vyžádat prostřednictvím posuzované osoby,

c) zdravotní náročnosti pro výkon práce, služby, povolání, vzdělávání, sportu, tělesné výchovy nebo jiné činnosti (dále jen „činnost“), pro které je osoba posuzována, a podmínek, za kterých je činnost vykonávána, nebo nároků činnosti na zdraví posuzované osoby.

(2) Lékařský posudek vydává registrující poskytovatel posuzované osoby, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak. Posuzujícím lékařem je lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktický lékař pro děti a dorost, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

§ 43

(1) Lékařský posudek musí být vydán nejdéle do 10 pracovních dnů ode dne obdržení nebo ústního podání žádosti podle § 42 odst. 1, v případě posudku o uznání nemoci z povolání do 30 pracovních dnů, nestanoví-li tento zákon nebo jiný právní předpis jinak. Lhůta podle věty první do obdržení posledního potřebného podkladu pro posouzení zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu podle § 42 odst. 1 neběží. Písemná žádost podle věty první nebo záznam o jejím ústním podání je součástí zdravotnické dokumentace vedené o posuzované osobě. Záznam podepíše posuzující lékař a osoba, která ústní žádost podala.

(2) Pro účely posouzení dalšího trvání zdravotní způsobilosti lze lékařskou prohlídku posuzované osoby provést nejdříve 90 dnů před koncem platnosti dosavadního lékařského posudku, jehož časová platnost se nemění, pokud posuzující lékař nezjistí změnu zdravotního stavu vedoucí k vydání lékařského posudku se závěrem podle § 44 odst. 4 písm. a). Lhůta k provedení lékařské prohlídky stanovená orgánem ochrany veřejného zdraví nebo jiným právním předpisem za účelem dalšího posouzení zdravotní způsobilosti posuzované osoby a platnost lékařského posudku se provedením lékařské prohlídky podle věty první nemění. Tím není dotčena možnost provedení lékařské prohlídky při změně zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu nebo podezření na tyto změny.

(3) Ze závěru lékařského posudku musí být zřejmé, zda je posuzovaná osoba pro účel, pro který je posuzována, zdravotně způsobilá, zdravotně nezpůsobilá nebo zdravotně způsobilá s podmínkou, případně pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost, anebo zda její zdravotní stav splňuje předpoklady nebo požadavky, ke kterým byla posuzována. Součástí lékařského posudku musí být poučení o možnosti podat podle § 46 odst. 1 návrh na jeho přezkoumání poskytovateli, který posudek vydal. V poučení se dále uvede, v jaké lhůtě je možno návrh na přezkoumání podat, od kterého dne se tato lhůta počítá a zda má nebo nemá návrh na přezkoumání podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů odkladný účinek.

(4) Stejnopis lékařského posudku je součástí zdra-

votnické dokumentace vedené o posuzované osobě. Posouzení zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu pro potřeby vydání lékařského posudku hradí ten, kdo o něj žádá, pokud z tohoto zákona nebo jiného právního předpisu nevyplývá jinak. V písemném vyhotovení lékařského posudku lze provádět opravy zřejmých nesprávností, které nemají vliv na jeho závěr podle odstavce 2. Opravy provede poskytovatel z podnětu osoby uvedené v § 44 odst. 1 nebo z vlastního podnětu. O opravě posudku uvědomí osobu uvedenou v § 44 odst. 1.

(5) Lékařský posudek se nevydá, jestliže se posuzovaná osoba odmítne podrobit lékařské prohlídce nebo vyšetření, které je její součástí; posuzující lékař tuto skutečnost zaznamená do zdravotnické dokumentace vedené o této osobě. Jestliže o posouzení zdravotní způsobilosti posuzované osoby požádala jiná k tomu oprávněná osoba, poskytovatel jí oznámí nevydání posudku, včetně důvodu jeho nevydání.

(6) Jestliže nebyl lékařský posudek vydán z důvodu uvedeného v odstavci 5, nebo jestliže se posuzovaná osoba nepodrobila lékařské prohlídce za účelem dalšího posouzení zdravotní způsobilosti z jiného důvodu, pohlíží se na posuzovanou osobu pro činnost, pro kterou měla být zdravotně posouzena, jako na zdravotně nezpůsobilou nebo jako na osobu, jejíž zdravotní stav nesplňuje předpoklady nebo požadavky, ke kterým byl posuzován.

§ 44

(1) Poskytovatel, který lékařský posudek vydal, zajistí neprodleně jeho prokazatelné předání

a) posuzované osobě a

b) osobě, která o posouzení zdravotní způsobilosti posuzované osoby za účelem vydání posudku oprávněně požádala, není-li posuzovanou osobou.

(2) Prokazatelným předáním lékařského posudku podle odstavce 1 se rozumí jeho převzetí

a) osobou uvedenou v odstavci 1 stvrzené podpisem této osoby, s uvedením data převzetí, a jde-li o osobu uvedenou v odstavci 1 písm. b) nebo pověřenou osobu této osoby, uvede se též číslo občanského průkazu nebo jiného dokladu totožnosti a důvod vydání posudku; potvrzení o převzetí lékařského posudku je součástí zdravotnické dokumentace vedené o posuzované osobě,

b) na základě doručení provozovatelem poštovních služeb; doručení musí být doloženo doručenkou, nebo

c) na základě elektronického doručení opatřeného elektronickým podpisem do schránky uvedené posuzovanou osobou a osobou, která o posouzení zdravotní způsobilosti požádala.

Lékařský posudek se též považuje za prokazatelně předaný, jestliže osoba oprávněná k převzetí posudku odmítne posudek převzít nebo jeho převzetí stvrdit podpisem; tuto skutečnost zaznamená posuzující lékař do zdravotnické dokumentace vedené o posuzované osobě; záznam podepíše posuzující lékař a další zdravotnický pracovník přítomný převzetí posudku. V případě odmítnutí převzetí lékařského posudku doručovaného prostřednictvím provozovatele poštovní služby se použije obdobně ustanovení § 9 odst. 4.

(3) Osobě, která není osobou uvedenou v odstavci 1 písm. b) a které uplatněním lékařského posudku vznikají práva nebo povinnosti, předává posudek posuzovaná osoba, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

(4) Právní účinky lékařského posudku

a) se závěrem o zdravotní nezpůsobilosti, dlouhodobém pozbytí zdravotní způsobilosti posuzované osoby nebo zdravotní způsobilosti s podmínkou nastávají pro osobu, které byl předán, dnem jeho prokazatelného předání,

b) se závěrem o zdravotní způsobilosti posuzované osoby nastávají pro osobu, které byl předán, dnem, kdy končí platnost předcházejícího posudku, nejdříve však dnem uplynutí lhůty pro podání návrhu na jeho přezkoumání nebo dnem prokazatelného doručení rozhodnutí o potvrzení posudku správním úřadem, který poskytovateli udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb,

c) o zdravotním stavu nastávají pro osobu, které byl předán, dnem uplynutí lhůty pro podání návrhu na jeho přezkoumání nebo dnem prokazatelného doručení rozhodnutí o potvrzení posudku správním úřadem, který poskytovateli udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb.

(5) Lékařský posudek lze uplatnit pro účely, pro které byl vydán, do 90 dnů ode dne jeho vydání, není-li v něm nebo jiném právním předpise stanovena kratší lhůta. Jestliže správní úřad, který poskytovateli udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb, napadený lékařský posudek podle § 47 odst. 2 písm. a) potvrdí, může tento posudek k tomu oprávněná osoba použít pro účely, pro které byl vydán, do 10 pracovních dnů

ode dne prokazatelného doručení potvrzeného posudku.

(6) Lékařský posudek pozbývá platnost

a) uplynutím doby, na kterou byl vydán,

b) dnem, kdy měla být podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví nebo posuzujícího lékaře nebo jiné k tomu oprávněné osoby provedena lékařská prohlídka za účelem nového posouzení zdravotní způsobilosti posuzované osoby,

c) dnem, kterým nastaly právní účinky lékařského posudku vydaného pro stejný účel a za stejných podmínek jako předcházející posudek, pokud z tohoto zákona nebo jiných právních předpisů nevyplývá jinak,

d) ukončením pracovněprávního nebo služebního vztahu, jde-li o posudek podle § 41 písm. d); to neplatí, je-li nejdéle do 3 měsíců ode dne jeho ukončení pracovněprávní vztah se stejným výkonem práce znovu uzavřen se stejným zaměstnavatelem, pokud v době od jeho ukončení nedošlo ke změně nebo vývoji zdravotního stavu posuzované osoby.

(7) Jestliže je lékařský posudek neplatný, považuje se posuzovaná osoba pro účel, pro který měla být zdravotně posouzena, za zdravotně nezpůsobilou nebo za osobu, jejíž zdravotní stav nesplňuje předpoklady nebo požadavky, ke kterým byl posuzován.

§ 45

(1) Posuzující lékař, který zjistí, že posuzovaná osoba není nadále zdravotně způsobilá k výkonu činnosti nebo k výkonu činnosti s podmínkou, anebo že její zdravotní stav nesplňuje předpoklady nebo požadavky, ke kterým byla posuzována, oznámí tuto skutečnost posuzované osobě a bezodkladně též osobě, které uplatněním lékařského posudku vznikají práva nebo povinnosti, je-li mu tato osoba známa. Posuzovaná osoba se pro tuto činnost považuje za zdravotně nezpůsobilou, popřípadě zdravotně způsobilou s podmínkou, nebo za osobu, jejíž zdravotní stav nesplňuje předpoklady nebo požadavky, ke kterým byla posuzována, a to do doby, než nastanou právní účinky nového lékařského posudku.

(2) Lékař, který má důvodné podezření, že změnou zdravotního stavu pacienta došlo ke změně zdravotní způsobilosti k činnosti nebo k výkonu činnosti s podmínkou, anebo že pacientův zdravotní stav nesplňuje předpoklady nebo požadavky, ke kterým byl posuzován, je povinen o této skutečnosti informovat pacienta a poskytovatele příslušného k vydání lékařského posudku, je-li mu poskytovatel znám nebo jestliže mu jeho adresu pacient sdělil. Součástí informace jsou údaje o zdravotním stavu pacienta, které vedly k podezření, že došlo ke změně zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu.

(3) Za účelem zjištění zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu a vydání lékařského posudku na základě informace podle odstavce 2 je posuzovaná osoba povinna dostavit se na vyzvání poskytovatele příslušného k vydání lékařského posudku nebo jiné k tomu oprávněné osoby v určeném termínu k lékařské prohlídce.

§ 46

(1) Má-li posuzovaná osoba nebo osoba, které uplatněním lékařského posudku vznikají práva nebo povinnosti, za to, že lékařský posudek je nesprávný, může do 10 pracovních dnů ode dne jeho prokazatelného předání podat návrh na jeho přezkoumání poskytovateli, který posudek vydal. Osoba, které uplatněním posudku vznikají práva nebo povinnosti a které byl posudek předán posuzovanou osobou, může návrh na přezkoumání lékařského posudku podat do 10 pracovních dnů ode dne jeho předání, a to poskytovateli uvedenému ve větě první.

(2) Jestliže byl návrh na přezkoumání lékařského posudku podán po uplynutí lhůty podle odstavce 1, poskytovatel návrh odloží. Tuto skutečnost písemně sdělí osobě, která návrh na přezkoumání lékařského posudku podala, a osobě, které uplatněním lékařského posudku vznikají práva nebo povinnosti, pokud je mu známa, a posuzované osobě, nejde-li o osoby, které návrh podaly. Při prokázání důvodů, které posuzované osobě nebo jiné osobě oprávněné k podání návrhu na přezkoumání objektivně bránily v podání návrhu ve stanovené lhůtě, poskytovatel zmeškání lhůty pro podání návrhu promine. Prominutím zmeškání lhůty nejsou dotčeny lhůty stanovené pro uplatnění lékařského posudku.

(3) Návrh na přezkoumání lékařského posudku nemá odkladný účinek, jestliže z jeho závěru vyplývá, že posuzovaná osoba je pro účel, pro nějž byla posuzována, zdravotně nezpůsobilá, zdravotně způsobilá s podmínkou nebo pozbyla dlouhodobě zdravotní způsobilost.

(4) Vyhoví-li poskytovatel návrhu na přezkou-

mání v plném rozsahu, napadený lékařský posudek bezodkladně zruší a na základě zjištěných skutečností, popřípadě nového posouzení zdravotní způsobilosti, vydá posudek nový. Doklad o zrušení posudku je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi.

(5) Pokud poskytovatel návrhu na přezkoumání lékařského posudku nevyhoví v plném rozsahu, postoupí do 10 pracovních dnů ode dne jeho doručení, pokud se jedná o lékařský posudek o zdravotní způsobilosti, v ostatních případech do 30 dnů, spis s návrhem na přezkoumání, včetně podkladů potřebných pro přezkoumání lékařského posudku a svého stanoviska, příslušnému správnímu orgánu.

(6) Poskytovatel bezodkladně písemně oznámí skutečnost, že mu byl návrh na přezkoumání lékařského posudku podán, osobě, které uplatněním lékařského posudku vznikají práva nebo povinnosti, pokud je mu známa, a posuzované osobě, nejde-li o osoby, které návrh podaly. Obdobně postupuje, vyhoví-li návrhu na přezkoumání lékařského posudku v plném rozsahu nebo postoupí-li návrh na přezkoumání příslušnému správnímu orgánu. Pokud poskytovatel vyhoví návrhu na přezkoumání posudku v plném rozsahu, uvede ve sdělení podle věty první skutečnosti, které ho k tomu vedly.

§ 47

(1) Příslušný správní orgán při přezkoumání lékařského posudku zjišťuje, zda

a) bylo posouzení zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu posuzované osoby provedeno a lékařský posudek vydán k tomu oprávněným poskytovatelem,
b) byly provedeny lékařské prohlídky, které stanoví právní předpisy nebo které indikoval posuzující lékař,
c) byl zdravotní stav posuzované osoby pro účely zdravotního posouzení zjištěn úplně a
d) závěr o posouzení zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu odpovídá aktuálně zjištěnému zdravotnímu stavu posuzované osoby;

při přezkoumání lékařského posudku vychází z podkladů předaných poskytovatelem.

(2) Příslušný správní orgán do 30 pracovních dnů ode dne doručení spisu s návrhem na přezkoumání lékařského posudku

a) tento návrh zamítne a napadený lékařský posudek potvrdí, nebo
b) napadený lékařský posudek zruší a vrátí věc poskytovateli k vydání nového lékařského posudku, nebo
c) napadený lékařský posudek zruší.

Lhůtu podle věty první může správní orgán ve zvlášť odůvodněných případech prodloužit o dalších 15 pracovních dnů.

(3) Příslušný správní orgán může v rozsahu potřebném pro přezkoumání lékařského posudku podle odstavce 1

a) vyzvat poskytovatele k doplnění jím předaných podkladů a zároveň určit lhůtu, v níž je poskytovatel povinen podklady předložit; poskytovatel je povinen poskytnout potřebnou součinnost,
b) požadovat odborné stanovisko od odborně způsobilých osob podle jiného právního předpisu, je-li to nezbytné pro správné posouzení postupu při vydávání lékařského posudku ke zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu posuzované osoby;

v těchto případech se běh lhůty podle odstavce 2 přeruší.

(4) Pro přezkoumání posudku příslušným správním orgánem se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak, část čtvrtá správního řádu obdobně.

(5) Další návrh na přezkoumání lékařského posudku potvrzeného podle odstavce 2 písm. a) nebo zrušeného podle odstavce 2 písm. b) nebo c) příslušným správním orgánem nelze podat. Jestliže příslušný správní orgán potvrdí lékařský posudek, lze provést nové posouzení zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu posuzované osoby pouze v tom případě, jestliže je z lékařské prohlídky zřejmé, že posouzení její zdravotní způsobilosti nebo zdravotního stavu povede pravděpodobně k jinému závěru, než je uveden v dosavadním lékařském posudku.

§ 48

(1) Při posuzování zdravotní způsobilosti a vydávání lékařského posudku podle § 46 a 47 se postupuje obdobně s tím, že je-li poskytovatelem

a) Vězeňská služba, návrh na přezkoumání lékařského posudku předá posuzující lékař řediteli organizační jednotky Vězeňské služby, v nichž jsou poskytovány zdravotní služby, který podle § 46 lékařský posudek přezkoumá; pokud ředitel organizační jednotky Vězeňské služby návrhu na přezkoumání nevyhoví v plném rozsahu, předá ho

Generálnímu ředitelství Vězeňské služby, které postupuje podle § 47,

b) Bezpečnostní informační služba, návrh na přezkoumání lékařského posudku podle § 46 přezkoumá posuzující lékař; pokud návrhu na přezkoumání nevyhoví v plném rozsahu, předá ho řediteli Bezpečnostní informační služby, který postupuje podle § 47,

c) Úřad pro zahraniční styky a informace, návrh na přezkoumání lékařského posudku podle § 46 přezkoumá posuzující lékař; pokud návrhu na přezkoumání nevyhoví v plném rozsahu, předá ho řediteli Úřadu pro zahraniční styky a informace, který postupuje podle § 47,

d) Generální ředitelství cel, návrh na přezkoumání lékařského posudku podle § 46 přezkoumá posuzující lékař; pokud návrhu na přezkoumání nevyhoví v plném rozsahu, předá ho generálnímu řediteli Generálního ředitelství cel, který postupuje podle § 47,

e) Ministerstvo vnitra, návrh na přezkoumání lékařského posudku předá posuzující lékař určenému zdravotnickému pracovníkovi ve zdravotnickém zařízení v oboru působnosti Ministerstva vnitra, popřípadě organizační složky státu jím zřízené, v nichž jsou poskytovány zdravotní služby, který podle § 46 lékařský posudek přezkoumá; pokud určený zdravotnický pracovník návrhu na přezkoumání nevyhoví v plném rozsahu, předá ho Ministerstvu vnitra, které postupuje podle § 47,

f) Ministerstvo obrany, návrh na přezkoumání lékařského posudku předá posuzující lékař řediteli nebo vedoucímu zdravotnickému pracovníkovi poskytovatele zdravotních služeb v působnosti Ministerstva obrany, který podle § 46 lékařský posudek přezkoumá; pokud návrhu na přezkoumání nevyhoví v plném rozsahu, předá ho Ministerstvu obrany, které postupuje podle § 47.

(2) Jde-li o přezkoumání lékařského posudku o zdravotní způsobilosti leteckého personálu, postupuje se podle zákona o civilním letectví.

Společná ustanovení pro posudkovou péči a lékařské posudky

§ 49

(1) Při posuzování zdravotního stavu pro účely nemocenského pojištění se použijí ustanovení § 41 až 48 obdobně s tím, že

a) dokladem o prokazatelném předání rozhodnutí ve věcech dočasné pracovní neschopnosti posuzované osobě a ve věcech potřeby ošetřování a péče osobě, která o posouzení zdravotního stavu požádala, je záznam ve zdravotnické dokumentaci, který posuzovaná osoba podepíše, nebo v případě zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence vyznačení doručení na doručence; v případě využití elektronické komunikace je dokladem o odeslání rozhodnutí ve věcech dočasné pracovní neschopnosti posuzované osobě rovněž doklad o odeslání prostřednictvím datové schránky nebo záznam uložený v počítači v elektronické formě ve formátech stanovených právním předpisem s funkcí ověřování autenticity uložených dat a časovým razítkem získaným prostřednictvím státem uznané autority,

b) lhůta pro podání návrhu na přezkoumání podle § 46 odst. 1 činí 3 pracovní dny; tento návrh nemá odkladný účinek,

c) lhůta pro postoupení návrhu na přezkoumání podle § 46 odst. 5 činí 5 pracovních dnů,

d) účastníkem řízení o přezkoumání rozhodnutí je poskytovatel, který rozhodnutí vydal, a osoba, jejíž zdravotní stav je posuzován; návrh na přezkoumání rozhodnutí může podat tato osoba nebo osoba, které uplatněním rozhodnutí vznikají práva nebo povinnosti.

(2) Nemůže-li se pacient s ohledem na svůj zdravotní stav podepsat nebo odmítá-li pacient záznam podle odstavce 1 písm. a) podepsat, zdravotnický pracovník tuto skutečnost zaznamená do zdravotnické dokumentace a zároveň uvede důvody, které pacientovi brání v podepsání; záznam podepíše zdravotnický pracovník a svědek.

(3) Právní úprava posuzování zdravotního stavu pro účely důchodového pojištění, nemocenského pojištění, státní sociální podpory, pomoci v hmotné nouzi, dávek pro osoby se zdravotním postižením a úrazového pojištění není ustanoveními tohoto zákona dotčena.

(4) Ustanovení o povinnosti zachovávat mlčenlivost podle jiného právního předpisu se ve věcech posudkové péče a lékařských posudků použijí tak, aby nebyla zkrácena procesní práva posuzované osoby a osob, kterým jeho uplatněním vznikají práva a povinnosti. Tím nejsou dotčeny jiné právní předpisy, které stanoví povinnost sdělovat určité skutečnosti, popřípadě povinnost zachovávat o určitých skutečnostech mlčenlivost.

§ 50

Při rozhodování orgánu nemocenského pojištění o zdravotním stavu pro účely nemocenského pojištění podle jiného právního předpisu[8]) se ustanovení § 41 až 48 nepoužijí.

§ 51

Posuzování zdravotní způsobilosti ke vzdělávání, k tělesné výchově a sportu

(1) Zdravotní způsobilost ke vzdělávání posuzuje a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vydává registrující poskytovatel. Posuzujícím lékařem je lékař se způsobilostí v oboru praktický lékař pro děti a dorost nebo v oboru všeobecné praktické lékařství, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis nestanoví jinak.

(2) Jestliže se praktické vyučování nebo praktická příprava uskutečňuje

a) na pracovištích právnických nebo fyzických osob, vydává lékařský posudek o zdravotní způsobilosti osoby připravující se na povolání před jejím zařazením na praktické vyučování nebo praktickou přípravu a v jejich průběhu poskytovatel pracovnělékařských služeb této osoby,

b) pouze ve škole nebo školském zařízení, vydává lékařský posudek o zdravotní způsobilosti osoby připravující se na povolání před jejím zařazením na praktické vyučování a v jeho průběhu poskytovatel pracovnělékařských služeb školy,

c) na pracovištích osob uvedených v písmenu a) a ve škole nebo školském zařízení, vydává lékařský posudek o zdravotní způsobilosti osoby připravující se na povolání před jejím zařazením na praktické vyučování nebo praktickou přípravu a v jeho průběhu poskytovatel pracovnělékařských služeb osob uvedených v písmenu a).

(3) Zdravotní způsobilost k

a) tělesné výchově v rámci vzdělávacích programů a uvolnění z vyučování v předmětu tělesná výchova a ke sportu pro všechny[9]) posuzuje a lékařský posudek vydává registrující poskytovatel,

b) výkonnostnímu sportu v organizovaných sportovních soutěžích posuzuje a lékařský posudek vydává registrující poskytovatel nebo poskytovatel v oboru tělovýchovné lékařství,

c) vrcholovému sportu, ke sportovní reprezentaci státu a její přípravě posuzuje a lékařský posudek vydává poskytovatel v oboru tělovýchovné lékařství; vrcholovým sportem pro účely tohoto zákona se rozumí oblast sportu, která zahrnuje státní sportovní reprezentaci a přípravu talentovaných sportovců k této reprezentaci, kterými jsou členové resortních sportovních center[9]) nebo sportovních center mládeže a obdobných zařízení pro přípravu sportovců,

d) vzdělávání ve školách se zaměřením na sport a tělesnou výchovu a v průběhu výuky posuzuje a lékařský posudek vydává poskytovatel v oboru tělovýchovné lékařství.

(4) Právnická osoba vykonávající činnost školy nebo školského zařízení, kde se uskutečňuje vzdělávání, jehož součástí je praktické vyučování nebo praktická příprava, hradí posuzování zdravotní způsobilosti žáků střední školy nebo studentů vyšší odborné školy, včetně lékařských prohlídek.

§ 52

Prováděcí právní předpis stanoví

a) postupy při zajišťování lékařských prohlídek, druhy, četnost a obsah lékařských prohlídek nezbytných pro zjištění zdravotního stavu posuzované osoby a posuzování zdravotní způsobilosti včetně rozsahu odborných vyšetření,

b) seznam nemocí, stavů nebo vad, které vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k vzdělávání nebo v průběhu vzdělávání, ke sportu, tělesné výchově nebo jiné činnosti,

c) náležitosti lékařského posudku ve vztahu k posuzované činnosti.

Díl 2

Pracovnělékařské služby a posuzování zdravotní způsobilosti osoby ucházející se o zaměstnání

Pracovnělékařské služby

§ 53

(1) Pracovnělékařské služby jsou zdravotní služby preventivní, jejichž součástí je hodnocení vlivu pracovní činnosti, pracovního prostředí a pracovních podmínek na zdraví, provádění preventivních prohlídek

[8]) Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

[9]) Zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů.

a hodnocení zdravotního stavu za účelem posuzování zdravotní způsobilosti k práci, poradenství zaměřené na ochranu zdraví při práci a ochranu před pracovními úrazy, nemocemi z povolání a nemocemi souvisejícími s prací, školení v poskytování první pomoci a pravidelný dohled na pracovištích a nad výkonem práce nebo služby (dále jen „práce“).

(2) Pracovnělékařské služby pro zaměstnance a osoby ucházející se o zaměstnání zajišťuje zaměstnavatel za podmínek stanovených tímto zákonem a jinými právními předpisy.

§ 54

(1) Poskytovatelem pracovnělékařských služeb je

a) poskytovatel v oboru všeobecné praktické lékařství, nebo

b) poskytovatel v oboru pracovní lékařství.

(2) Zaměstnavatel pro výkon práce na svých pracovištích

a) je povinen, jde-li o práce, které jsou zařazené podle zákona o ochraně veřejného zdraví[10]) do kategorie první, druhé, druhé rizikové, třetí nebo čtvrté anebo je součástí práce činnost, pro jejíž výkon jsou podmínky stanoveny jinými právními předpisy, uzavřít písemnou smlouvu o poskytování pracovnělékařských služeb s poskytovatelem uvedeným v odstavci 1,

b) může, jde-li o práce zařazené pouze do kategorie první podle zákona o ochraně veřejného zdraví a není-li součástí této práce činnost, pro jejíž výkon jsou podmínky stanoveny jinými právními předpisy, zajišťovat provádění pracovnělékařských prohlídek a posuzování zdravotní způsobilosti k práci na základě písemné žádosti u poskytovatele uvedeného v odstavci 1 písm. a), který je registrujícím poskytovatelem zaměstnance nebo uchazeče o zaměstnání; ostatní pracovnělékařské služby podle § 53 odst. 1 zaměstnavatel zajišťuje prostřednictvím poskytovatele uvedeného v odstavci 1, s nímž uzavřel písemnou smlouvu,

c) je povinen, dojde-li ke změně zařazení práce do kategorie vyšší než kategorie první podle zákona o ochraně veřejného zdraví nebo ke změně činnosti, pro jejíž výkon jsou podmínky stanoveny jinými právními předpisy, uzavřít novou nebo doplnit dosavadní písemnou smlouvu s poskytovatelem podle odstavce 1 o ty pracovnělékařské služby, které doposud nepožadoval, a to nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy k této změně došlo.

(3) Posuzování zdravotní způsobilosti a pracovnělékařské prohlídky pro práce, které jsou nebo budou vykonávány ve zkušebním provozu podle jiného právního předpisu, zaměstnavatel zajišťuje u poskytovatele podle odstavce 2 písm. a) nebo b), a to na základě výsledků hodnocení rizik podle jiného právního předpisu nebo výsledků měření, byla-li pro účely souhlasu s uvedením do zkušebního provozu, uskutečněna.

§ 55

(1) Zaměstnavatel je povinen

a) umožnit pověřeným zaměstnancům poskytovatele pracovnělékařských služeb vstup na každé své pracoviště a sdělit jim informace potřebné k hodnocení a prevenci rizik možného ohrožení života nebo zdraví na pracovišti, včetně výsledků měření faktorů pracovních podmínek, předložit jim technickou dokumentaci strojů a zařízení, sdělit jim informace rozhodné pro ochranu zdraví při práci; v případě pracovišť, která podléhají z důvodu státního nebo jiného zákonem chráněného tajemství zvláštnímu režimu, vstupují na tato pracoviště pouze určení zaměstnanci poskytovatele pracovnělékařských služeb, kteří jsou v tomto případě povinni dodržet zvláštní režim,

b) při zařazování zaměstnanců k práci postupovat podle závěrů lékařských posudků o jejich zdravotní způsobilosti,

c) při odeslání zaměstnance k pracovnělékařské prohlídce podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů vybavit jej žádostí obsahující údaje o druhu práce, režimu práce a pracovních podmínkách, ke kterým je posouzení zaměstnance požadováno,

d) odeslat zaměstnance na mimořádnou pracovnělékařskou prohlídku, pokud o to zaměstnanec požádal.

(2) Zaměstnavatel má právo vyslat zaměstnance na mimořádnou pracovnělékařskou prohlídku, má-li pochybnosti o zdravotní způsobilosti zaměstnance k práci.

[10]) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 56

Zaměstnanec je povinen

a) podrobit se pracovnělékařským službám u poskytovatele pracovnělékařských služeb, se kterým zaměstnavatel uzavřel písemnou smlouvu, popřípadě pracovnělékařským prohlídkám a posuzování zdravotní způsobilosti u poskytovatele pracovnělékařských služeb podle § 54 odst. 2 písm. b); rovněž je povinen podrobit se zdravotním službám indikovaným poskytovatelem pracovnělékařských služeb pro hodnocení zdravotního stavu; poskytovatele dalších zdravotních služeb určí zaměstnanci poskytovatel pracovnělékařských služeb; další zdravotní služby jsou součástí pracovnělékařských služeb,

b) podrobit se pracovnělékařským službám nařízeným podle jiného právního předpisu,

c) sdělit poskytovateli pracovnělékařských služeb jméno a adresu registrujícího poskytovatele a dalších poskytovatelů, kteří ho přijali do péče,

d) sdělit poskytovateli pracovnělékařských služeb na jeho žádost nebo z vlastního podnětu všechny jemu známé nebo podezřelé skutečnosti související s ochranou zdraví při práci.

§ 57

(1) Poskytovatel pracovnělékařských služeb je povinen

a) informovat zaměstnance o možném vlivu faktorů pracovních podmínek na jeho zdraví, a to se znalostí vývoje jeho zdravotního stavu,

b) informovat zaměstnavatele o možném vlivu faktorů pracovních podmínek na zdravotní stav jeho zaměstnanců,

c) vykonávat pravidelný dohled na pracovištích zaměstnavatele a nad pracemi vykonávanými zaměstnanci,

d) spolupracovat se zaměstnavatelem, zaměstnanci, zástupcem pro oblast bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a s odborně způsobilými osobami podle zákona upravujícího zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci[11]), odborovou organizací a kontrolními orgány v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci[12]),

e) neprodleně oznamovat zaměstnavateli zjištění závažných nebo opakujících se skutečností negativně ovlivňujících bezpečnost a ochranu zdraví při práci,

f) podat podnět kontrolním orgánům v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci[12]) k zjednání nápravy nad dodržováním povinností v bezpečnosti a ochraně zdraví při práci[13]) v případě, že zjistí, že zaměstnavatel nepostupuje v souladu s lékařskými posudky nebo přes opakované upozornění neplní povinnosti v bezpečnosti a ochraně zdraví při práci stanovené jinými právními předpisy,

g) vést dokumentaci o pracovnělékařských službách prováděných pro zaměstnavatele, která se nevztahuje ke konkrétnímu zaměstnanci, odděleně od zdravotnické dokumentace vedené o konkrétních zaměstnancích; dokumentací pracovnělékařských služeb se rozumí záznamy o provádění dohledu na pracovišti zaměstnavatele, včetně výsledků analýz, o poradenství poskytnutém zaměstnavateli a jiné obdobné záznamy o činnostech prováděných v rámci pracovnělékařských služeb,

h) vést odděleně zdravotnickou dokumentaci vedenou o pacientovi od zdravotnické dokumentace vedené o zaměstnanci při poskytování pracovnělékařských služeb, jestliže je registrujícím poskytovatelem pacienta a zároveň poskytovatelem pracovnělékařských služeb.

(2) Poskytovatel pracovnělékařských služeb je oprávněn požadovat po zaměstnavateli zajištění měření,

---

[11]) Zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů.

[12]) Například zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

[13]) Například zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci, ve znění nařízení vlády č. 68/2010 Sb.

popřípadě expertizy, a to za účelem analýzy pracovních podmínek, pracovního prostředí a odezvy organismu zaměstnanců, včetně výsledků kategorizace zdravotních rizik, pokud má podezření, že došlo k takové změně pracovních podmínek, která negativně ovlivňuje nebo by mohla ovlivnit zdraví zaměstnanců. Zaměstnavatel je povinen měření nebo expertizy požadované poskytovatelem podle věty první zajistit. Jestliže s požadavkem na zajištění těchto měření nebo expertiz nesouhlasí, požádá o stanovisko příslušný orgán ochrany veřejného zdraví podle zákona o ochraně veřejného zdraví nebo Státní úřad pro jadernou bezpečnost, jde-li o práci v prostředí ionizujícího záření[14]). V žádosti nesouhlas se zajištěním měření nebo expertiz podle požadavku poskytovatele pracovnělékařských služeb odůvodní.

(3) Příslušný orgán ochrany veřejného zdraví podle zákona o ochraně veřejného zdraví nebo Státní úřad pro jadernou bezpečnost přezkoumá důvod žádosti zaměstnavatele a své stanovisko písemně sdělí do 15 dnů od obdržení žádosti zaměstnavateli.

§ 58

Zaměstnavatel hradí pracovnělékařské služby poskytované podle tohoto zákona, s výjimkou posuzování nemocí z povolání, a sledování vývoje zdravotního stavu při lékařských preventivních prohlídkách u nemocí z povolání a vývoje zdravotního stavu při lékařských preventivních prohlídkách po skončení rizikové práce, upravených v zákoně o ochraně veřejného zdraví.

§ 59

Posuzování zdravotní způsobilosti osoby ucházející se o zaměstnání

(1) Jde-li o osobu ucházející se o zaměstnání, postupuje se při posuzování její zdravotní způsobilosti k práci obdobně jako při posuzování zdravotní způsobilosti zaměstnanců v rámci pracovnělékařských služeb s tím, že

a) vstupní lékařská prohlídka se uskutečňuje u poskytovatele pracovnělékařských služeb, s nímž má zaměstnavatel uzavřenou písemnou smlouvu, nebo u registrujícího poskytovatele, ke kterému vyslal zaměstnavatel, na jehož pracovištích jsou vykonávány práce pouze v kategorii první, osobu ucházející se o zaměstnání,

b) osoba ucházející se o zaměstnání se považuje za zdravotně nezpůsobilou, pokud se před vznikem pracovněprávního nebo obdobného vztahu nepodrobí vstupní lékařské prohlídce.

(2) Vstupní lékařskou prohlídku hradí osoba ucházející se o zaměstnání. Zaměstnavatel hradí vstupní lékařskou prohlídku, pokud uzavře s uchazečem o zaměstnání pracovněprávní nebo obdobný vztah, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Věta první a druhá se nepoužije, jestliže osoba ucházející se o zaměstnání se s případným zaměstnavatelem nebo zaměstnanec se zaměstnavatelem dohodne jinak nebo stanoví-li právní předpis jinak.

§ 60

Prováděcí právní předpis, nestanoví-li jiný právní předpis[15]) jinak, stanoví

a) postupy při zajišťování lékařských prohlídek, druhy, četnost a obsah lékařských prohlídek nezbytných pro zjištění zdravotního stavu posuzované osoby a posuzování zdravotní způsobilosti včetně rozsahu odborných vyšetření,

b) organizaci, obsah a rozsah pracovnělékařských služeb a obsah dokumentace o pracovnělékařských službách prováděných pro zaměstnavatele,

c) rizikové faktory pracovního prostředí a nemoci, stavy a vady, které při výskytu těchto faktorů vylučují nebo omezují zdravotní způsobilost k práci nebo službě,

d) náležitosti žádosti o provedení pracovnělékařské prohlídky a posouzení zdravotní způsobilosti k práci,

e) náležitosti lékařského posudku ve vztahu k posuzované činnosti.

---

[14]) Zákon č. 18/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[15]) Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti, ve znění vyhlášky č. 407/2008 Sb.
Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 103/2005 Sb., o zdravotní způsobilosti k vojenské činné službě.

Díl 3
Nemoci z povolání

Oddíl 1
Posuzování a uznávání nemocí z povolání

§ 61

(1) Zdravotní stav osoby v souvislosti s nemocí z povolání zjišťují a posuzují poskytovatelé pracovnělékařských služeb.

(2) Nemoci z povolání posuzují, uznávají a vývoj zdravotního stavu osoby s uznanou nemocí z povolání sledují poskytovatelé v oboru pracovní lékařství, kteří získali povolení ministerstva k uznávání nemocí z povolání, pokud dále není uvedeno jinak; pro tyto účely mohou též provádět, je-li to účelné, vyšetření pro zjištění zdravotního stavu.

§ 62

(1) Poskytovatel uvedený v § 61 odst. 2 nemoci z povolání uznává na základě

a) zjištění zdravotního stavu poskytovatelem uvedeným v § 61 odst. 1, a to včetně zjištění zdravotního stavu před vznikem onemocnění a výsledků jím vyžádaných odborných vyšetření a jeho stanoviska,
b) výsledků dalších odborných vyšetření, pokud je to důvodné, vyžádaných nebo provedených poskytovatelem uvedeným v § 61 odst. 2 a
c) ověření podmínek vzniku nemocí z povolání podle odstavce 3.

(2) Poskytovatel uvedený v § 61 odst. 1 za účelem posouzení a uznání nemoci z povolání předá poskytovateli uvedenému v § 61 odst. 2 kopii zdravotnické dokumentace v rozsahu potřebném k posouzení nemoci. Obdobně se postupuje, nesplňuje-li nemoc posuzované osoby nadále podmínky pro trvání nemoci z povolání stanovené prováděcím právním předpisem.

(3) Ověřování podmínek vzniku nemocí z povolání[16]) provádí

a) příslušné orgány ochrany veřejného zdraví podle zákona o ochraně veřejného zdraví,
b) Státní úřad pro jadernou bezpečnost, jde-li o podezření na vznik nemoci z povolání v souvislosti s prací v podmínkách ionizujícího záření,
c) poskytovatel pracovnělékařských služeb uvedený v § 61 odst. 2, jde-li o podezření na vznik nemoci z povolání při výkonu práce v zahraničí, k níž byl zaměstnanec vyslán zaměstnavatelem se sídlem v České republice, a to na základě sdělení posuzovanou osobou a podrobného písemného vyjádření vysílajícího zaměstnavatele o podmínkách, za kterých byla práce v zahraničí vykonávána, popřípadě dalších zjištění z místa výkonu práce; výsledky ověření podmínek vzniku nemoci z povolání jsou pro poskytovatele posuzujícího nemoc z povolání závazné.

(4) V případě osob trvale žijících v zahraničí se při posuzování a uznávání nemocí z povolání vychází z lékařské zprávy vydané v zemi pobytu posuzované osoby a ověřené k tomu příslušným orgánem země, pokud z vyhlášených mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, nevyplývá jinak; k lékařské zprávě musí být připojen její úředně ověřený překlad do českého jazyka; překlad se nevyžaduje, jde-li o lékařskou zprávu ve slovenském jazyce.

(5) Ze závěru lékařského posudku musí být zřejmé, zda se nemoc posuzované osoby uznává nebo neuznává jako nemoc z povolání, nebo zda nemoc posuzované osoby již nadále nesplňuje podmínky pro uznání nemoci z povolání stanovené prováděcím právním předpisem. Poskytovatel uvedený v § 61 odst. 2, který vydal lékařský posudek, zajistí neprodleně jeho prokazatelné předání osobám podle § 44 odst. 1 a dalším osobám, kterým uplatněním lékařského posudku vznikají práva nebo povinnosti, jejichž okruh je vymezen prováděcím právním předpisem.

§ 63

(1) Ošetřující lékař je povinen odeslat k poskytovateli uvedenému v § 61 odst. 1 nebo 2 osobu, u níž na základě odborného vyšetření vzniklo důvodné podezření na nemoc z povolání, nebo k poskytovateli uvedenému v § 61 odst. 2, je-li podezření, že nemoc již nadále nesplňuje podmínky pro uznání nemoci z povolání. Povinnost odeslat zaměstnance k poskytovateli uvedenému v § 61 odst. 1 nebo 2 má též zaměstnavatel, má-li důvodné podezření na vznik nemoci z povolání, nebo k poskytovateli uvedenému v § 61 odst. 2, má-li

[16]) Nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se vydává seznam nemocí z povolání, ve znění nařízení vlády č. 114/2011 Sb.

podezření, že nemoc již nadále nesplňuje podmínky pro uznání nemoci z povolání.

(2) V případě, že poskytovatel uvedený v § 61 odst. 2 zjistí, že vycházel při posuzování nemoci z povolání z nesprávných údajů, provede z vlastního podnětu nové posouzení zdravotního stavu posuzované osoby; na základě nového posouzení vydá nový lékařský posudek. V takovém případě vyrozumí o této skutečnosti posuzovanou osobu a osoby, pro které v souvislosti s uplatněním lékařského posudku vznikají práva a povinnosti, jsou-li mu tyto osoby známy.

(3) V případě podezření na vznik nemoci z povolání nebo podezření, že nemoc již nadále nesplňuje podmínky pro uznání nemoci z povolání, je posuzovaná osoba povinna podrobit se odbornému vyšetření indikovanému poskytovatelem uvedeným v § 61 odst. 1 nebo 2, a to u poskytovatele, kterého mu tento poskytovatel určí. Poskytovatel uvedený v § 61 odst. 1 nebo 2 určenému poskytovateli sdělí skutečnosti, které vedly k podezření podle věty první. Určený poskytovatel je povinen provést odborné vyšetření v termínu dohodnutém s posuzovanou osobou, nejdéle však do 30 dnů od dne sdělení poskytovatelem pracovnělékařských služeb.

(4) Jestliže se posuzovaná osoba odmítne podrobit odbornému vyšetření, nahlíží se na ni jako na osobu, která nemocí z povolání netrpí. Uvedenou skutečnost musí poskytovatel sdělit prokazatelným způsobem osobě povinné k náhradě škody na zdraví, pokud je mu známa. Lékařský posudek se nevydá.

§ 64

Zaměstnavatel je povinen umožnit pověřeným zaměstnancům poskytovatele uvedeného v § 61 odst. 1 nebo 2 vstup na pracoviště, kde zaměstnanec nebo bývalý zaměstnanec pracuje nebo pracoval za podmínek, jejichž vlivem posuzovaná nemoc z povolání vznikla, a to za účelem zjištění dalších skutečností nebo provedení klinického testu, popřípadě odebrání vzorku materiálu nebo pořízení audiovizuálního záznamu potřebného k posouzení nemoci z povolání. Zaměstnavatel je též povinen pro zajištění objektivity šetření a ověření podmínek vzniku nemoci z povolání umožnit vstup na pracoviště bývalému zaměstnanci.

§ 65

Prováděcí právní předpis stanoví

a) bližší požadavky na postup při posuzování a uznávání nemoci z povolání,
b) bližší požadavky na postup při posuzování nemoci z povolání v případech, kdy nemoc nadále nesplňuje podmínky nemoci z povolání,
c) okruh osob, kterým poskytovatelé uvedení v § 61 odst. 2 předávají lékařský posudek o nemoci z povolání,
d) podmínky, za nichž nelze nemoc nadále uznat za nemoc z povolání,
e) náležitosti lékařského posudku, kterým se uznává nemoc z povolání nebo kterým se nemoc neuznává jako nemoc z povolání.

Oddíl 2

Povolení k uznávání nemocí z povolání

§ 66

(1) Ministerstvo udělí povolení k uznávání nemocí z povolání poskytovateli v oboru pracovní lékařství, na základě jeho žádosti, která obsahuje

a) identifikační údaje poskytovatele,
b) kopii oprávnění k poskytování zdravotních služeb v oboru pracovní lékařství,
c) rozsah a objem zdravotních služeb, které je schopen zajistit, a jejich minimální personální zabezpečení,
d) dobu poskytování pracovnělékařských služeb, která musí trvat nejméně 5 let,
e) technické a věcné vybavení zdravotnického zařízení,
f) cenu za zdravotní služby nehrazené z veřejného zdravotního pojištění, za kterou hodlá zdravotní služby poskytovat,
g) počet provedených jednotlivých odborných vyšetření a počet posuzovaných osob ve vztahu k nemocem z povolání za poslední 3 roky před podáním žádosti, pokud tuto činnost v minulosti vykonával.

(2) Poskytovatel může podat žádost na základě výzvy zveřejněné ministerstvem. Výzva ministerstva obsahuje

a) místo, kam se žádosti předkládají,
b) lhůtu pro předložení žádostí,
c) území, pro které mají být zdravotní služby poskytovány,
d) požadavky na rozsah a objem požadovaných zdravotních služeb.

(3) Ministerstvo po posouzení podkladů v žádostech jednotlivých žadatelů a skutečností v nich uvedených vyřadí poskytovatele, kteří nevyhověli podmínkám vymezeným ve výzvě, a u ostatních určí pořadí ve vztahu k území, pro které mají být zdravotní služby poskytovány. Kritérii pro určování pořadí žadatelů jsou kvalifikační předpoklad, doba a rozsah praxe a rozsah služeb, které jsou nabízeny. Povolení k uznávání nemocí z povolání lze udělit poskytovatelům v pořadí určeném podle věty první. Povolení se uděluje na dobu 10 let.

(4) Ministerstvo udělí povolení pouze poskytovateli, u něhož posuzování a uznávání nemocí z povolání provádějí nejméně 2 lékaři se specializovanou způsobilostí v oboru pracovní lékařství a pokud poskytuje pracovnělékařské služby nejméně 5 let.

(5) Povolení k uznávání nemocí z povolání obsahuje

a) údaje podle odstavce 1 písm. a),
b) vymezení území, pro které mají být zdravotní služby poskytovány,
c) rozsah a objem zajišťovaných zdravotních služeb.

(6) Ministerstvo zveřejní seznam poskytovatelů, kterým udělilo povolení k uznávání nemocí z povolání, způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) V případě, že se pro dané území ve stanoveném termínu nepřihlásí žádný poskytovatel nebo není splněna podmínka posuzování nemocí z povolání alespoň 2 lékaři se specializovanou způsobilostí v oboru pracovní lékařství, zajistí uznávání nemocí z povolání ministerstvo tak, že rozhodne z moci úřední o tom, že posuzování nemocí z povolání bude vykonávat některý z oprávněných poskytovatelů. Ministerstvo podle věty první může pověřit pouze poskytovatele, u něhož posuzování a uznávání nemocí z povolání provádějí nejméně 2 lékaři se specializovanou způsobilostí v oboru pracovní lékařství a pokud poskytuje pracovnělékařské služby nejméně 5 let.

§ 67

Poskytovatel je povinen písemně oznámit ministerstvu změny všech údajů a podmínek, za nichž bylo povolení k uznávání nemocí z povolání uděleno, a to do 15 dnů ode dne jejich vzniku.

§ 68

(1) Povolení k uznávání nemocí z povolání zaniká

a) dnem zániku oprávnění k poskytování zdravotních služeb v oboru pracovní lékařství,
b) odejmutím povolení ministerstvem.

(2) Ministerstvo povolení k uznávání nemocí z povolání

a) odejme, jestliže o to poskytovatel požádá nebo nezajišťuje zdravotní službu pro území uvedené v povolení,
b) může odejmout, jestliže poskytovatel přestal splňovat některou z podmínek podle § 66 odst. 1 písm. e) nebo odst. 5 písm. c).

(3) Jde-li o poskytovatele, kterému po skončení období, na něž mu bylo vydáno povolení k uznávání nemocí z povolání, nebylo podle § 66 uděleno nové povolení k uznávání nemocí z povolání, použijí se pro nakládání se zdravotnickou dokumentací obdobně ustanovení zákona o zdravotních službách upravující nakládání se zdravotnickou dokumentací při zániku poskytovatele s tím, že zdravotnickou dokumentaci do doby jejího předání novému poskytovateli příslušnému k uznávání nemocí z povolání přebírá ministerstvo.

Díl 4

Společná ustanovení pro posuzování zdravotní způsobilosti k práci, pracovnělékařské služby a posuzování a uznávání nemocí z povolání u příslušníků bezpečnostních sborů a ozbrojených sil a u vězněných osob

§ 69

(1) Zaměstnavatelem se rozumí též

a) bezpečnostní sbor, který vykonává práva a povinnosti podle jiného právního předpisu vůči fyzické osobě, která v bezpečnostním sboru vykonává službu (dále jen „příslušník bezpečnostního sboru“),
b) ozbrojené síly České republiky, které vykonávají práva a povinnosti podle jiného právního předpisu vůči příslušníkovi ve služebním poměru, který v nich vykonává službu,
c) věznice a ústavy pro výkon zabezpečovací detence, jde-li o osoby ve výkonu trestu odnětí svobody, vazby nebo zabezpečovací detence.

(2) Pokud je Vězeňská služba zaměstnavatelem, poskytuje pracovnělékařské služby zaměstnancům a osobám ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody

nebo zabezpečovací detence zařazeným do práce ve svých zdravotnických zařízeních.

(3) Zaměstnancem se rozumí též příslušník bezpečnostního sboru nebo příslušník ozbrojených sil České republiky ve služebním poměru podle jiného právního předpisu. Zaměstnancem se rovněž rozumí osoby ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence, pokud jsou zařazeny do práce.

(4) Místem výkonu práce se rozumí též místo stanovené jiným právním předpisem.

(5) Je-li jiným právním předpisem stanoveno posuzování zdravotní způsobilosti příslušníka k výkonu služby v bezpečnostním sboru nebo v ozbrojených silách České republiky nebo občana, který se uchází o přijetí do služebního poměru k bezpečnostnímu sboru, nebo uchazeče o povolání do služebního poměru v ozbrojených silách jinak, postupuje se podle tohoto jiného právního předpisu.

(6) Povolení k uznávání nemocí z povolání u zaměstnanců Ministerstva obrany a Armády České republiky, žáků vojenských škol a zaměstnanců ostatních rozpočtových a příspěvkových organizací, jejichž zřizovatelem je Ministerstvo obrany, je udělováno poskytovateli v oboru pracovní lékařství v působnosti Ministerstva obrany; ustanovení § 66 až 69 se nepoužije.

HLAVA V

LÉKAŘSKÉ OZÁŘENÍ A KLINICKÉ AUDITY

Díl 1

Lékařské ozáření

§ 70

(1) Lékařským ozářením se rozumí ozáření fyzických osob podle jiného právního předpisu.

(2) Klinickou odpovědností za lékařské ozáření se rozumí odpovědnost za jednotlivá lékařská ozáření, která zahrnuje zejména odůvodnění lékařského ozáření, včetně zhodnocení cílů lékařského ozáření, jeho optimalizaci, klinické hodnocení, praktickou spolupráci s jinými ošetřujícími zdravotnickými pracovníky, popřípadě získávání informací o předchozím poskytování zdravotních služeb, poskytování informací nebo záznamů o provedeném lékařském ozáření jiným indikujícím lékařům nebo aplikujícím odborníkům na jejich žádost a poskytování informací o riziku ionizujícího záření ozařovaným osobám. Nositelem klinické odpovědnosti je aplikující odborník v rozsahu své způsobilosti k výkonu povolání.

(3) Indikujícím lékařem se rozumí každý ošetřující lékař nebo zubní lékař, který doporučuje se svým písemným odůvodněním pacienta k lékařskému ozáření aplikujícímu odborníkovi. Indikující lékař je povinen posoudit veškeré informace o zdravotním stavu pacienta významné pro lékařské ozáření, které jsou mu známy, tak, aby vyloučil zbytečné ozáření pacienta.

(4) Aplikujícím odborníkem se rozumí lékař, zubní lékař nebo jiný zdravotnický pracovník oprávněný provádět činnosti lékařského ozáření podle jiného právního předpisu, a který je oprávněn převzít za jednotlivá lékařská ozáření klinickou odpovědnost.

(5) Národními radiologickými standardy se rozumí postupy při poskytování zdravotních služeb, jejichž součástí je lékařské ozáření, které odpovídají současným poznatkům vědy a klinické medicíny (dále jen „národní radiologické standardy“). Národní radiologické standardy vydává ministerstvo; zveřejňuje je, včetně jejich aktualizace, ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 71

(1) Poskytovatel poskytující zdravotní služby, jejichž součástí je lékařské ozáření, je povinen

a) provést lékařské ozáření jen v případě, že prokáže jeho čistý přínos při zvážení celkového možného diagnostického nebo léčebného přínosu, včetně přímého přínosu pro zdraví osoby nebo přínosu pro společnost, ve srovnání s újmou, kterou může ozáření způsobit; do procesu odůvodnění musí být zapojen indikující lékař i aplikující odborník; indikační kritéria pro odůvodnění lékařského ozáření zveřejňuje a aktualizuje ministerstvo ve Věstníku Ministerstva zdravotnictví a způsobem umožňujícím dálkový přístup,
b) vypracovat místní radiologické standardy a zajistit jejich dodržování; při vypracování místních radiologických standardů vychází z národních radiologických standardů, konkrétních podmínek na pracovišti zdravotnického zařízení a rozsahu poskytovaných zdravotních služeb,
c) provádět interní klinický audit, a zjistí-li na základě jeho výsledků nedostatky, provést opatření za účelem jejich odstranění,
d) zajistit provedení externího klinického auditu k to-

mu oprávněnými osobami; jsou-li externím klinickým auditem zjištěny nedostatky, provede poskytovatel opatření za účelem jejich odstranění; jsou-li externím klinickým auditem zjištěny nedostatky neodhalené interním klinickým auditem, poskytovatel zajistí prošetření důvodů tohoto neodhalení a přijme příslušná opatření; externí klinický audit se neprovádí na radiologických pracovištích zdravotnických zařízení vybavených pouze zubními rentgeny nebo kostními denzitometry,

e) zajistit dodržování pravidel radiační ochrany při vyhledávacích vyšetřeních s využitím ionizujícího záření, při ozařování pro lékařsko-právní účely, při ověřování nezavedené metody s lékařským ozářením, pro které není vydáváno závazné stanovisko Státního úřadu pro jadernou bezpečnost podle § 36, a u pacientek, které by mohly být nebo byly ozářeny v průběhu těhotenství a kojení.

(2) Poskytovatel je dále povinen zajistit, aby

a) byly místní radiologické standardy k dispozici všem zdravotnickým pracovníkům provádějícím lékařské ozáření,

b) při poskytování zdravotních služeb, jejichž součástí je lékařské ozáření, s výjimkou poskytování těchto služeb na radiologických pracovištích zdravotnických zařízení vybavených pouze zubními rentgeny nebo kostními denzitometry, příslušné činnosti související s lékařským ozářením vykonával zdravotnický pracovník, kterým je radiologický fyzik se specializovanou způsobilostí, radiologický fyzik, radiologický technik, radiologický asistent se specializovanou způsobilostí nebo radiologický asistent, a aby byl tento zdravotnický pracovník dostupný na pracovišti poskytovatele; způsob zajištění dostupnosti tohoto zdravotnického pracovníka a rozsah a způsob zajištění činností jím vykonávaných při lékařském ozáření stanoví prováděcí právní předpis,

c) při poskytovaní zdravotních služeb, jejichž součástí je lékařské ozáření, byla provedena optimalizace radiační ochrany,

d) byla prováděna navazující teoretická a praktická odborná příprava zdravotnických pracovníků, podílejících se na lékařském ozáření, zohledňující nové poznatky v oblasti radiační ochrany,

e) byla přijata opatření k předcházení vzniku nehody nebo aplikace neplánované dávky pacientovi.

(3) Registrující poskytovatel pacienta je povinen na základě žádosti poskytovatele poskytujícího zdravotní služby, jejichž součástí je lékařské ozáření, předat písemné informace o zdravotním stavu pacienta významné pro lékařské ozáření. Tím není dotčena povinnost podle zákona o zdravotních službách poskytovat informace potřebné k zajištění návaznosti zdravotních služeb.

§ 72

(1) Lékařské ozáření pacientů v rámci lékařsko-právních postupů podle jiných právních předpisů a v rámci ověřování nezavedené metody s lékařským ozářením, pro které není vydáváno závazné stanovisko Státního úřadu pro jadernou bezpečnost podle § 36, lze provádět jen ve zvlášť odůvodněných případech a za použití přiměřených technik tak, aby byly používány pouze postupy odpovídající národním radiologickým standardům. Lékařsko-právními účely se rozumí postupy prováděné pro pojišťovací nebo právní účely bez lékařské indikace.

(2) Ustanovení o ověřování nezavedených metod se obdobně použijí na ozáření zdravých osob nebo pacientů v rámci dobrovolné účasti na biolékařském výzkumném programu, včetně těch ozáření, která nemají mít přímý zdravotní přínos pro osoby podstupující ozáření.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

a) pravidla a postupy při radiační ochraně osob v rámci jejich lékařského vyšetření nebo léčby, obsah činností indikujícího lékaře, aplikujícího odborníka a dalších pracovníků, kteří se podílí na lékařském ozáření,

b) pravidla a postupy při radiační ochraně osob ozařovaných pro lékařsko-právní postupy bez lékařské indikace,

c) pravidla a postupy při radiační ochraně v rámci pracovnělékařských služeb a preventivní zdravotní péče,

d) pravidla a postupy při radiační ochraně osob v rámci dobrovolné účasti zdravých osob nebo pacientů na lékařském ověřování nezavedené metody spojené s lékařským ozářením,

e) pravidla a postupy radiační ochrany pacientek ozařovaných v průběhu těhotenství a kojení,

f) pravidla a postupy hodnocení místních radiologických standardů a jejich souladu s národními radiologickými standardy,

g) minimální požadavky na personální zabezpečení externího klinického auditu,

h) rozsah a způsob provedení optimalizace radiační ochrany při lékařském ozáření.

§ 73

Národní radiologické standardy obsahují zejména

a) požadavky na odbornou, zvláštní odbornou a specializovanou způsobilost zdravotnických pracovníků,
b) technické parametry radiologických přístrojů, na kterých se provádí lékařské ozáření, minimální vybavení pro jejich kontrolu a nastavování,
c) způsob stanovení zátěže pacientů; požadavky na podklady nutné pro odhad dávky, na způsob jejich hodnocení a na jejich evidenci,
d) radiologické postupy,
e) požadavky na přípravu pacienta k vyšetření a na průběh vlastní metody.

Díl 2

Klinické audity

§ 74

(1) Cílem interního klinického auditu je ověřit a zhodnotit, zda zdravotní služby, jejichž součástí je lékařské ozáření, jsou prováděny v souladu s místními radiologickými standardy a zda je dodržován systém jakosti lékařského ozáření.

(2) Interní klinický audit se provádí jedenkrát za rok, a to prostřednictvím osob, které mají k poskytovateli pracovněprávní nebo obdobný vztah a jsou odborně způsobilé v oblasti, ve které má být audit proveden.

(3) Poskytovatel vede evidenci provedených interních klinických auditů, ve které zaznamenává termín provedení auditu, zjištění učiněná na jeho základě ve vztahu k cíli stanovenému v odstavci 1 a jméno, popřípadě jména, příjmení osob, které interní klinický audit provedly, a jejich vztah k poskytovateli.

§ 75

(1) Cílem externího klinického auditu je ověřování a hodnocení dodržování místních radiologických standardů při poskytování zdravotních služeb, jejichž součástí je lékařské ozáření. Výsledky jsou srovnávány s národními radiologickými standardy, a je-li to žádoucí, jsou tyto činnosti modifikovány, nebo je-li to nezbytné, jsou zavedeny nové standardy. Externí klinický audit se provádí nejméně jedenkrát za 5 let.

(2) Externí klinický audit může provádět právnická osoba, které bylo ministerstvem uděleno oprávnění k této činnosti na základě souhlasného závazného stanoviska Státního úřadu pro jadernou bezpečnost; ministerstvo si vyžádá závazné stanovisko před vydáním rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění externího klinického auditu. Oprávnění k provádění externího klinického auditu nelze převést ani nepřechází na jinou právnickou osobu.

(3) Právnické osobě udělí ministerstvo oprávnění k provádění externího klinického auditu na její písemnou žádost, jestliže

a) není poskytovatelem nebo společníkem právnické osoby, která je poskytovatelem,
b) její statutární orgán nebo jeho člen nebo člen jejího kontrolního orgánu není současně statutárním orgánem nebo jeho členem nebo členem kontrolního orgánu jiného poskytovatele a není ani poskytovatelem,
c) má vypracována pravidla procesu hodnocení místních radiologických standardů a jejich souladu s národními radiologickými standardy (dále jen „pravidla procesu hodnocení“) pro jednotlivé oblasti lékařského ozáření; oblastmi lékařského ozáření se rozumí
   1. radiodiagnostika, včetně intervenční radiologie a kardiologie,
   2. radioterapie,
   3. nukleární medicína a
d) je personálně zabezpečena pro provádění externího klinického auditu v rozsahu, pro něž je žádáno o udělení oprávnění.

§ 76

(1) Žádost o udělení oprávnění k provádění externího klinického auditu kromě náležitostí stanovených správním řádem musí dále obsahovat

a) obchodní firmu nebo název a adresu sídla žadatele,
b) identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
c) jméno, popřípadě jména, příjmení, státní občanství, adresu místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresu bydliště mimo území České republiky a popřípadě místo hlášeného pobytu na území České republiky a da-

tum narození osob, které jsou statutárním orgánem žadatele nebo jeho členy nebo které jednají jménem právnické osoby zapisované do obchodního nebo obdobného rejstříku před jejím vznikem,

d) datum, od kterého hodlá externí klinický audit provádět,

e) oblast lékařského ozáření, pro kterou má být oprávnění uděleno.

(2) Žadatel k žádosti o udělení oprávnění k provádění externího klinického auditu připojí

a) prohlášení, že není poskytovatelem a ani společníkem právnické osoby, která je poskytovatelem,

b) prohlášení statutárního orgánu nebo jeho členů nebo členů kontrolního orgánu, že nejsou současně statutárním orgánem nebo jeho členy nebo členy kontrolního orgánu jiného poskytovatele a ani jiným poskytovatelem,

c) doklad o tom, že právnická osoba byla zřízena nebo založena, pokud se nezapisuje do obchodního nebo obdobného rejstříku nebo pokud zápis ještě nebyl proveden, nebo doklad o tom, že právnická osoba je zapsána do obchodního nebo obdobného rejstříku; je-li žadatelem právnická osoba se sídlem mimo území České republiky, připojí výpis z obchodního nebo obdobného rejstříku vedeného ve státě sídla a doklad o tom, že právnická osoba, popřípadě organizační složka podniku právnické osoby na území České republiky byly zapsány do obchodního rejstříku, pokud zápis již byl proveden; doklad o zápisu do obchodního nebo obdobného rejstříku nebo výpis z těchto rejstříků nesmí být starší 3 měsíců,

d) seznam osob, jejichž prostřednictvím bude externí klinický audit prováděn, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení; u zdravotnických pracovníků se dále uvede jejich odborná nebo specializovaná způsobilost k výkonu zdravotnického povolání a u ostatních osob jejich vzdělání s uvedením studijního programu a oboru, ve kterém bylo získáno,

e) pravidla procesu hodnocení pro jednotlivé oblasti lékařského ozáření.

§ 77

(1) Rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění externího klinického auditu kromě náležitostí stanovených správním řádem dále obsahuje

a) datum, od kterého lze externí klinický audit provádět,

b) oblasti lékařského ozáření, pro které se oprávnění uděluje.

(2) Ministerstvo zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění externího klinického auditu do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí místně příslušnému správci daně vykonávajícímu správu daně z příjmů, místně příslušné okresní správě sociálního zabezpečení a Státnímu úřadu pro jadernou bezpečnost.

(3) Ministerstvo zveřejňuje seznam osob oprávněných k provádění externího klinického auditu s uvedením údajů podle odstavce 1 způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 78

(1) Právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění k provádění externího klinického auditu, je povinna zveřejnit pravidla procesu hodnocení způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění k provádění externího klinického auditu, je povinna písemně oznámit ministerstvu všechny změny týkající se údajů obsažených v rozhodnutí o udělení oprávnění, v žádosti o udělení oprávnění a v dokladech předkládaných s touto žádostí a doložit tyto změny příslušnými doklady. Změny údajů podle věty první musí být oznámeny do 15 dnů ode dne, kdy k nim došlo.

(3) Týká-li se změna údaje, který není uveden v rozhodnutí o udělení oprávnění k provádění externího klinického auditu, a jsou-li nadále splněny podmínky stanovené pro provádění hodnocení, provede ministerstvo o této změně záznam do spisu; v ostatních případech rozhodne ministerstvo podle okolností o změně oprávnění nebo o jeho odejmutí.

§ 79

(1) Oprávnění k provádění externího klinického auditu zaniká

a) zánikem právnické osoby, která získala toto oprávnění,

b) výmazem právnické osoby se sídlem mimo území České republiky z obchodního rejstříku,

c) rozhodnutím ministerstva o odejmutí oprávnění.

(2) Ministerstvo odejme oprávnění k provádění

externího klinického auditu, jestliže právnická osoba, které bylo uděleno,

a) přestala splňovat některou z podmínek stanovených v § 75 odst. 3, nebo

b) o odejmutí oprávnění požádala.

(3) Ministerstvo může odejmout oprávnění k provádění externího klinického auditu, jestliže právnická osoba závažným způsobem nebo opakovaně porušila některou z povinností uvedených v § 78 odst. 1 nebo 2 nebo v § 81 odst. 2 nebo externí klinický audit provedla prostřednictvím osoby vyloučené z provádění externího klinického auditu podle § 81 odst. 3.

§ 80

Ministerstvo zašle stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí o změně nebo odejmutí oprávnění k provádění externího klinického auditu do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí orgánům uvedeným v § 77 odst. 2.

§ 81

(1) Právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění k provádění externího klinického auditu, provede hodnocení na základě smlouvy uzavřené mezi poskytovatelem a touto osobou. Externí klinický audit musí být proveden do 12 měsíců ode dne uzavření smlouvy.

(2) Právnická osoba provádějící externí klinický audit je při provádění hodnocení povinna

a) postupovat nestranně,

b) dodržovat pravidla procesu hodnocení.

(3) Z provádění externího klinického auditu je vyloučena osoba, která je v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli, u něhož má být audit proveden, nebo vykonává pro tohoto poskytovatele funkci odborného zástupce nebo je společníkem tohoto poskytovatele, jeho statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu nebo členem jeho kontrolního orgánu.

§ 82

(1) Právnická osoba, která provedla externí klinický audit, vydá poskytovateli zprávu o provedení externího klinického auditu (dále jen „zpráva“).

(2) Zpráva obsahuje

a) údaje o právnické osobě, která provedla externí klinický audit, a to obchodní firmu nebo název a adresu sídla a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

b) údaje o poskytovateli, jimiž jsou

1. v případě fyzické osoby jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa místa trvalého pobytu na území České republiky nebo v případě fyzické osoby bez trvalého pobytu na území České republiky adresa bydliště mimo území České republiky a popřípadě místo hlášeného pobytu na území České republiky, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a datum narození,

2. v případě právnické osoby obchodní firma nebo název, adresa sídla a identifikační číslo, bylo-li přiděleno,

c) oblasti lékařského ozáření, pro které byl externí klinický audit proveden, a místo nebo místa poskytování zdravotních služeb,

d) popis průběhu a zjištění externího klinického auditu s ohledem na cíle stanovené v § 75 odst. 1,

e) datum vydání zprávy.

(3) Právnická osoba, která provedla externí klinický audit, vydá poskytovateli na jeho žádost potvrzení o provedení externího klinického auditu. Potvrzení obsahuje údaje uvedené v odstavci 2 písm. a) až c) a e).

(4) Právnická osoba provádějící externí klinický audit vede evidenci poskytovatelů, u kterých provedla externí klinický audit.

HLAVA VI

OCHRANNÉ LÉČENÍ

§ 83

(1) Ochranné léčení se vykonává na základě pravomocného rozhodnutí soudu o uložení ochranného léčení (dále jen „rozhodnutí soudu“) jako ochranné léčení ústavní vykonávané formou lůžkové péče nebo jako ochranné léčení vykonávané formou ambulantní péče.

(2) Ochranné léčení uložené soudem lze též vykonávat během výkonu trestu odnětí svobody ve zdravotnických zařízeních Vězeňské služby, a to ochranné léčení ústavní vykonávané formou jednodenní péče a ochranné léčení vykonávané formou ambulantní péče. Podmínky výkonu ochranného léčení nesmí ovlivnit podmínky výkonu trestu odnětí svobody.

(3) Při výkonu ochranného léčení dochází jen k ta-

kovým omezením lidských práv, která stanoví zákon, a v takové míře, která je nezbytná k dosažení účelu ochranného léčení, pokud tohoto účelu nelze dosáhnout jinak.

§ 84

(1) Poskytovatelé jsou povinni, pokud dále není stanoveno jinak, zajistit ochranné léčení mimo výkon trestu odnětí svobody, pokud jsou oprávněni poskytovat zdravotní služby v oboru, do jehož náplně tyto činnosti patří.

(2) Poskytovatel zajišťující ochranné léčení mimo výkon trestu odnětí svobody formou lůžkové nebo ambulantní péče je vedle práv stanovených zákonem o zdravotních službách oprávněn odmítnout přijetí pacienta k výkonu ochranného léčení, jestliže by přijetím pacienta bylo překročeno únosné pracovní zatížení.

(3) Ochranné léčení vedle výkonu trestu odnětí svobody vykonává poskytovatel ve zdravotnických zařízeních Vězeňské služby, jsou-li pro poskytování zdravotních služeb splněny podmínky stanovené zákonem o zdravotních službách. Zdravotnické zařízení Vězeňské služby je součástí věznice.

§ 85

(1) Poskytovatel zajišťující ochranné léčení mimo výkon trestu odnětí svobody formou lůžkové péče může

a) výjimečně zakázat
   1. konkrétní návštěvu u pacienta,
   2. použití telefonu pacientem, nebo
   3. předávání korespondence pacientovi,

   jestliže je důvodné podezření, že by závažným způsobem narušovaly individuální léčebný postup; z tohoto důvodu může rovněž kontrolovat balíky pacienta; důvody, které k zákazu nebo ke kontrole balíků vedly, zaznamená do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi; pacientovi nelze zakázat návštěvy jeho právního zástupce nebo zástupce organizace poskytující poradenství pacientům a používání telefonu a písemný styk při komunikaci s těmito zástupci,
b) nepovolit pacientovi krátkodobé opuštění zdravotnického zařízení,
c) požadovat doprovod orgány Policie České republiky, jde-li o pacienta, jehož účast u soudu poskytovatel zajišťuje a který by mohl být nebezpečný sobě nebo okolí, popřípadě hrozí-li nebezpečí jeho útěku.

(2) Omezení korespondence nebo kontrola korespondence mezi pacientem a soudem ustanoveným opatrovníkem, mezi pacientem a právním zástupcem nebo zástupcem organizace poskytující poradenství pacientům, mezi pacientem a orgány veřejné moci, Veřejným ochráncem práv nebo diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem cizího státu, anebo mezi pacientem a mezinárodní organizací, která podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, je příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv, je nepřípustná. Tato korespondence se adresátu odesílá a pacientovi doručuje neprodleně.

(3) Poskytovatel zajišťující ochranné léčení mimo výkon trestu odnětí svobody je povinen zajistit, aby byl pacient při přijetí do ochranného léčení prokazatelně seznámen se svými právy a povinnostmi souvisejícími s poskytováním zdravotních služeb ve zdravotnickém zařízení při výkonu ochranného léčení, s předpokládanou dobou léčení a možností změny formy zdravotní péče podle § 83 odst. 1, v níž je ochranné léčení vykonáváno, dále s individuálním léčebným postupem, s vnitřním řádem zdravotnického zařízení lůžkové péče (dále jen „vnitřní řád“), pokud podání těchto informací nevylučuje jeho zdravotní stav. Záznam o seznámení pacienta s jeho právy a povinnostmi je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi. Záznam podepíše pacient, zdravotnický pracovník a svědek, který byl přítomen podání informace. Povinnost podávat pacientovi informace o jeho zdravotním stavu a navržených zdravotních službách podle zákona o zdravotních službách není postupem podle věty první dotčena. Do zdravotnické dokumentace se rovněž zaznamená případný nesouhlas pacienta s navrženým individuálním léčebným postupem.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se vztahuje též na ochranné léčení poskytované vedle výkonu trestu odnětí svobody, pokud jiný právní předpis nestanoví jinak.

§ 86

(1) Poskytovatel zajišťující ochranné léčení mimo výkon trestu odnětí svobody formou lůžkové péče může pacientovi na základě jeho žádosti povolit krátkodobé opuštění zdravotnického zařízení, a to po posouzení zdravotního stavu pacienta; za tím účelem mu vystaví propustku.

(2) Propustku lze vystavit, je-li zdravotní stav pacienta stabilizovaný a lze-li důvodně předpokládat, že v průběhu krátkodobého opuštění zdravotnického za-

řízení nedojde k jeho změně, která by vedla k poruše chování, v jejíž souvislosti bylo ochranné léčení nařízeno. Povolení krátkodobého opuštění zdravotnického zařízení nesmí být v rozporu s účelem ochranného léčení a nesmí narušit individuální léčebný postup.

(3) Žádost pacienta podle odstavce 1 obsahuje důvody pro krátkodobé opuštění zdravotnického zařízení, dobu, na kterou se povolení žádá, a adresu místa, na němž se bude pacient zdržovat. Propustka obsahuje jméno, popřípadě jména, příjmení pacienta, datum jeho narození, dobu, na niž je vystavena, a adresu místa, na němž se pacient bude zdržovat. Písemná žádost nebo záznam o jejím ústním podání a kopie propustky je součástí zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi. Jestliže poskytovatel odmítne propustku vystavit, je součástí zdravotnické dokumentace záznam o odmítnutí, v němž se uvedou důvody odmítnutí.

(4) Pokud poskytovatel odmítne vystavit propustku, může pacient podat novou žádost nejdříve za 7 dní ode dne odmítnutí původní žádosti.

§ 87

(1) Poskytovatel zajišťující ochranné léčení mimo výkon trestu odnětí svobody může v případě, porušuje-li pacient závažným způsobem individuální léčebný postup ochranného léčení, podat soudu, který ochranné léčení nařídil, návrh na změnu způsobu jeho výkonu. Pokud je ochranné léčení poskytováno vedle výkonu trestu odnětí svobody, podává soudu návrh na změnu způsobu výkonu ochranného léčení ředitel organizační jednotky Vězeňské služby.

(2) Poskytovatel zajišťující ochranné léčení mimo výkon trestu odnětí svobody je povinen oznámit soudu, který ochranné léčení nařídil, že

a) nemůže zajistit přijetí pacienta do ochranného léčení z důvodu uvedeného v § 84 odst. 2; součástí tohoto oznámení je odůvodnění odmítnutí přijetí pacienta a sdělení předpokládaného termínu jeho možného přijetí,
b) pacient, kterému bylo nařízeno ochranné léčení vykonávané formou
   1. lůžkové nebo ambulantní péče, v termínu stanoveném soudem nenastoupil k výkonu ochranného léčení,
   2. lůžkové péče, se svémocně ze zdravotnického zařízení vzdálil,
   3. ambulantní péče, se nedostavuje k lékařským prohlídkám ve stanoveném termínu,
c) pacient byl na základě náhlé změny zdravotního stavu, která nesouvisí s ochranným léčením vykonávaným formou lůžkové péče, přeložen na jiné pracoviště poskytovatele vykonávajícího ochranné léčení nebo do zdravotnického zařízení jiného poskytovatele; byl-li pacientovi ustanoven soudem opatrovník, poskytovatel mu tuto skutečnost rovněž oznámí.

(3) Poskytovatel učiní oznámení podle odstavce 2 do 24 hodin od okamžiku, kdy skutečnost uvedená v odstavci 2 nastala.

§ 88

(1) Pacient je vedle povinností stanovených zákonem o zdravotních službách při výkonu ochranného léčení povinen

a) podrobit se individuálnímu léčebnému postupu stanovenému pro ochranné léčení, včetně všech zdravotních výkonů, které jsou součástí individuálního léčebného postupu; tím není dotčeno právo pacienta vybrat si z možných alternativ léčby nebo jeho právo na souhlas podle zákona o zdravotních službách pro jednotlivé zdravotní výkony, které bezprostředně nesouvisí s naplněním účelu ochranného léčení,
b) podrobit se na základě odůvodněného požadavku ošetřujícího lékaře osobní prohlídce v zájmu zajišťování vnitřního řádu a vyloučení toho, aby u sebe neměl věc, kterou by narušoval individuální léčebný postup; prohlídku vykonává osoba stejného pohlaví,
c) umožnit zaměstnancům určeným poskytovatelem kontrolu svých osobních věcí,
d) oznámit v případě krátkodobého opuštění zdravotnického zařízení adresu, na které se bude zdržovat, a toto místo pobytu dodržet; pokud odmítne sdělit tuto skutečnost, poskytovatel propustku nevystaví.

(2) O postupu podle odstavce 1 písm. b) nebo c) a o případných následných opatřeních učiní poskytovatel záznam do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi.

§ 89

(1) Náklady související s výkonem ochranného léčení u osob, které nejsou účastníky veřejného zdravotního pojištění v České republice, hradí stát z kapitoly státního rozpočtu ministerstva.

(2) Vyúčtování podle odstavce 1 zašle poskytovatel ministerstvu nejpozději do patnáctého dne následujícího kalendářního měsíce po kalendářním čtvrtletí, v němž byly zdravotní služby poskytnuty.

(3) Stát je oprávněn vymáhat od pacienta náklady uhrazené podle odstavce 1 nebo jejich část, a to prostřednictvím ministerstva.

HLAVA VII

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 90

(1) Poskytovatel se dopustí správního deliktu tím, že

a) nezajistí, aby před provedením sterilizace byl pacient informován podle § 15 odst. 2,

b) ustaví odbornou komisi, jejíž složení nebo vztah jejího člena k poskytovateli je v rozporu s § 13 odst. 3 nebo 4, jde-li o sterilizaci,

c) provede

1. v rozporu s § 14 bez písemného souhlasu pacienta sterilizaci ze zdravotních důvodů,
2. bez písemné žádosti pacienta podle § 17 odst. 3 písm. a) nebo kladného stanoviska odborné komise podle § 17 odst. 3 písm. b) anebo bez písemné žádosti pacienta podle § 17 odst. 4 písm. a) nebo kladného stanoviska odborné komise podle § 17 odst. 4 písm. b) nebo souhlasu soudu podle § 17 odst. 4 písm. c) kastraci podle § 17 odst. 2,
3. bez písemné žádosti pacienta podle § 21 odst. 3 písm. a) nebo kladného stanoviska odborné komise podle § 21 odst. 3 písm. b) změnu pohlaví transsexuálního pacienta podle § 21 odst. 2, nebo
4. bez písemného souhlasu pacienta podle § 24 odst. 2 písm. a) nebo kladného stanoviska odborné komise podle § 24 odst. 2 písm. b) anebo bez písemného souhlasu pacienta podle § 24 odst. 3 písm. a) nebo kladného stanoviska odborné komise podle § 24 odst. 3 písm. b) nebo souhlasu soudu podle § 24 odst. 3 písm. c) psychochirurgický výkon podle § 24 odst. 1,

d) provede

1. bez písemného souhlasu zákonného zástupce podle § 13 odst. 2 písm. a), kladného stanoviska odborné komise podle § 13 odst. 2 písm. b) nebo souhlasu soudu podle § 13 odst. 2 písm. c) sterilizaci ze zdravotních důvodů,
2. bez písemné žádosti zákonného zástupce podle § 21 odst. 4 písm. a) nebo kladného stanoviska odborné komise podle § 21 odst. 4 písm. b) nebo souhlasu soudu podle § 21 odst. 4 písm. c) změnu pohlaví transsexuálních pacientů podle § 21 odst. 2, nebo
3. bez písemného souhlasu zákonného zástupce podle § 24 odst. 4 písm. a) nebo kladného stanoviska odborné komise podle § 24 odst. 4 písm. b) nebo souhlasu soudu podle § 24 odst. 4 písm. c) psychochirurgický výkon,

e) provede sterilizaci, kastraci nebo psychochirurgický výkon z jiných důvodů nebo jiné osobě, než je stanoveno v § 13 odst. 1 nebo 2, jde-li o sterilizaci, nebo § 17 odst. 2, 3 nebo 4, jde-li o kastraci, nebo v § 21 odst. 2, 3, 4 nebo 5, jde-li o změnu pohlaví transsexuálního pacienta, nebo § 24 odst. 2, 3 nebo 4, jde-li o psychochirurgický výkon,

f) poskytne, prodá nebo daruje v rozporu s § 29 odst. 2 výsledky genetického vyšetření pacienta třetím osobám,

g) umožní provedení zásahu do lidského genomu z jiných důvodů, než je stanoveno v § 30 odst. 1, nebo vytvoří podmínky pro provádění takového zásahu,

h) v rozporu s § 30 odst. 2 umožní provedení postupů, jejichž účelem je vytvořit lidskou bytost, nebo vytvoří podmínky pro provádění takových postupů nebo umožní vytvoření nové lidské bytosti,

i) umožní postupy v rozporu s § 30 odst. 3 nebo vytvoří podmínky pro provádění takových postupů,

j) odebere krev v rozporu s § 31 odst. 2,

k) vydá lékařský posudek, k jehož vydání není oprávněn podle § 42 odst. 2,

l) nevydá posudek ve lhůtě stanovené v § 43 odst. 1,

m) nepostoupí návrh na přezkoumání lékařského posudku ve lhůtě stanovené v § 46 odst. 5,

n) v rozporu s § 47 odst. 3 písm. a) nepředloží příslušnému správnímu orgánu na základě jeho výzvy doplněné podklady nebo nedodrží určenou lhůtu,

o) uzná nemoc z povolání, i když není oprávněn nemoci z povolání podle § 61 odst. 2 uznávat, nebo

p) neodešle podle § 63 odst. 1 osobu, u níž na základě

odborného vyšetření vzniklo důvodné podezření na nemoc z povolání, nebo je-li podezření, že nemoc již nadále nesplňuje podmínky pro uznání nemoci z povolání, k příslušnému poskytovateli.

(2) Poskytovatel provádějící metody asistované reprodukce se dopustí správního deliktu tím, že

a) provede likvidaci lidských embryí v rozporu s § 9,
b) v rozporu s § 10 odst. 1 nezajistí zachování vzájemné anonymity anonymního dárce a neplodného páru a anonymity anonymního dárce a dítěte narozeného z asistované reprodukce,
c) v rozporu s § 10 odst. 2 neuchová údaje o zdravotním stavu anonymního dárce po dobu 30 let od provedení umělého oplodnění.

(3) Poskytovatel ověřující nezavedené metody se dopustí správního deliktu tím, že

a) provádí ověření nezavedené metody, i když mu k jejímu provádění nebylo ministerstvem uděleno povolení,
b) provádí ověřování nezavedené metody v rozporu s § 33 odst. 4 nebo 5,
c) neukončí ověřování nezavedené metody, jestliže mu bylo podle § 36 odst. 5 odejmuto povolení k ověřování,
d) v rozporu s § 37 písm. a) neustaví etickou komisi nebo ji ustaví ve složení, které je v rozporu s § 38 odst. 2,
e) v rozporu s § 37 písm. b) neuzavře pojistnou smlouvu,
f) v rozporu s § 39 odst. 1 písm. a) nepodá zprávu o etapě ověřování nezavedené metody,
g) v rozporu s § 39 odst. 1 písm. b) neprodleně nepřeruší nebo nezastaví ověřování nezavedené metody,
h) nesplní oznamovací povinnost podle § 39 odst. 1 písm. c),
i) v rozporu s § 39 odst. 1 písm. d) neumožní osobám pověřeným ministerstvem, Státním ústavem pro jadernou bezpečnost nebo členům etické komise provádění kontroly, nebo
j) v rozporu s § 39 odst. 2 nepředloží závěrečnou zprávu o výsledku ověřování nezavedené metody.

(4) Poskytovatel pracovnělékařských služeb se dopustí správního deliktu tím, že

a) nesplní oznamovací povinnost podle § 57 odst. 1 písm. e), nebo
b) nepodá podle § 57 odst. 1 písm. f) podnět kontrolním orgánům v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

(5) Poskytovatel poskytující zdravotní služby, jejichž součástí je lékařské ozáření, se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 71 odst. 1 písm. b) nezajistí dodržování místních radiologických standardů,
b) v rozporu s § 71 odst. 1 písm. c) neprovede interní klinický audit podle § 74 odst. 2,
c) v rozporu s § 71 odst. 1 písm. d) nezajistí provedení externího klinického auditu podle § 75,
d) v rozporu s § 71 odst. 1 písm. c) a d) neprovede opatření k odstranění zjištěných nedostatků,
e) v rozporu s § 71 odst. 2 písm. a) nezajistí, aby byly místní radiologické standardy k dispozici všem zdravotnickým pracovníkům provádějícím lékařské ozáření, nebo
f) v rozporu s § 71 odst. 2 písm. c) neprovede optimalizaci radiační ochrany.

(6) Poskytovatel zajišťující ochranné léčení se dopustí správního deliktu tím, že

a) nezajistí ochranné léčení mimo výkon trestu odnětí svobody, i když jsou splněny podmínky podle § 84 odst. 1 a nejde-li o postup podle § 84 odst. 2,
b) v rozporu s § 85 odst. 1 písm. a) nezaznamená do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi důvody, které vedly k zákazu nebo ke kontrole balíků,
c) nezajistí podání informace pacientovi podle § 85 odst. 3, nebo
d) nesplní oznamovací povinnost podle § 87 odst. 2.

(7) Za správní delikt se uloží pokuta do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. g), h) nebo i),
b) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. f) nebo o), odstavce 2 písm. a) nebo odstavce 3 písm. a), c), e) nebo g),
c) 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c), d), e), k) nebo p), odstavce 3 písm. b), d) nebo j), odstavce 5 písm. a), b) nebo c) nebo odstavce 6 písm. a),
d) 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b), j), l), m) nebo n), odstavce 3 písm. f), h) nebo i), odstavce 4 písm. a) nebo b), odstavce 5 písm. d) nebo odstavce 6 písm. d), nebo

e) 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. b) nebo c), odstavce 5 písm. e) nebo f) nebo odstavce 6 písm. b) nebo c).

§ 91

(1) Právnická osoba se dopustí správního deliktu tím, že provádí externí klinický audit, i když nemá k jeho provádění uděleno oprávnění podle § 75 odst. 2.

(2) Právnická osoba, která má oprávnění k provádění externího klinického auditu, se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 78 odst. 1 nezveřejní pravidla procesu hodnocení,

b) nesplní oznamovací povinnost podle § 78 odst. 2,

c) v rozporu s § 81 odst. 2 písm. b) při provádění externího klinického auditu nedodrží pravidla procesu hodnocení, nebo

d) v rozporu s § 81 odst. 3 provede externí klinický audit osobou vyloučenou z tohoto hodnocení.

(3) Za správní delikt se uloží

a) pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1,

b) pokuta do 300 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a), b) nebo c), nebo

c) pokuta do 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. d).

§ 92

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává

a) příslušný správní orgán, jde-li o správní delikty podle § 90 odst. 1, 2, 4 až 6,

b) ministerstvo, jde-li o správní delikty podle § 90 odst. 3 a § 91,

c) Státní úřad pro jadernou bezpečnost, jde-li o správní delikty podle § 90 odst. 5.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby[17]) nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

HLAVA VIII

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 93

Působnost stanovená tímto zákonem krajským úřadům je výkonem přenesené působnosti.

§ 94

Činnost členů odborných komisí ustavených podle tohoto zákona je jiným úkonem v obecném zájmu[18]), při němž jim náleží náhrada platu nebo mzdy. Členům odborných komisí, kteří nejsou v pracovním poměru nebo obdobném pracovním vztahu, avšak jsou výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu, po kterou se účastnili na činnosti komise, v jimi prokázané výši, nejvýše však ve výši průměrné mzdy v národním hospodářství vyhlášené a zveřejněné Ministerstvem práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů pro účely zaměstnanosti[19]). Členům odborných komisí přísluší též náhrada prokázaných jízdních výdajů.

Zmocňovací ustanovení

§ 95

(1) Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 52 písm. a) a c) a § 60.

(2) Ministerstvo vydá v dohodě s Ministerstvem

[17]) § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

[18]) § 200 a násl. zákoníku práce.

[19]) Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

školství, mládeže a tělovýchovy vyhlášku k provedení § 52 písm. b).

(3) Ministerstvo vydá v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí vyhlášku k provedení § 65.

(4) Ministerstvo vydá v dohodě se Státním úřadem pro jadernou bezpečnost vyhlášku k provedení § 71 odst. 2 písm. b) a § 72 odst. 3.

Přechodná ustanovení

§ 96

(1) Pokud byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona předložena žádost o provedení zdravotního výkonu, který je upraven tímto zákonem, dokončí se posouzení této žádosti podle dosavadních právních předpisů. Pokud bylo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona již započato se zdravotním výkonem, který je upraven tímto zákonem, postupuje se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona podle tohoto zákona, je-li to ve prospěch pacienta.

(2) Poskytovatelé ověřující nezavedenou metodu podle dosavadních právních předpisů jsou povinni žádost o souhlas s ověřováním nezavedené metody podle tohoto zákona předložit ministerstvu do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Nezavedenou metodu mohou poskytovatelé ověřovat do doby rozhodnutí o žádosti.

(3) Poskytovatel může při dodržení postupu podle § 9 odst. 2 zajistit likvidaci zmrazených lidských embryí vzniklých přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud již uplynula lhůta nejméně 10 let od jejich vytvoření.

§ 97

(1) Ministerstvo uveřejní národní radiologické standardy podle § 70 odst. 5 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Poskytovatel poskytující zdravotní služby, jejichž součástí je lékařské ozáření, je povinen

a) místní radiologické standardy podle § 71 odst. 1 písm. b) vypracovat do 1 roku ode dne uveřejnění Národních radiologických standardů,
b) provést první interní klinický audit podle § 74 odst. 2 do 2 let ode dne uveřejnění Národních radiologických standardů,
c) uzavřít smlouvu podle § 81 odst. 1 na provedení externího klinického auditu na všech svých pracovištích poskytujících lékařské ozáření do 1 roku ode dne uveřejnění seznamu podle § 77 odst. 3.

§ 98

(1) Pracovnělékařské služby lze poskytovat podle dosavadních právních předpisů upravujících poskytování závodní preventivní péče nejdéle po dobu 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tím není dotčena povinnost zaměstnavatele hradit závodní preventivní péči v rozsahu stanoveném pro pracovnělékařské služby podle tohoto zákona, a to ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Pokud přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona bylo zažádáno o vydání lékařského posudku a nebyl dosud vydán, postupuje se při jeho vydání podle tohoto zákona.

(3) Lékařské posudky vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se přezkoumají podle dosavadních právních předpisů.

§ 99

(1) Ministerstvo zveřejní první výzvu pro podání žádosti o vydání povolení k uznávání nemocí z povolání do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Posuzování nemocí z povolání započaté před vydáním povolení k uznávání nemocí z povolání podle tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(3) Poskytovatelé pracovnělékařských služeb, kteří jsou uvedeni v příloze k vyhlášce č. 342/1997 Sb., kterou se stanoví postup při uznávání nemocí z povolání a vydává seznam zdravotnických zařízení, která tyto nemoci uznávají, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tyto nemoci uznávají do zveřejnění seznamu podle § 66 odst. 6. Ministerstvo jim termín zveřejnění seznamu sdělí nejméně 30 dnů před zveřejněním seznamu podle § 66 odst. 6.

(4) Poskytovatelé uvedení v odstavci 3 dokončí uznání nemocí z povolání v případech, které započali přede dnem oznámení podle odstavce 3.

Účinnost

§ 100

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

374

ZÁKON

ze dne 6. listopadu 2011

o zdravotnické záchranné službě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje podmínky poskytování zdravotnické záchranné služby, práva a povinnosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby, povinnosti poskytovatelů akutní lůžkové péče k zajištění návaznosti jimi poskytovaných zdravotních služeb na zdravotnickou záchrannou službu, podmínky pro zajištění připravenosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby na řešení mimořádných událostí[1]) a krizových situací[2]) a výkon veřejné správy v oblasti zdravotnické záchranné služby.

§ 2

Základní ustanovení

(1) Zdravotnická záchranná služba je zdravotní službou[3]), v jejímž rámci je na základě tísňové výzvy, není-li dále stanoveno jinak, poskytována zejména přednemocniční neodkladná péče osobám se závažným postižením zdraví nebo v přímém ohrožení života. Součástí zdravotnické záchranné služby jsou další činnosti stanovené tímto zákonem.

(2) Na poskytování zdravotnické záchranné služby se použijí ustanovení zákona o zdravotních službách, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 3

Vymezení některých pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) závažným postižením zdraví náhle vzniklé onemocnění, úraz nebo jiné zhoršení zdravotního stavu, které působí prohlubování chorobných změn, jež mohou vést bez neprodleného poskytnutí zdravotnické záchranné služby ke vzniku dlouhodobých nebo trvalých následků, případně až k náhlé smrti, nebo náhle vzniklá intenzivní bolest nebo náhle vzniklé změny chování a jednání postiženého ohrožující zdraví nebo život jeho samého nebo jiných osob,

b) přímým ohrožením života náhle vzniklé onemocnění, úraz nebo jiné zhoršení zdravotního stavu, které vede nebo bez neprodleného poskytnutí zdravotnické záchranné služby by mohlo vést k náhlému selhání některé ze základních životních funkcí lidského organismu,

c) tísňovou výzvou vyhodnocené volání na národní číslo tísňového volání 155 nebo výzva předaná operačním střediskem jiné složky integrovaného záchranného systému,

d) cílovým poskytovatelem akutní lůžkové péče nejblíže dostupný poskytovatel akutní lůžkové péče, který je způsobilý odborně zajistit pokračování poskytování zdravotní péče pacientovi, odpovídající závažnosti postižení zdraví nebo přímému ohrožení života,

e) přednemocniční neodkladnou péčí neodkladná péče poskytovaná pacientovi na místě vzniku závažného postižení zdraví nebo přímého ohrožení života (dále jen „místo události“) a během jeho přepravy k cílovému poskytovateli akutní lůžkové péče.

§ 4

Vymezení zdravotnické záchranné služby

Zdravotnická záchranná služba zahrnuje tyto činnosti:

a) nepřetržitý kvalifikovaný bezodkladný příjem volání na národní číslo tísňového volání 155 a výzev

[1]) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2]) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[3]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).

předaných operačním střediskem jiné základní složky integrovaného záchranného systému (dále jen „tísňové volání“) operátorem zdravotnického operačního střediska nebo pomocného operačního střediska,

b) vyhodnocování stupně naléhavosti tísňového volání, rozhodování o nejvhodnějším okamžitém řešení tísňové výzvy podle zdravotního stavu pacienta, rozhodování o vyslání výjezdové skupiny, rozhodování o přesměrování výjezdové skupiny a operační řízení výjezdových skupin,

c) řízení a organizaci přednemocniční neodkladné péče na místě události a spolupráci s velitelem zásahu složek integrovaného záchranného systému,

d) spolupráci s cílovým poskytovatelem akutní lůžkové péče,

e) poskytování instrukcí k zajištění první pomoci prostřednictvím sítě elektronických komunikací v případě, že je nezbytné poskytnout první pomoc do příjezdu výjezdové skupiny na místo události,

f) vyšetření pacienta a poskytnutí zdravotní péče, včetně případných neodkladných výkonů k záchraně života, provedené na místě události, které směřují k obnovení nebo stabilizaci základních životních funkcí pacienta,

g) soustavnou zdravotní péči a nepřetržité sledování ukazatelů základních životních funkcí pacienta během jeho přepravy k cílovému poskytovateli akutní lůžkové péče, a to až do okamžiku osobního předání pacienta zdravotnickému pracovníkovi cílového poskytovatele akutní lůžkové péče,

h) přepravu pacienta letadlem mezi poskytovateli akutní lůžkové péče za podmínek soustavného poskytování neodkladné péče během přepravy, hrozí-li nebezpečí z prodlení a nelze-li přepravu zajistit jinak,

i) přepravu tkání a orgánů k transplantaci letadlem, hrozí-li nebezpečí z prodlení a nelze-li přepravu zajistit jinak,

j) třídění osob postižených na zdraví podle odborných hledisek urgentní medicíny při hromadném postižení osob v důsledku mimořádných událostí nebo krizových situací.

§ 5

Dostupnost zdravotnické záchranné služby

(1) Dostupnost zdravotnické záchranné služby je dána zejména plánem pokrytí území kraje výjezdovými základnami zdravotnické záchranné služby (dále jen „výjezdová základna“).

(2) Plán pokrytí území kraje výjezdovými základnami stanoví počet a rozmístění výjezdových základen v závislosti na demografických, topografických a rizikových parametrech území jednotlivých obcí a městských částí hlavního města Prahy tak, aby místo události na území jednotlivých obcí a městských částí bylo dosažitelné z nejbližší výjezdové základny v dojezdové době do 20 minut. Při stanovení počtu a rozmístění výjezdových základen se zohlední případné poskytování zdravotnické záchranné služby na území kraje také poskytovatelem zdravotnické záchranné služby zřízeným jiným krajem podle odstavce 5.

(3) Dojezdová doba se počítá od okamžiku převzetí pokynu k výjezdu výjezdovou skupinou od operátora zdravotnického operačního střediska nebo pomocného operačního střediska. Dojezdová doba musí být dodržena s výjimkou případů nenadálých nepříznivých dopravních nebo povětrnostních podmínek nebo jiných případů hodných zvláštního zřetele; v těchto případech si poskytovatel zdravotnické záchranné služby vyžádá pomoc od ostatních složek integrovaného záchranného systému podle § 11 odst. 4, je-li podle okolností tato pomoc možná a účelná.

(4) Výjezdovou základnu leteckých výjezdových skupin lze zřídit, jsou-li pro tuto základnu zajištěna letadla podle § 21.

(5) Na poskytování zdravotnické záchranné služby na území kraje se může podílet také poskytovatel zdravotnické záchranné služby zřízený jiným krajem, a to na základě písemné smlouvy uzavřené kraji.

(6) Plán pokrytí území kraje výjezdovými základnami vydává kraj; plán musí být krajem aktualizován nejméně jednou za 2 roky. Před vydáním plánu pokrytí území kraje výjezdovými základnami a před jeho aktualizací kraj projedná návrh plánu a návrh jeho aktualizace s bezpečnostní radou kraje a vyžádá si k návrhu stanovisko Ministerstva zdravotnictví (dále jen „ministerstvo“). Podklady pro plán pokrytí území kraje výjezdovými základnami a pro jeho aktualizaci zpracovává poskytovatel zdravotnické záchranné služby.

§ 6

Součinnost poskytovatelů akutní lůžkové péče při poskytovaní zdravotnické záchranné služby

(1) K zajištění plynulé návaznosti zdravotních slu-

žeb na zdravotnickou záchrannou službu je poskytovatel akutní lůžkové péče povinen

a) zřídit kontaktní místo pro spolupráci s poskytovatelem zdravotnické záchranné služby za účelem zajištění příjmu pacienta a neodkladného pokračování v poskytování zdravotních služeb; zřídí-li poskytovatel akutní lůžkové péče urgentní příjem, je kontaktní místo jeho součástí,

b) zajistit nepřetržité předávání informací o počtu volných akutních lůžek svému kontaktnímu místu,

c) nepřetržitě spolupracovat prostřednictvím kontaktního místa se zdravotnickým operačním střediskem nebo pomocným operačním střediskem,

d) bezodkladně informovat zdravotnické operační středisko nebo pomocné operační středisko o provozních závadách a jiných skutečnostech, které podstatně omezují poskytování neodkladné péče,

e) poskytnout na výzvu poskytovatele zdravotnické záchranné služby součinnost při záchranných a likvidačních pracích při řešení mimořádných událostí a krizových situací.

(2) Cílový poskytovatel akutní lůžkové péče je povinen převzít pacienta do své péče, pokud jeho kontaktním místem byla možnost přijmout pacienta potvrzena zdravotnickému operačnímu středisku nebo pomocnému operačnímu středisku. Cílový poskytovatel akutní lůžkové péče je povinen na výzvu zdravotnického operačního střediska nebo pomocného operačního střediska převzít pacienta do své péče vždy, je-li pacient v přímém ohrožení života. Převzetí pacienta do své péče je cílový poskytovatel akutní lůžkové péče povinen písemně potvrdit vedoucímu výjezdové skupiny.

(3) Urgentní příjem je specializované pracoviště poskytovatele akutní lůžkové péče s nepřetržitým provozem, které zajišťuje příjem a poskytování intenzivní akutní lůžkové péče a specializované ambulantní péče pacientům s náhle vzniklým závažným postižením zdraví a pacientům v přímém ohrožení života.

(4) Kontaktní místo je pracoviště poskytovatele akutní lůžkové péče s nepřetržitým provozem, které přijímá výzvy od zdravotnického operačního střediska nebo pomocného operačního střediska k přijetí pacienta, trvale eviduje počet volných akutních lůžek poskytovatele akutní lůžkové péče a koordinuje převzetí pacienta mezi poskytovatelem zdravotnické záchranné služby a cílovým poskytovatelem akutní lůžkové péče.

(5) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na poskytovatele akutní lůžkové péče ve zdravotnických zařízeních Vězeňské služby České republiky.

§ 7

Traumatologický plán poskytovatele zdravotnické záchranné služby

(1) Traumatologický plán poskytovatele zdravotnické záchranné služby (dále jen „traumatologický plán“) stanoví opatření a postupy uplatňované poskytovatelem zdravotnické záchranné služby při zajišťování a poskytování přednemocniční neodkladné péče v případě hromadných neštěstí. Součástí traumatologického plánu je přehled a hodnocení možných zdrojů rizik ohrožení života a zdraví osob. Traumatologický plán vychází z místních podmínek a možností a ze závěrů projednání návrhu plánu podle odstavce 2.

(2) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je povinen zpracovat traumatologický plán, aktualizovat jej nejméně jednou za 2 roky a jedno vyhotovení plánu předat do 30 dnů ode dne jeho zpracování nebo aktualizace krajskému úřadu kraje, na jehož území poskytuje zdravotnickou záchrannou službu. Návrh traumatologického plánu a návrh jeho změny je poskytovatel zdravotnické záchranné služby povinen projednat s krajským úřadem.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti o obsahu traumatologického plánu a o postupu při jeho zpracování a projednání s krajským úřadem.

§ 8

Poskytovatel zdravotnické záchranné služby

(1) Poskytovatelem zdravotnické záchranné služby je příspěvková organizace zřízená krajem[4]), která má oprávnění k poskytování zdravotnické záchranné služby podle zákona o zdravotních službách.

(2) Zdravotnická záchranná služba je na území kraje poskytována jedním poskytovatelem zdravotnické záchranné služby s výjimkou případu, kdy se na poskytování zdravotnické záchranné služby podílí podle § 5 odst. 5 také poskytovatel zdravotnické záchranné služby zřízený jiným krajem.

---

[4]) § 23 odst. 1 písm. b) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

(3) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je povinen poskytovat zdravotnickou záchrannou službu nepřetržitě.

(4) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je základní složkou integrovaného záchranného systému[1]).

§ 9

Organizace zdravotnického zařízení poskytovatele zdravotnické záchranné služby

(1) Zdravotnickým zařízením poskytovatele zdravotnické záchranné služby se rozumí prostory a mobilní prostředky určené pro poskytování zdravotnické záchranné služby (dále jen „zařízení zdravotnické záchranné služby“).

(2) Zařízení zdravotnické záchranné služby vždy tvoří

a) ředitelství,

b) zdravotnické operační středisko,

c) výjezdové základny s výjezdovými skupinami,

d) pracoviště krizové připravenosti,

e) vzdělávací a výcvikové středisko.

(3) Součástí zařízení zdravotnické záchranné služby jsou i pomocná operační střediska a pracoviště pro poskytování jiných zdravotních služeb, jsou-li zřízena.

§ 10

Ředitelství

Ředitelství je centrálním řídícím a koordinačním pracovištěm pro poskytování zdravotnické záchranné služby a pro činnosti k připravenosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby na řešení mimořádných událostí a krizových situací na území kraje, které zajišťuje zejména činnosti ekonomického, organizačního a technického charakteru. Ředitelství musí být umístěno v sídle poskytovatele zdravotnické záchranné služby.

§ 11

Zdravotnické operační středisko a pomocné operační středisko

(1) Zdravotnické operační středisko je centrálním pracovištěm operačního řízení, které pracuje v nepřetržitém režimu.

(2) Operačním řízením se pro účely tohoto zákona rozumí zejména

a) příjem a vyhodnocení tísňových volání,

b) převzetí a vyhodnocení výzev a vyrozumění přijatých od základních složek integrovaného záchranného systému a od orgánů krizového řízení[2]),

c) vydávání pokynů výjezdovým skupinám na základě přijatých tísňových výzev,

d) poskytování instrukcí k zajištění první pomoci prostřednictvím sítě elektronických komunikací, je-li nezbytné poskytnout první pomoc do příjezdu výjezdové skupiny na místo události,

e) spolupráce s ostatními zdravotnickými operačními středisky, pomocnými operačními středisky a operačními a informačními středisky integrovaného záchranného systému,

f) koordinace činnosti pomocných operačních středisek,

g) zajišťování komunikace mezi poskytovatelem zdravotnické záchranné služby a poskytovateli akutní lůžkové péče,

h) koordinace předávání pacientů cílovým poskytovatelům akutní lůžkové péče,

i) koordinace přepravy pacientů neodkladné péče mezi poskytovateli zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách.

(3) Pomocné operační středisko je pracovištěm operačního řízení v rozsahu uvedeném v odstavci 2 písm. a) až e) a g) a h) a je podřízeno zdravotnickému operačnímu středisku.

(4) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby si může v rámci operačního řízení vyžádat pomoc na vyžádání od ostatních složek integrovaného záchranného systému, a to na základě předem písemně dohodnutého způsobu poskytnutí pomoci.

(5) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby stanoví organizačně provozním řádem zdravotnického operačního střediska činnosti, pracovní postupy a organizační a provozní podmínky práce zaměstnanců ve zdravotnickém operačním středisku a v pomocném operačním středisku a vymezí území pro operační řízení pomocným operačním střediskem, pokud je pomocné operační středisko zřízeno.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

a) obsah činností operačního řízení podle odstavce 2 a stupně naléhavosti tísňového volání,

b) podrobnosti o obsahu organizačně provozního řádu zdravotnického operačního střediska,

c) komunikační řád poskytovatele zdravotnické záchranné služby, obsahující minimální požadavky na vybavení zdravotnického operačního střediska, pomocného operačního střediska, výjezdové základny a výjezdových skupin komunikačními prostředky a pravidla jejich používání.

§ 12

Výjezdové základny

Výjezdovou základnou je pracoviště, odkud je na pokyn operátora zdravotnického operačního střediska nebo pomocného operačního střediska zpravidla vysílána výjezdová skupina.

Výjezdové skupiny

§ 13

(1) Výjezdovou skupinu tvoří zdravotničtí pracovníci vykonávající činnosti zdravotnické záchranné služby uvedené v § 4 písm. d) a f) až j). Výjezdová skupina má nejméně 2 členy; z členů výjezdové skupiny určí poskytovatel zdravotnické záchranné služby jejího vedoucího.

(2) Podle složení a povahy činnosti se výjezdové skupiny člení na

a) výjezdové skupiny rychlé lékařské pomoci, jejichž členem je lékař,

b) výjezdové skupiny rychlé zdravotnické pomoci, jejichž členy jsou zdravotničtí pracovníci nelékařského zdravotnického povolání.

(3) Podle typu dopravních prostředků, které využívají ke své činnosti, se výjezdové skupiny člení na pozemní, letecké a vodní.

(4) Výjezdové skupiny mohou vykonávat činnost též v rámci setkávacího systému, kdy operátor zdravotnického operačního střediska nebo pomocného operačního střediska vysílá na místo události jednu nebo více výjezdových skupin rychlé lékařské pomoci a jednu nebo více výjezdových skupin rychlé zdravotnické pomoci, kde se setkají. Výjezdové skupiny vykonávají činnost na místě události podle situace samostatně nebo společně.

(5) Podrobnosti o činnosti výjezdových skupin a označení jejich členů v místě mimořádné události s hromadným postižením osob stanoví prováděcí právní předpis.

§ 14

(1) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby může zajistit činnost pozemních výjezdových skupin také prostřednictvím poskytovatele zdravotních služeb, který má oprávnění k poskytování přepravy pacientů neodkladné péče podle zákona o zdravotních službách, a to na základě dohody s tímto poskytovatelem zdravotních služeb. Na pozemní výjezdové skupiny zřízené za účelem uvedeným ve větě první poskytovatelem zdravotních služeb oprávněným k poskytování přepravy pacientů neodkladné péče a na jejich členy se tento zákon vztahuje obdobně, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Dohoda podle odstavce 1 obsahuje zejména složení pozemních výjezdových skupin, podmínky začlenění pozemních výjezdových skupin do výjezdových základen poskytovatele zdravotnické záchranné služby a rozsah a podmínky činnosti těchto výjezdových skupin. Dohoda může být uzavřena pouze s předchozím souhlasem kraje, který je zřizovatelem poskytovatele zdravotnické záchranné služby, jinak je neplatná.

(3) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby začlení pozemní výjezdové skupiny uvedené v odstavci 1 do výjezdových základen v souladu s plánem pokrytí území kraje výjezdovými základnami. Vedoucího pozemní výjezdové skupiny určí poskytovatel zdravotních služeb, který výjezdovou skupinu zřídil.

§ 15

(1) Činnost leteckých výjezdových skupin může být zajištěna také prostřednictvím Armády České republiky na základě dohody mezi ministerstvem a Ministerstvem obrany. Na tyto letecké výjezdové skupiny a jejich členy se tento zákon vztahuje obdobně, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo a Ministerstvo obrany dohodnou zejména podmínky začlenění leteckých výjezdových skupin uvedených v odstavci 1 do výjezdových základen poskytovatelů zdravotnické záchranné služby a rozsah a podmínky činnosti těchto leteckých výjezdových skupin.

(3) Ministerstvo informuje kraje a poskytovatele zdravotnické záchranné služby o podmínkách pro využití leteckých výjezdových skupin uvedených v odstavci 1 poskytovateli zdravotnické záchranné služby. Poskytovatelé zdravotnické záchranné služby začlení tyto letecké výjezdové skupiny do výjezdových zákla-

den v souladu s plánem pokrytí území kraje výjezdovými základnami. Vedoucího letecké výjezdové skupiny uvedené v odstavci 1 určí náčelník příslušného vojenského zdravotnického zařízení.

§ 16

Pracoviště krizové připravenosti

(1) Pracoviště krizové připravenosti je určeno pro koordinaci

a) úkolů vyplývajících pro poskytovatele zdravotnické záchranné služby z krizového plánu kraje, havarijního plánování a dokumentace integrovaného záchranného systému,

b) psychosociálních intervenčních služeb pro zaměstnance poskytovatele zdravotnické záchranné služby a další zdravotnické pracovníky v případě mimořádné události nebo krizové situace při provádění záchranných a likvidačních prací,

c) vzdělávání a výcviku pro plnění úkolů poskytovatele zdravotnické záchranné služby v oblasti krizového řízení, urgentní medicíny a medicíny katastrof,

d) vzdělávání a výcviku složek integrovaného záchranného systému k poskytování neodkladné resuscitace,

e) komunikačních prostředků pro plnění úkolů poskytovatele zdravotnické záchranné služby v integrovaném záchranném systému a v krizovém řízení.

(2) Pracoviště krizové připravenosti zpracovává návrh traumatologického plánu a návrh jeho změny.

§ 17

Název poskytovatele zdravotnické záchranné služby a označení zařízení zdravotnické záchranné služby, dopravních prostředků a pracovních oděvů členů výjezdových skupin

(1) Název poskytovatele zdravotnické záchranné služby tvoří slova „Zdravotnická záchranná služba“, za která se v příslušném slovním tvaru doplní název kraje, který poskytovatele zdravotnické záchranné služby zřídil. V názvu nebo obchodní firmě jiné právnické nebo podnikající fyzické osoby, než je poskytovatel zdravotnické záchranné služby, nesmí být obsaženo slovní spojení „zdravotnická záchranná služba“ včetně tvarů z něho odvozených, nejde-li o profesní sdružení poskytovatelů zdravotnické záchranné služby nebo jejich zaměstnanců.

(2) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je povinen označit zařízení zdravotnické záchranné služby, dopravní prostředky využívané k poskytování zdravotnické záchranné služby a pracovní oděvy členů výjezdových skupin svým názvem. Označení podle věty první se nevyžaduje u letadel; pracovní oděvy členů leteckých výjezdových skupin uvedených v § 15 se označí pouze slovy „zdravotnická záchranná služba“.

(3) Slovní spojení „zdravotnická záchranná služba“ včetně tvarů z něho odvozených smí k označení objektů, dopravních prostředků nebo oděvů užít na místě veřejnosti přístupném pouze poskytovatel zdravotnické záchranné služby.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví způsob označení zařízení zdravotnické záchranné služby a pracovních oděvů členů výjezdových skupin podle odstavce 2.

Oprávnění a povinnosti členů výjezdových skupin

§ 18

(1) Členové výjezdových skupin jsou oprávněni vstupovat za účelem poskytnutí přednemocniční neodkladné péče do cizích objektů, obydlí a na cizí pozemky, pokud se tam podle dostupných informací nachází osoba, které má být přednemocniční neodkladná péče poskytnuta.

(2) Členové výjezdových skupin jsou oprávněni, vyžaduje-li to účinná ochrana lidského života a zdraví, požadovat od fyzických osob, které se zdržují na místě události nebo v jeho blízkosti, osobní nebo věcnou pomoc nezbytně a bezprostředně nutnou k poskytnutí zdravotnické záchranné služby, a to v nezbytné míře a pokud tím tyto nebo jiné osoby nebudou vystaveny ohrožení života nebo zdraví.

(3) Členové výjezdových skupin jsou oprávněni, vyžaduje-li to účinná ochrana lidského života a zdraví, požadovat od fyzických a právnických osob informace nezbytné k poskytnutí zdravotnické záchranné služby.

(4) Pokud při poskytování osobní nebo věcné pomoci podle odstavce 2 vznikne osobám, které pomoc poskytly, prokazatelná škoda, odpovídá za škodu poskytovatel zdravotnické záchranné služby, ledaže by ke škodě došlo i jinak nebo pokud byla škoda způsobena zaviněným jednáním poškozeného.

§ 19

(1) Členové výjezdové skupiny jsou povinni spl-

nit pokyn operátora zdravotnického operačního střediska nebo pomocného operačního střediska k výjezdu, a to do 2 minut od obdržení pokynu; tím není v případě letecké výjezdové skupiny dotčeno právo velitele letadla rozhodovat o provedení letu podle jiného právního předpisu[5]).

(2) Členové výjezdové skupiny jsou povinni poskytnout přednemocniční neodkladnou péči i bez tísňové výzvy. V tomto případě je vedoucí výjezdové skupiny povinen bezodkladně nahlásit čas zahájení poskytování přednemocniční neodkladné péče a místo události zdravotnickému operačnímu středisku nebo pomocnému operačnímu středisku.

(3) Vedoucí výjezdové skupiny je oprávněn rozhodnout o neposkytnutí přednemocniční neodkladné péče v místě události v případě, pokud by

a) při poskytování přednemocniční neodkladné péče byly bezprostředně ohroženy životy nebo zdraví členů výjezdové skupiny, nebo

b) měla být přednemocniční neodkladná péče poskytnuta za podmínek, pro jejichž zvládnutí nebyli členové výjezdové skupiny vycvičeni, vyškoleni nebo vybaveni vhodnými technickými či osobními ochrannými prostředky a poskytnutí přednemocniční neodkladné péče toto vyžaduje.

(4) Rozhodne-li vedoucí výjezdové skupiny o neposkytnutí přednemocniční neodkladné péče podle odstavce 3, je povinen neprodleně oznámit tuto skutečnost zdravotnickému operačnímu středisku nebo pomocnému operačnímu středisku, včetně důvodu tohoto rozhodnutí.

(5) V případě poskytování přednemocniční neodkladné péče několika výjezdovými skupinami na jednom místě události koordinuje jejich činnost vedoucí výjezdové skupiny, kterého určí zdravotnické operační středisko nebo pomocné operační středisko.

§ 20

Činnosti k připravenosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby na řešení mimořádných událostí a krizových situací

(1) Činnostmi k připravenosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby na řešení mimořádných událostí a krizových situací jsou činnosti, kterými jsou zajišťovány úkoly

a) k přípravě na řešení mimořádných událostí a krizových situací pro oblast poskytování zdravotnické záchranné služby,

b) k přípravě na společné zásahy složek integrovaného záchranného systému,

c) vyplývající z dokumentace integrovaného záchranného systému.

(2) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je povinen

a) nepřetržitě zajišťovat činnosti k připravenosti na mimořádné události a krizové situace,

b) zpracovat podklady k dokumentaci integrovaného záchranného systému.

(3) Činnosti k připravenosti na řešení mimořádných událostí a krizových situací zajišťuje poskytovatel zdravotnické záchranné služby prostřednictvím pracoviště krizové připravenosti. Úkoly pro zajištění činností k připravenosti na řešení mimořádných událostí a krizových situací je poskytovatel zdravotnické záchranné služby povinen plnit podle postupů stanovených v rámci plánovacích dokumentů orgánů krizového řízení, havarijního plánování a dokumentace integrovaného záchranného systému.

§ 21

Zajištění letadel pro zdravotnickou záchrannou službu

(1) Letadla pro zdravotnickou záchrannou službu smluvně zajišťuje ministerstvo s provozovateli letadel.

(2) Ministerstvo informuje kraje a poskytovatele zdravotnické záchranné služby o podmínkách pro využití letadel poskytovateli zdravotnické záchranné služby podle smluv uzavřených ministerstvem s provozovateli letadel.

(3) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je povinen spolupracovat s provozovatelem letadla uvedeným v odstavci 2 při poskytování zdravotnické záchranné služby.

(4) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby neodpovídá za škodu způsobenou při poskytování

[5]) § 54 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

zdravotnické záchranné služby provozem letadla, pokud není jeho provozovatelem.

§ 22

Financování činnosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby

Činnosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby při poskytování zdravotnické záchranné služby a činnosti k připravenosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby na řešení mimořádných událostí a krizových situací jsou financovány

a) z veřejného zdravotního pojištění, jde-li o hrazené zdravotní služby,

b) ze státního rozpočtu, ze kterého se hradí náklady na

   1. připravenost na řešení mimořádných událostí a krizových situací; výši úhrady stanoví vláda nařízením v závislosti na počtu osob s trvalým nebo hlášeným pobytem na území příslušného kraje,

   2. provoz letadel pro zdravotnickou záchrannou službu,

c) z rozpočtů krajů, ze kterých jsou hrazeny náklady nehrazené podle písmen a) a b),

a to odděleně od jiných zdravotních služeb a dalších činností.

Působnost ministerstva a kraje

§ 23

Působnost ministerstva

Ministerstvo

a) metodicky řídí činnost poskytovatelů zdravotnické záchranné služby,

b) metodicky řídí spolupráci poskytovatelů zdravotnické záchranné služby se složkami integrovaného záchranného systému a orgány krizového řízení podle zákona o integrovaném záchranném systému a zákona o krizovém řízení,

c) koordinuje přípravu a plánování zdravotnické záchranné služby v rámci činností k připravenosti na řešení mimořádných událostí a krizových situací,

d) ve spolupráci s Ministerstvem vnitra organizuje a koordinuje ve vztahu k poskytovatelům zdravotnické záchranné služby a Českému telekomunikačnímu úřadu jednotný systém rádiového spojení poskytovatelů zdravotnické záchranné služby a využívání národního čísla tísňového volání 155, a to zejména k zajištění jejich úkolů v integrovaném záchranném systému a jejich napojení na kontaktní místa,

e) koordinuje součinnost poskytovatelů zdravotnické záchranné služby při přípravě na řešení mimořádných událostí a krizových situací s ostatními ministerstvy a krajskými úřady,

f) metodicky usměrňuje realizaci celostátních projektů pro sjednocování a zkvalitňování poskytování zdravotnické záchranné služby,

g) metodicky usměrňuje zaměření preventivně výchovné, propagační a ediční činnosti na úseku poskytování zdravotnické záchranné služby a podílí se na jejím zabezpečování,

h) financuje náklady podle § 22 písm. b).

§ 24

Působnost kraje

(1) Kraj je povinen zajistit nepřetržitou dostupnost zdravotnické záchranné služby v rozsahu stanoveném plánem pokrytí území kraje výjezdovými základnami; tuto povinnost kraj plní prostřednictvím poskytovatelů zdravotnické záchranné služby.

(2) Kraj kontroluje plnění povinností stanovených tímto zákonem poskytovatelům zdravotnické záchranné služby, poskytovatelům akutní lůžkové péče a ostatním fyzickým a právnickým osobám.

(3) Působnost stanovená tímto zákonem kraji je samostatnou působností.

Správní delikty

§ 25

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně v rozporu s § 17 odst. 3 užije na objektu, dopravním prostředku nebo oděvu na místě veřejnosti přístupném slovní spojení „zdravotnická záchranná služba“ včetně tvarů z něho odvozených.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 250 000 Kč.

§ 26

Správní delikty právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 17 odst. 3 užije na objektu, dopravním prostředku nebo oděvu na místě veřejnosti přístupném slovní spojení „zdravotnická záchranná služba“ včetně tvarů z něho odvozených, nebo

b) v rozporu s § 17 odst. 1 užije pro svůj název nebo svoji obchodní firmu slovní spojení „zdravotnická záchranná služba“ včetně tvarů z něho odvozených.

(2) Poskytovatel akutní lůžkové péče se dopustí správního deliktu tím, že nesplní některou z povinností podle § 6 odst. 1 nebo 2.

(3) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 250 000 Kč a za správní delikt podle odstavce 2 se uloží pokuta do 1 000 000 Kč.

§ 27

Společná ustanovení ke správním deliktům

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno oprávněně požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává krajský úřad v přenesené působnosti.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá a vymáhá krajský úřad. Příjem z pokut je příjmem rozpočtu kraje.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 28

Další činnosti poskytovatele zdravotnické záchranné služby

Poskytovatel zdravotnické záchranné služby může poskytovat i jiné zdravotní služby a provozovat další činnosti podle jiného právního předpisu, pokud tím nebude ohroženo poskytování zdravotnické záchranné služby nebo nebudou ohroženy činnosti k připravenosti na mimořádné události nebo krizové situace.

§ 29

Využití jednotného evropského čísla tísňového volání

Tímto zákonem nejsou dotčeny podmínky pro využití jednotného evropského čísla tísňového volání 112.

§ 30

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášku k provedení § 7 odst. 3, § 11 odst. 6, § 13 odst. 5 a § 17 odst. 4.

§ 31

Přechodná ustanovení

(1) Kraj je povinen vydat plán pokrytí území kraje výjezdovými základnami do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby vydání plánu pokrytí území kraje výjezdovými základnami je kraj povinen zajistit nepřetržitou dostupnost zdravotnické záchranné služby v rozsahu daném sítí zařízení zdravotnické záchranné služby podle dosavadních právních předpisů s dojezdovou dobou výjezdové skupiny na místo události do 20 minut.

(2) Kraj je dále povinen přizpůsobit název poskytovatele zdravotnické záchranné služby, jehož je zřizovatelem, tomuto zákonu do 10 měsíců ode dne nabytí jeho účinnosti.

(3) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je povinen přizpůsobit vnitřní organizaci a označení zařízení zdravotnické záchranné služby a označení dopravních prostředků a pracovních oděvů členů výjezdových skupin tomuto zákonu a zpracovat traumatologický plán do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Poskytovatel zdravotnické záchranné služby je dále povinen ukončit činnost pomocného operačního střediska do 36 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Poskytovatel akutní lůžkové péče je povinen zřídit kontaktní místo do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Právnická nebo fyzická osoba, která nesplňuje omezení podle § 17 odst. 1 věty druhé nebo § 17 odst. 3, je povinna uvést svůj název nebo obchodní firmu a označení objektů, dopravních prostředků a oděvů do souladu s tímto zákonem do 6 měsíců ode dne nabytí jeho účinnosti.

§ 32

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

375

ZÁKON

ze dne 6. listopadu 2011,

kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

Čl. I

V § 10 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 474/1992 Sb., zákona č. 272/1996 Sb., zákona č. 362/2004 Sb. a zákona č. 297/2008 Sb., se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“ a slova „zdravotnická zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

Čl. II

V § 34 zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona č. 376/2007 Sb. a zákona č. 124/2008 Sb., odstavec 5 včetně poznámek pod čarou č. 18a a 18b zní:

„(5) Zdravotní způsobilost osoby k nakládání s výbušninami posuzuje a lékařský posudek vydává v případě zaměstnance poskytovatel pracovnělékařských služeb[18a]), v ostatních případech registrující poskytovatel poskytující zdravotní služby v oboru všeobecné praktické lékařství[18b]).

[18a]) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

[18b]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 210/1990 Sb.

Čl. III

V zákoně č. 210/1990 Sb., o změnách v působnosti orgánů České republiky o sociálním zabezpečení a o změně zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, se čl. II zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře

Čl. IV

Zákon č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění zákona č. 160/1992 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 111/2007 Sb. a zákona č. 189/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 písm. c) se slova „v nestátních zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „u poskytovatelů zdravotních služeb“.

2. V § 2 odst. 2 písm. i) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

3. V § 3 odst. 1 se slova „v léčebné a preventivní péči“ zrušují.

4. V § 3 odst. 3 se slovo „lékárenském“ zrušuje a za slovo „zařízení“ se vkládají slova „poskytujícím lékárenskou péči“.

5. V § 6a odst. 3 se slova „adresu zdravotnického zařízení, ve kterém hodlá vykonávat zdravotnické povolání, druh zdravotnické služby,“ nahrazují slovy „identifikační údaje poskytovatele zdravotních služeb a adresu zdravotnického zařízení tohoto poskytovatele, v němž hodlá zdravotnické povolání vykonávat, formu a druh zdravotní služby“.

ČÁST PÁTÁ

Změna živnostenského zákona

Čl. V

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb. a zákona č. 152/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písm. a) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

2. V § 3 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno ai), které včetně poznámky pod čarou č. 53 zní:

„ai) poskytování zdravotních služeb[53]).

[53]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o obecní policii

Čl. VI

V § 4c odst. 1 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 274/2008 Sb., se slova „lékař závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatel pracovnělékařských služeb“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

Čl. VII

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002

Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/ /2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/ /2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/ /2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/ /2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 177/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 220/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb. a zákona č. 329/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 6 se slova „v ústavní péči zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „hospitalizována ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče“, slova „je zdravotnické zařízení, ve kterém je posuzované osobě poskytována zdravotní péče“ se nahrazují slovy „se nachází zdravotnické zařízení poskytovatele, který posuzované osobě poskytuje zdravotní služby“ a slova „zdravotnickým zařízením“ se nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

2. V § 11 odst. 1 se slova „zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb“ a slova „zdravotnická zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb“.

3. Nadpis § 16 zní „**Součinnost orgánů sociálního zabezpečení a poskytovatelů zdravotních služeb**“.

4. V § 16 odst. 1 a 2 se slova „Zdravotnická zařízení jsou povinna“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb jsou povinni“.

5. V § 16 odst. 1 písmeno b) zní:

„b) zpracovat bez souhlasu posuzované fyzické osoby lékařské podklady ve vyžádaném rozsahu, jichž je třeba k posouzení jejího zdravotního stavu“.

6. V § 16 odst. 2 písmena a) a b) znějí:

„a) sdělit bez souhlasu posuzované fyzické osoby informace ze zdravotnické dokumentace vedené o posuzované osobě, které jsou potřebné pro posouzení jejího zdravotního stavu,

b) umožnit bez souhlasu posuzované fyzické osoby nahlížení do zdravotnické dokumentace, která je o ní vedena, a na nezbytně nutnou dobu zapůjčit tuto zdravotnickou dokumentaci v rozsahu potřebném pro posouzení jejího zdravotního stavu.“.

7. V § 16 odst. 3 se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb“.

8. V § 16 odst. 4 se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

9. V § 16 odst. 6 se slova „určená zdravotnická zařízení;“ nahrazují slovy „poskytovatelé pracovnělékařských služeb určení podle zákona o specifických zdravotních službách[76]);“.

Poznámka pod čarou č. 76 zní:

„[76]) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.“.

10. V § 16a odst. 4 písm. b) se slova „v určeném zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u určeného poskytovatele zdravotních služeb“.

11. V § 16a odst. 4 písm. c) a v § 54 odst. 3 se slova „zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

12. Nadpis § 116d zní: „**Výplata důchodů ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče**“.

13. V § 116d odst. 1 se slova „v ústavní péči ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „ve zdravotnickém zařízení poskytovatele lůžkové péče“.

14. V § 116d odstavec 2 zní:

„(2) Poživatel důchodu zasílá písemnou žádost o výplatu důchodu do zdravotnického zařízení lůžkové péče prostřednictvím poskytovatele zdravotních služeb kterékoli provozovně držitele poštovní licence. V žádosti musí být uvedeno jméno a příjmení poživatele důchodu, jeho rodné číslo, místo trvalého pobytu, adresa poskytovatele zdravotních služeb uvedeného ve větě první a adresa zdravotnického zařízení, do kterého bude výplata důchodu zasílána, jestliže není totožná s adresou poskytovatele; poskytovatel zdravotních služeb potvrzuje na této žádosti, že pobyt poživatele důchodu ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče trvá nebo bude trvat déle než 1 kalendářní měsíc, a správnost

adresy, na kterou má být výplata důchodu poukazována. Žádost se podává na tiskopisu vydaném držitelem poštovní licence. Na základě této žádosti vyplácí provozovna držitele poštovní licence důchod na adresu uvedenou v žádosti.“.

15. V § 116d odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „Zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

16. V § 116d odst. 3 písm. a) se slova „ústavní péče“ nahrazují slovy „hospitalizace“ a slovo „tohoto“ se nahrazuje slovem „zdravotnického“.

17. V § 116d odst. 3 písm. d) se slova „v ústavní péči zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče“ a slova „je zdravotnické zařízení povinno“ se nahrazují slovy „je poskytovatel zdravotních služeb povinen“.

18. V § 116d odstavec 4 zní:

„(4) Za škodu na částkách důchodu, který byl pro poživatele důchodu vyplacen a poskytovatelem zdravotních služeb převzat k předání poživateli důchodu nebo k uložení, odpovídá poživateli důchodu poskytovatel zdravotních služeb podle občanského zákoníku[34a]).“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži

Čl. VIII

V § 4 zákona č. 126/1992 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 261/2000 Sb., se doplňuje písmeno e), které zní:

„e) vychovává občany k účasti na plnění zdravotnických úkolů a jeho složky úzce spolupracují s poskytovateli zdravotních služeb.“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o soudních poplatcích za řízení u Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a u vojenských soudů

Čl. IX

V § 4 odst. 2 písm. a) zákona č. 257/1992 Sb., o soudních poplatcích za řízení u Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky a u vojenských soudů, se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o ochraně zemědělského půdního fondu

Čl. X

V § 11 odst. 7 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 98/1999 Sb., se slova „nemocnice, polikliniky, zdravotní zařízení a střediska“ nahrazují slovy „zdravotnická zařízení“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o dani z nemovitostí

Čl. XI

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 242/1994 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 65/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 576/2002 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 1/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb. a zákona č. 212/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 písm. g) se za slova „školským zařízením,“ vkládají slova „poskytování péče o děti do 3 let věku na základě živnostenského oprávnění,“ a za slova „zdravotnickým zařízením“ se vkládají slova „uvedeným v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb“.

2. V § 9 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) stavby památkových veřejně přístupných objektů stanovených vyhláškou Ministerstva financí České republiky a Ministerstva kultury České republiky, a dále stavby sloužící

1. školám a školským zařízením,

2. poskytování péče o děti do 3 let věku na základě živnostenského oprávnění,
3. muzeím a galeriím, budou-li tato muzea a galerie vymezeny zvláštním právním předpisem,
4. státním archivům, knihovnám,
5. zdravotnickým zařízením uvedeným v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb,
6. zařízením sociální péče,
7. nadacím, občanským sdružením zdravotně postižených občanů,“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí

Čl. XII

V § 20 zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění zákona č. 85/1994 Sb. a zákona č. 476/2008 Sb., odstavec 10 zní:

„(10) Od daně darovací je osvobozeno bezúplatné nabytí majetku fyzickou osobou s trvalým pobytem v tuzemsku nebo na území jiného evropského státu, která je poskytovatelem zdravotních služeb v souladu se zákonem upravujícím zdravotní služby a podmínky jejich poskytování nebo v souladu s obdobnou úpravou v jiném evropském státě, je-li bezúplatně nabytý majetek určen na poskytování zdravotních služeb. Obdobně je osvobozeno bezúplatné nabytí majetku fyzickou osobou provozující zařízení na ochranu opuštěných zvířat nebo ohrožených druhů zvířat. Je-li bezúplatně nabytý majetek použit na jiné účely, nárok na osvobození zanikne.“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky

Čl. XIII

V § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráži České republiky, ve znění zákona č. 129/2008 Sb., se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“ a slova „specializovanou zdravotní péči v mimovězeňských zdravotnických zařízení“ se nahrazují slovy „zdravotní služby u mimovězeňských poskytovatelů zdravotních služeb“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o daních z příjmů

Čl. XIV

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 168/1998 Sb., zákona č. 333/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 144/1999 Sb., zákona č. 170/1999 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 3/2000 Sb., zákona č. 17/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 72/2000 Sb., zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 103/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 241/2000 Sb., zákona č. 340/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 117/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 453/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 50/2002 Sb., zákona č. 128/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 210/2002 Sb., zákona č. 260/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 575/2002 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 19/2004 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 49/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 360/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 628/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 676/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 203/2006 Sb., zákona č. 223/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 67/2007 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb.,

zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 482/2008 Sb., zákona č. 2/ /2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 216/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 289/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 304/2009 Sb., zákona č. 326/ /2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 348/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 119/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb. a zákona č. 329/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 4 písm. a) se část věty za středníkem nahrazuje slovy „předmětem daně u fyzických osob, provozujících školy a školská zařízení a zařízení na ochranu opuštěných zvířat, nebo ohrožených druhů zvířat, a u fyzických osob, které jsou poskytovateli zdravotních služeb, není příjem získaný nabytím daru v souvislosti s provozováním těchto činností,“.

2. V § 15 odst. 1 se slova „provozujícím školská a zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „ , které jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo provozují školy a školská zařízení“.

3. V § 18 odst. 13 písm. f) se slova „závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „pracovnělékařských služeb“.

4. V § 18 odst. 15 se slova „kteří provozují zdravotnické zařízení podle zvláštního právního předpisu[17p]),“ nahrazují slovy „kteří jsou poskytovateli zdravotních služeb“.

5. Poznámka pod čarou č. 17p se zrušuje.

6. V § 20 odst. 7 se slova „provozujících zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „ , kteří jsou poskytovateli zdravotních služeb,“ a slova „zdravotní péče“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

7. V § 20 odst. 8 větě první se slova „provozující školská a zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „ , které jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo které provozují školy a školská zařízení“.

8. V § 24 odst. 2 písm. j) bodě 2 se slova „závodní preventivní péči poskytovanou zařízením závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „pracovnělékařské služby poskytované poskytovatelem těchto služeb“.

9. V § 34 odst. 3 se slova „provozují zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona č. 590/1992 Sb.

Čl. XV

V zákoně č. 590/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, a některé další zákony, ve znění zákona č. 362/2003 Sb. a zákona č. 264/2006 Sb., se čl. II zrušuje.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o Armádě České republiky

Čl. XVI

V zákoně č. 15/1993 Sb., o Armádě České republiky a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 224/1999 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o dani silniční

Čl. XVII

V zákoně č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění zákona č. 302/1993 Sb., zákona č. 243/1994 Sb., zákona č. 303/2000 Sb., zákona č. 207/2002 Sb., zákona č. 102/ /2004 Sb. a zákona č. 246/2008 Sb., § 3 písmeno d) zní:

„d) vozidla provozovaná ozbrojenými silami, vozidla civilní obrany, vozidla, která jsou mobilizační rezervou nebo pohotovostní zásobou, s výjimkou vozidel uvedených v § 4 odst. 2 písm. b), vozidla bezpečnostních sborů[2a]), obecní policie, sboru dobrovolných hasičů, vozidla poskytovatele zdravotních služeb, vozidla důlní a horské záchranné služby a poruchové služby plynárenských a energetických zařízení; vozidla musí být vybavena zvláštním zvukovým výstražným zařízením a zvláštním výstražným světlem modré barvy[3c]) zapsanými v technickém průkazu k vozidlu. Pro vozidla poskytovatele zdravotních služeb a vozidla důlní a horské záchranné služby nevybavená zvláštním zvukovým výstražným zařízením a zvláštním výstražným světlem modré barvy[3c]) je rozhodné jejich označení v technickém průkazu vozidla (sanitní, záchranářská),“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona č. 161/1993 Sb.

Čl. XVIII

V zákoně č. 161/1993 Sb., o změnách ve všeobecném zdravotním pojištění a o změnách a doplnění některých dalších zákonů, se čl. III, IV a V zrušují.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna zákona o výkonu vazby

Čl. XIX

Zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění zákona č. 208/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 52/ /2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 7/2009 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 3 se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

2. V § 18 odst. 5 se slova „zdravotní péči, kterou není možno“ nahrazují slovy „poskytnutí zdravotních služeb, které nelze“ a slova „poskytne se mu ve zdravotnickém zařízení“ se nahrazují slovy „poskytnou se mu u poskytovatele zdravotních služeb“.

3. V § 18 odst. 6 úvodní části ustanovení se slova „do zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „k poskytovateli zdravotních služeb“.

4. V § 18 odst. 6 písm. b) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

5. V § 21 odst. 4 písm. g) se slova „zdravotní péče provedené“ nahrazují slovy „zdravotních služeb poskytnutých“ a slova „péče hrazené“ nahrazují slovy „zdravotních služeb hrazených“.

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona č. 307/1993 Sb.

Čl. XX

V zákoně č. 307/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/ /1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 112/2006 Sb. a zákona č. 189/2006 Sb., se čl. VII zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o regulaci reklamy

Čl. XXI

Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 138/ /2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 132/2003 Sb., zákona č. 217/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 480/2004 Sb., zákona č. 384/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 25/2006 Sb., zákona č. 109/ /2007 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 28/2011 Sb. a zákona č. 245/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 2a se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“ a slova „tuto zdravotní péči“ se nahrazují slovy „tyto zdravotní služby“.

2. Poznámka pod čarou č. 8 se zrušuje, včetně odkazů na poznámku pod čarou.

3. V § 7 odst. 1 písm. c) se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona č. 60/1995 Sb.

Čl. XXII

V zákoně č. 60/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, se čl. III zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o státní statistické službě

Čl. XXIII

V § 12 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 81/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 245/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb. a zákona č. 239/2008 Sb., se slova „zdravotnická zařízení podle povahy své činnosti povinny“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb podle povahy své činnosti povinni“.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny

Čl. XXIV

V čl. 27 přílohy č. 1 k zákonu č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, odstavec 4 zní:

„(4) Hospitalizovaná osoba se předvolává prostřednictvím poskytovatele zdravotních služeb, který také zajistí její předvedení. Vyžaduje-li to bezpečnost zaměstnanců poskytovatele, učiní poskytovatel sám opatření, aby byla při předvedení hospitalizované osoby zajištěna bezpečnost jeho zaměstnanců.“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o státní sociální podpoře

Čl. XXV

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 137/1996 Sb., zákona č. 132/1997 Sb., zákona č. 242/1997 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 158/1998 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 271/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 125/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 204/2005 Sb., zákona č. 218/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 552/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 414/2008 Sb., zákona č. 449/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 461/2009 Sb., zákona č. 346/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 414/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 30b odst. 1 písm. f) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

2. V § 30b odst. 3 větě první a třetí se slova „v ústavní péči zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče“ a slova „trvání této ústavní péče“ se nahrazují slovy „poskytování lůžkové péče“.

3. V § 63 odst. 1 se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „poskytovaných poskytovateli zdravotních služeb“.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu

Čl. XXVI

V § 6 odst. 1 písm. h) zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o pozemních komunikacích

Čl. XXVII

V § 20a odst. 1 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb.,

o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 80/ /2006 Sb., bod 2 zní:

„2. poskytovatele zdravotnické záchranné služby, přepravy pacientů neodkladné péče a zdravotnické dopravní služby,“.

ČÁST DVACÁTÁ OSMÁ

Změna zákona č. 14/1997 Sb.

Čl. XXVIII

V zákoně č. 14/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 36/1975 Sb., o pokutách za porušování právních předpisů o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, ve znění zákona č. 137/ /1982 Sb., se čl. I zrušuje.

ČÁST DVACÁTÁ DEVÁTÁ

Změna atomového zákona

Čl. XXIX

Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 13/2002 Sb., zákona č. 310/ /2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 296/ /2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 249/2011 Sb. a zákona č. 250/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. x) bod 2 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„2. lékařské ozáření v rámci

aa) lékařského vyšetření nebo léčby,

bb) pracovnělékařských služeb a preventivních zdravotních služeb,

cc) dobrovolné účasti zdravých osob nebo pacientů na lékařském nebo biolékařském, diagnostickém nebo terapeutickém výzkumném programu při ověřování nezavedených metod,

dd) lékařsko-právních postupů[1]),

[1]) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.“.

2. V § 4 odst. 7 písm. a) se slovo „Úřad“ nahrazuje slovy „prováděcí právní předpis“.

3. V § 7 odst. 1 se věta první včetně poznámek pod čarou č. 4 a 4a zrušuje.

4. V § 7 se odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 4b zrušuje.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

5. V § 7 odstavec 2 zní:

„(2) Podmínky lékařského ozáření a pravidla pro ozáření fyzických osob dobrovolně pomáhajících osobám podstupujícím lékařské ozáření, včetně prokazatelného poučení a písemného souhlasu těchto fyzických osob, stanoví prováděcí právní předpis.“.

6. V § 18 odst. 1 písm. j) se slova „zdravotnické zařízení zajišťující závodní preventivní péči“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

ČÁST TŘICÁTÁ

Změna zákona o civilním letectví

Čl. XXX

Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 146/2000 Sb., zákona č. 258/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 413/ /2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 417/2010 Sb. a zákona č. 137/ /2011 Sb., se mění takto:

1. V § 22 odstavce 2 až 4 včetně poznámek pod čarou č. 1n a 15 znějí:

„(2) Lékařský posudek[1n]) o zdravotní způsobilosti vydává na základě lékařské prohlídky podle zvláštního právního předpisu

a) určený poskytovatel zdravotních služeb prostřednictvím lékaře pověřeného Úřadem,

b) poskytovatel zdravotních služeb prostřednictvím lékaře pověřeného Úřadem.

(3) Posuzujícím lékařem se pro účely tohoto zákona rozumí lékař pověřený Úřadem, pokud tento zá-

kon nebo na něj navazující prováděcí právní předpis nebo přímo použitelný předpis Evropských společenství nestanoví, že je posuzujícím lékařem lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství. Náklady spojené s posouzením zdravotní způsobilosti a vydáním lékařského posudku podle odstavce 2 hradí zaměstnavatel v tom rozsahu, v jakém nejsou kryty z veřejného zdravotního pojištění.

(4) Úřad určuje poskytovatele zdravotních služeb na základě jeho písemné žádosti a po prokázání způsobilosti k samostatnému výkonu povolání podle zvláštního zákona[15]) jeho lékařů a po dohodě s Ministerstvem obrany a Ministerstvem zdravotnictví a pověřuje lékaře uvedeného v odstavci 3 na základě jeho písemné žádosti a po prokázání jeho způsobilosti k samostatnému výkonu povolání podle zvláštního zákona[15]).

[1n]) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

[15]) Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 22 odst. 5 se slova „závodní preventivní péči ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „pracovnělékařské služby u poskytovatele těchto služeb[1n])“.

3. V § 22 odst. 6 se za slova „k držení průkazu způsobilosti, je“ vkládají slova „poskytovatel zdravotních služeb“.

4. V § 84c odst. 3 se věta první nahrazuje větou „Lékařský posudek[1n]) o zdravotní způsobilosti uchazečů a pilotů sportovních létajících zařízení vydává na základě lékařské prohlídky a dalších potřebných odborných vyšetření poskytovatel zdravotních služeb prostřednictvím posuzujícího lékaře pověřeného Úřadem.“.

5. V § 84c odst. 3 písm. a) se za slovo „lékař“ vkládají slova „poskytovatele zdravotních služeb“.

6. V § 84c odst. 3 písm. b) se slovo „praktický“ zrušuje a za slovo „lékař“ se vkládají slova „který je registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“.

7. V § 89 odst. 1 písm. c) bodě 3 se slova „provozovatele zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „lékaře poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „provozovatele pověřeného zdravotnického zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

ČÁST TŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o lihu

Čl. XXXI

Zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění zákona č. 129/1999 Sb., zákona č. 22/2000 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 75/2006 Sb., zákona č. 37/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 95/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 12 odst. 2 se slova „zdravotnická zařízení a lékárny“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb, který tento líh prokazatelně potřebuje pro poskytování zdravotních služeb“.

2. V § 21 odst. 2 písm. j) se slova „zdravotnická zařízení a lékárny“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

ČÁST TŘICÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o potravinách a tabákových výrobcích

Čl. XXXII

V zákoně č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 119/2000 Sb., zákona č. 306/2000 Sb., zákona č. 146/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 94/2004 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 558/2004 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 120/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona č. 83/1998 Sb.

Čl. XXXIII

V zákoně č. 83/1998 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním

řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 458/2000 Sb. a zákona č. 186/2006 Sb., se čl. IV zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o návykových látkách

Čl. XXXIV

Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 354/1999 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 132/ /2000 Sb., zákona č. 57/2001 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 407/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 223/2003 Sb., zákona č. 362/2004 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 74/2006 Sb., zákona č. 124/ /2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb. a zákona č. 106/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 1 písm. a) se slova „provozující lékárnu[2e])“ nahrazují slovy „poskytující lékárenskou péči[2e])“.

Poznámka pod čarou č. 2e zní:

„[2e]) Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 5 odst. 2 písm. a) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“ a slova „osoby provozující zdravotnické zařízení nebo“ se nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb nebo osoby provozující“.

3. V § 5 odst. 2 písm. c) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

4. V § 5 odst. 2 písm. d) se slova „v lůžkových a ambulantních zdravotnických zařízeních,“ nahrazují slovy „ve zdravotnických zařízeních lůžkové a ambulantní péče.“.

5. V § 5 odst. 2 písm. f) se slova „fyzických a právnických osob oprávněných poskytovat zdravotní péči nebo veterinární péči“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb nebo fyzických a právnických osob oprávněných poskytovat veterinární péči“.

6. V § 9 odst. 4 se slova „zařízení zajišťující závodní preventivní péči, v ostatních případech registrující praktický lékař“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb, v ostatních případech registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“.

7. Část čtvrtá se zrušuje.

ČÁST TŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o svobodném přístupu k informacím

Čl. XXXV

V § 8b odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 61/2006 Sb., se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

ČÁST TŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o výkonu trestu odnětí svobody

Čl. XXXVI

Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 359/1999 Sb., zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 346/ /2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 341/2010 Sb. a zákona č. 181/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 5 odst. 2 se slova „zdravotní péči, kterou“ nahrazují slovy „poskytnutí zdravotních služeb, které“ a slova „ve zdravotnickém zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

2. Nadpis § 16 zní: „**Sociální podmínky odsouzených a poskytování zdravotních služeb**“.

3. V § 16 odst. 5 se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

4. V § 19 odst. 2 větě třetí se slova „ve zdravotnickém zařízení,“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „se zdravotnickým zařízením“ se nahrazují slovy „s poskytovatelem zdravotních služeb“.

5. V § 25 odst. 4 větě první se slova „nadstandardní zdravotní péče,“ nahrazují slovy „zdravotních služeb provedených v zájmu zachování nebo zlepšení

jeho zdravotního stavu nad rámec péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění nebo ze státního rozpočtu nad rámec mezinárodních dohod, kterými je Česká republika vázána“.

6. V § 27 odst. 3 větě první se slova „volby lékaře“ nahrazují slovy „volby poskytovatele zdravotních služeb“.

7. V § 28 odst. 2 písm. k) se slova „náklady zdravotní péče provedené“ nahrazují slovy „náklady na zdravotní služby poskytnuté“ a slova „péče hrazené“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb hrazených“.

8. V § 36 odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „do zdravotnického zařízení“ vkládají slova „poskytovatele zdravotních služeb mimo objekty spravované Vězeňskou službou“.

9. V § 36 odst. 1 písm. b) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „poskytnutí zdravotních služeb“.

10. V § 36 odst. 1 písm. c) se slova „lékařského zákroku, ke kterému dal předchozí souhlas, nebo o který požádal“ nahrazují slovy „poskytnuté zdravotní službě, k níž dal předchozí souhlas nebo o kterou požádal“.

11. V § 36 odst. 3 se za slova „do zdravotnického zařízení“ vkládají slova „poskytovatele zdravotních služeb mimo objekty spravované Vězeňskou službou“.

12. V § 49 odst. 2 větě druhé se slova „poskytnutí zdravotní péče“ nahrazují slovy „poskytování zdravotních služeb“.

13. V § 56 odst. 3 se slova „zdravotní péči, kterou“ nahrazují slovy „zdravotní službu, kterou“.

14. V § 57 odst. 2 se slova „v ambulantní formě“ nahrazují slovy „ve formě ambulantní zdravotní péče“.

15. V § 57 odstavec 4 zní:

„(4) Pokud je třeba ve výkonu ochranného léčení v ústavní formě pokračovat i po propuštění z výkonu trestu za současného omezení na svobodě, nebo nebylo-li ve výkonu trestu ochranné léčení zahájeno, věznice poskytne včas potřebné informace poskytovateli lůžkové péče, u kterého se má ochranné léčení vykonávat. Je-li zajištěno zahájení nebo pokračování ve výkonu ochranného léčení bezprostředně po výkonu trestu, předá dnem ukončení výkonu trestu Vězeňská služba odsouzeného do zdravotnického zařízení příslušného poskytovatele lůžkové péče.“.

16. V § 57 odst. 5 se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u příslušného poskytovatele zdravotních služeb“.

17. § 79 včetně nadpisu zní:

„§ 79

Úhrada zdravotních služeb ve zvláštních případech

Zdravotní služby poskytnuté odsouzenému, který není pojištěncem podle zákona o veřejném zdravotním pojištění[23]), hradí Vězeňská služba.“.

ČÁST TŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o ozbrojených silách České republiky

Čl. XXXVII

§ 21 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, včetně nadpisu zní:

„§ 21

Zabezpečení letecké zdravotnické dopravy

Hrozí-li nebezpečí z prodlení a nestačí-li síly a prostředky pro zajištění letadel pro zdravotnickou záchrannou službu, podílí se armáda na zajištění letadel včetně vojenského zdravotnického personálu leteckých výjezdových skupin, pro zdravotnickou záchrannou službu a na letecké dopravě transplantátů nebo lékařů a zdravotnického personálu na základě dohody ministerstva s Ministerstvem zdravotnictví.“.

ČÁST TŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o vojácích z povolání

Čl. XXXVIII

Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 129/2002 Sb., zákona č. 254/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 546/2005 Sb., zákona č. 189/ /2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb. a zákona č. 147/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 59 odst. 2 písm. a) se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

2. V části páté nadpis hlavy V zní: „ZDRA-

VOTNÍ PÉČE, ZDRAVOTNÍ SLUŽBY, ZDRAVOTNÍ POJIŠTĚNÍ A NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ“.

3. V § 94 nadpis zní: „**Zdravotní péče a zdravotní služby**“.

4. V § 94 odst. 1 se slova „Zdravotní péči vojáků“ nahrazují slovy „Zdravotní péči a zdravotní služby vojákům“.

5. V § 94 odstavec 2 zní:

„(2) Zdravotní služby poskytuje vojákům stát zpravidla ve zdravotnických zařízeních poskytovatelů zdravotních služeb zřízených ministerstvem (dále jen „zdravotnická zařízení vojenského poskytovatele“), a nejsou-li zřízena, ve zdravotnických zařízeních jiných poskytovatelů zdravotních služeb na základě smlouvy o poskytování zdravotních služeb vojákům uzavřené se zdravotní pojišťovnou stanovenou zákonem o veřejném zdravotním pojištění[26]). Registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb je vojenský poskytovatel, a není-li zřízen, jiný poskytovatel zdravotních služeb, se kterým Vojenská zdravotní pojišťovna uzavřela smlouvu o zajišťování zdravotních služeb. Ambulantní nebo lůžkovou zdravotní péči poskytuje poskytovatel zdravotních služeb, kterého určí poskytovatel zdravotních služeb, který poskytl zdravotní služby podle věty první. Poskytovatele zdravotních služeb lze volit jen z poskytovatelů zdravotních služeb uvedených ve větě první nebo druhé; to se nevztahuje na případy poskytnutí neodkladné péče a na volbu poskytovatele zdravotních služeb v oboru gynekologie-porodnictví.“.

6. V § 94 odst. 3 se za slovo „péče“ vkládají slova „v působnosti ministerstva a zdravotních služeb“.

7. V § 97 odst. 2 se slova „ošetřujícího lékaře“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“, slova „lázeňského léčení spojeného“ se nahrazují slovy „lázeňské léčebně rehabilitační péče spojené“ a slova „lázeňského léčení“ se nahrazují slovy „lázeňské léčebně rehabilitační péče“.

ČÁST TŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o zajišťování obrany České republiky

Čl. XXXIX

Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 19 odst. 1 větě první se slova „zdravotnická záchranná služba“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotnické záchranné služby, poskytovatelé lůžkové péče, poskytovatelé přepravy pacientů neodkladné péče a poskytovatelé zdravotnické dopravní služby“.

2. V § 22 se slova „ke zdravotnickým záchranným službám“ nahrazují slovy „k poskytovatelům zdravotnické záchranné služby“.

3. V § 23 odst. 1 se slova „zdravotnického zařízení, které“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb, který“.

4. V § 23 odst. 2 větě první se slova „do určeného zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „k určenému poskytovateli zdravotních služeb“ a ve větě druhé se slova „Toto zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Tento poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

5. V § 37 odst. 2 písm. a) se slovo „zdravotní“ nahrazuje slovy „zdravotních služeb“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ

Změna zákona o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky

Čl. XL

V § 8 odst. 3 větě druhé zákona č. 310/1999 Sb., o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky, se slova „v jiných zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „poskytnuté jinými poskytovateli zdravotních služeb“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o azylu

Čl. XLI

Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/ /2002 Sb., zákona č. 519/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona

č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/ /2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 197/ /2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 9/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb. a zákona č. 303/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3a písm. b) se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele lůžkové péče“.

2. V § 3f odst. 1, § 43 odst. 1, § 53c, § 54a odst. 2, § 83 odst. 2 písm. c) a v § 87a odst. 1, 3 a 4 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

3. V § 56b větě první se slova „Zdravotnické zařízení, ve kterém je hospitalizován cizinec, je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel lůžkové péče, u kterého je hospitalizován cizinec, je povinen“ a větě druhé se slova „zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

4. V § 87a odst. 2 se slova „péči a“ zrušují.

5. Nadpis § 88 zní: „**Zdravotní služby**“.

6. V § 88 odst. 1 se slovo „poskytuje“ nahrazuje slovem „poskytují“, slova „bezplatná zdravotní péče v rozsahu péče hrazené ze zdravotního pojištění stanoveném zvláštním právním předpisem[12a]) a dále zdravotní péče“ se nahrazují slovy „bezplatné zdravotní služby v rozsahu služeb hrazených ze zdravotního pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění[12a]) a dále zdravotní služby“ a slova „je zdravotní péče zajištěna“ se nahrazují slovy „jsou zdravotní služby zajištěny“.

7. V § 88 odst. 2 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“ a slova „zdravotnickému zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

8. V § 88 odst. 4 se slova „zdravotní péče o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, jeho dítě narozené na území, cizince, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu nebo jeho dítě narozené na území“ nahrazují slovy „zdravotních služeb žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jeho dítěti narozenému na území, cizinci, jemuž bylo uděleno vízum za účelem strpění pobytu, nebo jeho dítěti narozenému na území“ a slova „provozování zdravotnického zařízení“ se nahrazují slovy „poskytování zdravotních služeb“.

9. V § 93a odst. 1 se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Čl. XLII

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/ /2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/ /2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/ /2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/ /2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb. a zákona č. 329/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 10 odst. 2 a 3, § 164 odst. 1 písm. x) a v § 176 odst. 4 se slova „do zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „k poskytovateli zdravotních služeb“.

2. V § 15 odst. 2 písm. c), § 42f odst. 5, § 48, § 89 odst. 1 písm. c), § 126b odst. 2, § 153 odst. 5 a v § 176a odst. 1 písm. a) bodě 3 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

3. V § 92 písm. b) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

4. V § 103 písm. p) se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

5. V § 104 odst. 3 poslední větě se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

6. V § 107 odst. 8 se slova „zdravotní péče poskytnuté“ nahrazují slovy „spojené s poskytnutím zdravotních služeb“.

7. V § 107 odst. 10 se slova „Zdravotnické zaří-

zení je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

8. V § 126b odst. 1 se slova „poskytujícího ústavní péči k poskytnutí zdravotní“ nahrazují slovem „lůžkové“.

9. V § 126b odst. 2 se za slova „zdravotnickém zařízení“ vkládají slova „podle odstavce 1“.

10. V § 138 odst. 1 písm. a) se slova „poskytované zdravotní,“ nahrazují slovy „poskytovaných zdravotních služeb a poskytované“.

11. V § 153 odst. 6 se slova „zdravotní péče poskytnuté“ nahrazují slovy „zdravotních služeb poskytnutých“.

12. V § 156 odst. 1 písm. k) se slova „zdravotnické zařízení poskytující ústavní péči“ nahrazují slovy „zdravotnické zařízení lůžkové péče“.

13. V § 163 odst. 2 písmeno d) zní:

„d) zajišťuje dopravu a střežení cizince, kterému byl odepřen vstup na území, pokud jeho zdravotní stav vyžaduje bezodkladný převoz k poskytovateli zdravotních služeb, a od něj zpět na hraniční přechod,“.

14. V § 164 odst. 1 písmeno u) zní:

„u) zajišťuje dopravu a střežení cizince, kterému byl odepřen vstup na území, pokud jeho zdravotní stav vyžaduje bezodkladný převoz k poskytovateli zdravotních služeb, a od něj zpět na hraniční přechod,“.

15. Nadpis § 176 zní: „**Zdravotní služby po dobu zajištění cizince**“.

16. V § 176 odstavec 1 zní:

„(1) Cizinci se po dobu zajištění na území poskytnou zdravotní služby

a) neodkladná péče při stavech, které
   1. bezprostředně ohrožují život,
   2. mohou vést prohlubováním chorobných změn k náhlému úmrtí,
   3. způsobí bez rychlého poskytnutí zdravotních služeb trvalé chorobné změny,
   4. působí náhlé utrpení a bolest,
   5. způsobují změny chování a jednání postiženého, ohrožují jeho samého nebo jeho okolí, nebo
   6. se týkají těhotenství a porodu, s výjimkou umělého přerušení těhotenství na žádost cizince,

b) v souvislosti s nařízenou karanténou nebo jiným opatřením v souvislosti s ochranou veřejného zdraví.“.

17. V § 176 odst. 2 se slova „na zdravotní péči poskytnutou“ nahrazují slovy „na zdravotní služby poskytnuté“.

18. V § 176 odstavec 3 zní:

„(3) Nelze-li zdravotní služby poskytnout v zařízení, zajistí ministerstvo poskytnutí těchto služeb u poskytovatele zdravotních služeb mimo zařízení.“.

19. V § 176 odst. 5 se slova „poskytnuté zdravotní péče“ nahrazují slovy „poskytnutých zdravotních služeb“.

20. V § 176 odstavec 6 zní:

„(6) Zdravotní služby se cizinci ve výkonu zabezpečovací detence, vazby nebo ve výkonu trestu odnětí svobody poskytují v rozsahu uvedeném v odstavci 1 a v § 134 odst. 2. Náklady za poskytnuté zdravotní služby podle věty první, které nejsou hrazeny podle zvláštního právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, hradí stát. Zdravotní služby poskytnuté cizinci na jeho žádost nad rámec vymezený ve větě první hradí cizinec z vlastních prostředků.“.

21. Nadpis § 176a zní: „**Zdravotní služby ve zvláštních případech**“.

22. V § 176a odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „poskytne zdravotní péče“ nahrazují slovy „poskytnou zdravotní služby“.

23. V § 176a odst. 2 se slovo „péči“ nahrazuje slovem „služby“ a slova „zdravotní péče“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

24. V § 176a odst. 3 se slova „poskytnuté zdravotní péče“ nahrazují slovy „za poskytnuté zdravotní služby“.

25. V § 176b odst. 2 se slova „poskytne zdravotní péče“ nahrazují slovy „poskytnou zdravotní služby“ a slova „zdravotní péče“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

26. V § 180i odst. 2 větě první a v § 180j odst. 4 se slova „náklady zdravotní péče hrazeny na základě mezinárodní smlouvy nebo pokud cizinec prokáže, že je zdravotní péče hrazena jiným způsobem“ nahrazují slovy „náklady spojené s poskytnutím zdravotních služeb hrazeny na základě mezinárodní smlouvy nebo

pokud cizinec prokáže, že jsou tyto služby hrazeny jiným způsobem“.

27. V § 180j odst. 7 se slova „ve smluvních zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „smluvními poskytovateli zdravotních služeb“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o sociálně-právní ochraně dětí

Čl. XLIII

Zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění zákona č. 257/2000 Sb., zákona č. 272/2001 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 52/2004 Sb., zákona č. 315/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 176/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 295/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 8 odst. 1 větě první se slova „zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

2. V § 10 odst. 4 větě první se slova „zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb“.

3. V § 10 odst. 5 větě první se slova „Zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb je povinen“ a ve větě čtvrté a páté se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

4. V § 10 odst. 6 se slova „povinno zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „povinen poskytovatel zdravotních služeb“.

5. V § 10 odst. 7 větě první se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

6. V § 10a odstavec 1 zní:

„(1) Poskytovatel zdravotních služeb je povinen neprodleně oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že matka po narození dítěte dítě opustila a zanechala je v jeho zdravotnickém zařízení.“.

7. V § 15 odst. 1 větě první se slova „pobytu ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovem „hospitalizace“.

8. V § 27 odst. 4 větě druhé se slova „zdravotnickými“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

9. V § 29 odst. 1 se slova „ve zvláštních dětských zdravotnických zařízeních[28])“ nahrazují slovy „v dětských domovech pro děti do 3 let věku[28])“.

Poznámka pod čarou č. 28 zní:

„[28]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

10. V § 37 odst. 1 se slova „zdravotní péče[36])“ nahrazují slovy „zdravotních služeb[28])“.

11. Poznámka pod čarou č. 36 se zrušuje.

12. V § 38 odst. 5 písm. c) bodě 1 se slova „školy, kterou dítě navštěvuje, školského, zdravotnického“ nahrazuje slovy „poskytovatele zdravotních služeb, školy, kterou dítě navštěvuje, školského“.

13. V § 38a odstavec 3 zní:

„(3) Poradní sbor tvoří odborníci působící v oblasti sociálně-právní ochrany. Zejména jde o odborníky z oboru pediatrie, psychologie, pedagogiky, zástupce školských nebo sociálních zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo zástupce poskytovatele zdravotních služeb, zaměstnance krajského úřadu a obecního úřadu obcí s rozšířenou působností zařazené na úseku sociálně-právní ochrany. Poradní sbor má nejméně 5 členů. Pro jednání poradního sboru a způsob usnášení platí § 38 odst. 4 a 5 obdobně.“.

14. V § 42 odst. 1 větě druhé se slova „zdravotní péče zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

15. V § 42 odst. 5 písm. d) se slova „lékařské péče zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

16. V § 42a odst. 1 písmeno c) zní:

„c) zajišťuje poskytnutí zdravotních služeb[39c]),“.

17. V § 52 odst. 1 se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „v zařízení poskytovatele zdravotních služeb“.

18. V § 53 odst. 1 písm. c) se slova „školy, školská, zdravotnická“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb, školy, školská“.

19. V § 53 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) fyzické osoby, pokud jsou poskytovateli zdravotních služeb nebo zřizovateli škol a dalších zařízení uvedených v písmenu c),“.

20. V § 53 odst. 1 se slova „zdravotních výkonů ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

21. V § 53 odst. 4 se slova „jméno, příjmení a adresu svého ošetřujícího lékaře a název a adresu zdravotnického zařízení, v němž se léčí“ nahrazují slovy „název a adresu poskytovatele zdravotních služeb, v jehož péči jsou“.

22. V § 59d odst. 1 se za slovo „jako“ vkládají slova „poskytovatel zdravotních služeb,“ a slovo „zdravotnického“ se zrušuje.

23. V § 59i odst. 1 se slova „školské, zdravotnické nebo jiné obdobné zařízení“ nahrazují slovy „školské nebo jiné obdobné zařízení, poskytovatel zdravotních služeb“.

24. V § 59j odst. 1 se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“.

25. V § 59k odst. 1 se slova „škola, školské zařízení nebo zdravotnické zařízení anebo jiné zařízení“ nahrazují slovy „škola, školské zařízení nebo jiné obdobné zařízení anebo poskytovatel zdravotních služeb“.

26. V § 61 odst. 3 písm. d) se slova „místem sídla zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „místem poskytování zdravotních služeb“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o námořní plavbě

Čl. XLIV

Zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 310/2008 Sb., zákona č. 227/ /2009 Sb. a zákona č. 261/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 59 odst. 4 se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

2. V § 65 odst. 5 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

3. V § 66 odst. 1 se slova „bezprostřední a“ zrušují.

4. Nadpis § 67 zní: „**Zdravotní služby poskytované členům posádky lodě**“.

5. V § 67 odst. 1 písm. a) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „poskytování zdravotních služeb“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona č. 71/2000 Sb.

Čl. XLV

V zákoně č. 71/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 86/2002 Sb., se část druhá zrušuje.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o ochraně osobních údajů

Čl. XLVI

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/ /2000 Sb., zákona č. 177/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 439/2004 Sb., zákona č. 480/2004 Sb., zákona č. 626/ /2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/ /2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 9 písm. c) se slova „při zajišťování zdravotní péče“ nahrazují slovy „při poskytování zdravotních služeb“.

2. V § 27 odst. 3 písm. g) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ SEDMÁ

Změna autorského zákona

Čl. XLVII

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona

č. 81/2005 Sb., zákona č. 61/2006 Sb., zákona č. 186/ /2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 168/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 23 větě třetí se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

2. V § 38e se slova „zdravotnické nebo sociální zařízení, které nebylo zřízeno nebo založeno“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb nebo sociální zařízení, kteří nebyli zřízeni nebo založeni“.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o zdravotnických prostředcích

Čl. XLVIII

Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 196/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 1, § 4 odst. 1, 2, 4 a 5, § 8 odst. 1 a 2 písm. a), § 9 odst. 1, § 21 odst. 1, § 24 odst. 2, § 29 písm. b) bodě 4, § 31 odst. 4, § 37, § 40 odst. 2 písm. b) bodě 2, § 41 odst. 3 písm. b) bodě 2, § 42 odst. 1 písm. a) a v § 46 odst. 1 písm. a) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

2. V § 3 písm. d) se slovo „péči[7])“ nahrazuje slovy „služby podle zákona o zdravotních službách[7])“.

Poznámka pod čarou č. 7 zní:

„[7]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

3. V § 3 se na konci písmene q) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno r), které zní:

„r) výdejem zdravotnických prostředků se rozumí jejich poskytování na lékařský předpis.“.

4. V § 17 se vkládá nový odstavec 1, který zní:

„(1) Zdravotnické prostředky předepisují podle své odbornosti lékaři poskytující zdravotní služby vystavením lékařského předpisu, kterým je pro zdravotnické prostředky poukaz nebo objednávka. Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem

a) způsob předepisování zdravotnických prostředků,
b) údaje uváděné na lékařském předpisu, jeho náležitosti, dobu jeho platnosti,
c) poskytování informací o vydávaných zdravotnických prostředcích,
d) bližší podmínky o zacházení se zdravotnickými prostředky.“.

Dosavadní odstavce 1 a 2 se označují jako odstavce 2 a 3.

5. V § 17 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 18 zní:

„(3) Zdravotnické prostředky předepsané na poukaz vydává

a) zdravotnické zařízení lékárenské péče[7]), nebo
b) osoby oprávněné k tomuto na základě smluvního vztahu se zdravotní pojišťovnou[18]).

[18]) § 17 odst. 8 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

6. Nadpis § 18 zní: „**Nákup, skladování, prodej a výdej zdravotnických prostředků s nejvyšší mírou rizika pro fyzické osoby**“.

7. Nadpis § 19 zní: „**Povinnosti související s nákupem, skladováním, prodejem a výdejem zdravotnických prostředků**“.

8. V § 19 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) uchovávat po dobu 10 let pro potřeby kontroly prováděné příslušným správním úřadem dodací listy a faktury, na jejichž základě byly zdravotnické prostředky uvedené v § 17 odst. 2 a v § 20 odst. 3 písm. a) a b) poskytnuty,“.

9. V § 19 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) uchovávat po dobu 5 let pro potřeby kontroly prováděné příslušným správním úřadem (§ 42 odst. 2) lékařské předpisy, na jejichž základě byly v předchozích 5 letech zdravotnické prostředky uvedené v § 17 odst. 2 vydány, jde-li o poskytovatele zdravotních služeb oprávněné vydávat zdravotnické prostředky a lékařské předpisy nebyly předány zdravotní pojišťovně spolu s vyúčtováním.“.

10. V § 38 písm. c) se slova „zdravotní péče zdravotnickými prostředky“ nahrazují slovy „zdravotních služeb s využitím zdravotnických prostředků“.

11. Část druhá se zrušuje.

ČÁST ČTYŘICÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona č. 132/2000 Sb.

Čl. XLIX

V zákoně č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 217/ /2000 Sb., zákona č. 143/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 22/2004 Sb., zákona č. 93/2004 Sb., zákona č. 99/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb. a zákona č. 264/2006 Sb., se část třicátá čtvrtá zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ

Změna zákona č. 149/2000 Sb.

Čl. L

V zákoně č. 149/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 378/2007 Sb., se část druhá zrušuje.

ČÁST PADESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o integrovaném záchranném systému

Čl. LI

Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 20/2004 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 306/ /2008 Sb. a zákona č. 151/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 se slova „zdravotnická záchranná služba“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotnické záchranné služby“.

2. V § 4 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 27 zní:

„(3) V době krizových stavů se stávají ostatními složkami integrovaného záchranného systému také poskytovatelé akutní lůžkové péče, kteří mají zřízen urgentní příjem[27]). Pokud poskytovatelé zdravotních služeb uvedení ve větě první uzavřou s místně příslušným poskytovatelem zdravotnické záchranné služby nebo krajským úřadem dohodu o plánované pomoci na vyžádání (§ 21), začlení je hasičský záchranný sbor kraje do poplachového plánu integrovaného záchranného systému kraje a stanou se ostatními složkami integrovaného záchranného systému i pro období mimo krizový stav.

[27]) § 17 zákona č. 374/2011 Sb., o zdravotnické záchranné službě.“.

3. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Ministerstvo zdravotnictví

(1) Přesahuje-li mimořádná událost územní obvod kraje, který poskytovatele zdravotnické záchranné služby zřídil, nebo je-li to nutné z odborných nebo kapacitních důvodů, a nedohodnou-li se kraje na řešení situace, koordinuje činnost poskytovatele zdravotnické záchranné služby a poskytovatele zdravotnické dopravní služby a přepravy pacientů neodkladné péče na vyžádání kraje Ministerstvo zdravotnictví.

(2) Při koordinaci podle odstavce 1 je poskytovatel zdravotnické záchranné služby, poskytovatel zdravotnické dopravní služby a přepravy pacientů neodkladné péče povinen uposlechnout pokynů Ministerstva zdravotnictví.

(3) Ministerstvo zdravotnictví odpovídá v okruhu své působnosti za výběr a metodické řízení přípravy zdravotnických pracovníků a za výběr prostředků pro mezinárodní záchranné operace a poskytování humanitární pomoci do zahraničí.“.

4. V § 21 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) poskytovatelé akutní lůžkové péče, kteří mají zřízen urgentní příjem[27]),“.

5. V § 23 odst. 2 písm. e) se slova „školská, zdravotnická, sociální nebo obdobná zařízení, vytvořit v nich podmínky“ nahrazují slovy „školská, sociální nebo obdobná zařízení nebo jsou poskytovateli zdravotních služeb, vytvořit podmínky“.

ČÁST PADESÁTÁ DRUHÁ

Změna krizového zákona

Čl. LII

Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně

některých zákonů (krizový zákon), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 153/2010 Sb. a zákona č. 430/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 11 písmena b) a c) znějí:

„b) koordinovat na vyžádání kraje činnost poskytovatelů zdravotnické záchranné služby a poskytovatelů akutní lůžkové péče, kteří mají zřízen urgentní příjem anebo statut specializovaného centra, při poskytování neodkladné péče,

c) rozhodnout o rozsahu poskytovaných zdravotních služeb poskytovateli akutní lůžkové péče v případě zavádění regulačních opatření podle zákona o hospodářských opatřeních pro krizové stavy[39]).“.

2. V § 14 odst. 3 písm. a) se slova „zdravotnické pomoci“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

3. V § 31 odst. 7 větě první se slova „zdravotnické zařízení určené orgánem“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb určený orgánem“ a ve větě druhé se slova „Toto zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Tento poskytovatel je povinen“.

ČÁST PADESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel

Čl. LIII

V § 46 odst. 3 písm. c) zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 374/2007 Sb., se za slovo „hasičů,“ vkládá slovo „poskytovatele“.

ČÁST PADESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o Probační a mediační službě

Čl. LIV

V § 5 odst. 1 zákona č. 257/2000 Sb., o Probační a mediační službě a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (zákon o Probační a mediační službě), se slova „zdravotnickými zařízeními“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

ČÁST PADESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

Čl. LV

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 13/2002 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 9/2006 Sb., zákona č. 74/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 378/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb. a zákona č. 151/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 6 písm. b) se slova „zdravotnického zařízení státu[3]), osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení[4])“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

2. Poznámky pod čarou č. 3 a 4 se zrušují.

3. V § 9 odst. 3 větě první se slova „praktický lékař pro děti a dorost, který dítě registruje[11]).“ nahrazují slovy „registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru praktické lékařství pro děti a dorost[11]).“ a ve větě druhé se slova „Praktický lékař pro děti a dorost, který dítě registruje,“ nahrazují slovy „Tento poskytovatel zdravotních služeb“.

Poznámka pod čarou č. 11 zní:

„[11]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

4. V § 10 odst. 2 se slova „praktický lékař, který fyzickou osobu registruje[11])“ nahrazují slovy „registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství[11])“.

5. V § 11 odst. 1 písm. b) se slova „které zdravot-

nické zařízení posudek vydalo“ nahrazují slovy „který poskytovatel zdravotních služeb posudek vydal“.

6. V § 15 odst. 1 větě první se slova „Osoba provozující nestátní zdravotnické zařízení nebo ústav sociální péče,[17]) zdravotnické zařízení státu nebo ústav sociální péče státu“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb nebo osoba provozující ústav sociální péče[17]) nebo ústav sociální péče státu“.

7. V § 15 odst. 2 větě druhé se slova „Osoby provozující nestátní zvláštní dětská zařízení a zvláštní dětská zařízení státu[3]) jsou povinny“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb, jejichž součástí je dětský domov pro děti do 3 let věku jsou povinni“ a na konci odstavce 2 se doplňuje věta „U poskytovatelů zdravotních služeb příslušný orgán ochrany veřejného zdraví v rozhodnutí uvede, pro jakou formu, popřípadě druh zdravotní péče, obor zdravotní péče a místo poskytování je provozní řád vydáván“.

8. V § 17 odst. 1 se slova „do zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „do péče poskytovatele zdravotních služeb“.

9. V § 19 odst. 2 se věta druhá nahrazuje větou „Zdravotní průkaz před zahájením činnosti podle věty první vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktický lékař pro děti a dorost[11]) nebo poskytovatel pracovnělékařských služeb[61]).“.

Poznámka pod čarou č. 61 zní:

„[61]) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.“.

10. V § 39 odst. 2 písm. a), § 82 odst. 2 písm. o) a p), § 82 odst. 4, § 86 odst. 1, § 88 odst. 3 písm. d) a v § 88a odst. 1 písm. d) se slova „závodní preventivní péči“ nahrazují slovy „pracovnělékařské služby“.

11. V § 39 odst. 3 se slova „závodní preventivní péči“ nahrazují slovy „pracovnělékařské služby“ a slova „zdravotnické zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

12. V § 45 odst. 1 větě první se slova „zdravotnická zařízení státu a osoby provozující nestátní zdravotnické zařízení (dále jen „zdravotnické zařízení“)“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb“.

13. V § 45 odst. 2 se slova „Zdravotnická zařízení jsou povinna“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb jsou povinni“.

14. V § 45 odst. 3 větě první se slova „zdravotnická zařízení povinna“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb povinni“.

15. V § 45 odst. 3 se věta druhá nahrazuje větou „Nemá-li poskytovatel zdravotních služeb zřízeno takové oddělení, je povinen zajistit zdravotní služby fyzické osobě u jiného poskytovatele zdravotních služeb a převoz pacienta k tomuto poskytovateli.“.

16. V § 45 odst. 3 větě třetí se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „ve zdravotnickém zařízení“ se nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

17. V § 46 odst. 2, § 47 odst. 1, § 47 odst. 2, § 72 odst. 1 a 3 a v § 73 odst. 2 písm. a) a b) se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

18. V § 46 odst. 3 se slova „v určeném zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u určeného poskytovatele zdravotních služeb“.

19. V § 46 odst. 5 větě první se slova „určené zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „určeného poskytovatele zdravotních služeb“ a ve větě druhé se slova „Určené zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Určený poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

20. V § 47a odst. 1 a v § 68 odst. 3 se slova „ve zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „u poskytovatelů zdravotních služeb“.

21. V § 47a odst. 2 a 3 a v § 92 odst. 1 se slova „závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „pracovnělékařské služby“.

22. V § 47b odst. 1 se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelům zdravotních služeb“.

23. V § 50 se slovo „Jesle“ nahrazuje slovy „Zařízení poskytující péči o dítě do 3 let věku v denním režimu“.

24. V § 51 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

25. V § 53 odst. 3 se slova „které zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „který poskytovatel zdravotních služeb“.

26. V § 53 odst. 4 větě první se slova „určené zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „určeného poskytovatele zdravotních služeb“ a ve větě druhé se slova „Určené zdravotnické zařízení je povinno“ na-

hrazují slovy „Určený poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

27. V § 54 odst. 1 se slova „Zdravotnické zařízení ošetřující nosiče je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb ošetřující nosiče je povinen“.

28. V § 54 odst. 2 se slova „z ústavní péče“ nahrazují slovy „ze zařízení poskytujícího lůžkovou zdravotní péči“ a slova „zdravotnické zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

29. V § 58 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

30. V § 67 odst. 2 větě první se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“, ve větě třetí se slova „Zdravotnické zařízení, které“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb, který“ a ve větě osmé se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

31. V § 67 odst. 2 se věta šestá včetně poznámky pod čarou č. 38 zrušuje.

32. V § 67 odst. 3 větě první a v § 70 odst. 2 se slova „zdravotnické zařízení, které“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb, který“.

33. V § 67 odst. 4 větě první se slova „určené zdravotnické zařízení, aby protiepidemické opatření podle § 64 písm. a) provedlo“ nahrazují slovy „určeného poskytovatele zdravotních služeb, aby protiepidemické opatření podle § 64 písm. a) provedl“ a ve větě druhé se slova „Určené zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Určený poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

34. V § 68 odst. 2 větě první se slova „zdravotnická zařízení, která“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb, kteří“ a ve větě druhé se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

35. V § 69 odst. 1 písm. b) se slova „lůžkových zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „zdravotnických zařízení jednodenní nebo lůžkové péče“.

36. V § 70 odst. 4 větě první se slova „určené zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „určeného poskytovatele zdravotních služeb“ a ve větě druhé se slova „Určené zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Určený poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

37. V § 72 odst. 2 se slova „zdravotnickému zařízení, které“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb, který“.

38. V § 73 odst. 1 větě první se slova „zdravotnické zařízení, kterému bylo vydáno povolení (§ 72 odst. 1), povinno“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb, kterému bylo vydáno povolení (§ 72 odst. 1), povinen“ a ve větě druhé se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

39. V § 74 odst. 1 větě první se slova „zdravotnické zařízení vždy povinno“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb vždy povinen“.

40. V § 74 odst. 3 větě první se slova „Zdravotnické zařízení, které bylo informováno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb, který byl informován“.

41. V § 74 odst. 4 větě první se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“, slovo „povinno“ se nahrazuje slovem „povinen“ a ve větě třetí se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

42. V § 75 se slova „zdravotnické zařízení, které“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb, který“.

43. V § 75a odst. 4 větě druhé se slova „jsou zdravotnická zařízení povinna“ nahrazují slovy „je poskytovatel zdravotních služeb povinen“.

44. V § 82 odst. 2 písm. l) se slova „zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb“ a slova „zdravotnická zařízení, která“ se nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb, kteří“.

45. V § 88 odst. 3 písm. d) se slova „zdravotnickými zařízeními“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

46. V § 88a odst. 1 písm. a) se slova „zdravotnickými zařízeními“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

47. V § 88a odst. 1 písm. d) se slova „zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb“.

48. V § 89 odst. 1 písm. c) se slova „návazné zdravotní péče“ nahrazují slovy „poskytování dalších potřebných zdravotních služeb“.

49. V § 89 odst. 1 písm. f) se slova „zdravotnic-

kému zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

50. V § 98 se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelům zdravotních služeb“ a slovo „jeslím“ se nahrazuje slovy „zařízením poskytujícím péči o dítě do 3 let věku v denním režimu“.

51. Části čtvrtá a šestá se zrušují.

ČÁST PADESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o matrikách, jménu a příjmení

Čl. LVI

Zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 578/2002 Sb., zákona č. 165/2004 Sb., zákona č. 422/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 21/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 190/2009 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odst. 3 písm. b) se slova „nebyla-li jeho matce ani následně poskytnuta zdravotní péče;“ nahrazují slovy „nebyly-li jeho matce ani následně poskytnuty zdravotní služby;“.

2. V § 15 odst. 1 se slova „je povinno oznámit matričnímu úřadu zdravotnické zařízení v němž;“ se nahrazují slovy „je povinen oznámit matričnímu úřadu poskytovatel zdravotních služeb, v jehož zdravotnickém zařízení;“ a slova „zdravotní péči“ se nahrazují slovy „zdravotní služby“.

3. V § 17 odst. 1 se slova „zdravotnického zařízení, v němž,“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb, v jehož zdravotnickém zařízení,“.

4. V § 18 odst. 3 se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

5. V § 72 odst. 5 se slova „zdravotnického zařízení, u něhož“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb, v jehož zdravotnickém zařízení“.

ČÁST PADESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o silničním provozu

Čl. LVII

Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 60/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 229/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 297/2011 Sb. a zákona č. 329/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 2 písm. c) se za slova „a řidiče vozidla“ vkládá slovo „poskytovatele“.

2. V § 6 odst. 3 písm. b) se za slova „a ve vozidle“ vkládá slovo „poskytovatele“ a slova „zdravotní péče“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

3. V § 7 odst. 5 se za slova „ochrany a“ vkládá slovo „poskytovatele“.

4. V § 9 odst. 3 se za slovo „pracovníka“ vkládá slovo „poskytovatele“ a slova „zdravotní péči“ se nahrazují slovy „zdravotní služby“.

5. V § 41 odst. 2 písmeno h) zní:

„h) poskytovatele zdravotnické záchranné služby, poskytovatele zdravotnické dopravní služby a poskytovatele přepravy pacientů neodkladné péče,“.

6. V § 47 odst. 3 písm. b) se slova „zdravotnickou záchrannou službu“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotnické záchranné služby“.

7. V § 84 odstavec 4 zní:

„(4) Posuzujícím lékařem se pro účely tohoto zákona rozumí

a) lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktický lékař pro děti a dorost registrujícího poskytovatele ambulantní zdravotní péče (dále jen „registrující poskytovatel“),

b) lékař poskytovatele pracovnělékařských služeb,

c) lékař uvedený v písmenu a) kteréhokoliv poskytovatele této ambulantní zdravotní péče, jde-li o posuzovanou osobu, která nemá registrujícího poskytovatele nebo poskytovatele pracovnělékařských služeb.“.

8. V § 84 odst. 5 se slova „Registrující praktický

lékař“ nahrazují slovy „Lékař registrujícího poskytovatele“ a slova „zařízení závodní preventivní péče“ se nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

9. V § 84 odst. 6 se slova „nemá registrujícího praktického lékaře“ nahrazují slovy „nemá registrujícího poskytovatele“.

ČÁST PADESÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o podpoře sportu

Čl. LVIII

V § 4 odst. 2 zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, se slova „organizuje zdravotní péči o státní sportovní reprezentanty a sportovní talenty“ nahrazují slovy „organizuje zdravotní služby poskytované státním sportovním reprezentantům a sportovním talentům“.

ČÁST PADESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna lázeňského zákona

Čl. LIX

Zákon č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 167/2008 Sb., zákona č. 227/ /2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 3 se slova „lázeňské péče[2])“ nahrazují slovy „lázeňské léčebně rehabilitační péče, (dále jen „lázeňská péče“)[2])“.

Poznámka pod čarou č. 2 zní:

„[2]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

2. V § 18 odst. 3 se slova „zdravotnických zařízení lázeňské péče“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb, kteří poskytují lázeňskou péči“.

3. V § 27 větě první se slova „Zdravotnická zařízení, která poskytují lázeňskou péči, jsou povinna“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb, kteří poskytují lázeňskou péči, jsou povinni“ a ve větě poslední se slova „více zdravotnických zařízení poskytujících lázeňskou péči“ nahrazují slovy „více poskytovatelů zdravotních služeb, kteří poskytují lázeňskou péči“.

4. V § 41 odst. 1 písm. d) se slova „zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovem „poskytovateli zdravotních služeb“.

5. Část čtvrtá se zrušuje.

ČÁST ŠEDESÁTÁ

Změna zákona o pohřebnictví

Čl. LX

Zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 479/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 122/2004 Sb., zákona č. 67/2006 Sb., zákona č. 41/ /2009 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. a) a v § 6 odst. 1 se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

2. V § 4 odst. 3 úvodní část ustanovení zní: „Poskytovatel zdravotních služeb nebo ústav sociální péče, kteří“.

3. V § 4 odst. 4 větě první se slova „toto zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „tento poskytovatel zdravotních služeb“, ve větě třetí se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“ a slova „nemohou samy“ se nahrazují slovy „nemůže sám“.

4. V § 5 odst. 1 větě první se slova „žádné zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „žádný poskytovatel zdravotních služeb“ a slovo „neprojevilo“ se nahrazuje slovem „neprojevil“.

5. V § 8 odst. 4 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“ a slova „zdravotnické zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o církvích a náboženských společnostech

Čl. LXI

V § 5 písm. c) zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě

náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o ochraně ovzduší

Čl. LXII

V § 45 písm. f) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), se slova „zabezpečení zdravotní péče“ nahrazují slovy „zabezpečení zdravotních služeb“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních

Čl. LXIII

Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2004 Sb., zákona č. 562/ /2004 Sb., zákona č. 563/2004 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 5 se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

2. V § 2 odst. 7 písm. d) se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“ a slova „nebyla péče vyžádána“ se nahrazují slovy „nebyly zdravotní služby vyžádány“.

3. V § 2 odst. 12 větě druhé se slova „praktický lékař pro děti a dorost, s nímž zařízení uzavřelo smlouvu o poskytování zdravotní péče,[6])“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb v oboru praktické lékařství pro děti a dorost, s nímž zařízení uzavřelo smlouvu o poskytování zdravotních služeb[6])“ a ve větě třetí se slova „prostřednictvím příslušného zdravotnického zařízení i specializovanou zdravotní péči“ nahrazují slovy „prostřednictvím příslušného poskytovatele zdravotních služeb i specializovanou péči“.

4. V § 24 odst. 3 písm. a) se slova „na zdravotní péči“ nahrazují slovy „za zdravotní služby“ a slova „pokud byla péče vyžádána“ se nahrazují slovy „pokud byly zdravotní služby vyžádány“.

5. V § 26 odst. 2 písm. f) se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

6. V § 38 odst. 2 se slova „Zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o zbraních

Čl. LXIV

V § 20 odst. 1 větě druhé zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/ /2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb. a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), se slova „praktický lékař“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“ a slova „zařízení poskytujícího zaměstnavateli závodní preventivní péči“ se nahrazují slovy „poskytovatele poskytujícího zaměstnavateli pracovnělékařské služby“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh

Čl. LXV

Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 297/2008 Sb. a zákona č. 136/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 22 odstavec 1 zní:

„(1) Poskytovatel zdravotních služeb předává do Národního zdravotnického informačního systému, a to do Národního registru hospitalizovaných nebo Národ-

ního registru nemocí z povolání, údaje o otravách biocidními přípravky nebo účinnými látkami. Údaje poskytovatel zdravotních služeb předává způsobem stanoveným zákonem, který upravuje zdravotní služby a jejich poskytování.“.

2. Poznámky pod čarou č. 15 a 16 se zrušují.

ČÁST ŠEDESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o válečných veteránech

Čl. LXVI

Zákon č. 170/2002 Sb., o válečných veteránech, ve znění zákona č. 190/2005 Sb., zákona č. 70/2007 Sb. a zákona č. 308/2008 Sb., se mění takto:

1. V § 4 písm. f) se slova „lázeňskou péči“ nahrazují slovy „lázeňskou léčebně rehabilitační péči“.

2. V § 7 odst. 2 větě druhé se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ SEDMÁ

Změna služebního zákona

Čl. LXVII

V § 97 odst. 1 zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), písmeno f) včetně poznámky pod čarou č. 48 zní:

„f) zdravotní služby[48]).

[48]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

ČÁST ŠEDESÁTÁ OSMÁ

Změna transplantačního zákona

Čl. LXVIII

Zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. i) se slova „zdravotní péče poskytované“ nahrazují slovy „zdravotních služeb poskytovaných“.

2. V § 5 odst. 1, 2, 5 a 9, § 15 odst. 2 a v § 24 odst. 2 se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

3. V § 5 odst. 2 větě druhé se slova „ke zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „k poskytovateli zdravotních služeb“.

4. V § 5 odst. 3 větě třetí se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

5. V § 5 odst. 9 větě první se slova „ve zdravotnickém zařízení, ve kterém je ustavena“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb, u kterého je ustavena“.

6. V § 6 odst. 2 se slova „je odpovědno zdravotnické zařízení, které“ nahrazují slovy „je odpovědný poskytovatel zdravotních služeb, který“.

7. V § 6 odstavec 4 zní:

„(4) Poskytovatel zdravotních služeb, který provedl odběr, zajistí dárci poskytnutí preventivní zdravotní péče.“.

8. Poznámka pod čarou č. 8 se zrušuje.

9. V § 11 odst. 1 písm. b) se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

10. V § 16 odst. 2 větě poslední se slova „zdravotnické zařízení povinno“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb povinen“.

11. V části první nadpis hlavy V zní: „POVINNOSTI POSKYTOVATELŮ ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB PŘI POSKYTOVÁNÍ ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB V SOUVISLOSTI S DAROVÁNÍM A TRANSPLANTACEMI TKÁNÍ A ORGÁNŮ“.

12. V § 19 odst. 1 větě první se slova „Při převzetí pacienta do péče si zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Při přijetí pacienta do péče si poskytovatel zdravotních služeb“.

13. Nadpis § 20 zní: „**Respektování anonymity mezi dárci a příjemci a informační povinnost poskytovatelů zdravotních služeb**“.

14. V § 20 odst. 1 a 2 se slova „Zdravotnická zařízení jsou povinna“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb jsou povinni“.

15. Nadpis § 21 zní: „**Poskytovatelé zdravotních služeb provádějící odběry a transplantace**“.

16. V § 21 odst. 1 úvodní části ustanovení větě první se slova „Zdravotnická zařízení, která nejsou“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb, kteří nejsou“, slova „o oprávnění zdravotnického zařízení“ se nahrazují slovy „o oprávnění k poskytování zdravotních služeb“, ve větě druhé se slova „Tato zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „Tito poskytovatelé zdravotních služeb“ a slovo „povinna“ se nahrazuje slovem „povinni“.

17. V § 22 odst. 1 větě druhé se slova „o oprávnění zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „o oprávnění k poskytování zdravotních služeb“.

18. V § 23 odst. 2 písm. a) se slova „zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb“ a slova „se zdravotnickými zařízeními“ se nahrazují slovy „s poskytovateli zdravotních služeb“.

19. V § 26 odst. 4 větě první se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

20. V § 26a odst. 1 větě druhé se slova „zdravotnické zařízení, které“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb, který“.

21. V § 26a odst. 3 písm. c) se slova „o zdravotnické zařízení oprávněné“ nahrazují slovy „o poskytovatele zdravotních služeb oprávněného“.

22. V § 26b odst. 1 písm. j) se slova „zdravotnického zařízení, které provedlo“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb, který provedl“.

23. V § 26e větě druhé se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“ a slovo „povinno“ se nahrazuje slovem „povinen“.

24. V § 27 větě druhé se slova „zdravotnickými zařízeními“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

25. V § 29 odst. 1 a v § 29 odst. 2 písm. a) se slova „zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

26. V § 29 odst. 1 větě třetí se slova „které nejsou zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „které nejsou poskytovateli zdravotních služeb“.

27. V § 29 odst. 2 písm. a) bodech 3 a 4 se slovo „které“ nahrazuje slovem „který“.

28. V § 29 odst. 3 se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“, slovo „dopustila“ se nahrazuje slovem „dopustil“ a slovo „jí“ se nahrazuje slovem „mu“.

29. V § 30 odst. 1 se slova „zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“ a slova „zdravotnické zařízení uzavřenu smlouvu o poskytování zdravotní péče“ se nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb uzavřenu smlouvu o poskytování zdravotních služeb“.

30. Části čtvrtá až šestá se zrušují.

ČÁST ŠEDESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona č. 290/2002 Sb.

Čl. LXIX

Zákon č. 290/2002 Sb., o přechodu některých dalších věcí, práv a závazků České republiky na kraje a obce, občanská sdružení působící v oblasti tělovýchovy a sportu a o souvisejících změnách a o změně zákona č. 157/2000 Sb., o přechodu některých věcí, práv a závazků z majetku České republiky, ve znění zákona č. 10/2001 Sb. a zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 150/2003 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 211/2003 Sb., zákona č. 485/2004 Sb., zákona č. 1/2005 Sb., zákona č. 317/2006 Sb., zákona č. 485/2008 Sb. a zákona č. 183/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 3a odst. 6 se slovo „nebude“ nahrazuje slovem „nebudou“, slovo „poskytována“ se nahrazuje slovem „poskytovány“ a slova „zdravotní péče“ se nahrazují slovy „zdravotní služby“.

2. Část třetí se zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ

Změna zákona č. 320/2002 Sb.

Čl. LXX

V zákoně č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění zákona č. 426/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 22/2004 Sb., zákona č. 41/ /2004 Sb., zákona č. 99/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb.,

zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 21/2006 Sb., zákona č. 22/2006 Sb., zákona č. 59/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 378/2007 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se části třicátá první a třicátá třetí zrušují.

ČÁST SEDMDESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona č. 130/2003 Sb.

Čl. LXXI

V zákoně č. 130/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 274/2003 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Čl. LXXII

V § 82 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), se slova „jeho umístění do zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „jeho přijetí do péče poskytovatele zdravotních služeb“.

ČÁST SEDMDESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o dočasné ochraně cizinců

Čl. LXXIII

Zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 427/2010 Sb., se mění takto:

1. Nadpis § 28 zní: „**Zdravotní služby**“.

2. V § 28 odst. 1 se slova „poskytuje na území bezplatná zdravotní péče v rozsahu péče hrazené ze zdravotního pojištění stanoveném zvláštním právním předpisem[12]) a dále zdravotní péče“ nahrazují slovy „poskytují na území bezplatné zdravotní služby v rozsahu hrazeném z veřejného zdravotního pojištění[12]) a dále zdravotní služby“.

3. V § 28 odst. 2 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“ a slova „a zdravotnickému zařízení“ se nahrazují slovy „a poskytovateli zdravotních služeb“.

4. V § 28 odst. 3 se slova „se poskytuje na území bezplatná zdravotní péče“ nahrazují slovy „se poskytují na území bezplatné zdravotní služby“.

5. V § 32 odst. 2 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

ČÁST SEDMDESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona č. 274/2003 Sb.

Čl. LXXIV

V zákoně č. 274/2003 Sb., kterým se mění některé zákony na úseku ochrany veřejného zdraví, ve znění zákona č. 426/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. 378/2007 Sb., se část třináctá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o chemických látkách a chemických přípravcích

Čl. LXXV

V zákoně č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 345/2005 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 371/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se část desátá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

Čl. LXXVI

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008

Sb., zákona č. 306/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 15 odst. 1 se slova „zařízení závodní preventivní péče[13])“ nahrazují slovy „poskytovatel pracovnělékařských služeb[13])“, slova „registrujícího lékaře“ se nahrazují slovy „vedené registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“ a slova „vedoucímu zdravotnického zařízení[14])“ se nahrazují slovy „poskytovateli pracovnělékařských služeb[13]), který posudek vydal“.

Poznámka pod čarou č. 13 zní:

„[13]) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.“.

2. Poznámka pod čarou č. 14 se zrušuje.

3. V § 42 odst. 1 písm. h) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

4. V § 71 odst. 1 se slova „zařízení, které poskytuje zdravotní péči,“ nahrazují slovy „zdravotnického zařízení“.

5. V § 77 odst. 11 písm. k) se slova „zdravotní péči[36]),“ nahrazují slovy „zdravotní služby[36]),“.

Poznámka pod čarou č. 36 zní:

„[36]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

6. V § 79 odst. 1 se slova „zařízení závodní preventivní péče[13])“ nahrazují slovy „poskytovatel pracovnělékařských služeb[13])“ a slova „vedoucímu zdravotnického zařízení[14])“ se nahrazují slovy „poskytovateli pracovnělékařských služeb, který posudek vydal“.

7. V § 80 odst. 3 a 4 se slova „lázeňské péče“ nahrazují slovy „lázeňské léčebně rehabilitační péče“.

8. V § 80 odst. 4 se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

9. V § 84 odst. 2 se slova „jiného zařízení, které poskytuje zdravotní péči“ nahrazují slovy „jiného zařízení, v němž se poskytují zdravotní služby“.

10. V § 91 písm. e) se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

ČÁST SEDMDESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o pojistné smlouvě

Čl. LXXVII

Zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě), ve znění zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 198/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 278/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 50 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Zjišťování zdravotního stavu nebo příčiny smrti se provádí na základě zpráv a výpisů nebo kopií zdravotnické dokumentace vyžádaných poskytovatelem zdravotních služeb, kterého pověřil pojistitel, od jiných poskytovatelů zdravotních služeb, a v případě potřeby i prohlídkou nebo vyšetřením provedeným poskytovatelem zdravotních služeb, kterého pověřil pojistitel.“.

2. V § 62 odst. 1 se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

3. Část pátá se zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ OSMÁ

Změna zákona č. 53/2004 Sb.

Čl. LXXVIII

V zákoně č. 53/2004 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel, ve znění zákona č. 127/2005 Sb., se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST SEDMDESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta

Čl. LXXIX

Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 4 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

2. V § 2 se na konci písmene l) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno m), které zní:

„m) akreditovaným zařízením poskytovatel zdravotních služeb, jiná právnická nebo fyzická osoba, které Ministerstvo zdravotnictví udělilo akreditaci podle části páté.“.

3. V § 3 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „praktický lékař“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“.

4. V § 3 odst. 2 písm. b) bodě 1 se slova „oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu[3])“ nahrazují slovy „oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách“ a slova „zdravotní péči vlastním jménem“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

5. V § 3 odst. 2 písm. b) bodě 2 se slova „lékaře zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

6. V § 3 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 4 zní:

„(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, nebo se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen[4]).

---

[4]) Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“.

7. V § 3 se doplňují nové odstavce 4 až 6, které včetně poznámky pod čarou č. 26 znějí:

„(4) Doklad o bezúhonnosti

a) se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání nebo též v jiných odůvodněných případech; v průběhu výkonu zdravotnického povolání v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo na vyžádání správního úřadu, který lékaři, zubnímu lékaři nebo farmaceutovi vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách,

b) si vyžádá ministerstvo pro účely správního řízení vedeného podle tohoto zákona.

(5) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů[26]) nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídajícím dokladem vydaným příslušným orgánem členského státu původu; tento výpis nebo doklad nesmí být starší než 3 měsíce.

(6) Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle části sedmé, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu.

---

[26]) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.“.

8. V § 5 odst. 3 větě třetí se slova „jako odborného zástupce zdravotnického zařízení podle jiného právního předpisu o nestátních zdravotnických zařízeních[6]),“ nahrazují slovy „jako odborného zástupce poskytovatele zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách“.

9. V § 7 odst. 2 se slova „preventivní, protetická, diagnostická, léčebná, dispenzární, vzdělávací, výzkumná, vývojová, revizní a posudková péče v oblasti péče o zuby, ústa, čelisti a související tkáně“ nahrazují slovy „preventivní, diagnostická, léčebná, posudková, protetická a dispenzární péče a vzdělávací, výzkumná, vývojová a revizní činnost v oblasti péče o zuby, ústa, čelisti a související tkáně“.

10. V § 10 odst. 2 větě druhé se slova „výdeji léčiv v lékárnách a v lůžkových zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „výdeji léčiv v rámci poskytování lékárenské péče a u poskytovatelů lůžkové péče“ a ve větě poslední se slova „které nejsou zdravotní péčí“ nahrazují slovy „které nejsou poskytováním zdravotních služeb“.

11. V § 13 odst. 2 se věta druhá zrušuje.

12. V § 14 odst. 1 větě první a poslední se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

13. V § 14 odst. 2 písm. d) se slova „zdravotní péče poskytované“ nahrazují slovy „zdravotních služeb poskytovaných“ a slova „zdravotnickým zařízením“ se nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

14. V § 17 odst. 6 písm. c) a v § 27a odst. 2 se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

15. V § 19 odst. 4 větě poslední se slova „na základě registrace nestátního zdravotnického zařízení jsou i údaje obsažené v rozhodnutí o registraci nestátního zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu[3]).“ nahrazují slovy „na základě oprav-

nění k poskytování zdravotních služeb jsou i údaje obsažené v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách.“.

16. V § 21e odst. 3 větě druhé se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

17. V § 22 odst. 4 větě první se slova „zdravotnickými zařízeními“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

18. V § 23 odst. 2 písm. f) se slova „zdravotnické zařízení, v němž“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb, u něhož“.

19. V § 27a odst. 1 a 6 se slova „zdravotnické služby“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

20. V § 27a odst. 1 písm. g) se slova „za podmínek odpovídajících zákonu upravujícímu zdravotnická zařízení[3])“ nahrazují slovy „za podmínek odpovídajících zákonu o zdravotních službách“.

21. V § 27b odst. 1 písm. b) a v § 36 písm. b) se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

22. V § 38a odst. 4 se slova „a závodní preventivní péči po dobu stáže zaměstnanci poskytuje zařízení závodní preventivní péče jiné osoby“ nahrazují slovy „a pracovnělékařské služby po dobu stáže zaměstnanci poskytuje poskytovatel pracovnělékařských služeb jiné osoby“.

ČÁST OSMDESÁTÁ

Změna zákona o nelékařských zdravotnických povoláních

Čl. LXXX

Zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 111/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 105/ /2011 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se na konci písmene a) doplňují slova „ , zejména ošetřovatelské péče, péče v porodní asistenci, preventivní péče, diagnostické péče, léčebné péče, léčebně rehabilitační péče, neodkladné péče, anesteziologicko-resuscitační péče, posudkové péče a dispenzární péče“.

2. V § 2 písm. m), § 22 odst. 2, § 23 odst. 2, § 23a odst. 2, § 24 odst. 2, § 25 odst. 2, § 26 odst. 2, § 27 odst. 2 a v § 28 odst. 2 se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

3. V § 3 odst. 2 větě druhé se slova „praktický lékař“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“.

4. V § 3 odst. 2 písm. b) bodě 1 se slova „oprávnění k provozování zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu[4])“ nahrazují slovy „oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách“ a slova „zdravotní péči vlastním jménem“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

5. V § 3 odst. 2 písm. b) bodě 2 se slova „lékaře zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

6. V § 3 odstavec 3 včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„(3) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin spáchaný v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, nebo se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen[5]).

[5]) Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.“.

7. V § 3 se doplňují odstavce 4 až 6, které včetně poznámky pod čarou č. 24 znějí:

„(4) Doklad o bezúhonnosti

a) se vyžaduje vždy před zahájením výkonu zdravotnického povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka nebo též v jiných odůvodněných případech; v průběhu výkonu zdravotnického povolání v odůvodněných případech též na vyžádání zaměstnavatele, jde-li o zaměstnance, nebo na vyžádání správního úřadu, který zdravotnickému pracovníku nebo jinému odbornému pracovníku, který poskytuje zdravotní služby, vydal oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách,

b) si vyžádá ministerstvo pro účely správního řízení vedeného podle tohoto zákona.

(5) Bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence z Rejstříku trestů[24]) nebo obdobné evidence trestů členského státu původu nebo odpovídajícím dokladem vydaným příslušným orgánem členského státu původu; tento výpis nebo doklad nesmí být starší než 3 měsíce.

(6) Fyzické osoby, kterým byla uznána bezúhonnost podle hlavy VII, dokládají bezúhonnost rozhodnutím ministerstva před prvním zahájením výkonu povolání. Hostující osoby dokládají bezúhonnost dokladem požadovaným v členském státě původu.

---

[24]) Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.".

8. V § 4 odst. 1 větě první, § 43 odst. 1 větě druhé a v § 48 odst. 1 písm. e) se slova „zdravotnického zařízení" nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb".

9. V § 4 odst. 1 písm. a) a v § 26 odst. 3 písm. b) se slova „zdravotnických zařízení" nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb".

10. V § 22 odst. 5 se slova „činnost preventivní, diagnostická, léčebná, neodkladná, rehabilitační a dispenzární" nahrazují slovy „činnost v rámci preventivní, diagnostické, léčebné, neodkladné, léčebně rehabilitační a dispenzární péče".

11. V § 34 odst. 2, § 76b odst. 1 písm. b) a v § 89 písm. b) se slova „zdravotnickým zařízením" nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb".

12. V § 35 odst. 2 se slova „činnost v rámci neodkladné péče a zdravotnické dopravy" nahrazují slovy „činnost v rámci přednemocniční neodkladné péče, zdravotnické dopravní služby a přepravy pacientů neodkladné péče".

13. V § 40 odst. 2 se slova „zdravotnické dopravy" nahrazují slovy „zdravotnických dopravních služeb".

14. V § 42 odst. 3 se slova „zdravotní péče" nahrazují slovy „zdravotních služeb".

15. V § 45 odst. 2, § 46 odst. 1 větě první, § 60a odst. 6, § 60b odst. 1 větě třetí a v § 60b odst. 2 větě první a druhé se slova „zdravotnické zařízení" nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb".

16. V § 46 odst. 1 větě druhé se slova „předkládá zdravotnické zařízení" nahrazují slovy „předkládá poskytovatel zdravotních služeb v působnosti" a slova „prostřednictvím toho resortu, do jehož působnosti zdravotnické zařízení náleží" se nahrazují slovy „prostřednictvím tohoto resortu".

17. V § 46 odst. 3 písm. h) se slova „zdravotní péče zajišťované žadatelem" nahrazují slovy „zdravotních služeb poskytovaných žadatelem".

18. V § 49 odst. 5 písm. c) se slova „zařízení neposkytuje zdravotní péči" nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb neposkytuje zdravotní služby".

19. V § 51 odst. 4 písm. a) se slova „zdravotnického zařízení" nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb" a slova „jiného zařízení, které" se nahrazují slovy „jiného poskytovatele zdravotních služeb, který".

20. V § 54 odst. 1 písm. c) se slova „zdravotnická zařízení, která" nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb, kteří".

21. V § 54 odst. 4 se slova „zdravotnická zařízení" nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb".

22. V § 60a odst. 14 se slova „zdravotnického zařízení" nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb" a slova „v jiném zdravotnickém zařízení" se nahrazují slovy „u jiného poskytovatele zdravotních služeb".

23. V § 60b odst. 1 větě první a v § 60b odst. 3 se slova „Zdravotnické zařízení" nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb".

24. V § 60b odst. 1 větě druhé se slova „toto zařízení" nahrazují slovy „tento poskytovatel".

25. Nadpis § 60d zní: „**Povinnosti poskytovatele zdravotních služeb s rezidenčním místem**".

26. V § 60d úvodní části ustanovení se slova „Zdravotnické zařízení s rezidenčním místem je povinno" nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb s rezidenčním místem je povinen".

27. V § 60d písm. e) v části věty za středníkem se slova „zdravotnické zařízení, aniž by splnilo povinnost uvedenou ve větě první" nahrazují slovy „oprávnění k poskytování zdravotních služeb, aniž by poskytovatel splnil povinnost ve větě první".

28. V § 76a odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „adresu zdravotnického zařízení" doplňují slova „ , v němž jsou poskytovány zdravotní služby".

29. V § 76a odst. 1 písm. f) se slova „upravujícímu zdravotnická zařízení[4])" nahrazují slovy „o zdravotních službách[4])".

30. V § 76a odst. 1 a 6 se slova „zdravotnické služby“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

31. V § 76b odst. 6 písm. b) se slova „poskytovatele služeb“ nahrazují slovy „hostující osoby“.

32. V § 91a odst. 4 se slova „a závodní preventivní péči po dobu stáže zaměstnanci poskytuje zařízení závodní preventivní péče jiné osoby“ nahrazují slovy „a pracovnělékařské služby po dobu stáže zaměstnanci poskytuje poskytovatel pracovnělékařských služeb jiné osoby“.

33. Část čtvrtá se zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o rybářství

Čl. LXXXI

Zákon č. 99/2004 Sb., o rybářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráži, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 104/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 14 odstavec 4 včetně poznámek pod čarou č. 13 a 35 zní:

„(4) Zdravotní způsobilost rybářské stráže zjišťuje a posudek o zdravotní způsobilosti vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb[13]) v oboru všeobecné praktické lékařství; pokud má tato stráž postavení zaměstnance, pak poskytovatel pracovnělékařských služeb[35]).

[13]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).

[35]) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.“.

2. V § 14 odst. 5 se slova „posuzujícím lékařem“ nahrazují slovy „registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb[13]) v oboru všeobecné praktické lékařství“.

ČÁST OSMDESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona č. 121/2004 Sb.

Čl. LXXXII

V zákoně č. 121/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, se části první a druhá zrušují.

ČÁST OSMDESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o Celní správě České republiky

Čl. LXXXIII

V § 3 odst. 4 písm. m) zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, se slova „závodní zdravotní preventivní péče“ nahrazují slovy „pracovnělékařských služeb“.

ČÁST OSMDESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. LXXXIV

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb. a zákona č. 370/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 48a odst. 4 písmeno h) zní:

„h) dětské domovy pro děti do 3 let věku,“.

Poznámka pod čarou č. 27e se zrušuje.

2. V § 51 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) zdravotní služby a dodání zdravotního zboží (§ 58),“.

3. § 58 včetně nadpisu zní:

„§ 58

Zdravotní služby a dodání zdravotního zboží

(1) Zdravotní službou se pro účely tohoto zákona

rozumí zdravotní služba podle zákona upravujícího zdravotní služby poskytovaná poskytovatelem zdravotních služeb uvedená v oprávnění k poskytování zdravotních služeb, pokud se jedná o činnost s léčebným cílem nebo chránící lidské zdraví, a služba s ní úzce související.

(2) Dodáním zdravotního zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání

a) lidské krve a jejích složek, lidských orgánů, tkání a mateřského mléka, nebo

b) stomatologických výrobků, které jsou zdravotnickými prostředky podle zákona upravujícího zdravotnické prostředky, stomatologickými laboratořemi a oprav těchto výrobků.

(3) Dodáním zdravotního zboží pro účely tohoto zákona není výdej nebo prodej

a) léčiv,

b) potravin pro zvláštní výživu, nebo

c) zdravotnických prostředků na lékařský předpis i bez lékařského předpisu.

(4) Od daně je osvobozeno zdravotní pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění[46]).“.

Poznámka pod čarou č. 45 se zrušuje.

4. V příloze č. 1 se slova „farmaceutické výrobky – jen používané pro zdravotní péči“ nahrazují slovy „farmaceutické výrobky – jen používané pro zdravotní služby“.

5. V příloze č. 2 se slova „Zdravotní péče, pokud není osvobozena od daně podle § 58.“ nahrazují slovy „Zdravotní péče vymezená číselným kódem klasifikace produkce CZ-CPA 86, pokud není jako zdravotní služba osvobozena od daně podle § 58.“.

ČÁST OSMDESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona č. 422/2004 Sb.

Čl. LXXXV

V zákoně č. 422/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, se část první zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o zaměstnanosti

Čl. LXXXVI

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 202/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 382/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 159/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 57/2008 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 306/2008, zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 149/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V části první nadpisu hlavy V se slova „ZDRAVOTNICKÝCH ZAŘÍZENÍ“ nahrazují slovy „POSKYTOVATELŮ ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB“.

2. V § 9 odst. 1 se slova „Zdravotnická zařízení jsou povinna“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb jsou povinni“ a slova „obdržela“ se nahrazují slovy „obdrželi“.

3. V § 9 odst. 2 větě druhé se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

4. V § 21 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Uplatňuje-li fyzická osoba pracovní omezení ze zdravotních důvodů, je povinna je doložit lékařským posudkem[23]) registrujícího poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost, nebo v případě, že registrujícího poskytovatele zdravotních služeb nemá, posudkem jiného poskytovatele zdravotních služeb[24]) (dále jen „registrující poskytovatel“).“.

Poznámky pod čarou č. 23 a 24 znějí:

„[23]) Zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách.

[24]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

5. V § 21 odst. 2 písm. a) úvodní část ustanovení zní: „u smluvního poskytovatele zdravotních služeb určeného krajskou pobočkou Úřadu práce[23]), pokud“.

6. Poznámka pod čarou č. 25 se zrušuje.

7. V § 21 odst. 2 písm. b) se slova „závodní preventivní péče,[26])“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb[23]),“ a slova „k provádění závodní preventivní péče, ošetřujícím lékařem“ se nahrazují slovy „k poskytování pracovnělékařských služeb, registrujícím poskytovatelem[24])“.

8. Poznámka pod čarou č. 26 se zrušuje.

9. V § 69 odst. 5 se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

10. V § 80 písm. a) se slova „závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

11. V § 122 odst. 3 písm. d) se slova „praktického lékaře pro děti a dorost“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb v oboru praktické lékařství pro děti a dorost“.

12. V § 140 odst. 3 se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“.

13. Na konci § 147 se doplňuje věta „Ustanovení § 80 a 81 se nevztahují na poskytovatele zdravotnické záchranné služby, pokud jde o zaměstnávání členů výjezdových skupin.“.

ČÁST OSMDESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona č. 436/2004 Sb.

Čl. LXXXVII

V zákoně č. 436/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zaměstnanosti, ve znění zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o některých službách informační společnosti

Čl. LXXXVIII

V zákoně č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se část pátá zrušuje.

ČÁST OSMDESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna školského zákona

Čl. LXXXIX

Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 158/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 624/2006 Sb., zákona č. 217/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 58/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 242/2008 Sb., zákona č. 243/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 49/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 378/2009 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb. a zákona č. 331/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 17 odst. 3 větě druhé se slova „registrujícího praktického lékaře pro děti a dorost“ nahrazují slovy „registrujícího poskytovatele zdravotních služeb v oboru praktické lékařství pro děti a dorost (dále jen „registrující lékař“)“.

2. V § 34 odst. 6 a v § 50 odst. 2 se slova „registrujícího praktického lékaře pro děti a dorost“ nahrazují slovy „registrujícího lékaře“.

3. V § 67 odst. 2 se slova „registrujícího praktického lékaře“ nahrazují slovy „registrujícího lékaře“.

4. V § 116 větě druhé se slova „zdravotnickými zařízeními“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

ČÁST DEVADESÁTÁ

Změna branného zákona

Čl. XC

Zákon č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 318/2006 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 17 odst. 2 písm. a) se slova „zdravotnických záchranných služeb“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotnické záchranné služby“.

2. V § 19 odst. 1 se slova „registrujícím lékařem[7])“ nahrazují slovy „registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství[7]) (dále jen „registrující lékař“)“.

3. V § 21 odst. 3 větě třetí se slova „do zdravotnického zařízení, které určí“ nahrazují slovy „k poskytovateli zdravotních služeb, kterého určí“.

4. V § 37 odst. 2 se slova „Zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

ČÁST DEVADESÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o správních poplatcích

Čl. XCI

Příloha k zákonu č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb. a zákona č. 329/2011 Sb., se mění takto:

1. V části I položka 25 včetně poznámky pod čarou č. 75 zní:

„Položka 25

a)	Vydání rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb[75])	Kč 1 000
b)	Změna rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb[75])	Kč 500
c)	Změna osobních údajů (jméno, příjmení, trvalý pobyt, bydliště) poskytovatele zdravotních služeb v rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb včetně promítnutí těchto změn do dalších údajů v tomto rozhodnutí	Kč 100
d)	Vydání rozhodnutí o odnětí oprávnění k poskytování zdravotních služeb	Kč 150
e)	Vydání úředního výpisu z Národního registru poskytovatelů[75])	Kč 100

Předmětem poplatku není

Vydání nebo změna rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb nebo vydání rozhodnutí o odnětí oprávnění k poskytování zdravotních služeb, jsou-li provedené z podnětu správního úřadu.

Poznámka

Správní úřad vybírá poplatek jen podle písmene b) této položky, provádí-li současně změny zpoplatňované podle písmen b) a c) této položky.

---

[75]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

2. V části III položce 45 v části „Osvobození“ se slova „a Leteckou záchrannou službu“ zrušují.

ČÁST DEVADESÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o elektronických komunikacích

Čl. XCII

Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění zákona č. 290/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 247/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 94/2011 Sb. a zákona č. 137/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 17 odst. 9 se slova „záchranné zdravotní služby“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotnické záchranné služby“.

2. V § 100 odst. 8 se za slova „Hasičského záchranného sboru České republiky,“ vkládá slovo „poskytovatelů“.

ČÁST DEVADESÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami

Čl. XCIII

Zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 274/2008 Sb. a zákona č. 305/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 16 odst. 5 větě druhé se slova „zdravotnické zařízení k tomu odborně a provozně způsobilé“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb k tomu odborně a provozně způsobilý“.

2. V § 16 odst. 6 se slova „Zdravotnické zařízení k tomu odborně a provozně způsobilé je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb k tomu odborně a provozně způsobilý je povinen“.

3. V § 16 odst. 7 se slova „Zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

4. V § 17 odst. 1 se slova „péči poskytovanou v tomto zařízení“ nahrazují slovy „v tomto zařízení poskytování zdravotních služeb“.

5. V § 17 odst. 2 se slova „Pokud zdravotnické zařízení k tomu odborně a provozně způsobilé zjistí,“ nahrazují slovy „Pokud poskytovatel zdravotních služeb k tomu odborně a provozně způsobilý zjistí,“.

6. V § 17 odst. 5 se slova „registrujícímu praktickému lékaři“ nahrazují slovy „registrujícímu poskytovateli zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“.

7. V § 20 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Tato odborná péče je poskytována poskytovateli zdravotních služeb[13]), zařízeními sociálních služeb, popřípadě jinými zařízeními zřízenými za tímto účelem.“.

Poznámka pod čarou č. 13 zní:

„[13]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

8. V § 20 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) detoxifikace, kterou je léčebná péče poskytovaná poskytovatelem ambulantní a lůžkové péče,“.

9. V § 20 odst. 2 písmeno g) zní:

„g) krátkodobé a střednědobé poskytnutí lůžkové péče, kterým je léčba problémových uživatelů a závislých na alkoholu a jiných návykových látkách ve zdravotnických zařízeních lůžkové péče v obvyklém rozsahu 5 až 14 týdnů,“.

10. V § 20 odst. 2 písm. i) se slova „zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb“.

11. V § 20 odst. 2 písm. j) se slova „ambulantní péče“ nahrazují slovy „ambulantních služeb“, slova „zdravotnická zařízení, která poskytují substituční léčbu, jsou povinna“ se nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb, kteří poskytují substituční léčbu, jsou povinni“ a slova „do Národního registru uživatelů lékařsky indikovaných substitučních látek, zřízeného na základě zvláštního právního předpisu[14])“ se nahrazují slovy „do Národního registru léčby uživatelů drog, zřízeného zákonem o zdravotních službách“.

12. Poznámka pod čarou č. 14 se zrušuje.

13. V § 24 odst. 7 se slova „Zdravotnické zařízení,

které“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb, který“ a slova „do Národního registru uživatelů lékařsky indikovaných substitučních látek“ se nahrazují slovy „do Národního registru léčby uživatelů drog“.

14. Část šestá se zrušuje.

ČÁST DEVADESÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona č. 381/2005 Sb.

Čl. XCIV

V zákoně č. 381/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část třetí zrušuje.

ČÁST DEVADESÁTÁ PÁTÁ

Změna zákona o sociálních službách

Čl. XCV

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění zákona č. 29/2007 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 479/ /2008 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se slova „ve zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „u poskytovatelů zdravotních služeb“.

2. V § 7 odst. 2 a v § 16 odst. 1 a 2 se slova „formou ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu“ nahrazují slovy „v průběhu hospitalizace“.

3. V § 14a odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 7c zní:

„(1) Příspěvek se nevyplácí, jestliže je oprávněné osobě po celý kalendářní měsíc poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace, nejde-li o poskytování sociálních služeb podle § 52; to neplatí v případě, kdy je s oprávněnou osobou k hospitalizaci přijata podle jiného právního předpisu[7c]) jako průvodce fyzická osoba, která byla uvedena v žádosti o příspěvek, popřípadě ohlášena podle § 21 odst. 1 písm. d) nebo § 21 odst. 2 písm. c) jako osoba poskytující pomoc. Podmínka celého kalendářního měsíce není splněna, pokud k hospitalizaci došlo první den v kalendářním měsíci nebo k propuštění z tohoto zařízení došlo poslední den v kalendářním měsíci. Výplata příspěvku se zastaví od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byla oprávněná osoba k hospitalizaci přijata, není-li podle § 21a odst. 1 ohlášeno propuštění ze zdravotnického zařízení. Výplata příspěvku se obnoví od prvního dne kalendářního měsíce, ve kterém hospitalizace netrvala po celý kalendářní měsíc.

[7c]) § 25 zákona č. 48/1997 Sb.“.

4. V § 20 odst. 2 a 4 se slova „ošetřujícího lékaře“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

5. V § 21 odst. 1 písm. b) se slova „ve zdravotnickém zařízení určeném“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb určeného“ a slova „zdravotnickému zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

6. V § 21a odst. 1 se slova „do ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu a propuštění z tohoto zařízení“ nahrazují slovy „k hospitalizaci a propuštění z hospitalizace“.

7. V § 23 odst. 5 a v § 91 odst. 6 se slova „ošetřujícího lékaře“ nahrazují slovy „vydaného poskytovatelem zdravotních služeb“.

8. V § 25 odst. 3 a v § 29 odst. 1 písm. e) se slova „ošetřujícího lékaře“ nahrazují slovy „vydaným poskytovatelem zdravotních služeb“.

9. § 26 zní:

„§ 26

Obecní úřad obce s rozšířenou působností přeruší řízení o příspěvku na dobu, po kterou okresní správa sociálního zabezpečení posuzuje stupeň závislosti osoby. Obecní úřad obce s rozšířenou působností přeruší řízení o příspěvku také na dobu, po kterou je osobě poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace, pokud nebylo do dne přijetí osoby k hospitalizaci provedeno sociální šetření.“.

10. V nadpisu § 52 se slova „ústavní péče“ nahrazují slovy „lůžkové péče“.

11. V § 52 odst. 1 se slova „ústavní péče“ nahrazují slovy „lůžkové péče“, slova „ústavní zdravotní péči“ se nahrazují slovy „lůžkovou péči“ a slova „ústavní péče[25])“ se nahrazují slovy „lůžkové péče[25])“.

Poznámka pod čarou č. 25 zní:

„[25]) Zákon č. 372/ 2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

12. V § 64 odst. 1 se slova „ústavní léčbu“ nahrazují slovy „lůžkovou péči“.

13. V § 73 odst. 1 písm. e), § 101 odst. 5 písm. e) a v § 110 odst. 5 se slova „ústavní péče“ nahrazují slovy „lůžkové péče“.

14. V § 84 odst. 5 se slova „ústavní péče“ nahrazují slovy „lůžkové péče“ a slova „jsou tato zdravotnická zařízení povinna“ se nahrazují slovy „jsou tito poskytovatelé lůžkové péče povinni“.

15. V § 91 odst. 4 se slova „registrujícího praktického lékaře“ nahrazují slovy „registrujícího poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství“.

16. V § 92 písm. c) se slova „zdravotnického zařízení podle zvláštního právního předpisu[25])“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb[25])“ a slova „zdravotnickému zařízení, ve kterém je osoba umístěna“ se nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb, v jehož zdravotnickém zařízení je osoba umístěna“.

17. V § 110 odstavec 3 zní:

„(3) Zdravotní způsobilost zjišťuje a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktický lékař pro děti a dorost a u zaměstnanců poskytovatel pracovnělékařských služeb.“.

18. V § 116 odstavec 4 zní:

„(4) Zdravotní způsobilost zjišťuje a lékařský posudek o zdravotní způsobilosti vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství a u zaměstnanců poskytovatel pracovnělékařských služeb.“.

ČÁST DEVADESÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona č. 109/2006 Sb.

Čl. XCVI

V zákoně č. 109/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálních službách, se část devátá zrušuje.

ČÁST DEVADESÁTÁ SEDMÁ

Změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

Čl. XCVII

Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 259/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/ /2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 141/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb. a zákona č. 329/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 6 písm. b) se za slova „zdravotnického zařízení“ vkládají slova „poskytovatele zdravotních služeb“.

2. V § 49 odst. 1 písm. b) se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“ a slova „zdravotnickému zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

3. V § 50 větě první se slova „výkonů ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „služeb poskytnutých poskytovateli zdravotních služeb“.

ČÁST DEVADESÁTÁ OSMÁ

Změna zákona o registrovaném partnerství

Čl. XCVIII

V zákoně č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 427/ /2010 Sb., se část sedmnáctá zrušuje.

ČÁST DEVADESÁTÁ DEVÁTÁ

Změna zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání

Čl. XCIX

V příloze zákona č. 179/2006 Sb., o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání a o změně některých zákonů (zákon o uznávání výsledků dalšího vzdělávání), ve znění zákona č. 110/2007 Sb., se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

ČÁST STÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

Čl. C

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/ /2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/ /2011 Sb. a zákona č. 263/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 17 odst. 3 a v § 36 odst. 1 písm. b) se slova „do ústavní péče zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „do zdravotnického zařízení lůžkové péče“.

2. V § 36 odst. 1 písm. d) se slova „do ústavní péče“ nahrazují slovy „do lůžkové péče u poskytovatele zdravotních služeb nebo do zařízení poskytujícího nepřetržitou péči o tyto děti“.

3. V § 36 odst. 1 písm. e) se slova „v ústavní péči“ nahrazují slovy „v zařízení poskytujícím nepřetržitou péči o tyto děti“.

4. V § 40 odst. 3 větě první se slova „po dobu ústavní péče ošetřované osoby ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „po dobu poskytování zdravotních služeb ošetřované osobě u poskytovatele lůžkové péče“.

5. V § 54 odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 34 zní:

„(1) Ošetřujícím lékařem se pro účely tohoto zákona rozumí poskytovatel zdravotních služeb, který svými lékaři poskytuje pojištěnci nebo jiné posuzované osobě ambulantní, lůžkovou, lázeňskou léčebně rehabilitační péči, s výjimkou poskytovatele zdravotnické záchranné služby, lékařské pohotovostní služby a poskytovatele pracovnělékařských služeb při ošetřování pojištěnce v rámci první pomoci, pokud získal oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Ošetřujícím lékařem se pro účely nemocenského pojištění u vojáků z povolání rozumí resortní poskytovatel zdravotních služeb podle zvláštního právního předpisu[34]).

[34]) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.“.

6. V § 56 odst. 2 písm. a) se slova „léčebného režimu“ nahrazují slovy „individuálního léčebného postupu“.

7. V § 56 odst. 2 písm. c) a d) se slova „léčebný režim“ nahrazují slovy „individuální léčebný postup“.

8. V § 56 odst. 4 větě poslední, § 57 odst. 4, § 59 odst. 3, § 68 odst. 5 a v § 73 odst. 2 se slova „předpis[38]) o rozhodování při výkonu zdravotní péče“ nahrazují slovy „předpis[38]) o poskytování zdravotních služeb“.

Poznámka pod čarou č. 38 zní:

„[38]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

9. V § 56 odst. 5 větě první a druhé se slova „ústavní péče nebo lázeňské péče“ nahrazují slovy „lůžkové nebo lázeňské léčebně rehabilitační péče“.

10. V § 57 odst. 1 písmeno b) včetně poznámky pod čarou č. 39 zní:

„b) pojištěnce, který byl přijat k poskytnutí lůžkové péče nebo kterému byla na základě veřejného zdravotního pojištění poskytnuta lázeňská léčebně rehabilitační péče[39]),

[39]) § 33 odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb., ve znění zákona č. 369/ /2011 Sb.“.

11. V § 59 odst. 1 písm. c) a v § 64 odst. 1 písm. g) se slova „ústavní péče nebo komplexní lázeňské péče“ nahrazují slovy „poskytování lůžkové nebo lázeňské léčebně rehabilitační péče“.

12. V § 59 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) pojištěnce, který byl přijat do zdravotnického zařízení jako průvodce nezletilého dítěte přijatého k poskytnutí lůžkové péče, při propuštění tohoto dítěte z lůžkové péče nebo při ukončení pobytu tohoto pojištěnce v zařízení, do jehož lůžkové péče bylo toto dítě přijato,“.

13. V § 61 písm. d) a i) se slova „z ústavní péče“ nahrazují slovy „ze zdravotnického zařízení, v němž byla poskytnuta lůžková péče“.

14. V § 61 písm. k) se slova „do ústavní péče a den ukončení ústavní péče“ nahrazují slovy „k poskytování lůžkové péče a den ukončení poskytování lůžkové péče“, slova „při propuštění z ústavní péče nebo komplexní lázeňské péče“ se nahrazují slovy „při propuštění ze zdravotnického zařízení, v němž byla poskytována lůžková nebo lázeňská léčebně rehabilitační péče“ a slova „ústavní péče nebo komplexní lázeňské péče“ se

nahrazují slovy „poskytování lůžkové nebo lázeňské léčebně rehabilitační péče“.

15. V § 61 písm. l) se slova „registrující lékař“ nahrazují slovy „registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství (dále jen „registrující lékař“)“.

16. V § 61 písm. r) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

17. V § 61 písm. s) větě první a druhé se slova „zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovateli pracovnělékařských služeb“.

18. V nadpisech § 62 a 63 se slova „zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

19. V § 62 se slova „Zařízení závodní preventivní péče je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel pracovnělékařských služeb je povinen“.

20. V § 63 odst. 1 písm. c) se slova „o zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „o poskytovateli pracovnělékařských služeb“.

21. V § 63 odst. 1 písm. e) se slova „zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

22. V § 63 odst. 2 se slova „Zařízení závodní preventivní péče je oprávněno“ nahrazují slovy „Poskytovatel pracovnělékařských služeb je oprávněn“.

23. V § 64 odst. 1 písm. e) se slova „ve zdravotnickém zařízení, které určí“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb, kterého určí“.

24. V § 65 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) poskytovateli pracovnělékařských služeb,“.

25. Nadpis § 70 zní: „**Povinnosti poskytovatele zdravotních služeb**“.

26. V § 70 se slova „Zdravotnické zařízení je povinno“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb je povinen“ a slova „do ústavní péče ve zdravotnickém zařízení“ se nahrazují slovy „k poskytnutí lůžkové péče ve zdravotnickém zařízení u tohoto poskytovatele“.

27. V § 73 odst. 1 a v § 139 odst. 1 se slova „Zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „Poskytovatel pracovnělékařských služeb“.

28. V § 73 odst. 2 se slova „zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatel pracovnělékařských služeb“.

29. V části čtvrté nadpis hlavy VII zní: „SOUČINNOST POSKYTOVATELŮ ZDRAVOTNÍCH SLUŽEB A FYZICKÝCH A PRÁVNICKÝCH OSOB“.

30. V § 77 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Zdravotnická zařízení jsou povinna“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb jsou povinni“.

31. V § 77 odst. 1 písm. b) se za slovo „zpracovat“ vkládají slova „bez souhlasu osoby uvedené v písmenu a)“.

32. V § 77 odst. 2 se slova „Zdravotnická zařízení jsou povinna“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb jsou povinni“ a za slova „na jeho žádost“ se vkládají slova „a bez souhlasu osoby uvedené v odstavci 1 písm. a)“.

33. V § 77 odst. 3 se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“ a slovo „obdrželo“ se nahrazuje slovem „obdržel“.

34. V § 77 odst. 4 se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

35. V § 79 odst. 1 písm. a) se slova „zdravotnického zařízení nebo orgán, který rozhodl o registraci zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb nebo orgán, který rozhodl o oprávnění k poskytování zdravotních služeb“.

36. V § 80 odst. 1 větě druhé se slova „zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovateli pracovnělékařských služeb“.

37. V § 83 odst. 4 písmeno d) zní:

„d) sídlem poskytovatele zdravotních služeb, jde-li o správní delikt spáchaný poskytovatelem zdravotních služeb“.

38. V § 84 odst. 3 písm. g) a v § 116 odst. 2 písm. c) se slova „zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

39. V § 84 odst. 3 písm. h) se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

40. V § 90 písm. e) se slova „zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatelů pracov-

nělékařských služeb“ a slova „tato zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatelé pracovnělékařských služeb“.

41. V § 109 odst. 5 písm. a) větě třetí se slova „potvrzením zdravotnického zařízení o přijetí do ústavní péče a o propuštění z této péče“ nahrazují slovy „potvrzením poskytovatele zdravotních služeb o přijetí k poskytování lůžkové péče a o ukončení hospitalizace“.

42. V § 117 odst. 3 písm. b) se slova „se zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „s poskytovatelem zdravotních služeb“.

43. V § 117 odst. 4 se slova „Zdravotnická zařízení jsou povinna“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zdravotních služeb jsou povinni“ a slovo „poskytla“ se nahrazuje slovem „poskytli“.

44. V § 138 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „Zdravotnické zařízení uvedené“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb uvedený“.

45. V § 138 odst. 1 písm. e) se slova „sídla zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „svého sídla“.

46. V § 138 odst. 1 písm. p) se slova „z ústavní péče“ nahrazují slovy „z lůžkové péče“.

47. V § 138 odst. 1 písm. q) se slova „do ústavní péče a den ukončení ústavní péče“ nahrazují slovy „do lůžkové péče a den ukončení lůžkové péče“, slova „z ústavní péče nebo komplexní lázeňské péče“ se nahrazují slovy „z lůžkové nebo komplexní lázeňské léčebně rehabilitační péče“ a slova „ode dne ukončení ústavní péče nebo komplexní lázeňské péče“ se nahrazují slovy „ode dne ukončení lůžkové a komplexní lázeňské léčebně rehabilitační péče“.

48. V § 138 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“.

49. V § 138 odst. 2 písm. d) se slova „do ústavní péče ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „k poskytování lůžkové péče“.

50. V § 147 se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

ČÁST STO PRVNÍ

Změna zákona č. 189/2006 Sb.

Čl. CI

V zákoně č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 306/2008 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST STO DRUHÁ

Změna zákona č. 225/2006 Sb.

Čl. CII

V zákoně č. 225/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST STO TŘETÍ

Změna zákona o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách a souvisejících činnostech

Čl. CIII

Zákon č. 227/2006 Sb., o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách a souvisejících činnostech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 41/2009 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písm. b) se slova „ve zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „u poskytovatelů zdravotních služeb“.

2. V § 19 odst. 2 písm. b) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

3. Části třetí a šestá se zrušují.

ČÁST STO ČTVRTÁ

Změna zákoníku práce

Čl. CIV

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 362/ /2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 116/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona

č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/ /2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 180/2011 Sb. a zákona č. 185/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 41 odst. 1 písm. a), b), d) a f), § 52 písm. d) a e), § 53 odst. 1 písm. e), § 56 písm. a), § 67 odst. 1 větě třetí, § 139 odst. 1 písm. b), § 235 odst. 3 písm. c), § 245 odst. 2 a v § 247 odst. 3 se slova „zařízením závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatelem pracovnělékařských služeb“.

2. V § 45 se slova „lékaře zařízení závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatele pracovnělékařských služeb“.

3. V § 52 písm. e) se slova „dlouhodobě způsobilosti konat dále dosavadní práci“ nahrazují slovy „dlouhodobě zdravotní způsobilost“.

4. V § 93a odst. 3 se za slova „v případě zaměstnanců“ vkládá slovo „poskytovatele“.

5. V § 94 odst. 2 se slova „lékařem závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatelem pracovnělékařských služeb“ a slova „poskytnuté zdravotní péče“ se nahrazují slovy „poskytnutých zdravotních služeb“.

6. V § 102 odst. 6 větě první a třetí se slova „se zařízením poskytujícím závodní preventivní péči“ nahrazují slovy „s poskytovatelem pracovnělékařských služeb“ a ve větě druhé se za slovo „zejména“ vkládá slovo „poskytovatele“.

7. V § 103 odst. 1 písm. d) se slova „které zařízení závodní preventivní péče jim poskytuje závodní preventivní péči“ nahrazují slovy „u kterého poskytovatele pracovnělékařských služeb jim budou poskytnuty pracovnělékařské služby“.

8. V § 108 odst. 3 písm. b) se slova „zajišťování závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytování pracovnělékařských služeb“.

9. V § 191, § 274 odst. 1 větě první a druhé a v § 363 odst. 1 se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

10. V § 203 odst. 2 písm. k) se slova „při výkonu zdravotnických služeb“ nahrazují slovy „při zajišťování zdravotního dozoru“.

11. V § 215 odst. 2 písm. a) se slova „ve zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „u poskytovatelů zdravotních služeb“.

12. V § 224 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) pracovnělékařské služby.“.

13. V § 247 odst. 1 se slova „lékařem závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatelem pracovnělékařských služeb“.

14. V § 274 odst. 1 větě první a druhé se slova „k nim“ nahrazují slovy „k němu“.

15. V § 342 odst. 1 se za slovo „zákona“ vkládají slova „nebo pokračování v poskytování zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách“.

16. V § 347 odst. 1 větě druhé se slova „zdravotnické zařízení příslušné“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb příslušný“.

ČÁST STO PÁTÁ

Změna zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců

Čl. CV

Zákon č. 266/2006 Sb., o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/ /2009 Sb., zákona č. 282/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 9 písmeno a) zní:

„a) poskytovatel zdravotních služeb poskytující svými lékaři zaměstnanci zdravotní služby při pracovním úrazu,“.

2. V § 9 písm. b) se slova „zdravotnické zařízení oprávněné“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb oprávněný“.

3. V § 10 odst. 3 větě druhé se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

4. V § 11 odst. 3 se slova „zdravotnická zařízení stanovená“ nahrazují slovy „poskytovatelé zdravotních služeb stanovení“.

5. V § 18 odst. 7 se slova „léčebného režimu“ nahrazují slovy „individuálního léčebného postupu“.

6. V § 25 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) hrazenou lázeňskou léčebně rehabilitační zdravotní péči,“.

7. V § 25 odst. 2 písm. d) se slova „nehrazené zdravotní péče, pokud byla nezbytná“ nahrazují slovy

„nehrazených zdravotních služeb, pokud byly nezbytné“.

8. V § 50 odst. 1 písm. d) se slova „v jiném určeném zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u jiného určeného poskytovatele zdravotních služeb“.

9. Nadpis § 57 zní: „**Povinnosti příslušných lékařů a poskytovatelů zdravotních služeb**“.

10. V § 57 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „a jiná zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „a jiný poskytovatel zdravotních služeb“.

11. V § 57 odst. 1 písm. b) se za slovo „zpracovat“ vkládají slova „bez souhlasu zaměstnance“.

12. V § 57 odst. 1 písm. c) se za slovo „umožnit“ vkládají slova „bez souhlasu zaměstnance“.

13. V § 57 odst. 3 a v § 59 odst. 2 se slova „Provozovatel zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“.

14. V § 66 písm. c) se slova „jiné zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „jiný poskytovatel zdravotních služeb“.

15. V § 83 odst. 2 písm. b) se slova „ve zdravotnickém zařízení, určeném lékařem,“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb, kterého určil lékař“.

16. V § 85 odst. 1 a 4 se slova „jiné zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „jiný poskytovatel zdravotních služeb“.

17. V § 88 odst. 2 se slova „zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

18. V § 89 odst. 3 se slova „jiná zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „jiní poskytovatelé zdravotních služeb“ a slova „zdravotní péči“ se nahrazují slovy „zdravotní služby“.

ČÁST STO ŠESTÁ

Změna zákona č. 267/2006 Sb.

Čl. CVI

V zákoně č. 267/2006 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o úrazovém pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 26/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 282/2009 Sb., se část čtvrtá zrušuje.

ČÁST STO SEDMÁ

Změna zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

Čl. CVII

V § 2 odst. 1 písm. f) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění zákona č. 362/2007 Sb., se slova „zařízením závodní preventivní péče“ nahrazují slovy „poskytovatelem pracovnělékařských služeb“ a za slovo „přivolání“ se vkládá slovo „poskytovatele“.

ČÁST STO OSMÁ

Změna zákona č. 342/2006 Sb.

Čl. CVIII

V zákoně č. 342/2006 Sb., kterým se mění některé zákony související s oblastí evidence obyvatel a některé další zákony, ve znění zákona č. 274/2008 Sb., se část třetí zrušuje.

ČÁST STO DEVÁTÁ

Změna zákona č. 111/2007 Sb.

Čl. CIX

V zákoně č. 111/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část první zrušuje.

ČÁST STO DESÁTÁ

Změna zákona o léčivech

Čl. CX

Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech, ve znění zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb. a zákona č. 75/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 6 se slova „zdravotnické zařízení, ve kterém“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb, u kterého“.

2. V § 4 odst. 7 se slova „zdravotnického zaří-

zení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „ve zdravotnickém zařízení“ se nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

3. V § 5 odst. 1, § 5 odst. 4 písm. a), § 5 odst. 5, § 5 odst. 9, § 8 odst. 1 a 2, § 11 písm. h), § 21 odst. 3, § 23 odst. 2, § 24 odst. 5 písm. c), § 35 odst. 8, § 36 odst. 4, § 67 odst. 4 písm. g), § 67 odst. 5 písm. c), § 67 odst. 10, § 70 odst. 4, § 75 odst. 2, § 77 odst. 1 písm. c) bod 14, § 77 odst. 4, § 82 odst. 2, § 90 odst. 2, § 99 odst. 1 písm. h), § 103 odst. 5 písm. b), § 103 odst. 6 písm. d), § 105 odst. 1 písm. c) a v § 108 odst. 2 písm. b) se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

4. V § 5 odst. 6 se slova „zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

5. V § 5 odst. 8 písmeno a) zní:

„a) při poskytování zdravotních služeb se rozumí

1. jejich podávání pacientovi při poskytování těchto služeb, nebo
2. vybavení pacienta podle § 8 odst. 1 potřebným množstvím léčivých přípravků při ukončení hospitalizace nebo při přeložení pacienta k jinému poskytovateli zdravotních služeb, anebo
3. vybavení pacienta podle § 8 odst. 1 potřebným množstvím léčivých přípravků poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, v oboru praktický lékař pro děti a dorost a poskytovatelem zdravotnické záchranné služby.“.

6. V § 6 odst. 1 písm. c) se slova „zdravotní péče podle právních předpisů[9]) (dále jen „zdravotnické zařízení“),“ nahrazují slovy „zdravotních služeb podle zákona o zdravotních službách[9]) (dále jen „poskytovatel zdravotních služeb“),“.

Poznámka pod čarou č. 9 zní:

„[9]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

7. V části první hlavě I nadpis dílu 3 zní: „Používání léčivých přípravků při poskytování zdravotních služeb a veterinární péče“.

8. Nadpis § 8 zní: „**Používání léčivých přípravků při poskytování zdravotních služeb**“.

9. V § 8 odst. 3 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“ a slova „optimální zdravotní péče“ se nahrazují slovy „optimálních zdravotních služeb“.

10. V § 8 odst. 5, § 68 odst. 1, § 79 odst. 4, § 103 odst. 9 a v § 104 odst. 9 se slova „Provozovatel zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“.

11. V § 9 odst. 1 písm. d) a v § 53 odst. 7 písm. f) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

12. V § 12 se slova „ve zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

13. V § 13 odst. 2 písm. a) bod 8 zní:

„8. závazné stanovisko k technickému a věcnému vybavení zdravotnického zařízení, v němž bude poskytována lékárenská péče podle zákona o zdravotních službách[9]),“.

14. V § 22 odst. 2 se slova „zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb“.

15. V § 24 odst. 2 a v § 80 větě první se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

16. V § 24 odst. 8 se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“, slova „zdravotní péče“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb“ a slova „zdravotnické zařízení, které jej zajistilo“ se nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb, který jej zajistil“.

17. V § 25 odst. 2 písm. a) bodě 2 se slova „ve zdravotnickém zařízení, pro které“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb, pro něhož“.

18. V § 25 odst. 2 písm. h) se slova „zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb“.

19. V § 39 odst. 5 písm. c) se slova „ve zdravotnických zařízeních lůžkové péče, nebo ve zdravotnických zařízeních“ nahrazují slovy „u poskytovatele lůžkové péče nebo u poskytovatele zdravotních služeb“.

20. V § 39 odst. 5 písm. d) se slova „v ambulantní péči“ nahrazují slovy „v ambulantních zdravotních službách“.

21. V § 52 odst. 2 písm. c) bodě 2 se slova „je poskytována zdravotní péče“ nahrazují slovy „jsou poskytovány zdravotní služby“.

22. V § 53 odst. 1 větě druhé se slova „oprávněno

ustavit zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „oprávněn ustavit poskytovatel zdravotních služeb“, ve větě třetí se slova „se zdravotnickým zařízením, které ji neustavilo“ nahrazují slovy „s poskytovatelem zdravotních služeb, který ji neustavil“ a slova „toto zdravotnické zařízení“ se nahrazují slovy „tohoto poskytovatele zdravotních služeb“.

23. V § 53 odst. 2 se slova „ke zdravotnickému zařízení“ nahrazují slovy „k poskytovateli zdravotních služeb“.

24. V § 53 odst. 12 větě první se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „která další zdravotnická zařízení“ se nahrazují slovy „které další poskytovatele zdravotních služeb“.

25. V § 54 odst. 1 se slova „zdravotnickými zařízeními“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

26. V § 55 odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ , anebo oznámil zadavateli, že proti ohlašovanému klinickému hodnocení nemá námitky“.

27. V § 55 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Ohlášené klinické hodnocení je povoleno rovněž tehdy, oznámí-li Ústav zadavateli před uplynutím lhůt uvedených ve větě druhé a třetí, že proti ohlašovanému klinickému hodnocení nemá námitky.“.

28. V § 55 odst. 9 a v § 56 odst. 11 se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb“.

29. V § 57 odst. 1 se slova „ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „v daném zdravotnickém zařízení“ se nahrazují slovy „u daného poskytovatele zdravotních služeb“.

30. V § 67 odst. 2 se slova „oprávněna vyrábět pouze zdravotnická zařízení“ nahrazují slovy „oprávněni vyrábět pouze poskytovatelé zdravotních služeb“.

31. Nadpis § 68 zní: „**Poskytovatel zdravotních služeb s krevní bankou**“.

32. V § 77 odst. 1 písm. c) bodě 3 se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“ a slova „zdravotní péče“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

33. V § 77 odst. 1 písm. c) bodě 4 a v § 98 odst. 1 se slova „zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „poskytovatelům zdravotních služeb“.

34. V § 77 odst. 1 písm. f) se slova „dalších zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „dalším poskytovatelům zdravotních služeb“.

35. V § 77 odst. 1 písm. i) se slova „zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „poskytovateli zdravotních služeb“.

36. V § 79 odst. 2 písm. b) a v § 82 odst. 2 písm. f) a g) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

37. V § 79 odst. 2 písm. c) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „ve zdravotnickém zařízení“ se nahrazují slovy „u poskytovatele zdravotních služeb“.

38. V § 79 odst. 3 se slova „Provozovatel zdravotnického zařízení, které“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb, který“.

39. V § 79 odstavec 6 zní:

„(6) Poskytovatel lékárenských zdravotních služeb musí mít pro každou lékárnu ustanovenu nejméně 1 osobu se specializovanou způsobilostí farmaceuta[31]) (dále jen „vedoucí lékárník“) odpovědnou za to, že zacházení s léčivy v lékárně odpovídá tomuto zákonu. Vedoucím lékárníkem může být poskytovatel lékárenských zdravotních služeb, pokud splňuje kvalifikační požadavky podle věty první. V lékárně po dobu jejího provozu musí být vždy přítomen vedoucí lékárník nebo jím pověřený farmaceut.“.

40. V § 79 odst. 7 se slova „Provozovatel zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“ a slova „zdravotnického zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

41. V § 79 odst. 10 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“ a slova „zdravotnickým zařízením“ se nahrazují slovy „poskytovatelem zdravotních služeb“.

42. V § 82 odst. 3 písm. c) se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

43. V § 82 odst. 4 se slova „zdravotnickým zařízením lůžkové péče“ nahrazují slovy „poskytovatelům lůžkové péče“.

44. V § 82 odst. 5 se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „zdravotnická zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“.

45. V § 98 odst. 2 se slova „zdravotnická zařízení“

nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“ a slovo „zdravotnickým“ se nahrazuje slovy „poskytovatelům zdravotních služeb“.

46. V § 99 odst. 2 písm. e) se slova „do zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelům zdravotních služeb“.

47. V § 103 odst. 7 a 8 se slova „Provozovatel zdravotnického zařízení, ve kterém“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb, u něhož“.

48. V § 103 odst. 10 se na konci textu písmene g) doplňují slova „nezajistí poskytnutí stanovených údajů Národnímu registru sledování výdejů léčivých přípravků s obsahem návykové látky podle § 83 odst. 5 písm. d), nebo“.

49. V § 104 odst. 6 se slova „Provozovatel zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „Poskytovatel zdravotních služeb“ a slova „provozovatel zařízení“ se nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb poskytující“.

50. V § 109 odst. 4 písm. e) se slova „provozovatelů zdravotnických zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatelů zdravotních služeb“.

ČÁST STO JEDENÁCTÁ

Změna zákona č. 124/2008 Sb.

Čl. CXI

V zákoně č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 278/2009 Sb., se části padesátá třetí, padesátá pátá a padesátá šestá zrušují.

ČÁST STO DVANÁCTÁ

Změna zákona o výkonu zabezpečovací detence

Čl. CXII

Zákon č. 129/2008 Sb., o výkonu zabezpečovací detence a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 7/2009 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 3 se slova „zdravotní péče“ nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

2. V § 16 odst. 2 písm. d) se slova „volby lékaře“ nahrazují slovy „volby poskytovatele zdravotních služeb“.

3. V § 17 odst. 2 písm. k) se slova „zdravotní péče provedené“ nahrazují slovy „zdravotních služeb poskytnutých“ a slova „péče hrazené“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb hrazených“.

4. Nadpis hlavy III zní: „ZDRAVOTNÍ SLUŽBY A SOCIÁLNÍ PODMÍNKY“.

5. Nadpis § 19 zní: „**Zdravotní služby**“.

6. V § 19 odstavec 1 zní:

„(1) Zdravotní služby v ústavu se zajišťují na základě smluvního vztahu s poskytovatelem zdravotních služeb nebo je poskytuje Vězeňská služba podle zvláštního právního předpisu[2]).“.

7. V § 19 odst. 2 se slova „zdravotní péči“ nahrazují slovy „zdravotní služby“.

8. Poznámka pod čarou č. 4 zní:

„[4]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

9. V § 25 odst. 2 větě poslední se slova „se zdravotnickým zařízením“ nahrazují slovy „s poskytovatelem zdravotních služeb“.

10. Nadpis § 42 zní: „**Úhrada zdravotních služeb ve zvláštních případech**“.

11. V § 42 se slova „Zdravotní péči poskytovanou“ nahrazují slovy „Zdravotní služby poskytnuté“.

12. Část devátá se zrušuje.

ČÁST STO TŘINÁCTÁ

Změna zákona č. 189/2008 Sb.

Čl. CXIII

V zákoně č. 189/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se část dvacátá pátá zrušuje.

ČÁST STO ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o Policii České republiky

Čl. CXIV

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb. a zákona č. 341/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 68 odst. 3 písm. b) a v § 71 písm. c) se slova „zdravotnického zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „zdravotní péče“ se nahrazují slovy „zdravotních služeb“.

2. V § 116 odstavec 4 zní:

„(4) Hrozí-li nebezpečí z prodlení a nestačí-li síly a prostředky k zajištění letadel pro zdravotnickou záchrannou službu, může se policie podílet na zabezpečování letadel pro zdravotnickou záchrannou službu.“.

ČÁST STO PATNÁCTÁ

Změna zákona č. 274/2008 Sb.

Čl. CXV

V zákoně č. 274/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky, ve znění zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb. a zákona č. 427/2010 Sb., se část dvacátá osmá zrušuje.

ČÁST STO ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o lidských tkáních a buňkách

Čl. CXVI

Zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění zákona č. 41/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 písm. f) se slova „ve zdravotnickém zařízení“ zrušují a za slovo „příjemce“ se vkládají slova „poskytovatelem zdravotních služeb (dále jen „poskytovatel“)“.

2. V § 2 písm. g) bodě 3 se slova „zdravotnické zařízení, které“ nahrazují slovy „poskytovatele, který“.

3. V § 2 písm. k) a l) se slova „zdravotnické zařízení nebo jeho pracoviště“ nahrazují slovem „poskytovatel“ a na konci textu se doplňuje věta „ ; tuto činnost může provádět i jedno pracoviště poskytovatele“.

4. V § 3 odst. 1 se slova „jejich provozovateli“ nahrazují slovem „poskytovateli“ a slovo „provozovatele“ se zrušuje.

5. V § 3 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „Provozovatelé zdravotnických zařízení zacházejících“ nahrazují slovy „Poskytovatelé zacházející“.

6. V § 3 odst. 3 písm. c) se slova „jeho provozovatel“ nahrazují slovem „poskytovatel“.

7. V § 3 odst. 4 se slova „Provozovatelé tkáňových zařízení, odběrových zařízení a diagnostických laboratoří“ nahrazují slovy „Tkáňové zařízení, odběrové zařízení a provozovatel diagnostické laboratoře“.

8. V § 3 odst. 5 se slova „Provozovatelé zdravotnických zařízení“ nahrazují slovem „Poskytovatelé“ a slova „zdravotnické zařízení, které provedlo“ se nahrazují slovy „poskytovatele, v jehož zdravotnickém zařízení bylo provedeno“.

9. V § 4 odst. 1 se slova „Provozovatel tkáňového“ nahrazují slovem „Tkáňové“.

10. V § 4 odst. 2 a v § 7 odst. 2 se slova „jeho provozovatel“ nahrazují slovem „poskytovatel“ a slovo „Provozovatel“ se nahrazuje slovem „Poskytovatel“.

11. V § 5 úvodní části ustanovení odst. 1, 2 a 3, § 6 odst. 1 a v § 10 odst. 1 a 5 se slova „Provozovatel tkáňového“ nahrazují slovem „Tkáňové“.

12. V § 5 odst. 1 písm. i) se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovy „poskytovatele, do jehož zdravotnického zařízení se tkáně a buňky poskytují“ a slova „provozovatel zdravotnického zařízení“ se nahrazují slovem „poskytovatel“.

13. V § 5 odst. 3 písm. b) úvodní části ustanovení se slova „zdravotnickému zařízení, které“ nahrazují slovy „poskytovateli, který“.

14. V § 6 odst. 4 se slova „provozovateli tkáňového“ nahrazují slovem „tkáňovému“.

15. V § 7 odst. 1 úvodní části ustanovení a v § 8 odst. 1 se slova „Provozovatel odběrového“ nahrazují slovem „Odběrové“.

16. V § 7 odst. 1 písm. c) bodě 2 se slova „zdravotní péči[8])“ nahrazují slovy „poskytování zdravotních služeb[8])“.

Poznámka pod čarou č. 8 zní:

„[8]) Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách).“.

17. V § 10 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „Provozovatel tkáňového“ nahrazují slovem „Tkáňové“ a slovo „provozovatelem“ se zrušuje.

18. V § 10 odst. 2 písm. a) se slova „tkáňového zařízení, odběrového zařízení nebo diagnostické laboratoře, který má“ nahrazují slovy „tkáňovým zařízením, odběrovým zařízením nebo provozovatelem diagnostické laboratoře, pokud mají“.

19. V § 10 odst. 2 písm. b) se slova „odběrového zařízení“ nahrazují slovy „odběrovým zařízením“.

20. V § 10 odst. 2 se na začátek písmene c) vkládá slovo „poskytovatelem,“.

21. V § 10 odst. 3 se slova „Provozovatel tkáňového“ nahrazují slovem „Tkáňové“ a slovo „provozovatelem“ se nahrazuje slovem „poskytovatelem“.

22. V § 10 odst. 4 se slova „Provozovatel tkáňového zařízení uvedený“ nahrazují slovy „Tkáňové zařízení uvedené“.

23. V § 10 odst. 6 se slovo „provozovatele“ zrušuje.

24. V § 11 úvodní části ustanovení odst. 1 a 2 se slova „oprávněn zajistit provozovatel tkáňového zařízení“ nahrazují slovy „oprávněno zajistit tkáňové zařízení“.

25. V § 11 odst. 4 písm. b) se slova „provozovatel tkáňového zařízení propouštějícího“ nahrazují slovy „tkáňové zařízení propouštějící“ a slovo „provozovatele“ se nahrazuje slovy „tkáňového zařízení“.

26. V § 13 odst. 1 se slova „provozovatel tkáňového zařízení, který“ nahrazují slovy „tkáňové zařízení, které“.

27. V § 13 odst. 2 se slova „provozovatel tkáňového“ nahrazují slovem „tkáňové“ a slova „zdravotnickému zařízení“ se nahrazují slovem „poskytovateli“.

28. V § 17 odst. 1 písm. a) se slova „zdravotnické zařízení“ nahrazují slovem „poskytovatele“.

29. V § 20 se slova „Provozovatel tkáňového zařízení, odběrového zařízení nebo“ nahrazují slovy „Tkáňové zařízení, odběrové zařízení nebo provozovatel“.

30. V § 21 písm. a) se slova „která zacházejí“ nahrazují slovy „v nichž se zachází“.

31. V § 22 odst. 4 se slova „provozovatelé zdravotnických zařízení“ nahrazují slovem „poskytovatelé“.

32. V § 25 odst. 2 a 3 se slova „Provozovatel tkáňového zařízení, odběrového zařízení nebo jiného zdravotnického zařízení zacházejícího“ nahrazují slovy „Tkáňové zařízení, odběrové zařízení nebo jiný poskytovatel zacházející“.

33. V § 25 odst. 4 se slova „Provozovatel tkáňového zařízení, odběrového zařízení nebo diagnostické laboratoře“ nahrazují slovy „Tkáňové zařízení, odběrové zařízení nebo provozovatel diagnostické laboratoře“.

34. V § 25 odst. 5 se slova „Provozovatel tkáňového zařízení nebo odběrového zařízení“ nahrazují slovy „Tkáňové zařízení nebo odběrové zařízení“.

35. V § 25 odst. 6, 7 a 8 se slova „Provozovatel tkáňového zařízení“ nahrazují slovy „Tkáňové zařízení“.

36. V § 25 odst. 6 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena b) až d).

37. V § 25 odst. 9 se slova „Provozovatel odběrového zařízení“ nahrazují slovy „Odběrové zařízení“.

38. V § 25 se za odstavec 9 vkládá nový odstavec 10, který zní:

„(10) Poskytovatel se dopustí správního deliktu tím, že v případě ukončení činnosti tkáňového zařízení nezajistí v rozporu s § 4 odst. 2 splnění požadavků na uchování dokumentace nebo sledovatelnost nebo dostupnost uskladněných tkání a buněk pro účel použití.“.

Dosavadní odstavec 10 se označuje jako odstavec 11.

39. V § 25 odstavec 11 zní:

„(11) Za správní delikt se uloží pokuta

a) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. a), odstavce 4 písm. b), odstavce 5 písm. a), odstavce 6 písm. a) a d) a odstavce 8,

b) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 2 písm. b) a c), odstavce 3, odstavce 4 písm. a), c) a d), odstavce 5 písm. b), c) a e), odstavce 6 písm. b), odstavce 7 písm. a) a c), odstavce 9 a odstavce 10,

c) do 3 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle od-

stavce 1, odstavce 5 písm. d), odstavce 6 písm. c) a odstavce 7 písm. b).“.

40. V § 26 odst. 4 se slova „§ 25 odst. 6 písm. d)“ nahrazují slovy „§ 25 odst. 6 písm. c)“ a slova „§ 25 odst. 6 písm. e)“ se nahrazují slovy „§ 25 odst. 6 písm. d)“.

41. V § 28 se slova „Provozovatel tkáňového nebo odběrového zařízení je oprávněn“ nahrazují slovy „Tkáňové zařízení nebo odběrové zařízení je oprávněno“.

42. Části třetí a čtvrtá se zrušují.

ČÁST STO SEDMNÁCTÁ

Změna zákona č. 479/2008 Sb.

Čl. CXVII

V zákoně č. 479/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se část třetí zrušuje.

ČÁST STO OSMNÁCTÁ

Změna trestního zákoníku

Čl. CXVIII

V § 60 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 330/2011 Sb., se slova „zdravotní péče ve zdravotnickém zařízení“ nahrazují slovy „zdravotních služeb u poskytovatele zdravotních služeb“ a slova „zdravotnické zařízení je povinno“ se nahrazují slovy „poskytovatel zdravotních služeb je povinen“.

ČÁST STO DEVATENÁCTÁ

Změna zákona č. 227/2009 Sb.

Čl. CXIX

V zákoně č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., zákona č. 101/2010 Sb., zákona č. 159/2010 Sb. a zákona č. 424/2010 Sb., se části čtvrtá a dvacátá osmá zrušují.

ČÁST STO DVACÁTÁ

Změna zákona č. 73/2011 Sb.

Čl. CXX

V zákoně č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, se část pátá zrušuje.

ČÁST STO DVACÁTÁ PRVNÍ

ÚČINNOST

Čl. CXXI

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Vážení zákazníci,

v současné době je připravována k vydání Sbírka mezinárodních smluv částka 53 obsahující sdělení MZV o Evropské dohodě o mezinárodní přepravě nebezpečných věcí po vnitrozemských vodních cestách.

Rozsah této částky je 1920 stran A4 a cena je stanovena na 3 376,– Kč. Částka je vyjmuta z předplatného, tudíž nebude stávajícím předplatitelům zasílána.

Pokud máte o částku 53/2011 Sb. m. s. zájem, můžete si ji objednat vyplněním objednávkového formuláře na www.sbirkyzakonu.cz, kliknutím na banner.

Objednávky budou přijímány do 9. prosince 2011.

Distributor Sb. m. s. – MORAVIAPRESS, a. s.

11
8 591449 131018
ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2011 činí 8 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 177, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov**: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most**: Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1**: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41, Právnické a ekonomické knihkupectví, Elišky Krásnohorské 14, tel.: 224 813 548; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice**: Knihkupectví L & N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.